

VOL. I DE ANIMA

A

- 1 Prooemium-0078 7
datam in principio Physicorum, scilicet quod a principiis ad *
- 2 Prooemium-0089 6
est, formae, ut primi principii, a quo passiones oriuntur. Hac ergo
- 3 Prooemium-0114 10
tractatus De plantis et animalibus, quia nostra cognitio procedit a
- 4 Prooemium-0116 7
Immerito tamen, nam in cognitione distincta a partibus ad *
- 5 Prooemium-0128 13
Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma
- 6 Prooemium-0162 6
1 Omnis enim gradus abstrahens a materia secundum esse
- 7 Prooemium-0171 3
secundum esse a materia pertinent ad Metaphysicam, cuius est res
- 8 Prooemium-0185 2
habet a corpore in quo exercitatur; et huiusmodi est intelligere hominis.
- 9 Prooemium-0212 9
Primum, quod est entitas spiritualis independens in esse a
- 10 Prooemium-0215 6
materialium, et intelligens cum dependentia a sensibus.
- 11 Prooemium-0289 9
ergo proprietates quae ab illa dimanant sunt etiam a physico *
- 12 Prooemium-0292 2
dependentia a corpore, ut infra dicitur; ergo.
- 13 Prooemium-0301 7
Item, operationes intellectus suo modo pendent a sensibus et a
- 14 Prooemium-0301 10
Item, operationes intellectus suo modo pendent a sensibus et a
- 15 Prooemium-0313 7
consideratione physica, quamvis secundum praedicata communia a

16 Prooemium-0339 3
ut consideretur a physico.

17 Prooemium-0341 7
quantum ad actualem existentiam, magis pendet a materia quam anima

18 Prooemium-0350 4
quod eam excludat a consideratione physici, non simpliciter, sed ex

19 Prooemium-0353 7
1 Quia Aristoteles excludit animam sensitivam a *

20 Prooemium-0358 4
intellectum non considerari a physico.

21 Prooemium-0368 4
3 Nam rem a materia abstractam naturalis scientia *

22 Prooemium-0369 7
contemplari non potest; sed mens abstrahit a materia; ergo. Probatur maior,

23 Prooemium-0370 7
quia in rebus natura constantibus, quae a physico considerantur, *

24 Prooemium-0371 9
reperitur id cuius gratia, in rebus autem abstractis a materia non reperitur

25 Prooemium-0375 2
considerari a physico nihil valent, nam ad agendum de intellectu humano satis

26 Prooemium-0391 9
ex verbis quae subdit. Postquam dixerat in abstractis a materia non

27 Prooemium-0393 9
est principium, ita in naturalibus aliqua est causa, a qua omnia habent

28 Prooemium-0416 7
agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in

29 Prooemium-0419 4
quidditas rei materialis a sensibilibus abstracta.

30 Prooemium-0425 6
secundum se abstracta et independens a sensu.

31 Prooemium-0434 2
separabile a materia, id est, de ente quod fere secundum omnes partes *

- 32 Prooemium-0466 8
consummandam. Unde D Thomas, 1.2, q 3, a 6, ait scientias *
- 33 Prooemium-0534 10
Quod patet ex nobilitate sui obiecti. Ostensum enim est a nobis in libris
- 34 Prooemium-0550 11
Sed replicat: Nam ille caeli motus est vitalis, quia est a
- 35 Prooemium-0558 6
est simpliciter rei inanimatae, et a principio extrinseco provenit, ut
- 36 Prooemium-0582 5
Totum non potest praescindi a parte. Respondet: Intellectu recte
- 37 Prooemium-0588 11
immo si comparationi detur locus, non video quomodo totum possit a
- 38 Prooemium-0591 8
excedat scientiam de parte. Posset tamen anima a corpore organico, ut
- 39 Prooemium-0618 10
sicut Sapientia, quia non ita penetrat originem quem habet a divino
- 40 Prooemium-0674 2
tamen a quo illa procedat, et quomodo, et plura alia quae circa
- 41 Prooemium-0704 1
a nobis in prooemio hoc dictum.
- 42 d.1-0021 3
partibilis est, a corpore non est separabilis, nam aliquae partes animae
- 43 d.1-0049 1
a corruptibili.
- 44 d.1, q. 1-0025 3
cap 2, a communi quadam notione.
- 45 d.1, q. 1-0026 8
1 Nullus est enim hominum qui viventia a non viventibus
- 46 d.1, q. 1-0031 10
antiqui, ut Aristoteles refert, viventia per sensum et motum a non
- 47 d.1, q. 1-0049 2
significandam, a qua profluit operatio. Et hoc modo vivere est ipsum

48 d.1, q. 1-0054 9

D Thomas, supra advertit et 1.2, q 3, a 2, ad 1. Vita autem non

49 d.1, q. 1-0057 12

integram viventis, ut colligitur ex D Thoma, 1 p, q 54, a 1, ad 2, sicut

50 d.1, q. 1-0059 6

hominis. Et ita vita distinguitur a vivente, sicut natura a supposito. Et

51 d.1, q. 1-0059 10

hominis. Et ita vita distinguitur a vivente, sicut natura a supposito. Et

52 d.1, q. 1-0064 9

Alexander Alensis, 2 p, q 87, memb, 2, a 1.

53 d.1, q. 1-0101 1

a suo simili. Alii dixerunt animam esse harmoniam, ut Empedocles

54 d.1, q. 1-0167 8

cap 17, ad 7 rationem, et 1 p, q 44, a 4, ad 2, Caietanus, 1.2 p,

62 d.1, q. 2-0126 3

q 3, a 2.

63 d.1, q. 2-0153 2

distinguitur a secundo, tamen inseparabiliter est illi coniunctus. Alius

64 d.1, q. 2-0154 6

est actus primus qui distinguitur a secundo et separari potest ab illo.

65 d.1, q. 2-0155 7

Primi generis est forma ignis, quae a sua operatione distinguitur.

66 d.1, q. 2-0182 2

tamen a multis operationibus cessare potest, ut quando vivens pervenit

67 d.1, q. 2-0192 2

non a secundo, sed quia primo actuat et est radix secundi.

68 d.1, q. 3-0031 9

affirmat illam D Thomas, 1 p, q 75, a 7 ad 3, et 2 Contra Gentes,

69 d.1, q. 3-0080 5

Anima igitur primo differt a formis inanimatorum, quia ipsa

70 d.1, q. 3-0094 5

Thomas, q De Anima, a 15, ad 3; esseque actum corporis constantis ex

- 71 d.1, q. 3-0119 9
videntur differre in esse substantiali, quod illis confertur a forma, sive
- 72 d.1, q. 3-0146 2
corporis a se ipsa secundum diversam rationem collatum, ut notavimus
- 73 d.1, q. 3-0148 2
creaturis, a 3, ad 2, et q De Anima, a 9. Et notant Aegidius, hic, et
- 74 d.1, q. 3-0148 10
creaturis, a 3, ad 2, et q De Anima, a 9. Et notant Aegidius, hic, et
- 75 d.1, q. 3-0164 2
differt a primo, quod illud organisatur formaliter per accidentia,
- 76 d.1, q. 3-0217 1
a nobis ratione distinguatur; anima autem non sic ordinatur ad *
- 77 d.1, q. 4-0048 9
huius definitionis, sed posita tantum est ad explicandum a posteriori
- 78 d.1, q. 4-0074 13
Quod tenet D Thomas, hic, tx 10, et 1 p, q 76, a 4, ad 1,
- 79 d.1, q. 4-0087 6
D Thomas, De spiritualibus creaturis, a 3, ad 2, et Aristoteles etiam
- 80 d.1, q. 4-0230 3
concl 1, a 4, ubi de natura in communi ostendimus non definiri
- 81 d.1, q.4-0236
sint actus materiae a qua sustentantur in esse, et deinde ut sint principia
- 82 d.1, q. 4-0247 11
operari, principalius est ipsum esse quam operari, et magis intentum a
- 83 d.1, q. 4-0251 6
etiam potest quod esse datum a potentiis ipsis est primo et per se
- 84 d.1, q. 4-0252 8
propter operari; tamen esse simpliciter, quod confertur a forma, non
- 85 d.1, q. 4-0259 10
demonstratur recte per secundam, non tamen in se neque a priori.
- 86 d.1, q. 4-0281 3
evidenter est a posteriori quoad nos solum.

- 87 d.1, q. 4-0287 7
illuminandi, et deinde aliquid demonstraret, censeretur a posteriori
- 88 d.1, q. 4-0289 10
quia capax beatitudinis, vel quia ordinatus ad videndum Deum, a *
- 89 d.1, q. 4-0293 1
a priori per id quod est extra essentiam; sed prima definitio explicat
- 90 d.1, q. 4-0320 2
esse a priori, quod Graeci communiter sequuntur et Albertus *
- 91 d.1, q. 4-0325 4
demonstratur per aliam a priori.
- 92 d.1, q. 4-0326 9
2 Est demonstratio per causam finalem: ergo est a priori.
- 93 d.1, q. 4-0331 16
ibi, lect 16, et 5 Metaphysicae, lect 1, et in 2, d 9, q 1, a 1, ad 1.
- 94 d.1, q. 4-0333 7
Aristoteles definitionem unam demonstrationis per aliam a fine *
- 95 d.1, q. 4-0334 5
demonstrat, et censetur processus a priori.
- 96 d.1, q. 4-0338 10
demonstrari, non tamen quantum ad hoc quod demonstratio sit a
- 97 d.1, q. 4-0351 7
notior; in quantum vero est finis, rem a priori ostendit, quoniam ex
- 98 d.1, q. 4-0354 7
videtur Aristoteles demonstrationem ab effectu et a causa *
- 99 d.1, q. 4-0357 9
negari non debet demonstrationem in se simpliciter esse a posteriori,
- 100 d.1, q. 4-0372 7
ut verissimum est hominem esse creatum a Deo intellectualis naturae,
- 101 d.1, q. 4-0374 11
secundum se non ideo est intellectualis naturae, quia est creatus a Deo
- 102 d.1, q. 4-0385 2
procedens a fine non est simpliciter a priori secundum se, est tamen quoad

103 d.1, q. 4-0385 7
procedens a fine non est simpliciter a priori secundum se, est tamen quoad

104 d.1, q. 4-0391 2
demonstratio a priori ex fine. Et hoc probat secundum argumentum cum

105 d.1, q. 4-0394 2
demonstratio a priori; tamen ordo ad operationem non est finis animae

106 d. 2, q. 1-0023 3
differentia viventium a non viventibus est differentia non tantum *

107 d. 2, q. 1-0030 6
docet illas operationes non procedere a vita. Sunt enim opera mortua,

108 d. 2, q. 1-0128 8
5 Tertia conclusio: Anima vegetativa separabilis est a *

109 d. 2, q. 1-0150 2
sit a generico, tamen gradus genericus, quantum est de se, separabilis

110 d. 2, q. 1-0151 11
est ab specifico. Qua ratione gradus rei corporeae separabilis est a gradu

111 d. 2, q. 1-0205 8
Ad quod dicitur, 1, aliquas esse operationes a quibus

112 d. 2, q. 1-0206 7
numquam est separabilis anima vegetativa, nempe a continua alteratione

113 d. 2, q. 1-0232 5
fructus, quia non iuvatur a calore solis, aliquando vero potest, quia

114 d. 2, q. 2-0026 3
illa quae a principio intrinseco eius in quo est active procedit, non per

115 d. 2, q. 2-0029 2
quae a cognitione procedit; et localis motio, cuius principium est

116 d. 2, q. 2-0061 5
principium sentiendi magis abstrahit a materia, et per species *

117 d. 2, q. 2-0063 3
sentiendi superatur a principio ratiocinandi, quia hoc operatur per

118 d. 2, q. 2-0068 7
autem gradus minus perfectus est separabilis a perfectiori, ut patet

119 d. 2, q. 2-0069 7
inductione, nam gradus corporis est separabilis a gradu vegetantium.

120 d. 2, q. 2-0070 3
et iste a gradu sentientium; iste etiam a gradu ratiocinantium.

121 d. 2, q. 2-0070 8
et iste a gradu sentientium; iste etiam a gradu ratiocinantium.

122 d. 2, q. 2-0071 3
Et ratio a priori est, quia gradus imperfectior comparatur

123 d. 2, q. 2-0073 1
a differentia inferiori.

124 d. 2, q. 2-0078 4
perfectum, erit separabilis a perfectiori.

125 d. 2, q. 2-0092 7
ut canis timet hominem aut locum a quo vel in quo fuit iterum et semel

126 d. 2, q. 2-0097 8
reperiantur in brutis; est ergo evidens demonstratio a posteriori illa

127 d. 2, q. 2-0099 2
demonstratio a posteriori, nulla est in Physica.

128 d. 2, q. 2-0104 7
insensato; est ergo anima sensitiva separabilis a rationali.

129 d. 2, q. 2-0114 10
Et tangit illum D Thomas, 1 p, q 70, a 3, et q 75 a 4, nempe

130 d. 2, q. 2-0114 15
Et tangit illum D Thomas, 1 p, q 70, a 3, et q 75 a 4, nempe

131 d. 2, q. 2-0119 2
separatur a principio sentiendi in corporibus.

132 d. 2, q. 2-0147 10
significandas solet dici quod inanimata non se movent, sed a generante.

133 d. 2, q. 2-0163 7
animalis et potentiae lassantur, provisus est a natura modus, quo *

134 d. 2, q. 3-0005 4
est perfectior et a materia magis elevata. Et ideo ad illius substantiam

- 135 d. 2, q. 3-0013 5
materialis formae est quod a materia pendeat in esse, atque adeo quod
- 136 d. 2, q. 3-0017 10
habet materia, et consequenter illa quae habet esse independens a
- 137 d. 2, q. 3-0020 11
convenire formis aliorum viventium. Omnes enim illae pendent in esse a
- 138 d. 2, q. 3-0030 9
Platonis, licet D Thomas, 1 p, q 75, a 3, dicat secundum Platonem
- 139 d. 2, q. 3-0051 11
Patet maior, quia quod est immateriae est independens in esse a
- 140 d. 2, q. 3-0059 1
a corpore. Lassatur enim lassato corpore, et ligatur ligatis sensibus.
- 141 d. 2, q. 3-0074 4
55: "omnibus, inquit, a supremo die eadem quae ante *
- 142 d. 2, q. 3-0075 4
primum, nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut animae quam
- 143 d. 2, q. 3-0078 5
interire, tamen postea reproduci a Deo tempore resurrectionis, ut refert
- 144 d. 2, q. 3-0090 5
Haec non potest demonstrari a priori a nobis, quia non *
- 145 d. 2, q. 3-0090 7
Haec non potest demonstrari a priori a nobis, quia non *
- 146 d. 2, q. 3-0114 7
demonstrare animae immortalitatem, inquit esse incipiendum a *
- 147 d. 2, q. 3-0125 2
denudatum a natura recepti; ergo intelligens omnia corpora debet esse
- 148 d. 2, q. 3-0126 2
denudatum a naturis omnium illorum; ergo non potest esse aliquid
- 149 d. 2, q. 3-0132 10
Qua ratione utitur D Thomas, 1 p, q 75, a 2. Quae tamen ratio
- 150 d. 2, q. 3-0135 7
spirituales, quia recipiens debet esse denudatum a natura recepti, et

- 151 d. 2, q. 3-0146 1
a natura recepti. Ruit ergo fundamentum in quo fundatur ratio.
- 152 d. 2, q. 3-0162 2
denudatum a natura recepti", quae in praesenti habet hunc sensum: Quod
- 153 d. 2, q. 3-0163 7
potentia cognoscitiva debet esse alterius naturae a rebus quas ipsa
- 154 d. 2, q. 3-0168 9
inductione patet. Nam tactus, quia non est denudatus a primis qualitatibus
- 155 d. 2, q. 3-0174 5
materialibus unam rem cognoscibilem a potentia, existentem intra illam,
- 156 d. 2, q. 3-0200 6
cognoscendum indigent quod sint depuratae a natura suorum *
- 157 d. 2, q. 3-0213 15
D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 62, ratione 4, et 1 p, q 14, a 1;
- 158 d. 2, q. 3-0214 5
De veritate, q 2, a 2.
- 159 d. 2, q. 3-0217 8
autem excessus perfectionis semper requirit abstractionem maiorem a
- 160 d. 2, q. 3-0259 10
res spiritualis, quia potentia et actus proportionantur suis obiectis a
- 161 d. 2, q. 3-0269 6
haec operatio manifeste ostendit potentiam, a qua elicitur, esse illius
- 162 d. 2, q. 3-0274 6
virtutis illam cognoscere, etiam si a sensibus impediatur.
- 163 d. 2, q. 3-0278 1
a loco, a tempore, a corruptibilitate, et ab omnibus accidentibus *
- 164 d. 2, q. 3-0278 3
a loco, a tempore, a corruptibilitate, et ab omnibus accidentibus *
- 165 d. 2, q. 3-0278 5
a loco, a tempore, a corruptibilitate, et ab omnibus accidentibus *
- 166 d. 2, q. 3-0280 6
operatio ostendit in ipsa potentia, a qua fit, consimilem abstractionem

- 167 d. 2, q. 3-0282 2
enim a loco, etc, provenit a materia; ergo qui operatur, abstrahens
- 168 d. 2, q. 3-0282 6
enim a loco, etc, provenit a materia; ergo qui operatur, abstrahens
- 169 d. 2, q. 3-0335 9
hoc autem opus manifeste est opus potentiae independentis a materia,
- 170 d. 2, q. 3-0337 5
limitatione ulla fit, et a minima creatura usque ad supremum Creatorem
- 171 d. 2, q. 3-0343 9
liberrimos et independentes ab omni creatura; unde neque a caelo,
- 172 d. 2, q. 3-0344 2
neque a quocumque alio agente creato necessitari potest; talis autem
- 173 d. 2, q. 3-0346 4
quae non possit a materiali agente impediri, ut appetitus sensitivus
- 174 d. 2, q. 3-0365 5
est forma perfectior, quo a materia abstractior; sunt autem inter
- 175 d. 2, q. 3-0367 2
independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo
- 176 d. 2, q. 3-0369 8
quaedam habent operationes omnino materiales; aliae aliquantulum a *
- 177 d. 2, q. 3-0374 4
naturae ordo, ut a superioribus ad inferiora descendendo, et ab *
- 178 d. 2, q. 3-0387 10
Hanc conclusionem demonstrat D Thomas, 1 p, q 75, a 6, ex
- 179 d. 2, q. 3-0401 2
dicitur a D Thoma corrumpi per se id quod terminat primo *
- 180 d. 2, q. 3-0409 8
ad corruptionem totius, quia scilicet dum separatur a corpore non
- 181 d. 2, q. 3-0412 11
competere formae subsistenti, quia per se habet esse, et independens a
- 182 d. 2, q. 3-0419 3
q 50, a 5, et Ferrariensis, 2 Contra Gentes, cap 55, et inter se

183 d. 2, q. 3-0428 6
tribuendo illi formam; et similiter a nullo separatur nisi separando ab

184 d. 2, q. 3-0429 5
illo formam; forma autem a se ipsa separari non potest; ergo esse

185 d. 2, q. 3-0430 6
non potest per se separari a forma per corruptionem.

186 d. 2, q. 3-0437 5
independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

187 d. 2, q. 3-0442 10
naturali potest corrumpi; forma autem per se subsistens et a corpore

188 d. 2, q. 3-0450 2
dependentia a materia; ergo nec principium corruptionis.

189 d. 2, q. 3-0457 4
"vix intelligatur, inquit, a me ipso." Et plures rationes etiam adducit

190 d. 2, q. 3-0472 4
est quaedam Republica a Deo instituta, cuius supremus gubernator est

191 d. 2, q. 3-0501 7
et poena debet esse aliquid datum a gubernatore; quod autem *

192 d. 2, q. 3-0504 4
gratificatio illi facta a rectore universi, sed est quasi passio ipsius virtutis.

193 d. 2, q. 3-0528 11
totos libidinibus tradiderunt [...] iis devium [...] iter est seclusum a *

194 d. 2, q. 3-0531 7
vitam imitati deorum, iis ad illos, a quibus sunt profecti, facilis

195 d. 2, q. 3-0539 3
post recessum a corpore, non tamen hinc concludi potest illas esse *

196 d. 2, q. 3-0540 5
perpetuas, sed solum conservari a Deo aliquo tempore. ut unaquaeque

197 d. 2, q. 3-0615 7
mente concipit, ita anima nostra, quando a sensibus sequestrata per

198 d. 2, q. 3-0623 7
similitudinem ad Deum dicitur anima nostra a Platone emanatio quaedam

199 d. 2, q. 3-0631 8
supra citatus. Idem Cicero saepissime, specialiter Tusculana a, et

200 d. 2, q. 3-0660 3
Alii animam a corpore separatam "manem deum" nuncupabant.

201 d. 2, q. 3-0669 9
dicebat, arbitrari, o mihi carissimi filii, me, cum a vobis discessero,

202 d. 2, q. 3-0721 9
Scotus vero, in 4, d 43, q 2, a 2, censet Aristotelem de hac re

203 d. 2, q. 3-0731 4
Et incipiendum est a quibusdam conditionalibus positis in

204 d. 2, q. 3-0736 1
a corpore separetur. 3 Si nullus sit ei affectus aut operatio propria,

205 d. 2, q. 3-0741 2
arguat a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Non

206 d. 2, q. 3-0750 7
habent originem ab anima, et nulla a corpore, quia anima est primum

207 d. 2, q. 3-0766 3
dependentiam habet a corpore, ut a subiecto, nec forma illam habebit; si

208 d. 2, q. 3-0766 6
dependentiam habet a corpore, ut a subiecto, nec forma illam habebit; si

209 d. 2, q. 3-0775 7
Si autem operationes omnes sunt dependentes a materia, ostendunt

210 d. 2, q. 3-0783 4
obiecti, ut auditus a vehementissimo sono; intellectus vero non sic, sed

211 d. 2, q. 3-0793 9
intellectus differt ab aliis partibus animae, sicut perpetuum a *

212 d. 2, q. 3-0794 11
corruptibili, et 9 Metaphysicae, tx. 12, inquit posse nos separata a materia

213 d. 2, q. 3-0807 4
dixit, quia abstrahit a materia secundum esse; et 2 De partibus *

214 d. 2, q. 3-0821 4
Et primo incipiamus a prima illa conditionali in *

- 215 d. 2, q. 3-0836 3
potest dependere a corpore: Uno modo tamquam a subiecto et
- 216 d. 2, q. 3-0836 8
potest dependere a corpore: Uno modo tamquam a subiecto et
- 217 d. 2, q. 3-0837 5
instrumento; quomodo visio pendet a corpore. Alio modo *
- 218 d. 2, q. 3-0838 2
tamquam a ministrante species; quomodo operatio intellectus nostri pendet
- 219 d. 2, q. 3-0839 1
a sensibus.
- 220 d. 2, q. 3-0841 5
nullo istorum modorum pendet a corpore; operatio autem communis
- 221 d. 2, q. 3-0844 1
a corpore ut a ministrante; et ita anima non habet operationem *
- 222 d. 2, q. 3-0844 4
a corpore ut a ministrante; et ita anima non habet operationem *
- 223 d. 2, q. 3-0862 5
intelligere esse operationem independentem a corpore, tamquam ab *
- 224 d. 2, q. 3-0879 4
quae non pendet a corpore ut ab instrumento; ergo.
- 225 d. 2, q. 3-0892 8
secundum Aristotelem anima nostra habet operationem independentem a
- 226 d. 2, q. 3-0906 2
sensu a nobis exposito, illa est immortalis; ergo hic est etiam sensus
- 227 d. 2, q. 3-0908 9
si anima habet operationem propriam id est. independentem a corpore
- 228 d. 2, q. 3-0910 4
operationem, saltem separata a corpore, sequitur esse immortalem.
- 229 d. 2, q. 3-0939 8
phantasia", ergo hoc secundum est aliquid distinctum a primo. Per
- 230 d. 2, q. 3-0941 4
secundum intelligitur dependentia a phantasia.

231 d. 2, q. 3-0946 2
imaginandi a phantasia ipsa.

232 d. 2, q. 3-0947 4
Secundo modo tamquam a proponente obiectum *

233 d. 2, q. 3-0948 10
eiusdem ordinis et rationis, ut pendet operatio appetitus sensitivi a phantasia,

234 d. 2, q. 3-0949 4
et operatio phantasiae a sensibus externis, ut Aristoteles infra ait,

235 d. 2, q. 3-0950 11
tx 160, et 116: "Accipit enim phantasia species suas materiales a

236 d. 2, q. 3-0953 2
tamquam a concomitante, ut pendet intelligere nostrum a phantasia, quia

237 d. 2, q. 3-0953 8
tamquam a concomitante, ut pendet intelligere nostrum a phantasia, quia

238 d. 2, q. 3-0958 8
intellectio est phantasia, id est, operatio elicita a phantasia, vel non

239 d. 2, q. 3-0983 3
separatus autem a corpore semper erit in actu, et ideo non manebit

240 d. 2, q. 3-0984 9
passibilis. Quomodo D Thomas, 1 p, q 54, a 4, ait quod in Angelis

241 d. 2, q. 3-1052 6
cogitatio pro mortuis exorare, ut a peccatis absolvantur",

242 d. 2, q. 3-1083 12
materiae; ergo non est de fide ex natura sua non dependere a materia.

243 d. 2, q. 3-1146 3
q 50, a 5, ad 1, Paulus: Solus ille habet

244 d. 2, q. 3-1147 2
immortalitatem a se, et non datam nec dependentem ab alio; quomodo etiam

245 d. 2, q. 3-1149 6
immortalitatem, id est, est immunis a morte culpae. Exponit Ambrosius,

246 d. 2, q. 3-1163 4
cum esset independens a corpore, necessario debuit esse spiritualis.

247 d. 2, q. 4-0047 1
a corpore maneret violentum, quia maneret extra statum suum *

248 d. 2, q. 4-0072 8
potentias sensitivas et passiones materiales specie distinctas a potentiis

249 d. 2, q. 4-0073 7
sensitivis brutorum; illae autem non oriuntur a principio intellectivo ut

250 d. 2, q. 4-0099 14
3 De Anima, tract 2, cap 7, D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ubi

251 d. 2, q. 4-0108 2
quibus a posteriori colligi potest aliquam rem esse veram formam.

252 d. 2, q. 4-0119 3
enim omnes a forma originem ducunt, nam proveniunt ab essentia illius,

253 d. 2, q. 4-0154 4
2 Secunda demonstratio a posteriori est, quia

254 d. 2, q. 4-0171 2
substantia a me distincta possit intra me esse; et tamen quia non est

255 d. 2, q. 4-0172 6
forma mea, sed substantia integra a me distincta, ideo non ego intelligo

256 d. 2, q. 4-0180 8
actio intelligendi quam actio videndi; ergo tam a principio intrinseco

257 d. 2, q. 4-0181 5
procedit; sed visio procedit a vera forma informante; immo intellectus

258 d. 2, q. 4-0190 8
intelligendi principium; sed illa substantia est distincta a nostra, nec est

259 d. 2, q. 4-0209 1
a supposito humano, et unio inter haec est tantum accidentalis. Quae

260 d. 2, q. 4-0214 7
enim intellectionem nostram pendere aliquo modo a sensibus, nam

261 d. 2, q. 4-0220 3
integram omnino a corpore independentem in essentia sua, nam substantia,

262 d. 2, q. 4-0221 7
quae nullo modo pendet in esse a corpore, non pendebit in operari; ergo

263 d. 2, q. 4-0222 4
principium intelligendi pendet a corpore, saltem tamquam vera forma

264 d. 2, q. 4-0237 5
ab ipso homine et a potentia illius, non certe est homo qui peccat;

265 d. 2, q. 4-0254 1
a 1, circa 1, ait quod anima, ut intellectiva, non est actus corporis.

266 d. 2, q. 4-0266 5
corporis; in quo differt a principio sensitivo ut sic, nam principium *

267 d. 2, q. 4-0284 9
Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a

268 d. 2, q. 4-0365 11
intellectu vero contemplativo alia est ratio", ubi videtur illum excludere a

269 d. 2, q. 4-0384 3
contemplativo", omnino a materia abstracto, ut angelico et divino, "alia

270 d. 2, q. 4-0405 1
a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:

271 d. 2, q. 4-0408 3
quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima

272 d. 2, q. 4-0479 5
Item, vel intellectio fit a solo intellectu separato, quem

273 d. 2, q. 4-0481 4
intellectum passivum", vel a solo intellectu passivo. Hoc tertium non

274 d. 2, q. 4-0485 9
quia idem actus vitalis non potest fieri simul a duabus potentiis; ergo

275 d. 2, q. 4-0540 11
16 Ad secundum respondet D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ad 5,

276 d. 2, q. 4-0545 11
esse animae et hominis est idem; et quando anima separatur a *

277 d. 2, q. 4-0590 4
2 Quod substantantur a suis subiectis. Primum est intrinsecum

278 d. 2, q. 4-0602 11
Colligitur etiam haec solutio ex Caietano, 3 p, q 6, a 3. Ait

279 d. 2, q. 4-0612 6
subsistere, licet quaestio parum differat a quaestione de modo loquendi.

280 d. 2, q. 4-0633 8
D Thomas annotat, 1 p, q 75, a 2, ad 2: Proprius dicitur hominem

281 d. 2, q. 4-0640 3
quod separatur a subiecto et fit per se subsistens, desinit informare

282 d. 2, q. 4-0655 3
accidens sustentetur a subiecto et quod non informet illud; ergo,

283 d. 2, q. 4-0668 9
Quam tetigit D Thomas, 1 p, q 75, a 7, in corpore quidem obscure,

284 d. 2, q. 4-0674 6
inquit, videbatur naturam humanam separari a proprio supposito

285 d. 2, q. 4-0675 7
et uniri divino, et accidentia separari a proprio supposito, et esse per

286 d. 2, q. 4-0676 14
se, et tamen haec Deus fecit." Nihilominus D Thomas, 1 p, q 51, a 1,

287 d. 2, q. 4-0696 8
22 Ad quintum respondet D Thomas, supra, a 4, quod anima

288 d. 2, q. 4-0733 9
haec ex D Thoma, 1 p, q 76, a 5, ubi etiam docet quod complexio sit

289 d. 2, q. 4-0754 6
Caietanus, 1 p, q 76, a 1, circa ad 6, ait quod illa nec est

290 d. 2, q. 4-0771 10
est quid incomplete pertinens ad genus substantiae, nempe actus a

291 d. 2, q. 4-0782 7
quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima

292 d. 2, q. 4-0789 2
separata a corpore, an sit violenta, et an naturaliter appetat corpus. Sed

293 d. 2, q. 4-0797 1
a corpore etiam adhuc intelligeret, ideo non prorsus frustraretur suo

294 d. 2, q. 4-0805 5
"Nullum violentum, etc", explicatur a Caietano, quod habet verum

- 295 d. 2, q. 4-0822 10
et privationem, tunc status bene potest esse perpetuus, quia a *
- 296 d. 2, q. 4-0835 7
colligitur ex Timeo Platonis, ubi dicit a principio mundi fuisse creatas
- 297 d. 2, q. 4-0854 6
exponit, 1 p, q 90, a 4, quod loquitur dubitative. Est etiam
- 298 d. 2, q. 4-0870 2
47, a 2, et q 90, a 4.
- 299 d. 2, q. 4-0870 7
47, a 2, et q 90, a 4.
- 300 d. 2, q. 4-0879 3
primo creatur a Deo, debet creari in optimo statu et illi maxime debito
- 301 d. 2, q. 4-0892 4
recipiendas animas decedentes a corporibus secundum diversos status
- 302 d. 2, q. 4-0900 2
animarum a corpore in corpus, sed unicuique corpori suam deberi
- 303 d. 2, q. 4-0901 9
animam. Unde tot sunt animae quot fuerunt homines a principio
- 304 d. 2, q. 4-0927 11
sit de substantia Dei: D Thomas, 1 p, q 90, a 1. Sed tunc occurrit
- 305 d. 2, q. 4-0937 10
Damnatur hoc in Concilio Bracarense I, can 5, et a Leone,
- 306 d. 2, q. 4-0957 2
dependentia a materia, cum aperte demonstraverit illam esse *
- 307 d. 2, q. 4-0961 7
illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *
- 308 d. 2, q. 4-0976 4
Pythagora: "Animi origo a Deo est", et chaldaicum oraculum, quod
- 309 d. 2, q. 4-0980 7
anima neque corporeis subsistit temperamentis, sed a Deo superne
- 310 d. 2, q. 4-0986 3
est ingeneratus a deo." Et lib De universitate: "Animus est rationis

- 311 d. 2, q. 4-0990 8
Scotus, in 4, d 43, q 2, a 2, ait quod secundum Aristotelem anima
- 312 d. 2, q. 4-0991 5
rationalis accepit esse immediate a Deo. De quo late Niphus, tract De
- 313 d. 2, q. 4-0998 10
esse contradictionem in Aristotele; tamen D Thomas, Quodl 10, a
- 314 d. 2, q. 4-1024 7
sit necessarium, nam ipsa anima fit a Deo in materia disposita; ergo
- 315 d. 2, q. 4-1025 5
ab eodem effective unitur a quo fit, neque hic est necessaria alia *
- 316 d. 2, q. 5-0041 1
a quibus illae virtutes proveniunt. Tenet Philoponus, hic, lib 1 De
- 317 d. 2, q. 5-0049 5
spiritum, quam dicebant esse a malo deo; alteram spiritualem a bono
- 318 d. 2, q. 5-0049 10
spiritum, quam dicebant esse a malo deo; alteram spiritualem a bono
- 319 d. 2, q. 5-0083 6
quasi nulla anima alia recesserit a corpore.
- 320 d. 2, q. 5-0095 2
Concilium a graecis non admittitur ut oecumenicum, tamen vere est
- 321 d. 2, q. 5-0107 3
q 76, a 3, et 2 Contra Gentes, cap 58, Alexander Alensis, 2 p, q
- 322 d. 2, q. 5-0108 7
62, Albertus Magnus, Summa de homine, a 1 q 7,
- 323 d. 2, q. 5-0119 10
Prima sit: Si in homine est anima sensitiva distincta a *
- 324 d. 2, q. 5-0142 3
Secunda ratio, a posteriori, sumitur ex consonantia quae est
- 325 d. 2, q. 5-0161 3
Tertia ratio, a priori, est, quia quando duo gradus formarum
- 326 d. 2, q. 6-0016 4
potentiae vegetativae, sicut a vegetativa; et illa anima confert etiam

327 d. 2, q. 6-0022 7

1 Nam anima rationalis specificè distinguitur a sensitiva

328 d. 2, q. 6-0049 5

Confirmatur, nam forma specificatur a suo effectu formali;

329 d. 2, q. 6-0055 8

quia esse rationale hominis est intrinsece dependens a sensitivo et

330 d. 2, q. 6-0060 10

1 Quia effectus causae formalis non potest dari nisi a causa

331 d. 2, q. 6-0100 9

sensivarum; ergo est formaliter anima sensitiva. Tenet consequentia a

332 d. 2, q. 6-0147 2

ergo a quocumque differt formaliter anima sensitiva equi, differt etiam

333 d. 2, q. 6-0149 7

duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *

334 d. 2, q. 6-0271 10

tantum vegetativa est, ut anima plantae; alias non distingueretur a

335 d. 2, q. 6-0276 1

a mente Aristotelis, licet communiter non sic exponatur.

336 d. 2, q. 6-0282 2

abstrahendo a nutritione. Et isto modo videtur communiter sumi "**

337 d. 2, q. 6-0313 3

q. 78, a 1, ubi sufficientiam huius divisionis tradit.

338 d. 2, q. 6-0316 8

quoad nos distinguitur per operationes, quia viventia a non viventibus

339 d. 2, q. 6-0332 3

12 Explicatur a 1, 1 p, q 78 D Thomae. Est igitur quaedam

340 d. 2, q. 6-0333 11

operatio in rebus quae per qualitatem sensibilem fit, tamen fit a principio

341 d. 2, q. 6-0337 1

a principio intrinseco, et eius principium est propria anima, ut supra

342 d. 2, q. 6-0348 10

animae. Et cum non possit fingi alia operatio elevatior a materia in

343 d. 2, q. 6-0355 5
Gradus enim operationum, quae a materia eleuantur, tantum apparent

344 d. 2, q. 6-0385 6
modum vivendi, quia numquam separatur a sensitivo. Omne enim *

345 d. 2, q. 6-0387 6
Dices: Etiam locomotivum est inseparabile a sensitivo.

346 d. 2, q. 6-0389 3
immo nec a vegetativo, nam omne quod augetur mutat locum, ut

347 d. 2, q. 6-0399 11
se, sed ex consequenti; unde illa mutatio loci non fit a propria potentia

AB

1 Prooemium-0128 6
Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma

2 Prooemium-0139 2
quae ab illa dimanant. Et hinc fere constabit notitia totius viventis,

3 Prooemium-0151 6
non fuerint distinctae hae res ab Aristotele, tamen in complementum

4 Prooemium-0156 8
de homine vero non extat speciale opus ab eo factum; forte tamen

5 Prooemium-0289 4
ergo proprietates quae ab illa dimanant sunt etiam a physico *

6 Prooemium-0296 6
etiam secundum specialem modum, quo ab homine fiunt, procedunt

7 Prooemium-0297 2
quodammodo ab ipsa anima rationali ut sic.

8 Prooemium-0299 2
procedunt ab anima rationali ut sic, quia non conveniunt nisi soli

9 Prooemium-0325 4
et voluntas qui ab anima, ut rationalis est, dimanant.

10 Prooemium-0348 7
enim ait animam rationalem non pertinere ab physicum. Communis *

11 Prooemium-0376 9
est agere de rebus intelligibilibus, ut intelligibiles sunt ab humano

- 12 Prooemium-0395 2
esse ab huiusmodi causa, si factum est, et magis esse ob eam causam
- 13 Prooemium-0417 7
corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et
- 14 Prooemium-0509 6
28 Ex his ad comparationem ab Aristotele factam descendendo,
- 15 Prooemium-0581 4
animatum, ut praescindit ab anima, non est perfectius. Sed contra:
- 16 Prooemium-0650 7
quasi principium omnium animalium." Et ideo ab illa pendet *
- 17 Prooemium-0671 8
illud sit, quomodo in actum exeat, quid ab obiecto recipiat, quae sint
- 18 d.1-0028 7
Decima conclusio ex capite 2: Animatum ab *
- 19 d.1-0048 6
diversum genus animae, posseque separari ab eo cui accidit, sicut perpetuum
- 20 d.1, q. 1-0046 6
vita vel vivere desumptum est ab operatione, nam illud dicitur habere
- 21 d.1, q. 1-0047 11
vitam, quod se ipsum per se movere potest. Tamen, licet ab operatione
- 22 d.1, q. 1-0122 3
Aristoteles incipit ab illa divisione substantiae in materiam, formam et
- 23 d.1, q. 1-0127 6
7 Primaque conclusionis pars probatur ab Aristotele
- 24 d.1, q. 1-0167 3
operatio dimanat ab essentia rei, et non a materia, quia communis;
- 25 d.1, q. 1-0176 4
differunt opera vitae ab operibus mortuis. Motus enim caeli non est
- 26 d.1, q. 1-0177 10
motus vitalis, quia licet recipiatur in caelo, tamen progreditur ab *
- 27 d.1, q. 1-0182 11
et planta ipsa est quae augetur; ergo istae operationes procedunt ab

28 d.1, q. 2-0007 12
actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero

29 d.1, q. 2-0047 3
est separabilis ab actu secundo; sed anima non est separabilis semper

30 d.1, q. 2-0048 1
ab operatione, ut in anima vegetativa patet; non est ergo anima *

31 d.1, q. 2-0082 8
6 Quod vero actus primus respective, qui ab aliis dicitur eiusdem

32 d.1, q. 2-0096 3
suam perfectionem ab obiecto; sed habitus et potentia perfectius *

33 d.1, q. 2-0100 9
distinguere id quod praebet actus primus per se ab eo quod praebet

34 d.1, q. 2-0154 11
est actus primus qui distinguitur a secundo et separari potest ab illo.

35 d.1, q. 2-0157 8
generis est anima rationalis quae cessare potest ab operatione.

36 d.1, q. 2-0160 7
secundo modo, id est qui potest ab operatione cessare. Et patet, quia

37 d.1, q. 2-0162 2
cessationem ab operatione.

38 d.1, q. 2-0168 2
possit ab omni actu secundo cessare, nulla est tamen quae non possit

39 d.1, q. 2-0169 1
ab aliqua operatione cessare.

40 d.1, q. 2-0170 7
Et potest confirmari, nam posse cessare ab *

41 d.1, q. 2-0174 8
potestatem supra operationem suam, et ita poterit ab operatione cessare.

42 d.1, q. 2-0178 5
pro liberate sua potest ab illa cessare; at vero anima sensitiva, licet

43 d.1, q. 2-0179 5
non habeat libertatem, tamen ab intrinseco habet quemdam modum

- 44 d.1, q. 2-0180 2
cessandi ab operatione: aut per somnum aut per appetitum; anima vero
- 45 d.1, q. 2-0183 5
ad perfectam quantitatem, cessat ab augmento.
- 46 d.1, q. 2-0184 6
10 Haec et alia multiplicantur ab auctoribus; non 1 quidem omnino
- 47 d.1, q. 2-0197 3
notionibus quae ab omnibus confitentur, scilicet esse in animatis aliquas
- 48 d.1, q. 2-0205 8
Exemplum autem illud de dormiente propositum est ab *
- 49 d.1, q. 2-0206 9
Aristotele, quia in dormiente optime distinguitur principium operandi ab
- 50 d.1, q. 2-0213 6
Nota primo quod posse cessare ab operatione aliquando provenit ab
- 51 d.1, q. 2-0213 10
Nota primo quod posse cessare ab operatione aliquando provenit ab
- 52 d.1, q. 2-0214 9
intrinsic perfectione, ut in re libera, aliquando vero ab extrinseco
- 53 d.1, q. 2-0219 11
13 An sit de ratione animae habere aliquem modum cessandi ab *
- 54 d.1, q. 2-0221 6
animae habere aliquem modum cessandi ab operatione, qui ex *
- 55 d.1, q. 2-0260 7
manebat hic dubitatio: Quomodo posse cessare ab operatione sit
- 56 d.1, q. 2-0267 4
est quam posse ab illa operatione cessare.
- 57 d.1, q. 3-0064 9
ordinem ad corpus organicum, et in hoc differt ab aliis formis.
- 58 d.1, q. 3-0091 2
instrumentariae ab Aristotele, 2 De partibus animalium, et Galeno,
- 59 d.1, q. 3-0126 1
ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in

- 60 d.1, q. 3-0170 9
declarat modum proprium informandi animae, per quem ipsa ab aliis
- 61 d.1, q. 3-0239 2
formalem ab eo ad quod ordinatur, ut patet, nam potest manere anima
- 62 d.1, q. 4-0026 3
operari dimanat ab esse, tamen esse est propter operari, quamvis ipsum
- 63 d.1, q. 4-0131 11
est in actu, et ideo operari et esse in actu ab eodem principio oriuntur.
- 64 d.1, q. 4-0133 10
principium sit forma vere informans, oportet quod operatio procedat ab ipso
- 65 d.1, q. 4-0134 3
supposito, tamquam ab operante active, nam si procedit ab uno agente
- 66 d.1, q. 4-0134 9
supposito, tamquam ab operante active, nam si procedit ab uno agente
- 67 d.1, q. 4-0180 6
12 Secunda pars conclusionis non ab omnibus acceptatur, nam
- 68 d.1, q. 4-0246 6
respondetur quod si praescindamus operari ab esse, et esse ab
- 69 d.1, q. 4-0246 10
respondetur quod si praescindamus operari ab esse, et esse ab
- 70 d.1, q. 4-0354 4
videtur Aristoteles demonstrationem ab effectu et a causa *
- 71 d.1, q. 4-0393 8
primarius finis est dare esse composito, et ab illo potest etiam sumi
- 72 d. 2-0012 4
Secunda conclusio: Vivere ab hoc principio viventibus
- 73 d. 2, q. 1-0008 1
ab intrinseca quadam virtute nutriri. An vero hoc sit sufficiens ad
- 74 d. 2, q. 1-0038 7
perfectiores caelo; ergo non possent produci ab illo, quod est contra
- 75 d. 2, q. 1-0043 7
5 Anima vegetativa non est separabilis ab operatione; sed

- 76 d. 2, q. 1-0068 8
1 Nam vivere dicitur res illa quae ab intrinseco potest se
- 77 d. 2, q. 1-0070 5
conceptione; sed plantae se ab intrinseco movent nutritione et *
- 78 d. 2, q. 1-0079 6
quam substantiali, nihilominus non cessant ab actione, sed ab intrinseco
- 79 d. 2, q. 1-0079 9
quam substantiali, nihilominus non cessant ab actione, sed ab intrinseco
- 80 d. 2, q. 1-0080 10
semper agunt et patiuntur; ergo habent modum essendi distinctum ab
- 81 d. 2, q. 1-0096 9
partibus, ut 1 De generatione exposuimus, in quo ab inanimatis *
- 82 d. 2, q. 1-0134 9
Empedocli et Platoni, qui in hoc distinguebant plantas ab animalibus,
- 83 d. 2, q. 1-0151 2
est ab specifico. Qua ratione gradus rei corporeae separabilis est a gradu
- 84 d. 2, q. 1-0165 3
vegetabilia differunt ab inanimatis in modo nutritionis, quia, ut dictum
- 85 d. 2, q. 1-0203 3
primus separabilis ab operatione, nam hoc multi putant esse de ratione
- 86 d. 2, q. 1-0211 7
Dico tamen, 2, quod vegetabilia cessant ab aliquibus *
- 87 d. 2, q. 1-0214 8
Explicatur, nam vivens augetur et tamdiu cessat ab *
- 88 d. 2, q. 1-0217 2
cessare ab operatione, nam, ut 1 De generatione dictum est, auctio
- 89 d. 2, q. 1-0225 6
statum perducunt; aliquando vero cessant ab hoc opere, non tamen ex
- 90 d. 2, q. 1-0237 1
ab auctore naturae ordinata et in tali gradu et ordine constituta, ut sint
- 91 d. 2, q. 1-0241 2
primus ab intrinseco separabilis, nihilominus est vera anima, quia illud

92 d. 2, q. 2-0015 1
ab operatione; sed haec forma non est huiusmodi, quia naturaliter agit;

93 d. 2, q. 2-0028 9
operatio sensuum, ut in nobis experimur; et operatio ab appetitu elicita,

94 d. 2, q. 2-0032 9
3 alia via arguitur, quia non fit transitus ab extremo ad

95 d. 2, q. 2-0055 2
separabilis ab anima rationali, quamvis non e contrario.

96 d. 2, q. 2-0077 3
est separabilis ab illo; cumque anima sensitiva constituat gradum minus

97 d. 2, q. 2-0108 2
hic ab Aristotele, quod in viventibus mortalibus habeat verum, non

98 d. 2, q. 2-0146 3
reducendo se ab imperfecto ad perfectum statum. Ad quas differentias

99 d. 2, q. 2-0150 3
ad cessandum ab operibus suis pro ratione sui appetitus, non quidem

100 d. 2, q. 2-0153 10
sic se habent, quia naturaliter operantur, tamen cessare possunt ab

101 d. 2, q. 2-0155 8
brutum apprehendat ut malum ambulare, potest cessare ab operatione

102 d. 2, q. 2-0160 4
Alius modus cessandi ab operatione est per somnum, qui quidem

103 d. 2, q. 2-0164 3
necessario debeant ab operatione sensitivae animae vacare, ut in solis

104 d. 2, q. 2-0171 2
procedere ab anima, non ut anima, sed ut natura, et referri in generans;

105 d. 2, q. 3-0042 10
ergo per educationem. Probo antecedens, nam homo potest generari ab

106 d. 2, q. 3-0055 3
ergo pendet ab illo aliquo modo; ergo corpus est causa illius, et non

107 d. 2, q. 3-0147 8
2 arguitur, nam recipiens debet esse denudatum ab eo quod

108 d. 2, q. 3-0149 1
ab illo in esse reali, ut quia materia realiter recipit omnem formam, ideo

109 d. 2, q. 3-0150 8
quantum est de se debet esse pura ab omni forma; tamen quod

110 d. 2, q. 3-0151 9
intentionaliter recipit illud, satis est quod sit denudatum ab illo in esse

111 d. 2, q. 3-0154 5
secundum esse reale denudari ab omni natura recepti, nulla ratione

112 d. 2, q. 3-0193 6
rationibus; ergo non posset impediri ab organo corporeo.

113 d. 2, q. 3-0203 3
neque patitur ab obiectis materialibus, et ideo potest quascumque res

114 d. 2, q. 3-0236 7
contentus sub latitudine sensuum, neque differret ab illis nisi secundum

115 d. 2, q. 3-0278 8
a loco, a tempore, a corruptibilitate, et ab omnibus accidentibus *

116 d. 2, q. 3-0283 1
ab his omnibus, habet esse abstrahens ab his omnibus, nam modus

117 d. 2, q. 3-0283 7
ab his omnibus, habet esse abstrahens ab his omnibus, nam modus

118 d. 2, q. 3-0294 1
ab alio, conatur penetrare usque ad ultimam rei quidditatem; unde,

119 d. 2, q. 3-0303 5
penetrat, quod proprias passiones ab essentia separat et in unica et

120 d. 2, q. 3-0343 4
liberrimos et independentes ab omni creatura; unde neque a caelo,

121 d. 2, q. 3-0349 8
ipsa delectabilia corporalia odio habere potest, neque ab obiecto ullo.

122 d. 2, q. 3-0350 7
quantumvis vehementi, necessitatur ad amandum, neque ab *

123 d. 2, q. 3-0367 5
independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo

124 d. 2, q. 3-0374 10
naturae ordo, ut a superioribus ad inferiora descendendo, et ab *

125 d. 2, q. 3-0376 11
infimum supremi", et e converso, quia non potest fieri transitus ab

126 d. 2, q. 3-0395 2
separari ab illo; esse autem per se convenit formae; ergo impossibile

127 d. 2, q. 3-0396 3
est separari ab illa; ergo impossibile est corrumpi.

128 d. 2, q. 3-0428 11
tribuendo illi formam; et similiter a nullo separatur nisi separando ab

129 d. 2, q. 3-0434 2
corruptionem ab aliquo cui immediate et per se competit; sed si

130 d. 2, q. 3-0435 2
separatur ab aliquo, est propter divisionem partium, quibus divisus, non

131 d. 2, q. 3-0437 2
independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

132 d. 2, q. 3-0441 8
manifestatur in anima, nam corruptibile est quod ab aliquo agente

133 d. 2, q. 3-0443 4
independens non potest ab ullo agenti naturali corrumpi; ergo. *

134 d. 2, q. 3-0464 7
secundum leges luminis naturalis vivere; et ab hac lege deviare, et contra

135 d. 2, q. 3-0659 2
Referuntur ab Eugubino, supra, cap 15.

136 d. 2, q. 3-0685 8
veritate dubitant, utpote qui ambigunt de confessis ab omnibus,

137 d. 2, q. 3-0690 11
cognita in omnibus nationibus et in omni tempore, et praecipue ab

138 d. 2, q. 3-0691 5
excellerioribus viris, quamvis etiam ab aliquibus nationibus ignorata

139 d. 2, q. 3-0750 3
habent originem ab anima, et nulla a corpore, quia anima est primum

140 d. 2, q. 3-0755 8
dicuntur communes. Aliae vero operationes et oriuntur ab anima et in

141 d. 2, q. 3-0782 8
Et allia est: Quia potentia organica laeditur ab excellentia

142 d. 2, q. 3-0784 2
potius ab eccellente intelligibili perficitur maxime. Lib etiam 1, tx. 9

143 d. 2, q. 3-0793 3
intellectus differt ab aliis partibus animae, sicut perpetuum a *

144 d. 2, q. 3-0860 1
ab hac expositione operationis propriae et communis. Et primum

145 d. 2, q. 3-0862 8
intelligere esse operationem independentem a corpore, tamquam ab *

146 d. 2, q. 3-0879 7
quae non pendet a corpore ut ab instrumento; ergo.

147 d. 2, q. 3-0882 4
qua corpus patitur; ab illa autem corpus patitur, quae in illo *

148 d. 2, q. 3-0902 7
6 Omnes expositores fatentur fundamentum iactum ab

149 d. 2, q. 3-0944 3
potest dependere ab aliqua materiali potentia:

150 d. 2, q. 3-0945 4
Uno modo tamquam ab elicienti, ut pendet actus *

151 d. 2, q. 3-0952 7
Tertio modo pendet operatio unius potentiae ab alia,

152 d. 2, q. 3-0960 4
phantasiae, et dependens ab illa eo modo quo alii affectus animae, nempe

153 d. 2, q. 3-0961 5
ira, gaudium, etc, pendent ab illa; si hoc, inquam, ita est, *

154 d. 2, q. 3-1061 2
quia ab intrinseco sit immortalis. Quod quidem non videtur contra

155 d. 2, q. 3-1147 9
immortalitatem a se, et non datam nec dependentem ab alio; quomodo etiam

- 156 d. 2, q. 4-0065 1
ab animabus sensitivis aliorum animalium; ergo non potest habere
- 157 d. 2, q. 4-0070 2
distinctam ab aliis formis sensitivis, impossibile erit informari alia
- 158 d. 2, q. 4-0074 3
sic, sed ab anima sensitiva; et non ab anima sensitiva in genere; ergo
- 159 d. 2, q. 4-0074 8
sic, sed ab anima sensitiva; et non ab anima sensitiva in genere; ergo
- 160 d. 2, q. 4-0118 2
inquam, ab intrinseco ratione suae propriae essentiae et naturae. Istae
- 161 d. 2, q. 4-0119 9
enim omnes a forma originem ducunt, nam proveniunt ab essentia illius,
- 162 d. 2, q. 4-0162 5
essentia est quod procedat ab intrinseco principio operantis.
- 163 d. 2, q. 4-0194 2
distinctus ab anima sive non, quia ad hoc nihil refert; ergo debet esse in
- 164 d. 2, q. 4-0237 1
ab ipso homine et a potentia illius, non certe est homo qui peccat;
- 165 d. 2, q. 4-0241 4
informantem corpus, et ab illo independentem in esse. Nam dantur *
- 166 d. 2, q. 4-0243 7
dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter
- 167 d. 2, q. 4-0349 7
in hoc, quod per intellectivum, quod ab Aristotele ponitur potentia *
- 168 d. 2, q. 4-0426 1
ab intellectu et voluntate; ergo istae operationes sunt operationes *
- 169 d. 2, q. 4-0427 5
hominis, et tamen sunt ab anima intellectiva ut sic; ergo illa est quae
- 170 d. 2, q. 4-0480 4
Averroes fingit, vel ab illo simul cum cogitativa quem vocat "**
- 171 d. 2, q. 4-0542 7
quo cum Angelis convenit; et differt ab inferioribus formis in hoc quod

172 d. 2, q. 4-0553 5
in illa distinctione existentiae ab essentia, qua supposita, D Thomas

173 d. 2, q. 4-0585 2
separata ab illo, statim perit. Anima vero rationalis habet esse sibi sufficiens

174 d. 2, q. 4-0605 7
subsistentia, quam habet separata, est distincta ab ea quam habebat

175 d. 2, q. 4-0625 7
perficit materiam in se manens independens ab illa.

176 d. 2, q. 4-0639 7
nisi inhaerendo subiecto, ita ut sustentetur ab illo; et ideo eo ipso

177 d. 2, q. 4-0643 5
informare subiecta et sustentari ab illis, an possit Deus separare unum ab

178 d. 2, q. 4-0643 12
informare subiecta et sustentari ab illis, an possit Deus separare unum ab

179 d. 2, q. 4-0646 7
informet subiectum, et tamen non sustentetur ab illo necessario, quia cum

180 d. 2, q. 4-0652 2
sustentaretur ab illa, quia ipsa quantitas habet sufficientem concursum Dei,

181 d. 2, q. 4-0658 2
informetur ab accidenti; tamen fieri potest quod accidens sustentetur

182 d. 2, q. 4-0659 1
ab aliquo quod non informet, ut de facto corpus Christi Domini sustinet

183 d. 2, q. 4-0697 10
rationalis non est forma materiae tamquam illi immersa, aut ab illa

184 d. 2, q. 4-0704 11
simpliciter est abstractior, quia est subsistens et independens in esse ab

185 d. 2, q. 4-0708 8
est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se

186 d. 2, q. 4-0711 7
corpore ad multas operationes quae dimanant ab illa, ut rationalis est, ut

187 d. 2, q. 4-0747 11
animae; quod autem per se alicui convenit non potest separari ab eo, illo

188 d. 2, q. 4-0775 10
ad unionem vel informationem; et hoc non potest separari ab illa.

189 d. 2, q. 4-0779 9
quae isto modo per se conveniunt, separari possunt ab eo cui *

190 d. 2, q. 4-0785 5
uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim

191 d. 2, q. 4-0912 7
animae inter se distinguuntur numero, et ab Angelis specie, non possunt

192 d. 2, q. 4-0973 3
nostrorum animorum ab omni lingua et voce gratiarum actionem referri

193 d. 2, q. 4-0987 4
compos, quo nihil ab optimo et sapientissimo genitore melius est *

194 d. 2, q. 4-1025 1
ab eodem effective unitur a quo fit, neque hic est necessaria alia *

195 d. 2, q. 5-0124 2
differt ab anima equi; est ergo in ultima specie animae sensitivae, sicut

196 d. 2, q. 5-0151 7
virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

197 d. 2, q. 5-0170 8
et integrant unum suppositum; omnes ergo oriuntur ab eadem *

198 d. 2, q. 6-0013 12
alio, ut patet ex argumento statim facto, et ex effectu, nam ab eadem

199 d. 2, q. 6-0014 10
anima oriuntur potentiae eiusdem ordinis cum potentiis alterius, ut ab

200 d. 2, q. 6-0015 6
anima rationali oriuntur sensus, sicut ab anima sensitiva; et oriuntur

201 d. 2, q. 6-0051 1
ab illo effectu desumit unicam formalem rationem comprehendentem

202 d. 2, q. 6-0135 10
distinguuntur formaliter; ergo et in homine. Antecedens est concessum ab

203 d. 2, q. 6-0151 8
Rursus: Sed anima sensitiva equi differt formaliter ab

204 d. 2, q. 6-0153 4
hominis differt formaliter ab anima rationali eiusdem; distinguuntur

205 d. 2, q. 6-0177 6
proprium constitutivum uniuscuiusque est distinctum ab alio; animatum

206 d. 2, q. 6-0186 6
homo, et omnia haec habeat ab eadem anima, necessarium est quod

207 d. 2, q. 6-0257 5
huius convenientiae abstrahit intellectus ab illis conceptum communem

208 d. 2, q. 6-0260 3
sentiendi, et ab illis abstrahitur conceptus communis animae sensitivae,

209 d. 2, q. 6-0267 2
Item, ab anima in communi isto modo explicata sumitur

210 d. 2, q. 6-0280 3
vitalis. Et ab hac convenientia potest abstrahi alius conceptus communis

211 d. 2, q. 6-0322 3
se et ab intrinseco, sed semper ab extrinseco patiuntur, vel circa *

212 d. 2, q. 6-0322 7
se et ab intrinseco, sed semper ab extrinseco patiuntur, vel circa *

213 d. 2, q. 6-0330 2
sua ab aliquo istorum abstrahit, censetur superare limites formae *

214 d. 2, q. 6-0364 7
Sed argues, nam gradus viventium sumuntur ab ipsis *

215 d. 2, q. 6-0365 7
formis; sed gradus viventium numerantur quattuor ab Aristotele, cap 2,

216 d. 2, q. 6-0379 7
vegetativum scilicet et sensitivum, et distinguitur ab intellectivo. Et ideo

217 d. 2, q. 6-0393 1
ab Aristotele "immobilia," quia ille motus est imperfectissimus, nec

218 d. 2, q. 6-0409 7
tamen quantum ad modum, ut patet ab effectu, nam quaternarius non

ABLATA

1 q. 2-0208 9
q. 2-0208 se habere ad modum illius actus qui manet ablata operatione; non

2 q.4-0785 9
q.4-0785 uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim

3 q.4-0787 5
q.4-0787 possunt conservari aliae formae ablata unione.

ABLATO

1 q.3-0578 7
q.3-0578 naturaliter homo cognoscere immortalitatem animae, nam ablato hoc *

ABSCISSA

1 q.4-0941 2
q.4-0941 est abscissa ex Dei substantia, sed quasi explicata, sicut solis lumen."

ABSOLUTA

1 q. 3-0022 6
q. 3-0022 enim quaestio communis, quomodo res absoluta habeat essentialem

2 q. 3-0235 7
q. 3-0235 aliquid, quod sunt quaedam entia omnino absoluta quae dicuntur

3 q. 3-0244 4
q. 3-0244 Quae aptitudo est absoluta et intrinseca ipsi rei.

4 q.4-0671 5
q.4-0671 Sed an de potentia absoluta repugnet Angelum esse formam

ABSOLUTAM

1 q. 3-0251 9
q. 3-0251 aliquid, aliud referri, nam esse aptam ponit entitatem absolutam in ipsa

2 q. 3-0257 4
q. 3-0257 putandum omnem rem absolutam posse sine alio definiri, ut putavit

ABSOLUTE

1 Prooemium-0227 4
Prooemium-0227 finem. Tamen iudico absolute dicendum esse considerationem animae

2 Prooemium-0278 9

Prooemium-0278 omne ens definibile per propriam materiam physicam est absolute

3 Prooemium-0280 6

Prooemium-0280 propria materia et forma pertinet absolute ad physicum secundum

4 Prooemium-0293 4

Prooemium-0293 Item, anima rationalis absolute est natura, et homo, ens *

5 Prooemium-0386 10

Prooemium-0386 anima intellectiva humana, sed agere de intellectu et mente absolute et

6 Prooemium-0429 4

Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamem agere de statu illius

7 q.3-0922 3

q.3-0922 simpliciter et absolute indigerit phantasia, numquam posset esse anima

8 q.4-0268 3

q.4-0268 vero intelligendi, absolute loquendo, salvatur sine corpore, ut in angelis

9 q.4-0770 7

q.4-0770 sit substantia vel accidens, dico quod absolute neutrum est, sed

10 q.4-1002 3

q.4-1002 concludit Aristoteles absolute mundum non incepisse, sed non incepisse

11 d.2, q.6-0408 8

d.2, q.6-0408 quoad omnia; tenet quidem quantum ad continentiam absolute, non

ABSOLUTIS

1 q. 3-0260 7

q. 3-0260 est propria, sed etiam his rebus absolutis quae imperfectae sunt, et ex

ABSOLUTUM

1 q. 3-0247 8

q. 3-0247 ad hunc finem. Et totum quod recipit absolutum est, quamvis aptum

ABSOLVANTUR

1 q.3-1052 8

q.3-1052 cogitatio pro mortuis exorare, ut a peccatis absolvantur",

ABSQUE

- 1 Prooemium-0184 4
Prooemium-0184 est et fit absque instrumento corporeo, tamen dependentiam aliquam
- 2 q. 1-0185 8
q. 1-0185 10 Estque evidens dicta conclusio, de qua absque dubio Aristoteles
- 3 q. 2-0112 7
q. 2-0112 actum, secundum id quod unusquisque praebet, absque dubio actus
- 4 q. 2-0225 6
q. 2-0225 ordinem agentium ex necessitate naturae absque ulla cognitione; ergo non
- 5 q. 2-0284 1
q. 2-0284 absque ulla mutatione. Tamen hic modus adeo est perfectus, ut soli
- 6 q. 3-0100 9
q. 3-0100 inanimati habet unum simplicem et naturalem operandi modum absque *
- 7 q. 1-0076 9
q. 1-0076 quantum est de se manebunt perpetuo eodem modo absque ulla *
- 8 q. 1-0160 7
q. 1-0160 semper habent coniunctum, et trahunt illud absque discretione boni vel
- 9 q. 2-0158 3
q. 2-0158 variandas operationes absque dubio est perfectio, quia licet non sit libertas,
- 10 q. 3-0052 13
q. 3-0052 corpore; ergo et in fieri; ergo potest multiplicari et fieri per se absque
- 11 q. 3-0185 4
q. 3-0185 iudicat inter corpora absque impedimento corporalis organi; signum

ABSTRACTA

- 1 Prooemium-0419 6
Prooemium-0419 quidditas rei materialis a sensibilibus abstracta.
- 2 Prooemium-0425 3
Prooemium-0425 secundum se abstracta et independens a sensu.

ABSTRACTAM

- 1 Prooemium-0368 6
Prooemium-0368 3 Nam rem a materia abstractam naturalis scientia *

2 Prooemium-0405 7
Prooemium-0405 ad illam essentiam et animam adeo abstractam, et ageret etiam

ABSTRACTIONE

1 Prooemium-0015 9
Prooemium-0015 dividitur; in species, inquam, quae sunt in sufficienti abstractione

ABSTRACTIONEM

1 Prooemium-0147 7
Prooemium-0147 Haec enim sunt tria obiecta secundum abstractionem ad scientiam *

2 Prooemium-0446 3
Prooemium-0446 dividamus illius abstractionem.

3 q.3-0217 6
q.3-0217 autem excessus perfectionis semper requirit abstractionem maiorem a

4 q.3-0280 10
q.3-0280 operatio ostendit in ipsa potentia, a qua fit, consimilem abstractionem

ABSTRACTIOR

1 Prooemium-0175 3
Prooemium-0175 Confirmatur, nam abstractior est anima rationalis *

2 Prooemium-0680 8
Prooemium-0680 In qua difficultate est advertendum quod res abstractior

3 q.3-0365 7
q.3-0365 est forma perfectior, quo a materia abstractior; sunt autem inter

4 q.4-0026 3
q.4-0026 anima est abstractior et perfectior quam sua potentia et operatio; ergo

5 q.4-0701 3
q.4-0701 non est abstractior neque perfectior anima, quidquid Ferrariensis dicat,

6 q.4-0704 3
q.4-0704 simpliciter est abstractior, quia est subsistens et independens in esse ab

ABSTRACTIS

1 Prooemium-0371 8
Prooemium-0371 reperitur id cuius gratia, in rebus autem abstractis a materia non reperitur

2 Prooemium-0391 8

Prooemium-0391 ex verbis quae subdit. Postquam dixerat in abstractis a materia non

ABSTRACTIVE

1 q.4-0264 7

q.4-0264 intellectivum est" potest uno modo fieri abstractive et secundum se, et

ABSTRACTO

1 Prooemium-0416 6

Prooemium-0416 agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in

2 q.4-0384 5

q.4-0384 contemplativo", omnino a materia abstracto, ut angelico et divino, "alia

ABSTRACTUM

1 q. 1-0056 5

q. 1-0056 vitae; vita autem est abstractum viventis, et significat naturam *

ABSTRAHENDO

1 d.2, q.6-0282 1

d.2, q.6-0282 abstrahendo a nutritione. Et isto modo videtur communiter sumi "*"

ABSTRAHENS

1 Prooemium-0162 5

Prooemium-0162 1 Omnis enim gradus abstrahens a materia secundum esse

2 q.3-0282 11

q.3-0282 enim a loco, etc, provenit a materia; ergo qui operatur, abstrahens

3 q.3-0283 6

q.3-0283 ab his omnibus, habet esse abstrahens ab his omnibus, nam modus

ABSTRAHENTEM

1 Prooemium-0176 7

Prooemium-0176 quantitate; ergo pertinet ad scientiam magis abstrahentem quam *

ABSTRAHENTES

1 Prooemium-0170 9
Prooemium-0170 ut suppono; ergo pertinet ad Metaphysicam. Res enim abstrahentes

ABSTRAHENTIBUS

1 Prooemium-0406 4
Prooemium-0406 de rebus minus abstrahentibus, cum agat de materia prima et de

ABSTRAHI

1 d.2, q.6-0280 7
d.2, q.6-0280 vitalis. Et ab hac convenientia potest abstrahi alius conceptus communis

ABSTRAHIT

1 Prooemium-0342 9
Prooemium-0342 rationalis, tamen quantum ad ordinem ad materiam magis abstrahit

2 Prooemium-0369 6
Prooemium-0369 contemplari non potest; sed mens abstrahit a materia; ergo. Probatur maior,

3 q.2-0061 4
q.2-0061 principium sentiendi magis abstrahit a materia, et per species *

4 q.3-0277 9
q.3-0277 cognoscit ipsa materialia, nam quodammodo spiritualisat illa, dum abstrahit

5 q.3-0807 3
q.3-0807 dixit, quia abstrahit a materia secundum esse; et 2 De partibus *

6 d.2, q.6-0257 3
d.2, q.6-0257 huius convenientiae abstrahit intellectus ab illis conceptum communem

7 d.2, q.6-0330 5
d.2, q.6-0330 sua ab aliquo istorum abstrahit, censetur superare limites formae *

ABSTRAHITUR

1 d.2, q.6-0260 5
d.2, q.6-0260 sentiendi, et ab illis abstrahitur conceptus communis animae sensitivae,

ABSTRAHUNT

1 q.3-0370 2
q.3-0370 materialitate abstrahunt, dum aliquo modo cognoscere possunt; ergo ordo

2 d.2, q.6-0405 9

d.2, q.6-0405 vegetativae in communi sit esse formam materialem, sed abstrahunt.

ABSURDA

1 d.2, q.5-0126 5

d.2, q.5-0126 Ex quo sequuntur duo absurda: Primum, quod homo

ABSURDISSIMUM

1 q.4-0153 2

q.4-0153 est absurdissimum.

ABSURDUM

1 q.3-0570 5

q.3-0570 incorruptibiles; valde ergo videtur absurdum quod par sit exitus *

2 d.2, q.5-0089 2

d.2, q.5-0089 est absurdum.

AC

1 q.3-0538 7

q.3-0538 quod licet ratio concludat animas puniri ac praemiari aliquo tempore

2 q.4-0440 5

q.4-0440 rationalis, aut intellectivae, vere ac per se humani corporis non

3 q.4-0441 5

q.4-0441 sit forma, tamquam erroneam ac veritati catholicae inimicam fidei,

ACCEDAT

1 q.3-0802 2

q.3-0802 extrinsecus accedat, eaque sola divina sit. Nihil enim cum eius actione *

ACCEDENDUM

1 q. 1-0024 2

q. 1-0024 propositas accedendum est, et incipiendum cum Aristotele, hic, et lib 1,

ACCEDENS

1 q. 1-0190 4

q. 1-0190 informantem, et ideo accedens ad probandum hoc in 2 cap, inquit

ACCEDUNT

1 q.2-0079 5
q.2-0079 8 His rationibus metaphysicis accedunt physicae quae ex experientia

ACCEPIT

1 q.4-0979 7
q.4-0979 Psellus philosophus inquit: "Non ex hominibus accepit substantiam

2 q.4-0991 2
q.4-0991 rationalis accepit esse immediate a Deo. De quo late Niphus, tract De

ACCEPTA

1 Prooemium-0244 7
Prooemium-0244 in definitione; et similiter qui, forma accepta, materiam dimittit.

ACCEPTANDAE

1 q.3-0380 6
q.3-0380 20 Quocirca rationes hae sic acceptandae sunt, quod licet una vel

ACCEPTANDUM

1 d.2, q.5-0096 1
d.2, q.5-0096 acceptandum ut tale, ut praecipitur in cap Sancta Romana, 8, d.

ACCEPTAT

1 q.3-1116 7
q.3-1116 Epist Sophronii, quam Concilium ut catholicam acceptat.

ACCEPTATUR

1 q. 4-0180 8
q. 4-0180 12 Secunda pars conclusionis non ab omnibus acceptatur, nam

ACCEPTIO

1 q. 1-0069 10
q. 1-0069 cap 1 De morte et vita. Et est usita acceptio.

2 d.2, q.6-0212 8
d.2, q.6-0212 8 1 Ex his colligitur, 1, diversa acceptio istorum nominum,

3 d.2, q.6-0223 4
d.2, q.6-0223 sensitiva. Sed haec acceptio vulgaris est; philosophus autem debet

ACCIDENS

- 1 q. 1-0118 10
q. 1-0118 adinvenit aut certe primus explicuit, vult animam non esse accidens, nec
- 2 q. 1-0132 10
q. 1-0132 perfectionum et operationum viventis, ut sic; ergo non est accidens. Antedecens
- 3 q. 1-0136 5
q. 1-0136 "inopinabile esse animam esse accidens." Quod late prosequitur D *
- 4 q. 3-0012 2
q. 3-0012 esset accidens.
- 5 q. 3-0024 3
q. 3-0024 comprehenditur, quomodo accidens dicat essentialem ordinem ad *
- 6 q.2-0145 10
q.2-0145 et in loco naturali suo; inanimata vero quasi per accidens moventur,
- 7 q.3-0309 3
q.3-0309 alia per accidens concipiant, nec possint illa distinguere et *
- 8 q.3-0390 1
q.3-0390 accidens; non per accidens, quia sic competit alicui fieri et corrumpi
- 9 q.3-0390 4
q.3-0390 accidens; non per accidens, quia sic competit alicui fieri et corrumpi
- 10 q.3-0399 6
q.3-0399 licet corruptio semper sit per accidens, quia natura non intendit per
- 11 q.3-0403 8
q.3-0403 quem per se tendit; corrumpi vero per accidens dicitur id quod
- 12 q.3-0406 8
q.3-0406 dicuntur desinere esse ex consequenti, seu per accidens.
- 13 q.3-0408 7
q.3-0408 dupliciter possit corrumpi: Uno modo per accidens, id est,
- 14 q.3-1208 10
q.3-1208 dissipatur et diminiatur, non sic autem intellectus; sed per accidens *
- 15 q.4-0061 9
q.4-0061 accidentalibus; sed hoc est impossibile rei spirituali, nam accidens *

16 q.4-0534 5

q.4-0534 Respondetur rationem esse, quia accidens semper est in subiecto *

17 q.4-0537 2

q.4-0537 materiale, accidens illi inhaerens necessario debet esse materiale; at

18 q.4-0591 9

q.4-0591 formae ut sic; secundum vero est quasi per accidens, proveniens non

19 q.4-0638 9

q.4-0638 20 Ad tertium patet solutio ex secundo, nam accidens non informat

20 q.4-0645 8

q.4-0645 Eucharistia. Respondetur possibile esse Deo facere quod accidens *

21 q.4-0655 1

q.4-0655 accidens substatetur a subiecto et quod non informat illud; ergo,

22 q.4-0658 8

q.4-0658 informatur ab accidenti; tamen fieri potest quod accidens substatetur

23 q.4-0742 9

q.4-0742 si esset aliquid distinctum, vel esset substantia, vel accidens; non *

24 q.4-0743 1

q.4-0743 accidens, alias uniretur anima materiae medio accidenti; non *

25 q.4-0755 3

q.4-0755 substantia nec accidens, sed est "substantiam esse in substantia", quare

26 q.4-0760 6

q.4-0760 accidentis; ergo illa unio est accidens, et ita in morte hominis non *

27 q.4-0761 4

q.4-0761 amittitur nisi quoddam accidens.

28 q.4-0770 4

q.4-0770 sit substantia vel accidens, dico quod absolute neutrum est, sed

29 d.2, q.6-0323 8

d.2, q.6-0323 extrinseca agunt. Dico "per se", quia per accidens, quando res inanimata

ACCIDENTALE

1 q. 2-0245 7

q. 2-0245 superiori; et ita est quasi praedicatum accidentale, aut ad modum *

2 q. 3-0052 1

q. 3-0052 accidentale superadditum formae, sed est ipsamet differentia essentialis

ACCIDENTALEM

1 q. 3-0172 2
q. 3-0172 organisationem accidentalem. Si hoc modo sumatur "corpus organicum," *

2 q.4-0227 6
q.4-0227 saltem in naturalibus, nam propter accidentalem illam unionem ad corpus

3 q.4-0536 4
q.4-0536 causalitatem aliquam circa accidentalem formam; et ideo si subiectum est

ACCIDENTALES

1 d.2, q.6-0380 7
d.2, q.6-0380 numerantur quattuor modi viventium qui quodammodo accidentales

ACCIDENTALI

1 q. 3-0174 2
q. 3-0174 de accidentali, id est, in potentia ad partes vitae.

2 q.1-0078 10
q.1-0078 essendi nam licet constituentur in omni perfectione sua tam accidentali

3 q.4-0532 6
q.4-0532 Sed quaeres, cur repugnet formae accidentali spirituali esse

ACCIDENTALIA

1 q. 1-0126 1
q. 1-0126 accidentalialia.

ACCIDENTALIBUS

1 q.4-0061 1
q.4-0061 accidentalibus; sed hoc est impossibile rei spirituali, nam accidens *

2 q.4-1027 7
q.4-1027 animae. Quod intelligendum est de dispositionibus accidentalibus ipsius

ACCIDENTALIS

1 q. 3-0133 1
q. 3-0133 accidentalis, quae in diversitate accidentium consistit; alia substantialis, quae

2 q.4-0178 7
q.4-0178 substantiae caeli, et illa unio est accidentalis; ergo similiter, etc.

3 q.4-0209 10
q.4-0209 a supposito humano, et unio inter haec est tantum accidentalis. Quae

ACCIDENTALITER

1 q.2-0138 7
q.2-0138 essentialiter esse unum gradum viventium, tamen accidentaliter numerantur

2 q.4-0148 1
q.4-0148 accidentaliter uniuntur, et non faciunt unum per se; erit ergo homo *

3 q.4-0164 6
q.4-0164 sed aliqua substantia spiritualis mihi accidentaliter unita, qui intelligit

4 q.4-0176 4
q.4-0176 movens caelum illi accidentaliter uniatur, numquam caelum intelligit

ACCIDENTALIUM

1 q. 3-0115 6
q. 3-0115 considerari: Primum est diversitas dispositionum accidentalium, in

ACCIDENTI

1 q.4-0648 8
q.4-0648 est cur Deus non possit illa in accidenti separare.

2 q.4-0658 3
q.4-0658 informetur ab accidenti; tamen fieri potest quod accidens sustentetur

3 q.4-0743 7
q.4-0743 accidens, alias uniretur anima materiae medio accidenti; non *

ACCIDENTIA

1 Prooemium-0693 5
Prooemium-0693 Quod etiam hic ait, accidentia conducere ad cognitionem quod quid est,

2 q. 3-0016 7
q. 3-0016 organisatio per animam, alias fieret per accidentia, quod est maius

3 q. 3-0017 8
q. 3-0017 inconueniens, nam anima diceret essentialem ordinem ad accidentia.

- 4 q. 3-0129 9
q. 3-0129 Ex quibus colligitur quod ista organisatio, licet per accidentia
- 5 q. 3-0164 9
q. 3-0164 differt a primo, quod illud organisatur formaliter per accidentia,
- 6 q. 3-0177 2
q. 3-0177 includit accidentia, substantia autem, cum sit prior et perfectior *
- 7 q. 3-0184 5
q. 3-0184 organicum non includit intrinsece accidentia, sed extrinseca quadam *
- 8 q. 3-0185 6
q. 3-0185 ratione. Ita respondent qui putant accidentia non subiectari in materia
- 9 q. 3-0188 6
q. 3-0188 intrinsece includat dispositiones; aut quomodo accidentia possint *
- 10 q. 3-0190 6
q. 3-0190 corpus organicum illo modo includit accidentia; et nihilominus potest
- 11 q. 3-0191 7
q. 3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in
- 12 q. 3-0194 5
q. 3-0194 causae materialis, tamen aliqua accidentia ad aliquam substantiam
- 13 q. 3-0196 8
q. 3-0196 vero idcirco putandum est animam ordinari ad accidentia, quin potius
- 14 q. 3-0197 1
q. 3-0197 accidentia ipsa ordinantur ad animam praeparando subiectum in quo
- 15 q. 3-0218 8
q. 3-0218 materiam dispositam ut per se ordinatur ad accidentia ipsa, sed ad
- 16 q. 3-0219 6
q. 3-0219 materiam quam informat; praerequirit autem accidentia tamquam *
- 17 q. 4-0389 4
q. 4-0389 essentia, ut sunt accidentia, potentiae, et similia, tales etiam res *
- 18 q. 3-0296 9
q. 3-0296 investigat quid sit de quidditate, et deinde ad accidentia revertitur,
- 19 q. 3-0405 11
q. 3-0405 aer per se dicitur corrumpi; forma vero aeris, et aliqua accidentia illius,

20 q.4-0660 1
q.4-0660 accidentia panis in Eucharistia, propter mirabilem unionem quam cum

21 q.4-0675 5
q.4-0675 et uniri divino, et accidentia separari a proprio supposito, et esse per

ACCIDENTIBUS

1 Prooemium-0021 4
Prooemium-0021 partibus autem, principiis, accidentibus et motibus agit non *

2 q. 1-0076 1
q. 1-0076 accidentibus, an vero ex materia et forma substantiali. Antiqui ergo

3 q. 1-0144 4
q. 1-0144 pro materia cum accidentibus, vel pro composito ex materia et forma

4 q. 3-0178 1
q. 3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in

5 q.3-0278 10
q.3-0278 a loco, a tempore, a corruptibilitate, et ab omnibus accidentibus *

6 q.3-0295 2
q.3-0295 relictis accidentibus, propriam rationem substantiae quaerit, et in illa

7 q.4-0642 7
q.4-0642 Sed quaeres: Cum duo sint in accidentibus, scilicet *

8 q.4-1028 7
q.4-1028 geniti, nam si sit sermo de accidentibus ipsius generantis, illa effective

ACCIDENTIS

1 q. 3-0043 4
q. 3-0043 Item, aptitudinalis ordo accidentis ad substantiam est de

2 q. 3-0044 2
q. 3-0044 essentia accidentis; ergo aptitudinalis ordo ad materiam est de essentia

3 q.4-0657 6
q.4-0657 non potest, quia esse subiectum accidentis includit intrinsece quod

4 q.4-0760 1
q.4-0760 accidentis; ergo illa unio est accidens, et ita in morte hominis non *

ACCIDENTIUM

- 1 q. 1-0146 9
q. 1-0146 principium vitae, quia neque ratione materiae, neque ratione accidentium,
- 2 q. 3-0133 5
q. 3-0133 accidentalis, quae in diversitate accidentium consistit; alia substantialis, quae
- 3 q. 3-0193 7
q. 3-0193 ordo substantiae sit simpliciter prior ordine accidentium, etiam in genere
- 4 q.4-0661 7
q.4-0661 illis habet, tamen sine informatione ipsorum accidentium.

ACCIDIT

- 1 d. 1-0048 9
d. 1-0048 diversum genus animae, posseque separari ab eo cui accidit, sicut perpetuum
- 2 q.4-0777 1
q.4-0777 accidit illi omnino extrinsece, sed est proprius status illius secundum

ACCIPERE

- 1 q.4-0019 7
q.4-0019 desinit esse forma subiecti, nec potuit accipere unum nisi relinquendo

ACCIPI

- 1 q. 3-0135 6
q. 3-0135 Et similiter "corpus organicum" dupliciter accipi potest:
- 2 d.2, q.6-0369 2
d.2, q.6-0369 possunt accipi ut significant essentiam viventium et gradus essentielles

ACCIPIIT

- 1 Prooemium-0243 11
Prooemium-0243 et hic, tx, 16, ait "diminute" procedere qui solam materiam accipit

ACCRETIO

- 1 d. 1-0031 11
d. 1-0031 aut intellectus, aut sensus, aut localis motus et status, aut accretio et

ACQUISITI

1 q. 2-0134 8
q. 2-0134 formaliter liberi, habitus vero non, nisi in quantum acquisiti per actum

ACT.

1 q.4-0864 11
q.4-0864 Bracarensi I, can 6, contra Priscillianistas, et in VI Synodo, act 11, et

2 q.4-0916 10
q.4-0916 Leone X, sess. 8, et Concilio VI, Constantinopolitano III, act. 11.

3 d.2, q.5-0090 9
d.2, q.5-0090 Sed quod maxime urget est VIII Synodus Generalis, act 10,

ACTIBUS

1 Prooemium-0610 7
Prooemium-0610 Deinde, haec scientia agit de intellectus actibus, lumine et *

2 q. 2-0067 3
q. 2-0067 1 de actibus primis simpliciter, contra Caietanum, nam ille

3 q.3-0383 6
q.3-0383 demonstrationem desumptam ex proprietatibus et actibus intellectus et

ACTIO

1 Prooemium-0423 4
Prooemium-0423 est motus nec actio physica, ut dicitur 3 De Anima, cap 7. Et de

2 q.1-0011 4
q.1-0011 1 Quia illa actio communis est rebus inanimatis: ignis etiam

3 q.1-0168 5
q.1-0168 Item, in inanimatis illa actio per se versatur circa extrinsecam

4 q.1-0170 6
q.1-0170 perfectionem agentis; in vegetabilibus vero actio nutriendi per se tendit

5 q.1-0218 5
q.1-0218 et nutritio eadem est actio, et tantum differunt per comparisonem ad

6 q.2-0011 1
q.2-0011 actio vitalis; ergo forma, quae est principium sentiendi, ratione illius,

- 7 q.2-0064 7
q.2-0064 potentiam immaterialem sine instrumento corporeo, quia actio eius est
- 8 q.2-0065 4
q.2-0065 immaterialis; at vero actio sensuum est intrinsece organica et corporea;
- 9 q.3-0046 8
q.3-0046 Et confirmatur. Quia alias anima crearetur; ergo actio
- 10 q.3-0256 8
q.3-0256 quarta ratio sit: Nam in nobis est actio qua cognoscimus res spirituales,
- 11 q.3-0345 9
q.3-0345 actus necessario debet esse spiritualis. Nulla enim est actio materialis
- 12 q.3-0803 2
q.3-0803 communicat actio corporalis." Item lib 2, tx. 45 expresse ait animam non
- 13 q.4-0180 1
q.4-0180 actio intelligendi quam actio videndi; ergo tam a principio intrinseco
- 14 q.4-0180 4
q.4-0180 actio intelligendi quam actio videndi; ergo tam a principio intrinseco
- 15 q.4-0182 8
q.4-0182 non percipit, quomodo possit visio esse vera actio vitalis mea, et quod
- 16 q.4-0200 9
q.4-0200 intellectum, et non alius. Impossibile enim est quod actio vitalis communicetur
- 17 q.4-0210 5
q.4-0210 unio non sufficit ut actio maxime vitalis unius suppositi tribuatur alio,

ACTIONE

- 1 q. 4-0164 5
q. 4-0164 quod vita consistit in actione calidi et humidi, et 6 Topicorum, cap
- 2 q.1-0079 7
q.1-0079 quam substantiali, nihilominus non cessant ab actione, sed ab intrinseco
- 3 q.1-0119 9
q.1-0119 organicum et mixtum non potest esse sine mutua actione et passione
- 4 q.1-0121 6
q.1-0121 restaurandum damnum quod ex illa actione provenit; et ideo debet
- 5 q.1-0215 1
q.1-0215 actione. Id tamen provenit ex defectu, quia iam non potest tantum convertere

6 q.3-0041 7

q.3-0041 est materialis. Probo antecedens: Potest fieri actione agentis naturalis;

7 q.3-0414 7

q.3-0414 corrumpi; per se, inquam, id est, actione tendente ad corruptionem

8 q.3-0802 11

q.3-0802 extrinsecus accedat, eaque sola divina sit. Nihil enim cum eius actione *

9 q.3-1204 9

q.3-1204 intellectus non debilitatur ex obiecto neque ex continua actione, nam

ACTIONEM

1 q.1-0126 5

q.1-0126 finem, ad melius exsequendam actionem nutritivam, illa necessario *

2 q.3-0319 11

q.3-0319 et circa se ipsas nihil. Unde res inanimes fere nullam actionem possunt

3 q.3-0444 9

q.3-0444 Probatur minor, quia omne agens naturale debet habere actionem suam

4 q.3-1196 6

q.3-1196 est subsistens, nihil repugnat dari actionem per se productivam illius;

5 q.4-0929 2

q.4-0929 quam actionem?

6 q.4-0973 9

q.4-0973 nostrorum animorum ab omni lingua et voce gratiarum actionem referri

7 d.2, q.5-0139 9

d.2, q.5-0139 generatio et corruptio, quia unaquaqueque anima requirit suam actionem

ACTIONES

1 q. 3-0102 9

q. 3-0102 suis, et artificioso quodam et admirabili modo suas actiones exequitur,

2 q.3-0468 2

q.3-0468 hominis actiones illi regulae conformentur.

ACTIONI

1 q.3-0099 4

q.3-0099 Potentia enim proportionatur actioni, quia ad illam tamquam ad finem

2 d.2, q.5-0148 8
d.2, q.5-0148 animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo

ACTIONIBUS

1 q. 2-0234 1
q. 2-0234 actionibus, tamen semper cum omnimoda necessitate.

ACTIONIS

1 q. 4-0371 1
q. 4-0371 actionis agentis est etiam causa finalis quidditatis rei secundum se sumptae,

2 q.1-0017 1
q.1-0017 actionis tendentis ad qualitatem non est sufficiens ad rationem animae; ergo

3 q.1-0018 4
q.1-0018 nec esse principium actionis tendentis ad quantitatem. Si forte dicas

4 q.2-0008 4
q.2-0008 est principium alicuius actionis vitalis; sed haec forma non est *

5 q.2-0012 5
q.2-0012 non habet esse principium actionis vitalis, nec vero ratione motus

ACTIONUM

1 Prooemium-0202 7
Prooemium-0202 formam, quae intrisecum principium est materialium actionum, posse

2 q.2-0031 3
q.2-0031 principium istarum actionum, est vera anima.

3 q.3-0466 7
q.3-0466 suprema pars hominis, et regula omnium actionum illius, recta ratio

ACTIVAE

1 q. 2-0215 6
q. 2-0215 provenit, ut ex defectu virtutis activae, vel quia non est passum recipiens

ACTIVAM

1 q. 1-0066 4
q. 1-0066 vita distinguitur in activam et contemplativam. Et Aristoteles, lib 10

ACTIVE

1 q. 4-0134 5
q. 4-0134 supposito, tamquam ab operante active, nam si procedit ab uno agente

2 q. 4-0177 9
q. 4-0177 esse quo vivimus primo, quia non est quo active elicimus operationes

3 q.2-0026 10
q.2-0026 illa quae a principio intrinseco eius in quo est active procedit, non per

ACTIVITATEM

1 q. 4-0132 5
q. 4-0132 Dico autem "operari", quia activitatem dicit, nam ut operationis *

ACTIVO

1 d.2, q.6-0334 2
d.2, q.6-0334 intrinseco activo, et per se est requisita ad perfectionem intrinsecam

ACTU

1 Prooemium-0621 11
Prooemium-0621 intellectus attentius vim rationis, et ita vel magis firmatur in actu, aut

2 q. 2-0033 8
q. 2-0033 Item, felicitas, quae est summum bonum, in actu secundo *

3 q. 2-0036 6
q. 2-0036 Item, meritum et demeritum in actu secundo consistit, propter

4 q. 2-0047 4
q. 2-0047 est separabilis ab actu secundo; sed anima non est separabilis semper

5 q. 2-0055 2
q. 2-0055 perfectiorem actu primo. Sed sine dubio fallitur in re non difficili.

6 q. 2-0057 4
q. 2-0057 eiusdem ordinis cum actu secundo, qui ad illum proxime ordinatur *

7 q. 2-0061 8
q. 2-0061 constituendam rei essentiam; et talis est perfectior actu secundo. Sed haec

8 q. 2-0062 9
q. 2-0062 distinctio etiam est falsa, nam habitus est perfectior actu.

- 9 q. 2-0064 11
q. 2-0064 cuiusvis generis, quantum est de se, potest esse perfectior secundo actu
- 10 q. 2-0083 7
q. 2-0083 generis cum secundo, sit etiam perfectior actu secundo, probatur.
- 11 q. 2-0089 6
q. 2-0089 Similiter habitus est perfectior uno actu. Melius enim *
- 12 q. 2-0105 3
q. 2-0105 constituta sub actu secundo habet semper perfectiorem modum, quia
- 13 q. 2-0109 7
q. 2-0109 secundum simul; unde res constituta in actu secundo est perfectior quam
- 14 q. 2-0110 4
q. 2-0110 res constituta in actu primo non propter solum actum secundum.
- 15 q. 2-0119 10
q. 2-0119 comparant ipsos actus praecise, sed statum rei existentis in actu primo
- 16 q. 2-0120 11
q. 2-0120 vel secundo, nam inter hos melior est status existentis in actu secundo;
- 17 q. 2-0142 4
q. 2-0142 unita, illum in actu primo constituit, et cum illo concurrat ad *
- 18 q. 2-0145 4
q. 2-0145 potest dici perfectior actu primo, inquantum actus primus comparatur ad
- 19 q. 2-0168 4
q. 2-0168 possit ab omni actu secundo cessare, nulla est tamen quae non possit
- 20 q. 2-0186 10
q. 2-0186 omnino sine necessitate, quia nec somniavit hic agere de actu *
- 21 q. 3-0208 2
q. 3-0208 in actu; quod tamen per lumen fit. Nec est verum definitum poni in
- 22 q. 3-0215 9
q. 3-0215 idem; et sic cessat quaestio, quia anima eodem actu informat materiam
- 23 q. 4-0130 6
q. 4-0130 operatur, per quod est in actu, nam omne quod agit, agit inquantum
- 24 q. 4-0131 3
q. 4-0131 est in actu, et ideo operari et esse in actu ab eodem principio oriuntur.

25 q. 4-0131 10

q. 4-0131 est in actu, et ideo operari et esse in actu ab eodem principio oriuntur.

26 q. 4-0205 8

q. 4-0205 principium operandi, ut patet in vivente quod actu non operatur.

27 q. 4-0250 6

q. 4-0250 Simile quid diximus supra de actu primo et secundo: et dici

28 q.1-0194 9

q.1-0194 in modo appetitus. Omnia enim haec appetunt sine actu elicitio; et ideo

29 q.3-0258 6

q.3-0258 potentia, nam impossibile est quod actu materiali et corporeo cognoscatur

30 q.3-0983 8

q.3-0983 separatus autem a corpore semper erit in actu, et ideo non manebit

31 q.3-0985 9

q.3-0985 non est intellectus possibilis, quia semper sunt in actu, corrumpitur

32 q.3-1007 7

q.3-1007 comparat beatitudinem Dei beatitudini quam in actu habemus, quia

33 q.4-0600 9

q.4-0600 inconueniens quod res apta ad subsistendum non subsistat actu, propter

34 q.4-0773 5

q.4-0773 Ad confirmationem respondetur quod actu esse unitam

ACTUALEM

1 Prooemium-0341 3

Prooemium-0341 quantum ad actualem existentiam, magis pendet a materia quam anima

ACTUALI

1 q.4-0223 6

q.4-0223 illius, licet non dependeat in actuali existentia.

ACTUALIS

1 q.4-0776 5

q.4-0776 Potest tamen dici quod actualis unio conuenit animae per se, quia non

ACTUALITATEM

- 1 q. 1-0165 5
q. 1-0165 omnis res operatur secundum actualitatem et perfectionem suam unde

ACTUANDI

- 1 q. 2-0053 4
q. 2-0053 actus et modo actuandi, perfectior est actus secundus, quia tollit omnem

ACTUANDO

- 1 q. 1-0155 2
q. 1-0155 vivens actuando materiam cui unitur, ex qua unione resultat vivens
- 2 q.4-0594 9
q.4-0594 substantante repugnat; tamen subsistere et esse in alio actuando et perficiendo

ACTUANDUM

- 1 q. 2-0079 3
q. 2-0079 aptitudine ad actuandum; ergo forma quae in sua essentia et entitate

ACTUANS

- 1 q.4-0142 7
q.4-0142 materia hominis erit alia forma substantialis actuans illam, ex quibus

ACTUANT

- 1 q. 2-0273 3
q. 2-0273 afferant, quia actuant potentiam, tamen nulla earum est simpliciter *
- 2 q.4-0589 6
q.4-0589 1 Quod dant esse et actuant.

ACTUANTE

- 1 q.4-0112 7
q.4-0112 materia ad sui conservationem tali entitate actuante illam et terminante

ACTUANTIBUS

- 1 q.4-0588 4
q.4-0588 quod in formis actuantibus subiecta duo est considerare:

ACTUARE

1 q. 1-0158 1
q. 1-0158 actuare, tum quia illud corpus erit quid subsistens et substantia *

2 q. 2-0070 1
q. 2-0070 actuare est dare esse; ergo actus dans perfectius esse, perfectius actuat;

ACTUAT

1 q. 2-0042 9
q. 2-0042 subiecti; huiusmodi autem est actus secundus, nam ita actuat ut nullam

2 q. 2-0068 9
q. 2-0068 est perfectior actus, in ratione actus, qui melius actuat; sed *

3 q. 2-0070 11
q. 2-0070 actuare est dare esse; ergo actus dans perfectius esse, perfectius actuat;

4 q. 2-0113 3
q. 2-0113 primus melius actuat quam secundus, ut argumenta probant. Invenies

5 q. 2-0192 7
q. 2-0192 non a secundo, sed quia primo actuat et est radix secundi.

6 q. 3-0004 8
q. 3-0004 necessario debet habere ordinem ad id quod actuat. Et ideo Aristoteles

7 q.1-0085 4
q.1-0085 corpus autem quod actuat est organicum; ergo. Minorem probat *

8 q.3-0888 3
q.3-0888 quia non actuat corpus, id est, quia non subiectatur in illo, et quia non

ACTUATIVA

1 q. 3-0047 4
q.3-0047 forma essentialiter est actuativa materiae.

ACTUET

1 q. 1-0010 2
q. 1-0010 quam actuat; at vero anima supponit substantiam completam. *

ACTUETUR

1 q.4-0110 10
q.4-0110 apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et

ACTUM

1 Prooemium-0612 6
Prooemium-0612 intellectum perfectam reflexionem facere supra actum suum et supra lumen

2 Prooemium-0671 5
Prooemium-0671 illud sit, quomodo in actum exeat, quid ab obiecto recipiat, quae sint

3 q. 1-0006 3
q. 1-0006 quoniam Aristoteles actum dixit esse animam, tamen quasi indecisum

4 q. 1-0062 11
q. 1-0062 creaturae, inquiunt theologi, non sunt sua vita, sed vivunt per actum

5 q. 1-0078 5
q. 1-0078 cognoscere animam esse verum actum et formam substantialem viventis, et

6 q. 1-0159 5
q. 1-0159 completa, cui repugnat esse actum materiae.

7 q. 1-0189 4
q. 1-0189 esse formam vel actum, non tamen probaverat esse verum actum

8 q. 1-0189 10
q. 1-0189 esse formam vel actum, non tamen probaverat esse verum actum

9 q. 1-0194 10
q. 1-0194 11 Ex quibus patet recte interpretari nomen "entelecheia" per actum et

10 q. 2-0013 3
q. 2-0013 habitus ad actum habet rationem actus primi, quia habitus elicit actus.

11 q. 2-0054 6
q. 2-0054 potentialitatem. Quo argumento concludit omnem actum secundum esse

12 q. 2-0056 4
q. 2-0056 Alii distinguunt duplicem actum primum, scilicet actum *

13 q. 2-0056 7
q. 2-0056 Alii distinguunt duplicem actum primum, scilicet actum *

14 q. 2-0058 12
q. 2-0058 tamquam ad finem; et huiusmodi sunt potentiae et habitus; et talem actum

15 q. 2-0060 8

q. 2-0060 alterius generis, qui immediate non ordinatur ad actum, sed ad *

16 q. 2-0091 6

q. 2-0091 simpliciter sciens, quam per unum actum tantum.

17 q. 2-0103 10

q. 2-0103 et quod ille educit rem de maiori potentia ad actum quam actus *

18 q. 2-0110 9

q. 2-0110 res constituta in actu primo non propter solum actum secundum.

19 q. 2-0112 1

q. 2-0112 actum, secundum id quod unusquisque praebet, absque dubio actus

20 q. 2-0118 7

q. 2-0118 Thomas, et alii, quando videntur praeferre actum secundum primo, non

21 q. 2-0129 8

q. 2-0129 1 Quod aliud est comparare habitum et actum in esse *

22 q. 2-0134 10

q. 2-0134 formaliter liberi, habitus vero non, nisi in quantum acquisiti per actum

23 q. 2-0146 5

q. 2-0146 secundum, ut potentia ad actum per quem perficitur, et ut sic est *

24 q. 2-0152 6

q. 2-0152 multa dicit, et distinguit duplicem actum primum: alius est qui

25 q. 2-0159 7

q. 2-0159 1 sensum Aristotelis esse animam esse actum primum *

26 q. 2-0163 5

q. 2-0163 Item, quia animam esse actum primum alio modo erat adeo

27 q. 2-0165 5

q. 2-0165 Ait 2 quod esse actum primum isto secundo modo est de

28 q. 2-0187 10

q. 2-0187 separabili vel non separabili, sed tantum vult animam esse actum primum eo

29 q. 2-0193 7

q. 2-0193 Item, Aristoteles probat hic animam esse actum primum ex

30 q. 2-0198 8

q. 2-0198 operationes quarum principium est anima; ergo sumit actum primum

- 31 q. 2-0201 4
q. 2-0201 subdit animam esse actum primum per modum formae, et hoc ponit
- 32 q. 2-0202 6
q. 2-0202 tamquam genus in definitione, sumitque actum primum ut communis est
- 33 q. 2-0216 1
q. 2-0216 actum, vel propter impedimentum. Et hic modus cessandi *
- 34 q. 2-0235 3
q. 2-0235 Quocirca esse actum primum secundo modo non est de essentia
- 35 q. 2-0239 9
q. 2-0239 cuicumque animae, ut anima est, non repugnat esse actum primum
- 36 q. 2-0243 3
q. 2-0243 Quocirca esse actum primum illo secundo modo praedicari
- 37 q. 2-0248 9
q. 2-0248 contrahibilis ad specialem rationem animae, cui conveniat esse actum *
- 38 q. 3-0003 5
q. 3-0003 1 Diximus animam esse actum primum; quod autem est actus *
- 39 q. 3-0094 10
q. 3-0094 Thomas, q De Anima, a 15, ad 3; esseque actum corporis constantis ex
- 40 q. 3-0204 4
q. 3-0204 sicut potentia per actum optime definitur, ita etiam anima per suum
- 41 q. 3-0205 1
q. 3-0205 actum formalem, qui est constitutio talis compositi. Qui modus definiendi
- 42 q. 3-0207 11
q. 3-0207 quales esse dicimur, et infra, tx 73, definit lumen esse actum diaphani
- 43 q. 4-0079 4
q. 4-0079 et concludit horum actum esse animam. Idem colligitur ex tx, 3,
- 44 q. 4-0090 8
q. 4-0090 subiecto disposito; et hinc concludit animam esse actum corporis
- 45 q. 4-0121 11
q. 4-0121 Aristotelem stat aliquid esse proprie animam, et non esse proprie actum
- 46 q. 4-0204 6
q. 4-0204 est principium essendi exercere suum actum, non vero inquantum est

- 47 q.3-0101 9
q.3-0101 recipitur; impossibile autem est quod potentia materialis eliciat actum
- 48 q.4-0173 10
q.4-0173 quae ipse intelligit, quia per alium intellectum et alium actum *
- 49 q.4-0299 9
q.4-0299 formam veram formam intelligit, et eam dicit esse actum; et ideo subdit
- 50 q.4-0301 4
q.4-0301 huiusmodi formam et actum, et quod ex anima et corpore fit proprie
- 51 q.4-0318 2
q.4-0318 esse actum et formam. In qua demonstratione, ut procesus sit verus,
- 52 q.4-0483 3
q.4-0483 intellectionem esse actum immaterialem, cogitativam vero esse potentiam
- 53 q.4-0487 7
q.4-0487 et solus ille sit qui efficit actum intelligendi, efficiet eosdem actus

ACTUS

- 1 d. 1-0008 6
d. 1-0008 Secunda conclusio: Forma substantialis est actus et
- 2 d. 1-0009 4
d. 1-0009 perfectio, non ut actus secundus, sed ut actus primus. Et ideo anima
- 3 d. 1-0009 8
d. 1-0009 perfectio, non ut actus secundus, sed ut actus primus. Et ideo anima
- 4 d. 1-0010 2
d. 1-0010 est actus primus.
- 5 d. 1-0011 7
d. 1-0011 Tertia conclusio: Corpus cuius anima est actus debet
- 6 d. 1-0016 4
d. 1-0016 definitionem: "Anima est actus primus corporis physici organici potentia
- 7 d. 1-0022 1
d. 1-0022 actus sunt corporis.
- 8 d. 1-0024 8
d. 1-0024 esse separabiles propterea quod corporis nullius sint actus.
- 9 d. 1-0026 5
d. 1-0026 anima eo modo sit actus corporis quo gubernator actus est navis. Haec

- 10 d. 1-0026 9
d. 1-0026 anima eo modo sit actus corporis quo gubernator actus est navis. Haec
- 11 q. 1-0002 4
q. 1-0002 Utrum anima sit actus tamquam vera forma substantialis.
- 12 q. 1-0005 5
q. 1-0005 investigando quaerimus, an sit actus, et quomodo. Et ratio dubii est,
- 13 q. 1-0007 4
q. 1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens
- 14 q. 1-0007 9
q. 1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens
- 15 q. 1-0011 7
q. 1-0011 Supponit enim corpus organicum cuius est actus, ut Aristoteles inquit.
- 16 q. 1-0051 8
q. 1-0051 ibidem, cap 6, ait quod vivere est actus animae in eo quod est
- 17 q. 1-0157 5
q. 1-0157 autem non potest esse actus materia, tum quia materiam non potest
- 18 q. 2-0002 4
q. 2-0002 Utrum anima sit actus primus et quomodo.
- 19 q. 2-0007 1
q. 2-0007 actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero
- 20 q. 2-0007 6
q. 2-0007 actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero
- 21 q. 2-0008 7
q. 2-0008 dimanat, ideo ille qui supponitur dicitur actus primus, et qui ex illo
- 22 q. 2-0010 5
q. 2-0010 stare potest quod idem actus sit primus et secundus respectu *
- 23 q. 2-0011 9
q. 2-0011 diversorum. Si enim habitus comparatur ad potentiam est actus secundus
- 24 q. 2-0012 6
q. 2-0012 respectu illius, et potentia est actus primus; si tamen comparatur *
- 25 q. 2-0013 6
q. 2-0013 habitus ad actum habet rationem actus primi, quia habitus elicit actus.

- 26 q. 2-0013 11
q. 2-0013 habitus ad actum habet rationem actus primi, quia habitus elicit actus.
- 27 q. 2-0014 6
q. 2-0014 2 Unde triplex potest distingui actus, scilicet actus *
- 28 q. 2-0014 8
q. 2-0014 2 Unde triplex potest distingui actus, scilicet actus *
- 29 q. 2-0016 5
q. 2-0016 est forma substantialis. Et actus simpliciter secundus, qui
- 30 q. 2-0017 8
q. 2-0017 respectu nullius est primus; qui alio modo actus ultimus dici potest; et
- 31 q. 2-0018 6
q. 2-0018 huiusmodi est operatio. Alius est actus respectivus primus et
- 32 q. 2-0019 9
q. 2-0019 secundus; et huiusmodi sunt potentiae et habitus, qui actus medii
- 33 q. 2-0021 4
q. 2-0021 Anima ergo dicitur actus primus primo modo, et ideo *
- 34 q. 2-0024 7
q. 2-0024 comparat animam ad scientiam, quae est actus medius, et ait quod anima
- 35 q. 2-0025 3
q. 2-0025 est prior actus, quia est simpliciter primus.
- 36 q. 2-0026 3
q. 2-0026 3 Utrum actus primus sit perfectior secundo. Et haec videbantur *
- 37 q. 2-0029 7
q. 2-0029 Primum: Quod anima debet esse perfectissimus actus; *
- 38 q. 2-0030 4
q. 2-0030 perfectior autem est actus secundus quam primus; est ergo anima actus
- 39 q. 2-0030 11
q. 2-0030 perfectior autem est actus secundus quam primus; est ergo anima actus
- 40 q. 2-0031 7
q. 2-0031 secundus, non primus. Minor patet, quia actus secundus est tamquam
- 41 q. 2-0032 2
q. 2-0032 finis actus primi; finis autem est perfectior.

- 42 q. 2-0039 6
q. 2-0039 Item, priora generatione sunt imperfectiora; actus autem *
- 43 q. 2-0041 4
q. 2-0041 Item, ille est actus perfectior qui melius tollit potentialitatem
- 44 q. 2-0042 5
q. 2-0042 subiecti; huiusmodi autem est actus secundus, nam ita actuat ut nullam
- 45 q. 2-0044 4
q. 2-0044 Et confirmatur, nam actus charitatis perfectior est habitu,
- 46 q. 2-0046 6
q. 2-0046 Secundum argumentum est: Nam omnis actus primus
- 47 q. 2-0049 2
q. 2-0049 essentialiter actus primus.
- 48 q. 2-0051 1
q. 2-0051 actus primus, et idem est de anima, "materialiter" est *
- 49 q. 2-0053 1
q. 2-0053 actus et modo actuandi, perfectior est actus secundus, quia tollit omnem
- 50 q. 2-0053 7
q. 2-0053 actus et modo actuandi, perfectior est actus secundus, quia tollit omnem
- 51 q. 2-0059 9
q. 2-0059 primum aiunt esse perfectiorem secundo. Alius vero est actus primus
- 52 q. 2-0063 7
q. 2-0063 5 Conclusio, quocirca dico universaliter quod actus primus
- 53 q. 2-0065 5
q. 2-0065 simpliciter, etiam in ratione actus.
- 54 q. 2-0068 3
q. 2-0068 est perfectior actus, in ratione actus, qui melius actuat; sed *
- 55 q. 2-0068 6
q. 2-0068 est perfectior actus, in ratione actus, qui melius actuat; sed *
- 56 q. 2-0069 6
q. 2-0069 huiusmodi est anima et similes actus primi; ergo. Probatur minor, nam
- 57 q. 2-0070 6
q. 2-0070 actuare est dare esse; ergo actus dans perfectius esse, perfectius actuat;

- 58 q. 2-0071 3
q. 2-0071 at vero actus simpliciter primus dat esse perfectius, nam dat esse *
- 59 q. 2-0073 8
q. 2-0073 2 Actuare est potentialitatem subiecti tollere; ergo actus qui
- 60 q. 2-0074 8
q. 2-0074 maiorem potentialitatem tollit est perfectior in ratione actus; huiusmodi
- 61 q. 2-0075 3
q. 2-0075 autem est actus simpliciter primus comparatus ad subsequentes, nam
- 62 q. 2-0080 5
q. 2-0080 fuerit perfectior, in ratione actus erit etiam perfectior. Quapropter ruit
- 63 q. 2-0082 4
q. 2-0082 6 Quod vero actus primus respective, qui ab aliis dicitur eiusdem
- 64 q. 2-0086 7
q. 2-0086 explicat optime eminentiam illius supra omnes actus, nam omnes sibi
- 65 q. 2-0087 6
q. 2-0087 sunt quasi participationes ipsius primi actus; ille autem est quasi fons
- 66 q. 2-0092 8
q. 2-0092 Et confirmatur, nam habitus elicit effective omnes actus;
- 67 q. 2-0093 7
q. 2-0093 forma vero efficiens perfectior est; unde actus tantum dispositive *
- 68 q. 2-0095 7
q. 2-0095 Et confirmatur, nam habitus, potentiae et actus sumunt
- 69 q. 2-0098 1
q. 2-0098 actus; ergo.
- 70 q. 2-0100 5
q. 2-0100 distinguere id quod praebet actus primus per se ab eo quod praebet
- 71 q. 2-0101 1
q. 2-0101 actus secundus per se solum. Quo facto, invenimus quod id quod *
- 72 q. 2-0102 2
q. 2-0102 praebet actus primus est perfectius quam id quod praebet actus secundus,
- 73 q. 2-0102 10
q. 2-0102 praebet actus primus est perfectius quam id quod praebet actus secundus,

- 74 q. 2-0103 12
q. 2-0103 et quod ille educit rem de maiori potentia ad actum quam actus *
- 75 q. 2-0104 7
q. 2-0104 secundus per se solum. Quia vero actus secundus supponit primum, et res
- 76 q. 2-0107 2
q. 2-0107 iudicatur actus secundus perfectior primo. Sed est fallacia, quia non
- 77 q. 2-0108 2
q. 2-0108 comparatur actus primus ad secundum tantum, sed ad primum et *
- 78 q. 2-0112 9
q. 2-0112 actum, secundum id quod unusquisque praebet, absque dubio actus
- 79 q. 2-0119 3
q. 2-0119 comparant ipsos actus praecise, sed statum rei existentis in actu primo
- 80 q. 2-0131 5
q. 2-0131 modo, nam secundo modo actus est bonus vel malus et non habitus;
- 81 q. 2-0133 8
q. 2-0133 huiusmodi bonitas et malitia fundatur in libertate; actus autem sunt *
- 82 q. 2-0137 5
q. 2-0137 visio Dei, quamvis sit actus secundus, perfectior videtur quam lumen
- 83 q. 2-0140 9
q. 2-0140 Item, ipsum lumen gloriae ibi non est principalis actus *
- 84 q. 2-0144 7
q. 2-0144 3 notandum est quod secundum quid actus secundus
- 85 q. 2-0145 7
q. 2-0145 potest dici perfectior actu primo, inquantum actus primus comparatur ad
- 86 q. 2-0148 2
q. 2-0148 Item, actus secundus est signum maioris perfectionis, et habet
- 87 q. 2-0150 6
q. 2-0150 complementum, tamen simpliciter perfectior est actus primus.
- 88 q. 2-0154 2
q. 2-0154 est actus primus qui distinguitur a secundo et separari potest ab illo.
- 89 q. 2-0161 5
q. 2-0161 Aristoteles ait quod est actus primus sicut dormiens, quod importat

- 90 q. 2-0190 5
q. 2-0190 1 Quia illa distinctio actus primi numquam reperitur apud
- 91 q. 2-0191 3
q. 2-0191 Aristotelem, quia actus non dicitur primus eo quod sit separabilis vel
- 92 q. 2-0208 6
q. 2-0208 se habere ad modum illius actus qui manet ablata operatione; non
- 93 q. 3-0003 10
q. 3-0003 1 Diximus animam esse actum primum; quod autem est actus *
- 94 q. 3-0005 9
q. 3-0005 definit animam per ordinem ad corpus cuius est actus. Et in cap 2
- 95 q. 3-0036 14
q. 3-0036 patet ex se, nam forma non est propter se facta, sed ut sit actus *
- 96 q. 3-0086 3
q. 3-0086 Aristotelis: "Est actus corporis physici organici."
- 97 q. 3-0156 10
q. 3-0156 non ut significat privationem, sed ut dicit potentiam receptivam actus,
- 98 q. 3-0202 3
q. 3-0202 sicut etiam actus informandi est posterior in executione, tamen est prior
- 99 q. 3-0203 8
q. 3-0203 in ratione finis; quomodo se habet semper actus ad potentiam. Et ideo
- 100 q. 4-0033 8
q. 4-0033 praecedentibus, nam anima essentialiter est forma et actus primus in quo cum
- 101 q. 4-0034 11
q. 4-0034 aliis convenit, et ideo locum generis merito habet; est autem actus non
- 102 q. 4-0089 9
q. 4-0089 quod est pars compositi; et infra ait quod actus recipiuntur in
- 103 q. 4-0104 7
q. 4-0104 anima sit dicendum est quod sit actus, etc", et deinde: "Universaliter
- 104 q. 4-0148 6
q. 4-0148 aequivalet generi alterius, scilicet "est actus informans"; aequivalet, *
- 105 q. 4-0236 2
q. 4-0236 sint actus materiae a qua substantantur in esse, et deinde ut sint principia

- 106 q.1-0084 7
q.1-0084 vegetandi vera forma, atque adeo verus actus primus, ut de se constat;
- 107 q.1-0202 9
q.1-0202 8 Quintum argumentum petit, an anima vegetativa sit actus
- 108 q.1-0240 10
q.1-0240 Dico tamen, 3 quod, licet forma vegetativa non sit actus
- 109 q.2-0014 6
q.2-0014 Et confirmatur, nam anima est actus primus separabilis
- 110 q.2-0062 6
q.2-0062 intentionales et superiores potentias exercet actus suos; at vero principium
- 111 q.3-0102 6
q.3-0102 spiritualem; impossibile est etiam quod actus spiritualis subiectetur
- 112 q.3-0206 7
q.3-0206 et ita non potest cognoscere suos actus et suas species, quae corporales
- 113 q.3-0253 8
q.3-0253 Sed haec omnia demonstrantur magis discurrendo per actus *
- 114 q.3-0257 6
q.3-0257 ut experientia patet; et talis actus est spiritualis; et consequenter *
- 115 q.3-0259 6
q.3-0259 res spiritualis, quia potentia et actus proportionantur suis obiectis a
- 116 q.3-0261 5
q.3-0261 et superioris ordinis; ergo actus attingens illud debet esse eiusdem
- 117 q.3-0311 8
q.3-0311 16 Septima ratio: Intellectus reflectit supra suos actus. Septima.
- 118 q.3-0315 5
q.3-0315 iterum reflectit supra suos actus reflexos; hoc autem supra vires est
- 119 q.3-0326 8
q.3-0326 Adde quod intellectus cognoscit se ipsum, suos actus, suas
- 120 q.3-0342 10
q.3-0342 18 Nona ratio sumitur ex parte voluntatis. Habet enim actus
- 121 q.3-0345 1
q.3-0345 actus necessario debet esse spiritualis. Nulla enim est actio materialis

122 q.3-0765 3
q.3-0765 formam, ut actus secundus primum. Et ideo si operatio nullam *

123 q.3-0887 1
q.3-087 actus." Unde aperte docet aliquam potentiam animae esse separabilem,

124 q.3-0945 8
q.3-0945 Uno modo tamquam ab elicenti, ut pendet actus *

125 q.4-0003 11
q.4-0003 1 Diximus in superioribus esse de ratione animae quod sit actus

126 q.4-0010 9
q.4-0010 1 Quia forma et materia debent proportionari, sicut actus

127 q.4-0024 9
q.4-0024 5 Ostensum est intellectum et intellectionem non esse actus

128 q.4-0197 10
q.4-0197 quia si intellectus non est potentia mea, certe neque actus intelligendi

129 q.4-0198 7
q.4-0198 est potentia mea, nam eius est actus, cuius est potentia; et ille

130 q.4-0254 12
q.4-0254 a 1, circa 1, ait quod anima, ut intellectiva, non est actus corporis.

131 q.4-0273 7
q.4-0273 ultimam differentiam suam, est forma et actus corporis.

132 q.4-0297 3
q.4-0297 quod sit actus informans. Hoc patet ex illa divisione quam praemisit,

133 q.4-0308 9
q.4-0308 scilicet et anima; et ideo anima corporis est actus. Et infra inquit: "Et

134 q.4-0309 11
q.4-0309 inest ob hoc in corpore atque in corpore tali", nam actus sunt in

135 q.4-0392 2
q.4-0392 sit actus ut nauta", seu ut forma. Quod multi putant dictum fuisse

136 q.4-0472 8
q.4-0472 easdem species in omnibus; ergo et eosdem actus. Si ergo Petrus habet

137 q.4-0485 3
q.4-0485 quia idem actus vitalis non potest fieri simul a duabus potentiis; ergo

138 q.4-0487 11
q.4-0487 et solus ille sit qui efficit actum intelligendi, efficiet eosdem actus

139 q.4-0502 4
q.4-0502 multiplicantur species et actus existentes in ipsis intellectibus. Et hoc docet

140 q.4-0503 7
q.4-0503 experientia. Tamen obiecta, ad quae terminantur actus, non *

141 q.4-0517 11
q.4-0517 requisita non est in ratione entitatis materialis, sed in ratione actus

142 q.4-0518 5
q.4-0518 et potentiae; proportio autem actus informantis et potentiae *

143 q.4-0699 1
q.4-0699 actus corporis.

144 q.4-0707 7
q.4-0707 argumentum quod sicut potentia non est actus corporis, ita etiam anima non

145 q.4-0708 2
q.4-0708 est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se

146 q.4-0771 9
q.4-0771 est quid incomplete pertinens ad genus substantiae, nempe actus a

147 d.2, q.5-0163 1
d.2, q.5-0163 actus illius, forma quae dat ultimum gradum potest etiam dare *

148 d.2, q.6-0102 3
d.2, q.6-0102 quod sit actus viventis vere informans illud, et dans illi virtutem ad

149 d.2, q.6-0249 2
d.2, q.6-0249 modum actus et potentiae, tunc etiam in ipso superiori distinguuntur.

ACTUUM

1 q. 2-0078 5
q. 2-0078 3 Tota essentia istorum actuum et formarum consistit in

2 q. 2-0085 9
q. 2-0085 melior qualitas, et est quasi causa aequivoca omnium actuum; quod

3 q. 2-0088 4
q. 2-0088 et origo omnium actuum secundorum.

ACUIT

1 Prooemium-0504 3
Prooemium-0504 illud ingenium acuit. Illa tamem honestior censenda est et magis *

ACUTA

1 q.3-0397 7
q.3-0397 Ratio quidem est metaphysica satis, et acuta, et demonstrativa;

ACUTUM

1 q.1-0135 5
q.1-0135 quod animalia habent ingenium acutum, plantae vero obtusum et *

AD

1 Prooemium-0016 1
Prooemium-0016 ad constituendas scientias diversas. Dictum est etiam ad Physicam

2 Prooemium-0016 8
Prooemium-0016 ad constituendas scientias diversas. Dictum est etiam ad Physicam

3 Prooemium-0022 6
Prooemium-0022 principaliter, sed tamquam de pertinentibus ad perfectam obiecti cognitionem.

4 Prooemium-0027 2
Prooemium-0027 Quare ad consummationem totius Physicae tantum superest *

5 Prooemium-0033 5
Prooemium-0033 scientiae, quam ens naturale ad scientiam Physicae, et corpus *

6 Prooemium-0034 4
Prooemium-0034 ingenerabile et generabile ad libros De Caelo et De generatione, nam sicut

7 Prooemium-0037 1
Prooemium-0037 ad praecipua obiecta, ita etiam hic. Est igitur hoc obiectum huius

8 Prooemium-0078 9
Prooemium-0078 datam in principio Physicorum, scilicet quod a principiis ad *

9 Prooemium-0082 11
Prooemium-0082 ubi se offerebat occasio dicendi de organo motus illud remittit ad lib De

10 Prooemium-0092 2
Prooemium-0092 ita ad illius perfectam cognitionem pertinent. Nec est contra rationem

11 Prooemium-0098 9
Prooemium-0098 Iavellus, q 1, Iandunus, q 3. Et hi ad obiectum totius scientiae

12 Prooemium-0105 7

Prooemium-0105 8 Secundo colligitur ordo huius partis ad reliquas partes

13 Prooemium-0115 2

Prooemium-0115 compositis ad eorum partes. Ita Alexander, Averroes, Niphus.

14 Prooemium-0116 9

Prooemium-0116 Immerito tamen, nam in cognitione distincta a partibus ad *

15 Prooemium-0127 5

Prooemium-0127 definire partes per sese ad invicem, id est, unam per aliam et e contra.

16 Prooemium-0133 9

Prooemium-0133 supra et infra dicendis, eo vel maxime quod ad cognoscendam *

17 Prooemium-0141 6

Prooemium-0141 amplius in Physica non immorabimur, ad Metaphysicam quantum

18 Prooemium-0147 8

Prooemium-0147 Haec enim sunt tria obiecta secundum abstractionem ad scientiam *

19 Prooemium-0159 7

Prooemium-0159 10 Utrum scientia de viventibus pertineat ad physicum. Dubitatur

20 Prooemium-0161 2

Prooemium-0161 pertineat ad Physicam.

21 Prooemium-0163 2

Prooemium-0163 pertinet ad Metaphysicam, huiusmodi autem est gradus vitae. Hic enim

22 Prooemium-0166 1

Prooemium-0166 ad Physicam. Patet antecedens, nam entia naturalia constituuntur

23 Prooemium-0170 5

Prooemium-0170 ut suppono; ergo pertinet ad Metaphysicam. Res enim abstrahentes

24 Prooemium-0171 6

Prooemium-0171 secundum esse a materia pertinent ad Metaphysicam, cuius est res

25 Prooemium-0174 9

Prooemium-0174 non est natura, et quod eius cognitio pertinet ad Metaphysicam.

26 Prooemium-0176 4

Prooemium-0176 quantitate; ergo pertinet ad scientiam magis abstrahentem quam *

27 Prooemium-0179 7

Prooemium-0179 se habent principium suarum operationum pertinentium ad eorum *

- 28 Prooemium-0193 4
Prooemium-0193 motus eorum nec ad aliam scientiam pertinent, ut Aristoteles docet,
- 29 Prooemium-0209 7
Prooemium-0209 12 De hominibus autem obscurum est ad quam scientiam pertineant
- 30 Prooemium-0217 3
Prooemium-0217 cognitio pertinet ad Metaphysicam, ut argumentum factum probat; si *
- 31 Prooemium-0218 8
Prooemium-0218 tamen considerentur in ea praedicata posteriora, pertinet ad *
- 32 Prooemium-0225 5
Prooemium-0225 secundum praedicata diversa potest ad Metaphysicam et ad aliam
- 33 Prooemium-0225 8
Prooemium-0225 secundum praedicata diversa potest ad Metaphysicam et ad aliam
- 34 Prooemium-0226 10
Prooemium-0226 scientiam pertinere. Quod notavimus in 1 Posteriorum, cap 10, ad
- 35 Prooemium-0228 3
Prooemium-0228 rationalis pertinere ad Physicam.
- 36 Prooemium-0234 12
Prooemium-0234 enim incompletum quid est, et non est cognoscibilis nisi cum ordine ad
- 37 Prooemium-0236 5
Prooemium-0236 Item, utraque istarum pertinet ad essentiam rei: materia ut
- 38 Prooemium-0247 3
Prooemium-0247 in ordine ad formam. Et hinc intelligit differentiam quam Aristoteles
- 39 Prooemium-0277 6
Prooemium-0277 Utcumque tamen sit, habemus quantum ad propositum quod
- 40 Prooemium-0280 7
Prooemium-0280 propria materia et forma pertinet absolute ad physicum secundum
- 41 Prooemium-0288 10
Prooemium-0288 et per materiam; ergo eius definitio et essentia pertinet ad physicum;
- 42 Prooemium-0304 6
Prooemium-0304 Item, nam res simpliciter pertinet ad illam scientiam, quae
- 43 Prooemium-0305 8
Prooemium-0305 considerat illam secundum ultimam differentiam suam; sed ad physicum

- 44 Prooemium-0307 2
Prooemium-0307 differentiam; ad Metaphysicam vero secundum praedicata communia tantum;
- 45 Prooemium-0308 2
Prooemium-0308 ergo ad Physicam pertinet simpliciter, ad Metaphysicam secundum quid.
- 46 Prooemium-0308 6
Prooemium-0308 ergo ad Physicam pertinet simpliciter, ad Metaphysicam secundum quid.
- 47 Prooemium-0316 7
Prooemium-0316 est principium vegetandi et sentiendi, pertinere ad Physicam, ut vero est
- 48 Prooemium-0317 3
Prooemium-0317 principium intelligendi ad Metaphysicam. Patet enim ex dictis, et late
- 49 Prooemium-0320 3
Prooemium-0320 etiam pertinet ad Physicam et concernit materiam.
- 50 Prooemium-0322 1
Prooemium-0322 ad Physicam, non vero intellectum et voluntatem animae, nam illius
- 51 Prooemium-0335 8
Prooemium-0335 praedicata plura pertinet homo et eius anima ad Metaphysicam quam
- 52 Prooemium-0337 6
Prooemium-0337 18 Per haec patet solutio ad tertium, nam licet anima possit
- 53 Prooemium-0338 8
Prooemium-0338 existere sine corpore, non tamen sine ordine ad corpus. Et hoc sufficit
- 54 Prooemium-0340 2
Prooemium-0340 Unde ad confirmationem dicitur quod quantitas, *
- 55 Prooemium-0341 2
Prooemium-0341 quantum ad actualem existentiam, magis pendet a materia quam anima
- 56 Prooemium-0342 4
Prooemium-0342 rationalis, tamen quantum ad ordinem ad materiam magis abstrahit
- 57 Prooemium-0342 6
Prooemium-0342 rationalis, tamen quantum ad ordinem ad materiam magis abstrahit
- 58 Prooemium-0346 4
Prooemium-0346 rationalem non pertinere ad Physicam. Restat tamen exponere
- 59 Prooemium-0364 5
Prooemium-0364 natura; ergo non pertinet ad physicum. Patet antecedens, quia omnis

- 60 Prooemium-0375 7
Prooemium-0375 considerari a physico nihil valent, nam ad agendum de intellectu humano satis
- 61 Prooemium-0405 1
Prooemium-0405 ad illam essentiam et animam adeo abstractam, et ageret etiam
- 62 Prooemium-0431 2
Prooemium-0431 pertinet ad metaphysicum, quia concernit magis statum substantiarum
- 63 Prooemium-0443 3
Prooemium-0443 sensibilis ordinis, ad sui perfectam cognitionem requirit utriusque extremi
- 64 Prooemium-0450 4
Prooemium-0450 certiore, esse utilem ad alias scientias, et maxime ad naturales; esse
- 65 Prooemium-0450 9
Prooemium-0450 certiore, esse utilem ad alias scientias, et maxime ad naturales; esse
- 66 Prooemium-0454 8
Prooemium-0454 1 ex Philosopho, 1 Ethicorum, cap 12, ad Nichomacum, quod
- 67 Prooemium-0464 2
Prooemium-0464 conducunt ad perfectionem naturae intellectualis, non solum humanae,
- 68 Prooemium-0465 10
Prooemium-0465 sed etiam angelicae et divinae; et ex parte pertinent ad felicitatem *
- 69 Prooemium-0480 8
Prooemium-0480 Et utiles quidem esse possunt, vel quia ad bona corporis
- 70 Prooemium-0484 7
Prooemium-0484 Alio modo potest esse utilis scientia ad bona animae, et
- 71 Prooemium-0485 7
Prooemium-0485 hoc vel ex parte intellectus, vel ad bona intellectus, quomodo una *
- 72 Prooemium-0486 4
Prooemium-0486 scientia est utilis ad aliam. Quae utilitas communis est omnibus. Habent
- 73 Prooemium-0489 6
Prooemium-0489 Tandem, potest esse bona scientia ad bona voluntatis, ad
- 74 Prooemium-0489 9
Prooemium-0489 Tandem, potest esse bona scientia ad bona voluntatis, ad
- 75 Prooemium-0492 8
Prooemium-0492 Anima, quae immortalitatem et nobilitatem animae ostendens, ad
- 76 Prooemium-0498 9
Prooemium-0498 comparemus scientiam minus certam de rebus altissimis agentem ad

- 77 Prooemium-0508 3
Prooemium-0508 et utilitas ad honestatem conducens.
- 78 Prooemium-0509 4
Prooemium-0509 28 Ex his ad comparationem ab Aristotele factam descendendo,
- 79 Prooemium-0511 9
Prooemium-0511 tantum aliis partibus Philosophiae, nam comparando hanc scientiam ad
- 80 Prooemium-0517 5
Prooemium-0517 utilitati coniunctam, nam licet ad temporalia commoda non adeo *
- 81 Prooemium-0518 5
Prooemium-0518 conducatur, confert tamen plurimum ad spiritualia, tum propria, tum *
- 82 Prooemium-0527 4
Prooemium-0527 Utilitas autem eius ad temporalia modica est, sed ad scientiam *
- 83 Prooemium-0527 9
Prooemium-0527 Utilitas autem eius ad temporalia modica est, sed ad scientiam *
- 84 Prooemium-0528 3
Prooemium-0528 consequendam et ad Theologiam plurima.
- 85 Prooemium-0542 5
Prooemium-0542 isto loco nos cogeret ad addendum nonnulla.
- 86 Prooemium-0551 6
Prooemium-0551 motore vivente. Respondet: Ut sic ad libros De Anima pertinere,
- 87 Prooemium-0552 1
Prooemium-0552 ad physicum vero sub ratione motus. Additque quod proprietates *
- 88 Prooemium-0557 1
Prooemium-0557 ad libros De Anima pertinere. Quod certe falsum est, quia ille motus
- 89 Prooemium-0573 2
Prooemium-0573 demonstrativum ad primum motorem ut sic esse philosophis impositum et
- 90 Prooemium-0576 8
Prooemium-0576 animae excellat, neque motorem primum ullo modo ad obiectum *
- 91 Prooemium-0577 8
Prooemium-0577 Physicae pertinere arbitror, sed Aristotelem digressionem quadam ad illum
- 92 Prooemium-0594 3
Prooemium-0594 de toto ad scientiam de parte, sed scientiam partis ad partem.

93 Prooemium-0594 10

Prooemium-0594 de toto ad scientiam de parte, sed scientiam partis ad partem.

94 Prooemium-0596 4

Prooemium-0596 nota comparationem fieri ad alias partes Physicae, non ad *

95 Prooemium-0596 9

Prooemium-0596 nota comparationem fieri ad alias partes Physicae, non ad *

96 Prooemium-0597 9

Prooemium-0597 scientias omnes, sicut in praecedenti. Si tamen velis ad omnes scientias *

97 Prooemium-0602 3

Prooemium-0602 hanc scientiam ad plura esse utilissimam. Illa enim praebet *

98 Prooemium-0607 3

Prooemium-0607 tum ponit ad destruendam infidelitatem gentilium, et pravos mores

99 Prooemium-0611 7

Prooemium-0611 obiecto illius, et ideo generaliter deservit ad omnes scientias, nam docet *

100 Prooemium-0625 9

Prooemium-0625 32 Tamen in particulari descendendo invenitur haec scientia ad alias

101 Prooemium-0627 2

Prooemium-0627 Primo ad Dialecticam perfecte cognoscendum quasi

102 Prooemium-0630 5

Prooemium-0630 quod non parum prodest ad consummandam illius scientiae cognitionem.

103 Prooemium-0632 7

Prooemium-0632 tradi debent. Quocirca, cum Dialectica sit ad alias omnes necessaria,

104 Prooemium-0633 6

Prooemium-0633 eo ipso quod haec scientia ad Dialecticam confert, ad alias omnes est

105 Prooemium-0633 9

Prooemium-0633 eo ipso quod haec scientia ad Dialecticam confert, ad alias omnes est

106 Prooemium-0635 3

Prooemium-0635 Sed praeterea ad scientias morales plurimum iuvat

107 Prooemium-0642 9

Prooemium-0642 ex cognitione animae nostrae et intellectus facilius ascendimus ad *

108 Prooemium-0644 4

Prooemium-0644 Et ideo etiam ad Theologiam haec doctrina est necessaria.

- 109 Prooemium-0645 6
Prooemium-0645 Tamen ait Aristoteles, hic, quod ad cognitionem *
- 110 Prooemium-0647 4
Prooemium-0647 Uno modo, quod ad praecedentes Physicae partes sit utilis;
- 111 Prooemium-0648 4
Prooemium-0648 alio modo, quod ad subsequentes, nempe de animalibus. Et hic
- 112 Prooemium-0651 7
Prooemium-0651 cognitio potissimae scientiae. Inter naturales tamen ad praecedentes est etiam
- 113 Prooemium-0677 9
Prooemium-0677 sensibilis, et connexio passionum cum ipso. [...] Quantum ad primum facilis
- 114 Prooemium-0678 7
Prooemium-0678 et certissima est ista scientia; quantum ad secundum difficilis et nobis
- 115 Prooemium-0681 9
Prooemium-0681 semper nobis fit difficilior; unde cognitio eorum quae ad animam
- 116 Prooemium-0693 7
Prooemium-0693 Quod etiam hic ait, accidentia conducere ad cognitionem quod quid est,
- 117 Prooemium-0705 3
Prooemium-0705 35 Quare ad rem deveniamus. Adverto solum quod in hac scientia
- 118 q. 1-0023 11
q. 1-0023 3 Ista ergo quaestiones inter se non dependent; et ideo ad solutiones
- 119 q. 1-0042 2
q. 1-0042 quantum ad totam substantiam quae exterius apparet. Ex quo evidenter
- 120 q. 1-0048 7
q. 1-0048 sit desumptum, tamen nomen impositum est ad substantiam viventis
- 121 q. 1-0054 11
q. 1-0054 D Thomas, supra advertit et 1.2, q 3, a 2, ad 1. Vita autem non
- 22 q. 1-0057 14
q. 1-0057 integram viventis, ut colligitur ex D Thoma, 1 p, q 54, a 1, ad 2, sicut
- 123 q. 1-0082 7
q. 1-0082 igneae; circularibus quidem ut essent apti ad movendum; ignei vero,
- 124 q. 1-0179 6
q. 1-0179 haec unio non est sufficiens ad rationem animae, sed necesse est quod

- 125 q. 1-0190 5
q. 1-0190 informantem, et ideo accedens ad probandum hoc in 2 cap, inquit
- 126 q. 1-0196 3
q. 1-0196 non est ad rem, contra quem optime disserit Budaeus, lib 1 De Asse.
- 127 q. 2-0009 5
q. 2-0009 sequitur dicitur secundus, comparatione ad alterum facta. Quapropter
- 128 q. 2-0011 6
q. 2-0011 diversorum. Si enim habitus comparatur ad potentiam est actus secundus
- 129 q. 2-0013 2
q. 2-0013 habitus ad actum habet rationem actus primi, quia habitus elicit actus.
- 130 q. 2-0024 3
q. 2-0024 comparat animam ad scientiam, quae est actus medius, et ait quod anima
- 131 q. 2-0057 7
q. 2-0057 eiusdem ordinis cum actu secundo, qui ad illum proxime ordinatur *
- 132 q. 2-0058 2
q. 2-0058 tamquam ad finem; et huiusmodi sunt potentiae et habitus; et talem actum
- 133 q. 2-0060 7
q. 2-0060 alterius generis, qui immediate non ordinatur ad actum, sed ad *
- 134 q. 2-0060 10
q. 2-0060 alterius generis, qui immediate non ordinatur ad actum, sed ad *
- 135 q. 2-0075 7
q. 2-0075 autem est actus simpliciter primus comparatus ad subsequentes, nam
- 136 q. 2-0079 2
q. 2-0079 aptitudine ad actuandum; ergo forma quae in sua essentia et entitate
- 137 q. 2-0094 2
q. 2-0094 concurrunt ad productionem habitus.
- 138 q. 2-0099 3
q. 2-0099 7 Quocirca ad evitandam deceptionem, quae hic intervenit, oportet
- 139 q. 2-0103 9
q. 2-0103 et quod ille educit rem de maiori potentia ad actum quam actus *
- 140 q. 2-0108 4
q. 2-0108 comparatur actus primus ad secundum tantum, sed ad primum et *

- 141 q. 2-0108 8
q. 2-0108 comparatur actus primus ad secundum tantum, sed ad primum et *
- 142 q. 2-0122 12
q. 2-0122 dicitur finis rei, id est, res operans. Magis enim ordinatur operatio ad
- 143 q. 2-0125 3
q. 2-0125 cap 17, ad 7 rationem, et 1 p, q 44, a 4, ad 2, Caietanus, 1.2 p,
- 144 q. 2-0125 13
q. 2-0125 cap 17, ad 7 rationem, et 1 p, q 44, a 4, ad 2, Caietanus, 1.2 p,
- 145 q. 2-0127 3
q. 2-0127 8 Unde ad argumentum primum negatur minor. *
- 146 q. 2-0142 11
q. 2-0142 unita, illum in actu primo constituit, et cum illo concurrat ad *
- 147 q. 2-0145 10
q. 2-0145 potest dici perfectior actu primo, inquantum actus primus comparatur ad
- 148 q. 2-0146 4
q. 2-0146 secundum, ut potentia ad actum per quem perficitur, et ut sic est *
- 149 q. 2-0171 7
q. 2-0171 operatione est signum perfectionis, necessitari vero ad operandum est magna
- 150 q. 2-0183 1
q. 2-0183 ad perfectam quantitatem, cessat ab augmento.
- 151 q. 2-0185 11
q. 2-0185 superflue, quia res in se et scitu digna, tamen quod ad Aristotelem attinet
- 152 q. 2-0207 6
q. 2-0207 operatione, et ideo aptius erat ad explicandam rem, nempe animam
- 153 q. 2-0208 3
q. 2-0208 se habere ad modum illius actus qui manet ablata operatione; non
- 154 q. 2-0209 10
q. 2-0209 tamen ideo vult quod omnis anima possit se habere ad modum *
- 155 q. 2-0231 5
q. 2-0231 potest cessare, sed necessitatur ad cessandum. Quod manifeste ostendit
- 156 q. 2-0232 9
q. 2-0232 esse imperfectionem, et certe maiorem quam sit necessitari ad *

- 157 q. 2-0245 9
q. 2-0245 superiori; et ita est quasi praedicatum accidentale, aut ad modum *
- 158 q. 2-0248 2
q. 2-0248 contrahibilis ad specialem rationem animae, cui conveniat esse actum *
- 159 q. 2-0250 10
q. 2-0250 inanimati ut sic, nam forma inanimati non est contrahibilis ad rationem
- 160 q. 2-0253 7
q. 2-0253 contrahibilis, quia in latitudine illius devenimus ad formas habentes illas *
- 161 q. 2-0259 4
q. 2-0259 14 Utrum necessitari ad operationem sit aliquando perfectio. Sed
- 162 q. 2-0262 2
q. 2-0262 necessitari ad operandum est necessitari ad existendum in statu *
- 163 q. 2-0262 6
q. 2-0262 necessitari ad operandum est necessitari ad existendum in statu *
- 164 q. 2-0265 3
q. 2-0265 Item, necessitari ad videndum Deum magna perfectio est.
- 165 q. 2-0266 4
q. 2-0266 Item, Deum necessitari ad amandum se ipsum maior perfectio
- 166 q. 2-0270 5
q. 2-0270 finis rei, et necessitari ad hanc operationem est perfectio, ut *
- 167 q. 2-0274 2
q. 2-0274 necessaria ad perfectionem potentiae, quia vel impedit nobiliorem *
- 168 q. 2-0279 3
q. 2-0279 non pertinent ad ultimum finem, sit perfectior, tamen mutabilitas in his
- 169 q. 2-0281 8
q. 2-0281 libere et immutabiliter operari; libere quidem quantum ad amandum
- 170 q. 2-0282 7
q. 2-0282 hoc vel illud; immutabiliter vero quantum ad hoc quod facta simul et
- 171 q. 3-0002 6
q. 3-0002 Utrum anima dicat essentialem ordinem ad corpus organicum.
- 172 q. 3-0004 5
q. 3-0004 necessario debet habere ordinem ad id quod actuat. Et ideo Aristoteles

- 173 q. 3-0005 5
q. 3-0005 definivit animam per ordinem ad corpus cuius est actus. Et in cap 2
- 174 q. 3-0007 8
q. 3-0007 quibus colligi videtur animam habere essentialem ordinem ad corpus,
- 175 q. 3-0010 5
q. 3-0010 1 Quia habere ordinem ad aliud relativorum est proprium;
- 176 q. 3-0014 2
q. 3-0014 ordo ad materiam communis est omnibus formis, vel materia *
- 177 q. 3-0017 7
q. 3-0017 inconueniens, nam anima diceret essentialem ordinem ad accidentia.
- 178 q. 3-0018 6
q. 3-0018 3 Anima dicit essentialem ordinem ad operationem. Est enim
- 179 q. 3-0020 2
q. 3-0020 ordinem ad corpus, nam ordo essentialis unus tantum esse potest.
- 180 q. 3-0023 2
q. 3-0023 ordinem ad aliam cui coaptatur et commensuratur; sub qua *
- 181 q. 3-0024 7
q. 3-0024 comprehenditur, quomodo accidens dicat essentialem ordinem ad *
- 182 q. 3-0025 3
q. 3-0025 subiectum, potentia ad obiectum, etc. Propria autem quaestio est, an anima
- 183 q. 3-0027 4
q. 3-0027 in cap De ad aliquid.
- 184 q. 3-0029 7
q. 3-0029 essentia animae est aptitudo quam habet ad informandum corpus.
- 185 q. 3-0031 11
q. 3-0031 affirmat illam D Thomas, 1 p, q 75, a 7 ad 3, et 2 Contra Gentes,
- 186 q. 3-0035 12
q. 3-0035 quaestione prima. Minor patet ex 1 Physicorum, cap 9, q 1, ad 4. Et
- 187 q. 3-0038 2
. 3-0038 sed ad complendum aliud; ergo ex sua essentia postulat forma *
- 188 q. 3-0039 2
q. 3-0039 aptitudinem ad informandum; aptitudo autem nec intelligi potest sine ordine;

- 189 q. 3-0042 5
q. 3-0042 autem pars essentialiter ordinatur ad totum et ad alias partes; ergo.
- 190 q. 3-0042 8
q. 3-0042 autem pars essentialiter ordinatur ad totum et ad alias partes; ergo.
- 191 q. 3-0043 5
q. 3-0043 Item, aptitudinalis ordo accidentis ad substantiam est de
- 192 q. 3-0044 6
q. 3-0044 essentia accidentis; ergo aptitudinalis ordo ad materiam est de essentia
- 193 q. 3-0049 2
q. 3-0049 apta ad recipiendam formam, et ideo potentia ad recipiendam formam
- 194 q. 3-0049 8
q. 3-0049 apta ad recipiendam formam, et ideo potentia ad recipiendam formam
- 195 q. 3-0051 2
q. 3-0051 apta ad informandam materiam; et illa aptitudo non est aliquid *
- 196 q. 3-0054 6
q. 3-0054 Quocirca falluntur qui putant aptitudinem ad informandum esse
- 197 q. 3-0058 11
q. 3-0058 formam complete in ratione formae, et non concipere illam aptam ad
- 198 q. 3-0060 11
q. 3-0060 in simili de aptitudine materiae primae. Quia tamen haec aptitudo ad
- 199 q. 3-0063 5
q. 3-0063 5 Secunda conclusio sit ad hoc: Anima habet essentialem
- 200 q. 3-0064 2
q. 3-0064 ordinem ad corpus organicum, et in hoc differt ab aliis formis.
- 201 q. 3-0089 7
q. 3-009 pars aliqua quae est quasi instrumentum ad operationem aliquam
- 202 q. 3-0094 7
q. 3-0094 Thomas, q De Anima, a 15, ad 3; esseque actum corporis constantis ex
- 203 q. 3-0118 5
q. 3-0118 in dispositionibus differunt, et ad diversa sua officia ordinantur, ita
- 204 q. 3-0136 7
q. 3-0136 Uno modo pro materia sic disposita ad receptionem animae,

205 q. 3-0140 3
q. 3-0140 diversum ministerium ad quod ordinantur partes ipsae. Quae differentia

206 q. 3-0148 4
q. 3-0148 creaturis, a 3, ad 2, et q De Anima, a 9. Et notant Aegidius, hic, et

207 q. 3-0154 8
q. 3-0154 et tale corpus dicitur esse in potentia ad vitam, id est, ad formam

208 q. 3-0154 12
q. 3-0154 et tale corpus dicitur esse in potentia ad vitam, id est, ad formam

209 q. 3-0166 2
q. 3-0166 materialis ad receptionem animae, hoc vero constituitur ex vi introductionis

210 q. 3-0174 7
q. 3-0174 de accidentali, id est, in potentia ad partes vitae.

211 q. 3-0176 1
q. 3-0176 ad corpus organicum, nam in primo modo corpus organicum *

212 q. 3-0178 6
q. 3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in

213 q. 3-0180 9
q. 3-0180 est posterius anima, et includens illam; ergo nec ad illud potest habere

214 q. 3-0194 6
q. 3-0194 causae materialis, tamen aliqua accidentia ad aliquam substantiam

215 q. 3-0196 7
q. 3-0196 vero idcirco putandum est animam ordinari ad accidentia, quin potius

216 q. 3-0197 4
q. 3-0197 accidentia ipsa ordinantur ad animam praeparando subiectum in quo

217 q. 3-0201 8
q. 3-0201 finis, prius, quia anima de se ordinatur ad constitutionem compositi;

218 q. 3-0203 9
q. 3-0203 in ratione finis; quomodo se habet semper actus ad potentiam. Et ideo

219 q. 3-0212 8
q. 3-0212 10 Sed quaeres, an anima dicat ordinem ad corpus organicum, ut

220 q. 3-0214 5
q. 3-0214 1 Physicorum quod ordo ad compositum et ad materiam est unus et

- 221 q. 3-0214 8
q. 3-0214 1 Physicorum quod ordo ad compositum et ad materiam est unus et
- 222 q. 3-0216 9
q. 3-016 et constituit compositum; et ita eadem est aptitudo ad utrumque, licet
- 223 q. 3-0217 10
q. 3-0217 a nobis ratione distinguatur; anima autem non sic ordinatur ad *
- 224 q. 3-0218 7
q. 3-0218 materiam dispositam ut per se ordinatur ad accidentia ipsa, sed ad
- 225 q. 3-0218 11
q. 3-0218 materiam dispositam ut per se ordinatur ad accidentia ipsa, sed ad
- 226 q. 3-0223 4
q. 3-0223 11 Ad argumenta, ad primum communiter solet *
- 227 q. 3-0230 7
q. 3-0230 cuius esse formaliter consistit in respicere ad aliud; et omnis entitas,
- 228 q. 3-0234 10
q. 3-0234 Quocirca responsum est, iuxta tradita in principio capitis De ad
- 229 q. 3-0236 5
q. 3-0236 speciem sumere per coaptationem ad aliud ad quod ordinantur, non
- 230 q. 3-0236 7
q. 3-0236 speciem sumere per coaptationem ad aliud ad quod ordinantur, non
- 231 q. 3-0237 2
q. 3-0237 ut ad terminum, sed tamquam ad finem intrinsecum propter quem facta
- 232 q. 3-0237 6
q. 3-0237 ut ad terminum, sed tamquam ad finem intrinsecum propter quem facta
- 233 q. 3-0239 4
q. 3-0239 formalem ab eo ad quod ordinatur, ut patet, nam potest manere anima
- 234 q. 3-0242 1
q. 3-0242 ad proprium finem. Et dicitur talis ordo de essentia rei, quia ratione
- 235 q. 3-0243 11
q. 3-0243 illius recipit res talem essentiam, ut per illam apta sit ad talem finem.
- 236 q. 3-0245 13
q. 3-0245 12 Sic ergo dicendum est de anima quod ex natura sua ordinatur ad

237 q. 3-0247 1
q. 3-0247 ad hunc finem. Et totum quod recipit absolutum est, quamvis aptum

238 q. 3-0248 3
q. 3-0248 et ordinatum ad componendum aliud.

239 q. 3-0250 10
q. 3-0250 Et explicatur praeterea, nam aliud est rem esse aptam ad

240 q. 3-0253 9
q. 3-0253 apta, quamvis non possit explicari nisi per id ad quod est apta, ad

241 q. 3-0253 13
q. 3-0253 apta, quamvis non possit explicari nisi per id ad quod est apta, ad

242 q. 3-0254 4
q. 3-0254 quod ordinatur ut ad finem. Secus autem est de relatione, nam neque

243 q. 3-0259 3
q. 3-0259 sine ordine ad aliud definiri, nam proprietates illae non solum relativae

244 q. 3-0262 6
q. 3-0262 comprehendere non posse nisi aptitudo ad extrinseca concipiatur in ea,

245 q. 4-0037 3
q. 4-0037 autem "organici" ad differentiam corporum inanimatorum. Illa autem

246 q. 4-0039 5
q. 4-0039 "corporis organici," et ideo ad maiorem expositionem tantum posita

247 q. 4-0042 8
q. 4-0042 "organicum" sumatur pro materia disposita, et "potentia ad vitam" pro

248 q. 4-0044 3
q. 4-0044 et "potentia ad vitam" pro operatione vitali, illa duo diversa sunt, ut

249 q. 4-0046 7
q. 4-0046 illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto

250 q. 4-0048 7
q. 4-0048 huius definitionis, sed posita tantum est ad explicandum a posteriori

251 q. 4-0059 7
q. 4-0059 diximus, idem est ordo et aptitudo ad compositum et ad materiam, et

252 q. 4-0059 10
q. 4-0059 diximus, idem est ordo et aptitudo ad compositum et ad materiam, et

253 q. 4-0068 4
q. 4-0068 animae in ordine ad quem speciem sumit; si vero sumeretur pro materia

254 q. 4-0074 15
q. 4-0074 Quod tenet D Thomas, hic, tx, 10, et 1 p, q 76, a 4, ad 1,

255 q. 4-0086 10
q. 4-0086 et uterque Caietanus, et Soto, 3 Physicorum, q 1, ad 3. Insinuat

256 q. 4-0087 8
q. 4-0087 D Thomas, De spiritualibus creaturis, a 3, ad 2, et Aristoteles etiam

257 q. 4-0112 7
q. 4-0112 analogiae, tum quia "animatum" univocum est ad omnia *

258 q. 4-0113 5
q. 4-0113 animantia; ergo et anima ad omnes animas.

259 q. 4-0129 4
q. 4-0129 10 Notandum 1 ad probationem quod unaquaeque res per id

260 q. 4-0157 5
q. 4-0157 per habitudinem quam habet ad operationem.

261 q. 4-0183 9
q. 4-0183 quam primum, quia forma primo et principaliter ordinatur ad *

262 q. 4-0186 4
q. 4-0186 definitio, explicans ordinem ad operandum, est magis essentialis quam

263 q. 4-0187 3
q. 4-0187 explicans ordinem ad subiectum.

264 q. 4-0200 1
q. 4-000 ad diversas species qualitatis pertinent. Simile ergo est in forma *

265 q. 4-0223 8
q. 4-0223 principium essendi et operandi, prius est ordinari ad dandum esse, et

266 q. 4-0224 2
q. 4-0224 deinde ad operandum.

267 q. 4-0227 3
q. 4-0227 modo ordinatur ad haec, quo ipsum esse et operari inter se *

268 q. 4-0231 4
q. 4-0231 essentialiter per ordinem ad operationem.

- 269 q. 4-0232 11
q. 4-0232 15 Neque obstat ratio in contrarium. Forma enim non ordinatur ad
- 270 q. 4-0238 5
q. 4-0238 operationes exercere possit, nihilominus ad corpus ordinatur ut hominem in
- 271 q. 4-0241 5
q. 4-0241 non includitur essentialiter ordo ad operandum; ergo nec in essentia
- 272 q. 4-0244 2
q. 4-0244 Et ad illam maximam, quod esse est propter operari
- 273 q. 4-0253 3
q. 4-0253 principaliter ordinatur ad operari, sed potius e contrario.
- 274 q. 4-0267 2
q. 4-0267 procedere ad probandum notiora secundum se; et ita ex notissimis
- 275 q. 4-0268 3
q. 4-0268 sensu procedit ad probandum definitionem, ut patet in tx 23, et ex
- 276 q. 4-0289 7
q. 4-0289 quia capax beatitudinis, vel quia ordinatus ad videndum Deum, a *
- 277 q. 4-0305 1
q. 4-0305 ad quem intrinsece ordinatur anima, est ad dandum esse et vivificandum
- 278 q. 4-0305 7
q. 4-0305 ad quem intrinsece ordinatur anima, est ad dandum esse et vivificandum
- 279 q. 4-0306 7
q. 4-0306 substantialiter; ex quo sequitur quod ordinetur ad operandum. Unde
- 280 q. 4-0308 2
q. 4-0308 ordinatur ad tale esse dandum composito, ideo ordinatur ut sit illi
- 281 q. 4-0310 3
q. 4-0310 ultimo ordinatur ad perficiendum ipsum esse; ergo in nullo genere
- 282 q. 4-0314 2
q. 4-0314 ordinatur ad tales operationes; sed potius, quia habet essentiam talem,
- 283 q. 4-0323 1
q. 4-0323 ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad
- 284 q. 4-0323 12
q. 4-0323 ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad

- 285 q. 4-0331 18
q. 4-0331 ibi, lect 16, et 5 Metaphysicae, lect 1, et in 2, d 9, q 1, a 1, ad 1.
- 286 q. 4-0337 2
q. 4-0337 quantum ad hoc quod definitio debet aliquo modo persuaderi et *
- 287 q. 4-0338 5
q. 4-0338 demonstrari, non tamen quantum ad hoc quod demonstratio sit a
- 288 q. 4-0344 5
q. 4-0344 haec vero descendit usque ad particulares animas, et dat medium *
- 289 q. 4-0345 2
q. 4-0345 sufficiens ad demonstrandum omnes passiones earum. Tamen haec *
- 290 q. 4-0346 4
q. 4-0346 responsio non est ad rem.
- 291 q. 4-0359 2
q. 4-0359 ordo ad operationem est causa finalis quidditatis animae, sed est finis
- 292 q. 4-0364 6
q. 4-0364 omnes potentiae et operationes ordinantur ad illius perfectionem; non
- 293 q. 4-0366 10
q. 4-0366 potius e converso. Quoad nos tamen, seu in ordine ad existentiam, dici
- 294 q. 4-0370 3
q. 4-0370 21 Nota ad intelligentiam quod non quidquid est causa finalis *
- 295 q. 4-0373 4
q. 4-0373 quia ordinavit illum ad visionem Dei consequendam; tamen homo
- 296 q. 4-0375 1
q. 4-0375 ad illum finem, quin potius, quia secundum se intellectualis naturae
- 297 q. 4-0380 10
q. 4-0380 natura sua gravis est, ideo fuit apta ut ordinaretur ad illum finem.
- 298 q. 4-0388 4
q. 4-0388 natura sua ordinantur ad aliud ut ad finem, et in hoc consistit earum
- 299 q. 4-0388 7
q. 4-0388 natura sua ordinantur ad aliud ut ad finem, et in hoc consistit earum
- 300 q. 4-0394 6
q. 4-0394 demonstratio a priori; tamen ordo ad operationem non est finis animae

301 q. 4-0400 8
q. 4-0400 24 Tetigimus materiam hanc in cap De ad aliquid, et in 1 Posteriorum,

302 d.2-0005 6
d.2-0005 membrorum definitiones assignat. Idcirco antequam ad potentias *

303 q.1-0004 11
q.1-0004 1 Quod inter res naturales sint quaedam habentes vim intrinsecam ad

304 q.1-0008 11
q.1-0008 ab intrinseca quadam virtute nutriri. An vero hoc sit sufficiens ad

305 q.1-0014 2
q.1-0014 nisi ad maiorem quantitatem produci; quaelibet autem res naturalis

306 q.1-0015 5
q.1-0015 virtutem habet producendi se ad quantitatem perfectam; ergo.

307 q.1-0017 3
q.1-0017 actionis tendentis ad qualitatem non est sufficiens ad rationem animae; ergo

308 q.1-0017 8
q.1-0017 actionis tendentis ad qualitatem non est sufficiens ad rationem animae; ergo

309 q.1-0018 6
q.1-0018 nec esse principium actionis tendentis ad quantitatem. Si forte dicas

310 q.1-0019 6
q.1-0019 nutritionem non esse per se ad quantitatem, sed ad substantiam, tunc

311 q.1-0019 9
q.1-0019 nutritionem non esse per se ad quantitatem, sed ad substantiam, tunc

312 q.1-0051 13
q.1-0051 cap 8 et 14 si illius est opus, et lib 7 Genesis ad litteram, cap

313 q.1-0056 5
q.1-0056 illa ex se sufficit ad constituendam rem viventem. Quapropter plantae

314 q.1-0120 11
q.1-0120 membrorum; et ideo omne vivens habens tale corpus indiget virtute ad

315 q.1-0124 3
q.1-0124 deserviunt animali ad corporis conservationem, ad sumptionem alimenti,

316 q.1-0124 6
q.1-0124 deserviunt animali ad corporis conservationem, ad sumptionem alimenti,

- 317 q.1-0125 2
q.1-0125 et ad discernendum inter alimenta; ergo si sensus ordinantur, ut ad
- 318 q.1-0125 11
q.1-0125 et ad discernendum inter alimenta; ergo si sensus ordinantur, ut ad
- 319 q.1-0126 2
q.1-0126 finem, ad melius exsequendam actionem nutritivam, illa necessario *
- 320 q.1-0152 8
q.1-0152 viventis; sed gradus vegetabilium comparatur ut genus ad gradum *
- 321 q.1-0155 2
q.1-0155 proportionatum; ad percipiendum autem tale alimentum indigent tactu;
- 322 q.1-0157 5
q.1-0157 erat necessarius tactus, tamen ad simpliciter trahendum alimentum et
- 323 q.1-0163 7
q.1-0163 vero lapidem, quia non est aptus ad sui nutritionem.
- 324 q.1-0169 5
q.1-0169 materiam, et magis tendit ad generationem similis, quam ad propriam
- 325 q.1-0169 9
q.1-0169 materiam, et magis tendit ad generationem similis, quam ad propriam
- 326 q.1-0171 1
q.1-0171 ad perfectionem nutriti, ad consummationem illius et ad generationem
- 327 q.1-0171 4
q.1-0171 ad perfectionem nutriti, ad consummationem illius et ad generationem
- 328 q.1-0171 8
q.1-0171 ad perfectionem nutriti, ad consummationem illius et ad generationem
- 329 q.1-0173 2
q.1-0173 Unde ad replicam primi argumenti, respondetur
- 330 q.1-0174 7
q.1-0174 quod modus operandi aliquando elevat rem ad alium gradum, ut *
- 331 q.1-0181 9
q.1-0181 Ad secundum patet ex dictis, nam trahere alimentum ad
- 332 q.1-0188 2
q.1-0188 rei ad aliam, non tamen haec quae in vivente fit. Similiter disponere

- 333 q.1-0189 3
q.1-0189 rem aliquam ad conversionem in similem substantiam commune est
- 334 q.1-0218 11
q.1-0218 et nutritio eadem est actio, et tantum differunt per comparisonem ad
- 335 q.1-0224 7
q.1-0224 Similiter plantae aliquando producunt fructus, et ad perfectum
- 336 q.1-0226 6
q.1-0226 dominio, sed quia virtus naturalis ad hanc operationem est determinata.
- 337 q.1-0227 6
q.1-0227 Habet enim aliqua planta virtutem ad producendum fructus tantae
- 338 q.1-0238 2
q.1-0238 apta ad eam variationem efficiendam, quae necessaria erat ad *
- 339 q.1-0238 9
q.1-0238 apta ad eam variationem efficiendam, quae necessaria erat ad *
- 340 q.2-0005 6
q.2-0005 tam propter rei difficultatem, quam ad doctrinae complementum, et ut
- 341 q.2-0032 11
q.2-0032 3 alia via arguitur, quia non fit transitus ab extremo ad
- 342 q.2-0072 1
q.2-0072 ad ulteriorem tamquam genus ad speciem, genus autem separabile est
- 343 q.2-0072 5
q.2-0072 ad ulteriorem tamquam genus ad speciem, genus autem separabile est
- 344 q.2-0083 4
q.2-0083 modo organisatum, quo ad videndum requiritur; et auditum similiter;
- 345 q.2-0116 1
q.2-0116 ad suas proprias operationes, alias inconvenienter illi uniretur; et ideo
- 346 q.2-0124 5
q.2-0124 et potentia motiva, nam ad eundem finem requiruntur, nempe ad *
- 347 q.2-0124 10
q.2-0124 et potentia motiva, nam ad eundem finem requiruntur, nempe ad *
- 348 q.2-0125 5
q.2-0125 perfecte vitam animalis tuendam; ad quem finem neque sensus sine motu,

349 q.2-0146 5
q.2-0146 reducendo se ab imperfecto ad perfectum statum. Ad quas differentias

350 q.2-0150 1
q.2-0150 ad cessandum ab operibus suis pro ratione sui appetitus, non quidem

351 q.2-0152 2
q.2-0152 requisitis ad agendum posset quis agere et non agere; bruta vero non

352 q.2-0154 6
q.2-0154 operatione, quia possunt applicare potentiam ad opus, et non; ut si

353 q.2-0157 9
q.2-0157 apprehendit ut nocibum quiescere, potest ambulare. Quae vis ad *

354 q.3-0005 10
q.3-0005 est perfectior et a materia magis elevata. Et ideo ad illius substantiam

355 q.3-0047 4
q.3-0047 terminaretur per se ad productionem partis; hoc autem est contra

356 q.3-0049 5
q.3-0049 3 Forma, quae multiplicatur ad multiplicationem corporis, et

357 q.3-0097 2
q.3-0097 potentia ad talem operationem debet etiam esse spiritualis et non organica,

358 q.3-0099 6
q.3-0099 Potentia enim proportionatur actioni, quia ad illam tamquam ad finem

359 q.3-0099 9
q.3-0099 Potentia enim proportionatur actioni, quia ad illam tamquam ad finem

360 q.3-0105 3
q.3-0105 tamquam virtus ad operandum, et ideo debet esse proportionata illi, et

361 q.3-0199 10
q.3-0199 independentiam; et ideo in materialibus potentiis habet verum quod ad

362 q.3-0229 2
q.3-0229 pertinet ad perfectionem illius. Rursus: ergo potentia universalissima, et

363 q.3-0231 4
q.3-0231 se habet simpliciter ad simpliciter, ita magis ad magis; intellectus autem

364 q.3-0231 8
q.3-0231 se habet simpliciter ad simpliciter, ita magis ad magis; intellectus autem

- 365 q.3-0245 9
q.3-0245 fiat sine organo corporeo. Quod vero intellectus noster ad illum ordinem
- 366 q.3-0246 4
q.3-0246 pertineat, et non ad ordinem sentientium, patet ex obiecto adaequato
- 367 q.3-0267 2
q.3-0267 coniunctionem ad sensus, tamen ex ipsis rebus materialibus ad immaterialia *
- 368 q.3-0267 9
q.3-0267 coniunctionem ad sensus, tamen ex ipsis rebus materialibus ad immaterialia *
- 369 q.3-0271 7
q.3-0271 ipsi impedire illum possint, quominus ascendat ad superiora illa obiecta
- 370 q.3-0294 6
q.3-0294 ab alio, conatur penetrare usque ad ultimam rei quidditatem; unde,
- 371 q.3-0296 8
q.3-0296 investigat quid sit de quidditate, et deinde ad accidentia revertitur,
- 372 q.3-0299 9
q.3-0299 illimitationem virtutis intellectivae, et ostendunt non esse coarctatam ad
- 373 q.3-0331 8
q.3-0331 nam apprehensa re aliqua movet se intellectus ad cognitionem alterius,
- 374 q.3-0337 9
q.3-0337 limitatione ulla fit, et a minima creatura usque ad supremum Creatorem
- 375 q.3-0350 4
q.3-0350 quantumvis vehementi, necessitatur ad amandum, neque ab *
- 376 q.3-0351 5
q.3-0351 obiecto, quantumvis tristi, necessitatur ad odio habendum; ergo haec *
- 377 q.3-0355 11
q.3-0355 cognitione; ergo tales potentiae vere sunt illius supremi ordinis, et ad
- 378 q.3-0367 8
q.3-0367 independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo
- 379 q.3-0374 6
q.3-0374 naturae ordo, ut a superioribus ad inferiora descendendo, et ab *
- 380 q.3-0375 2
q.3-0375 inferioribus ad superiora ascendendo, quod est "supremum infimi attingit

- 381 q.3-0377 2
q.3-0377 extremo ad extremum nisi per medium, maxime ubi nulla est *
- 382 q.3-0378 6
q.3-0378 impossibilitatis ratio, nam hoc et ad integritatem universi, et ad debitam *
- 383 q.3-0378 10
q.3-0378 impossibilitatis ratio, nam hoc et ad integritatem universi, et ad debitam *
- 384 q.3-0402 11
q.3-0402 corruptionem, nam si corruptio per se consideretur, habet suum terminum ad
- 385 q.3-0404 2
q.3-0404 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,
- 386 q.3-0409 1
q.3-0409 ad corruptionem totius, quia scilicet dum separatur a corpore non
- 387 q.3-0414 9
q.3-0414 corrumpi; per se, inquam, id est, actione tendente ad corruptionem
- 388 q.3-0451 7
q.3-0451 Et haec est sola via speculativa ad demonstrandam animae
- 389 q.3-0473 5
q.3-0473 ipse Deus; ergo pertinet ad providentiam Dei et ad summam bonitatem
- 390 q.3-0473 9
q.3-0473 ipse Deus; ergo pertinet ad providentiam Dei et ad summam bonitatem
- 391 q.3-0476 5
q.3-0476 malos deliciose vivere usque ad mortem, bonos autem laboriose; ergo
- 392 q.3-0493 2
q.3-0493 Et ad Rom 1, Paulus: "Mercedem [...] sui erroris in semetipsis
- 393 q.3-0513 4
q.3-0513 quo Scotus, sed ad futurum iudicium illius solutionem reservat: "Labor,
- 394 q.3-0531 5
q.3-0531 vitam imitati deorum, iis ad illos, a quibus sunt profecti, facilis
- 395 q.3-0554 1
q.3-0554 ad consequendum suum finem magis quam rebus aliis naturalibus.
- 396 q.3-0556 8
q.3-0556 hac vita, utpote quod illi impedimentum sit ad consequenda bona

- 397 q.3-0559 10
q.3-0559 Naturaliter enim desiderat homo perpetuitatem, et omnia opera quae ad
- 398 q.3-0574 6
q.3-0574 est primum fere fundamentum necessarium ad virtutem
- 399 q.3-0576 8
q.3-0576 lumen suae naturae potest consequi id quod ad finem suae naturae
- 400 q.3-0603 2
q.3-0603 admittitur ad superos." De qua re multa Seneca, lib 1 De consolatione,
- 401 q.3-0616 6
q.3-0616 se ipsam aliquid considerat, attingit ad esse sincerum et divinum, et,
- 402 q.3-0621 6
q.3-0621 rationem prosequitur Porphyrius, lib 1 ad Boetium, et Eusebius, De
- 403 q.3-0623 2
q.3-0623 similitudinem ad Deum dicitur anima nostra a Platone emanatio quaedam
- 404 q.3-0635 8
q.3-0635 aeternae videntur [...] et ex hominum vita ad deorum religionem *
- 405 q.3-0645 4
q.3-0645 "Vita brevis nobis, ad tempus vivimus omnes, ast animus mortem
- 406 q.3-0664 9
q.3-0664 Brachmanes, ut patet ex epistola Didymi, regis eorum, ad Alexandrum *
- 407 q.3-0688 8
q.3-0688 cum cognitio immortalitatis animae sit adeo necessaria ad recte *
- 408 q.3-0689 5
q.3-0689 instituendos mores hominum, pertinebat ad providentiam Dei, ut esset
- 409 q.3-0708 2
q.3-0708 exhortatorio ad gentes, Theodoretus, lib 5 De curatione graecarum
- 410 q.3-0741 5
q.3-0741 arguat a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Non
- 411 q.3-0743 5
q.3-0743 fundamenta et principia prima ad investigandam immortalitatem animae, ut
- 412 q.3-0747 8
q.3-0747 et communes. Fit enim hic comparatio animae ad corpus, non ad alia

- 413 q.3-0747 11
q.3-0747 et communes. Fit enim hic comparatio animae ad corpus, non ad alia
- 414 q.3-0759 9
q.3-0759 et illius meminit D Augustinus, 10 Super Genesim ad litteram, cap
- 415 q.3-0806 5
q.3-0806 tractationem de anima rationali ad Metaphysicam pertinere aliquo modo
- 416 q.3-0831 6
q.3-0831 Haec ratio convincit Caietanum 1 ad dicendum secundum *
- 417 q.3-0903 7
q.3-0903 Aristotele in prooemio esse unicum medium ad demonstrandam *
- 418 q.3-0912 2
q.3-0912 nam ad probandum quod anima habet operationem propriam, supponit
- 419 q.3-0920 4
q.3-0920 45 Sed quid ad primam illam conditionalem: Si intelligere non est sine
- 420 q.3-0964 6
q.3-0964 et modo loquendi Aristotelis, nam ad istum modum ait lib 3, tx 160,
- 421 q.3-0981 6
q.3-0981 corrumpitur non simpliciter, sed quantum ad passibilitatem; nam in
- 422 q.3-0986 5
q.3-0986 igitur intellectus passivus quantum ad passibilitatem suam, non *
- 423 q.3-1000 4
q.3-1000 amicorum eventus conducunt ad felicitatem mortuorum; in quo aperte *
- 424 q.3-1005 7
q.3-1005 futuram vitam esse incertam, non quantum ad existentiam animae, sed
- 425 q.3-1006 2
q.3-1006 quantum ad statum quem separata habebit. In 12 vero Metaphysicae
- 426 q.3-1022 5
q.3-1022 anima in materia disposita ad receptionem illius. Et haec de secunda
- 427 q.3-1036 2
q.3-1036 quae ad salutem humani generis pertinent, nam si anima esset peritura,
- 428 q.3-1045 4
q.3-1045 est promissio Messiae ad benedicendas omnes gentes. Et in

- 429 q.3-1049 6
q.3-1049 inferno expectabant? Gen 37: "Descendam ad filium meum lugens
- 430 q.3-1072 3
q.3-1072 et epist ad Algasiam, q 10, Chrysostomus, homil in Lucam,
- 431 q.3-1086 2
q.3-1086 Et ad probationem adverte quod, licet ex sola Sacra
- 432 q.3-1095 3
q.3-1095 fecit hominem, ad imaginem et similitudinem suam creavit illum." Et
- 433 q.3-1100 2
q.3-1100 pulvis ad terram suam [...] et spiritus [...] ad dominum Deum, qui dedit
- 434 q.3-1100 9
q.3-1100 pulvis ad terram suam [...] et spiritus [...] ad dominum Deum, qui dedit
- 435 q.3-1102 7
q.3-1102 quasi dicat nullam esse potentiam naturalem ad destruendam animam.
- 436 q.3-1120 5
q.3-1120 Et D Hieronymus, epist ad Pammachium damnat *
- 437 q.3-1125 8
q.3-1125 Moraliu, cap 25, D Gregorius Nazianzenus, epist ad Evagriu, De
- 438 q.3-1127 6
q.3-1127 Tertullianu, et 10 Super Gen ad lit, cap 23, 24 et 25, et epist 28 et
- 439 q.3-1133 3
q.3-1133 52 Unde ad primum negatur antecedens. Cui adde quod non
- 440 q.3-1141 5
q.3-1141 docet Innocentius Papa, epist ad quinque episcopos, quae habetur
- 441 q.3-1146 5
q.3-1146 q 50, a 5, ad 1, Paulus: Solus ille habet
- 442 q.3-1150 5
q.3-1150 lib 3 De fide ad Gratianu.
- 443 q.3-1181 12
q.3-1181 cum naturae lumine; et homo est ex natura sua optime dispositus ad
- 444 q.3-1185 8
q.3-1185 negabit esse demonstrabilem Deum esse, nam certe ad hoc non sunt

- 445 q.3-1189 2
q.3-1189 singulas ad quaestionem sequentem pertinentes. Et ideo illis breviter
- 446 q.3-1214 4
q.3-1214 de homine, quantum ad corpus; et in secundo de toto composito,
- 447 q.4-0006 4
q.4-0006 principium intelligendi nostrum, ad perfecte cognoscendum substantiam
- 448 q.4-0007 7
q.4-0007 illius videndum superest quomodo se habet ad corpus: an sit *
- 449 q.4-0029 7
q.4-0029 sed intellectivum principium non indiget materia ad operationes suas
- 450 q.4-0031 5
q.4-0031 immateriales et non organicae, ad quas materia potius impedit.
- 451 q.4-0042 5
q.4-0042 Item, quia forma ordinatur ad informandum tamquam ad
- 452 q.4-0042 8
q.4-0042 Item, quia forma ordinatur ad informandum tamquam ad
- 453 q.4-0097 4
q.4-0097 unionem quam habet ad diversa phantasmata; ex qua unione provenit
- 454 q.4-0112 2
q.4-0112 materia ad sui conservationem tali entitate actuante illam et terminante
- 455 q.4-0194 7
q.4-0194 distinctus ab anima sive non, quia ad hoc nihil refert; ergo debet esse in
- 456 q.4-0227 9
q.4-0227 saltem in naturalibus, nam propter accidentalem illam unionem ad corpus
- 457 q.4-0242 8
q.4-0242 quaedam formae omnino integrae nullum habentes respectum ad corpus; et
- 458 q.4-0270 6
q.4-0270 Ferrariensis. Tamen attrahendo principium intelligendi ad humanum,
- 459 q.4-0303 7
q.4-0303 dixerat. In 2 demonstrat late, ubi ad finem sic concludit dicens:
- 460 q.4-0414 8
q.4-0414 Facit etiam illud Gen 1: "Faciamus hominem ad

461 q.4-0475 7
q.4-0475 principium intellectivum meum applicat virtutem suam ad intelligendum,

462 q.4-0496 4
q.4-0496 Fundamentum autem Averrois ad ponendam unitatem *

463 q.4-0503 4
q.4-0503 experientia. Tamen obiecta, ad quae terminantur actus, non *

464 q.4-0515 9
q.4-0515 fuerunt et sunt, ut latius dicitur in solutione ad decimum.

465 q.4-0519 8
q.4-0519 receptivae consistit in hoc quod sint apta ad constituendum unum, et quod

466 q.4-0520 4
q.4-0520 possint recte convenire ad unum finem; sic autem se habent anima

467 q.4-0540 13
q.4-0540 16 Ad secundum respondet D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ad 5,

468 q.4-0598 4
q.4-0598 licet sit apta ad subsistendum, tamen dum est in corpore non subsistit,

469 q.4-0600 5
q.4-0600 inconveniens quod res apta ad subsistendum non subsistat actu, propter

470 q.4-0601 2
q.4-0601 unionem ad aliud, ut patet in humanitate Christi Domini.

471 q.4-0603 10
q.4-0603 enim quod anima in corpore non subsistit per se ad subsistentiam totius;

472 q.4-0614 11
q.4-0614 unita materiae est per se; ergo subsistens; sed ratione unionis ad

473 q.4-0620 6
q.4-0620 patet, quia non qualibet unio ad aliud tollit subsistentiam rei, sed unio

474 q.4-0621 1
q.4-0621 ad aliud tamquam ad sustentaculum cui res unitur. Ut natura humana

475 q.4-0621 4
q.4-0621 ad aliud tamquam ad sustentaculum cui res unitur. Ut natura humana

476 q.4-0633 10
q.4-0633 D Thomas annotat, 1 p, q 75, a 2, ad 2: Proprius dicitur hominem

- 477 q.4-0663 10
q.4-0663 animam, nam Angelus est substantia completa carens omni ordine ad
- 478 q.4-0664 5
q.4-0664 aliud, quia non ordinatur ad informandum, sed ut per se sit; tamen
- 479 q.4-0665 10
q.4-0665 anima ex natura sua est quid partiale et ordinatur ad constitutionem
- 480 q.4-0669 2
q.4-0669 et ad 3 clarius, quam explicat per operationes, nam anima nostra in
- 481 q.4-0672 11
q.4-0672 materiae, Aureolus, apud Capreolum, in 2, d 3, q 1, ad argumenta
- 482 q.4-0687 2
q.4-0687 ordinatae ad hos effectus ex natura sua.
- 483 q.4-0689 12
q.4-0689 propriam formam; cum ergo Angelus ex natura sua non sit forma, ad
- 484 q.4-0694 2
q.4-0694 Unde ad motivum Aureoli dicitur illa non esse adeo *
- 485 q.4-0710 5
q.4-0710 23 Hinc patet solutio ad sextum. Anima enim nostra indiget *
- 486 q.4-0711 2
q.4-0711 corpore ad multas operationes quae dimanant ab illa, ut rationalis est, ut
- 487 q.4-0712 6
q.4-0712 sunt ridere, loqui, etc, et ad has deservit corpus ut proprium *
- 488 q.4-0713 3
q.4-0713 instrumentum; tamen ad intellectionem ipsam indiget corpore non ut subiecto
- 489 q.4-0714 7
q.4-0714 et organo, sed tamquam medio quodam ad recipiendas species.
- 490 q.4-0728 5
q.4-0728 quod corpus sit aptissimum ad operationes animae exercendas. Si ergo
- 491 q.4-0735 6
q.4-0735 25 Et hinc patet solutio ad octavum, nam cum tali corpore, quale
- 492 q.4-0740 5
q.4-0740 Sed contra. Nam unio ad corpus est idem quod anima;

- 493 q.4-0749 2
q.4-0749 Respondet ad argumenta Scotus, in 3, d 1, q 1, et
- 494 q.4-0752 7
q.4-0752 esset relatio. Et praeterea unio humanitatis ad Verbum esset relatio.
- 495 q.4-0754 9
q.4-0754 Caietanus, 1 p, q 76, a 1, circa ad 6, ait quod illa nec est
- 496 q.4-0765 3
q.4-0765 quam habebat ad corpus et informatio.
- 497 q.4-0771 5
q.4-0771 est quid incomplete pertinens ad genus substantiae, nempe actus a
- 498 q.4-0775 1
q.4-0775 ad unionem vel informationem; et hoc non potest separari ab illa.
- 499 q.4-0791 9
q.4-0791 ultima in hac materia, ideo pro nunc dicitur ad argumentum quod
- 500 q.4-0793 4
q.4-0793 quia non posset ad corpus redire per naturam.
- 501 q.4-0800 5
q.4-0800 provisum de reunionem animarum ad corpora in die resurrectionis, quae hac
- 502 q.4-0806 6
q.4-0806 quando superest in natura via ad tollendam violentiam. Sed videtur
- 503 q.4-0823 3
q.4-0823 privatione mera ad habitum naturaliter non potest esse regressus; ut homo
- 504 q.4-0834 6
q.4-0834 Platonici, ut refert Hieronymus, epist ad Marcellinum. Quod et *
- 505 q.4-0843 1
q.4-0843 ad locum caelestem, vel certe incurabiles reddantur et mittantur in *
- 506 q.4-0852 2
q.4-0852 Genesis ad litteram, cap 24, et lib 10, cap 7, videtur id dicere
- 507 q.4-0866 2
q.4-0866 93 ad Turribium episcopum, et ep 11 ad Iulianum *
- 508 q.4-0866 8
q.4-0866 93 ad Turribium episcopum, et ep 11 ad Iulianum *

- 509 q.4-0882 5
q.4-0882 Item, sicut anima ordinatur ad corpus, ita diversae animae
- 510 q.4-0883 2
q.4-0883 ordinantur ad diversa corpora, quibus coaptantur; ergo non fiunt
- 511 q.4-0891 10
q.4-0891 istorum locorum, nam secundum fidem haec loca sunt destinata ad *
- 512 q.4-0913 1
q.4-0913 ad invicem transmutari; sunt ergo tot animae quot homines hactenus
- 513 q.4-0921 13
q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad
- 514 q.4-0940 8
q.4-0940 cap 8, refert haec verba ex Trismegisto ad Asclepium: "Mens non
- 515 q.4-0944 6
q.4-0944 ex traduce, ut ep 28 ad Hieronymum, et ep 157 ad Optatum et
- 516 q.4-0944 11
q.4-0944 ex traduce, ut ep 28 ad Hieronymum, et ep 157 ad Optatum et
- 517 q.4-0953 4
q.4-0953 D Hieronymus, ep ad Pammachium, et Apologia contra Rufinum,
- 518 q.4-0960 5
q.4-0960 ultimo: "Et spiritus redeat ad dominum Deum suum, qui dedit
- 519 q.4-0965 5
q.4-0965 re latius Hieronymus, ep ad Marcellinum, quae est 27 inter epistulas
- 520 q.4-0977 7
q.4-0977 sic habeat: "Accelerare opus est te ad lucem et patris splendorem
- 521 q.4-0981 3
q.4-0981 habuit esse, ad illum etiam convertatur oportet et ad lumen divinum
- 522 q.4-0981 9
q.4-0981 habuit esse, ad illum etiam convertatur oportet et ad lumen divinum
- 523 q.4-1013 10
q.4-1013 indigent. Dicitur enim Eva facta de costa Adae quantum ad corpus.
- 524 q.4-1026 7
q.4-1026 efficientia; concurrunt ergo dispositiones materialiter tantum ad unionem

- 525 q.4-1029 2
q.4-1029 concurrunt ad dispositionem materiae, animam vero non attingunt nisi
- 526 q.4-1030 3
q.4-1030 remote, inquantum ad illam disponunt. Et ita nulla manet difficultas.
- 527 d.2, q.5-0005 9
d.2, q.5-0005 et videamus quaenam sit distinctio inter illas. Et ad intelligentiam *
- 528 d.2, q.5-0008 7
d.2, q.5-0008 se talem ordinem, quod una comparatur ad aliam, sicut perfectum ad
- 529 d.2, q.5-0008 11
d.2, q.5-0008 se talem ordinem, quod una comparatur ad aliam, sicut perfectum ad
- 530 d.2, q.5-0009 6
d.2, q.5-0009 imperfectum, vel sicut gradus genericus ad specificum. Unde licet forma
- 531 d.2, q.5-0044 5
d.2, q.5-0044 Anima, commento 23. Et ad hoc allusit quidam error Manichaeorum,
- 532 d.2, q.5-0046 7
d.2, q.5-0046 tomo 1 et 10, Super Genesim ad litteram, cap 2, tomo 3, et
- 533 d.2, q.5-0050 5
d.2, q.5-0050 deo. Quam sententiam, quantum ad pluralitatem animarum, seclusa
- 534 d.2, q.5-0053 6
d.2, q.5-0053 Alii, quos refert Hieronymus, ep ad Hedybiam, q 12, in
- 535 d.2, q.5-0081 11
d.2, q.5-0081 dicitur quod in morte pulvis traditur terrae, spiritus vero redit ad *
- 536 d.2, q.5-0143 10
d.2, q.5-0143 inter operationes et potentias hominis, etiam inter illas quae ad diversos
- 537 d.2, q.5-0147 7
d.2, q.5-0147 impedit operationem alterius potentiae pertinentis etiam ad illum gradum
- 538 d.2, q.5-0166 8
d.2, q.5-0166 ordinati, et sibi invicem deserviunt, et pertinent ad complementum
- 539 d.2, q.5-0174 1
d.2, q.5-0174 ad sui solutionem, et ita unumquodque eorum in quadam quaestione
- 540 d.2, q.6-0101 2
d.2, q.6-0101 definitione ad definitum, nam ratio animae sensitivae consistit in hoc

541 d.2, q.6-0102 12
d.2, q.6-0102 quod sit actus viventis vere informans illud, et dans illi virtutem ad

542 d.2, q.6-0191 5
d.2, q.6-0191 intra eundem gradum, descendendo ad particulares species, vel *

543 d.2, q.6-0192 2
d.2, q.6-0192 ascendendo ad superiorem gradum. Et idem censeo dicendum de ipsis *

544 d.2, q.6-0195 2
d.2, q.6-0195 ascendendo ad superiorem gradum, et sic specificatur in animalibus.

545 d.2, q.6-0199 4
d.2, q.6-0199 differentiam elevantem illam ad rationem animae sensitivae; in planta vero

546 d.2, q.6-0200 6
d.2, q.6-0200 specificatur per differentiam contrahentem illam ad esse talis animae

547 d.2, q.6-0230 6
d.2, q.6-0230 "sensitivam" sumi pro anima limitata ad illum gradum; tamen qui scit

548 d.2, q.6-0254 5
d.2, q.6-0254 3 principaliter notandum est ad intelligendum divisum quod

549 d.2, q.6-0258 4
d.2, q.6-0258 animae vegetativae contrahibilem ad animam plantae et animalis. Et

550 d.2, q.6-0295 5
d.2, q.6-0295 sensu non esset conveniens ad tradendam scientiam istarum animarum,

551 d.2, q.6-0315 4
d.2, q.6-0315 habeat essentialem ordinem ad corpus, per quem distinguenda est, tamen

552 d.2, q.6-0324 8
d.2, q.6-0324 est extra statum suum, potest se reducere ad illum; sed illa ratio non est

553 d.2, q.6-0334 8
d.2, q.6-0334 intrinseco activo, et per se est requisita ad perfectionem intrinsecam

554 d.2, q.6-0391 2
d.2, q.6-0391 Respondetur ad primam partem quod quaedam

555 d.2, q.6-0408 6
d.2, q.6-0408 quoad omnia; tenet quidem quantum ad continentiam absolute, non

556 d.2, q.6-0409 3
d.2, q.6-0409 tamen quantum ad modum, ut patet ab effectu, nam quaternarius non

ADAEQUATE

1 d.2, q.6-0290 1
d.2, q.6-0290 adaequate respiciente omnia opera vitalia hominis. Et isto modo membra

ADAEQUATO

1 q.3-0246 10
q.3-0246 pertineat, et non ad ordinem sentientium, patet ex obiecto adaequato

ADAEQUATM

1 q. 2-0138 6
q. 2-0138 gloriae, nam habet idem obiectum adaequatum et perfectiori modo

2 q.3-0774 1
q.3-0774 adaequatum illis, sed tamquam principium superioris et altioris rationis.

ADAEQUATUS

1 d.2, q.6-0050 10
d.2, q.6-0050 effectus autem formalis in anima rationali est unus illi adaequatus; ergo

ADAPTANTUR

1 q.4-0837 1
q.4-0837 adaptantur; postea vero in corpora fuisse insertas. Et in Phaedro et in

ADDAS

1 q.3-0336 3
q.3-0336 maxime si addas quod iste discursus et motio intellectus sine *

ADDE

1 q.3-0826 6
q.3-0826 anima non est separabilis. Sed adde ex 3 De Anima, tx. 30, quod

2 q.3-1133 8
q.3-1133 52 Unde ad primum negatur antecedens. Cui adde quod non

ADDENDO

1 q.3-1087 12
q.3-1087 Scriptura per se sumpta non posset hoc dici tamquam de fide, addendo

ADDENDUM

1 Prooemium-0542 6

Prooemium-0542 isto loco nos cogeret ad addendum nonnulla.

ADDIT

1 Prooemium-0392 5

Prooemium-0392 esse id cuius gratia, addit: "Nam sicut artificialium omnium ars ipsa

2 Prooemium-0435 3

Prooemium-0435 subiectivas, quod addit propter animam rationalem, non est separabile.

3 q. 4-0154 7

q. 4-0154 operationis convenit etiam formis inanimatorum, ideo addit "Iy vivimus",

4 q.3-0853 9

q.3-0853 operatio est illa quae proprie fit sine corpore; addit tamen in lib 3 quod

5 q.4-0305 9

q.4-0305 vivimus et sentimus; ergo est forma. Et infra addit quod cum *

6 q.4-0442 6

q.4-0442 Sacro approbante Concilio reprobamus." Et addit huiusmodi assertores

ADDITIS

1 Prooemium-0140 1

Prooemium-0140 additis quae supra diximus de materia et eius dispositionibus. Et ideo

ADDITUM

1 q. 3-0210 9

q. 3-0210 inconveniens non est in his quae definiuntur per additum.

ADDITUR

1 q.3-1030 6

q.3-1030 Isaac, et Deus Iacob." Et additur Mt 22: "Non est autem Deus *

ADDUCI

1 q.3-0453 6

q.3-0453 23 Tamen rationes morales solent adduci multae. De quibus

ADDUCIT

1 q. 4-0324 2
q. 4-0324 hoc adducit exemplum ex Mathematica, in qua una definitio *

2 q.3-0457 11
q.3-0457 "vix intelligatur, inquit, a me ipso." Et plures rationes etiam adducit

3 q.3-0517 6
q.3-0517 Signum vero quod tertio loco adducit Scotus minus *

ADDUCTA

1 q.3-1090 10
q.3-1090 omnes istae sunt regulae infallibiles fidei; et imprimis omnia adducta

ADDUNTUR

1 q. 4-0010 6
q. 4-0010 potentia vitam habet; superflue ergo adduntur illae particulae, "physici

ADEO

1 Prooemium-0390 2
Prooemium-0390 atque adeo nec finalem. Et quod hoc modo de mente loquatur patet

2 Prooemium-0405 6
Prooemium-0405 ad illam essentiam et animam adeo abstractam, et ageret etiam

3 Prooemium-0410 6
Prooemium-0410 perfecte comprehendere rationem intelligibilitatis, atque adeo ipsam

4 Prooemium-0517 9
Prooemium-0517 utilitati coniunctam, nam licet ad temporalia commoda non adeo *

5 Prooemium-0536 13
Prooemium-0536 scientia ergo quae de illis agit, ex parte obiecti est nobilior, atque adeo

6 Prooemium-0617 10
Prooemium-0617 censenda, nam agit etiam de lumine intellectus, licet non adeo perfecte

7 Prooemium-0622 7
Prooemium-0622 certe corrigitur si ratio non appareat adeo firma. Unde haec scientia

8 d. 1-0053 11
d. 1-0053 non sunt huius loci. Et ex conclusionibus positis nonnullae sunt adeo

- 9 q. 2-0163 10
q. 2-0163 Item, quia animam esse actum primum alio modo erat adeo
- 10 q. 2-0241 1
q. 2-0241 adeo perfectae, positive debet illi convenire. De quae re multa in simili
- 11 q. 2-0263 7
q. 2-0263 perfectissimo; ergo est magna perfectio. Atque adeo posse hoc statu carere
- 12 q. 2-0284 7
q. 2-0284 absque ulla mutatione. Tamen hic modus adeo est perfectus, ut soli
- 13 q.1-0002 11
q.1-0002 Utrum forma, quae est principium nutritionis, sit vera anima, atque adeo
- 14 q.1-0007 8
q.1-0007 insertam continuo crescere, semperque alimento indigere, atque adeo
- 15 q.1-0081 8
q.1-0081 inanimatis; ergo sunt in superiori gradu, atque adeo in gradu *
- 16 q.1-0084 5
q.1-0084 vegetandi vera forma, atque adeo verus actus primus, ut de se constat;
- 17 q.1-0093 3
q.1-0093 officia, atque adeo sunt organa distincta. Tandem testimonium vitae
- 18 q.3-0013 11
q.3-0013 materialis formae est quod a materia pendeat in esse, atque adeo quod
- 19 q.3-0302 8
q.3-0302 Et confirmatur, nam intellectus subtilitate sua res adeo
- 20 q.3-0353 6
.3-0353 Adde quod haec potentia est adeo superior quod non quiescit
- 21 q.3-0366 3
q.3-0366 formas quaedam adeo perfectae, ut in se integre subsistentes sint, *
- 22 q.3-0367 13
q.3-0367 independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo
- 23 q.3-0456 10
q.3-0456 cap 5, illo invito fuisse in lucem editum, esseque adeo difficilem ut
- 24 q.3-0688 6
q.3-0688 cum cognitio immortalitatis animae sit adeo necessaria ad recte *

- 25 q.3-0854 7
q.3-0854 intelligere non est sine phantasmate, atque adeo non est sine corpore;
- 26 q.3-0869 1
q.3-0869 adeo sunt inter se germana, ut vix possit secundum ignorari, cognito
- 27 q.3-0895 3
q.3-0895 spiritualem, atque adeo immortalem. Ait enim Aristoteles, 12 *
- 28 q.3-1027 1
q.3-1027 adeo esse immortalem.
- 29 q.3-1137 11
q.3-1137 animam esse immortalem ex natura sua, sed docet non esse adeo
- 30 q.4-0041 2
q.4-0041 atque adeo incorruptibiliter.
- 31 q.4-0363 6
q.4-0363 intelligendi erit vera anima, atque adeo vera forma.
- 32 q.4-0401 2
q.4-0401 atque adeo quod est principium formaliter vivificans hominem; homo
- 33 q.4-0494 10
q.4-0494 ergo est quod in tot hominibus intelligeret simul res adeo diversas
- 34 q.4-0498 4
q.4-0498 multiplicarentur intellecta, atque adeo duo intellectus simul numero deberent
- 35 q.4-0525 6
q.4-0525 negari esse mirabile quod res adeo distantes, ut sunt corpus et spiritus,
- 36 q.4-0582 11
q.4-0582 Differentia tamen est quod aliae formae habent esse imperfecte, et adeo
- 37 q.4-0694 9
q.4-0694 Unde ad motivum Aureoli dicitur illa non esse adeo *
- 38 q.4-0935 10
q.4-0935 naturali, quia substantia Dei non habet partes, nec est adeo imperfecta,
- 39 q.4-1010 2
q.4-1010 atque adeo convincere argumentum consequentiam illam nullam esse.
- 40 d.2, q.6-0011 9
d.2, q.6-0011 composito necessario concedunt has tres animas non esse adeo distinctas, quin

41 d.2, q.6-0188 2

d.2, q.6-0188 atque adeo quod sit essentialiter anima vegetativa et sensitiva.

ADHIBEATUR

1 Prooemium-0661 9

Prooemium-0661 cognoverit, erit dignissima, cui de caeteris disputanti fides adhibeatur."

ADHUC

1 q.1-0216 7

q.1-0216 in suam substantiam quantum amittat. Unde adhuc hoc proprie non est

2 q.4-0586 7

q.4-0586 non indigens sustentante, et ideo separata adhuc manet.

3 q.4-0797 4

q.4-0797 a corpore etiam adhuc intelligeret, ideo non prorsus frustraretur suo

ADIECTO

1 d.2, q.6-0073 7

d.2, q.6-0073 probat quod illa duo implicant in adiecto, scilicet "eminenter continere"

ADINVENIT

1 q. 1-0118 1

q. 1-0118 adinvenit aut certe primus explicuit, vult animam non esse accidens, nec

ADIUTI

1 q.3-0694 10

q.3-0694 neque tanta firmitate attigerunt illam, quanta nos lumine fidei adiuti

ADIUVANTIUM

1 q.1-0236 2

q.1-0236 universalium adiuvantium. Verum est tamen quod ista omnia ita sunt

ADMIRABILI

1 q. 3-0102 6

q. 3-0102 suis, et artificioso quodam et admirabili modo suas actiones exequitur,

ADMISCET

1 q. 4-0159 9
q. 4-0159 definitionem animae in communi tribuit, sed etiam implicite admiscet

ADMISSO

1 q.3-0489 4
q.3-0489 2 Quia hoc admisso, tam sufficiens praemium virtutis esset

ADMITTENDA

1 q.4-1022 7
q.4-1022 quidquid sit de aliis formis, an admittenda sit illa efficientia *

ADMITTI

1 q. 4-0356 7
q. 4-0356 Quae sententia cum grano salis intellecta admitti posset. Primo ergo

ADMITTIT

1 q.4-0482 9
q.4-0482 diceret, alias intellectus nihil efficeret. Item, quia ipse admittit *

ADMITTITUR

1 q.3-0603 1
q.3-0603 admittitur ad superos." De qua re multa Seneca, lib 1 De consolatione,
2 d.2, q.5-0095 5
d.2, q.5-0095 Concilium a graecis non admittitur ut oecumenicum, tamen vere est

ADSIT

1 q.4-0372 1
q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,

ADVENTUM

1 q.4-0110 4
q.4-0110 apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et

ADVERSUS

1 d.2, q.5-0048 10
d.2, q.5-0048 asserebant esse in homine duas animas: alteram quae concupiscit adversus

ADVERTE

1 q.3-1086 4
q.3-1086 Et ad probationem adverte quod, licet ex sola Sacra

ADVERTENDUM

1 Prooemium-0427 5
Prooemium-0427 23 Ultimo tandem est advertendum circa hoc, quod anima nostra

2 Prooemium-0453 6
Prooemium-0453 26 Circa primam ergo proprietatem advertendum est

3 Prooemium-0680 5
Prooemium-0680 In qua difficultate est advertendum quod res abstractior

4 q. 4-0381 3
q. 4-0381 22 Quapropter advertendum est aliud esse considerare rem

5 q.4-0552 4
q.4-0552 17 Unde est advertendum doctrinam hanc D Thomae fundari

6 q.4-0700 2
q.4-0700 Sed advertendum cum Caietano, ibi, quod talis potentia

7 q.4-0794 3
q.4-0794 Est tamen advertendum quod anima non est tantum "quo

ADVERTI

1 q.3-0911 4
q.3-0911 Sed Caietanus non adverti quod haec probatio supponit probandum,

ADVERTIT

1 q. 1-0054 4
q. 1-0054 D Thomas, supra advertit et 1.2, q 3, a 2, ad 1. Vita autem non

ADVERTUNT

1 q.3-0744 8
q.3-0744 Philoponus ibi, et Simplicius, et D Thomas advertunt.

2 d.2, q.5-0056 11
d.2, q.5-0056 et anima, et corpus." [...], ubi Hieronymus et D Thomas advertunt

AEMULARI

1 q.3-0479 4
q.3-0479 ex Psalmo: "Noli aemulari in malignantibus, etc." Et Psalmus

AEQUALE

1 q.1-0220 3
q.1-0220 decretio, si aequale status; quamdiu autem virtus auctiva manet

AEQUALEM

1 Prooemium-0469 9
Prooemium-0469 Non tamen vult Aristoteles, hic, hanc perfectionem esse aequalem in

AEQUALES

1 q.4-0136 10
q.4-0136 animam et formam, nam ex parte materiae omnes sunt aequales;

AEQUALIS

1 q.3-0066 8
q.3-0066 "Unus est interitus hominum et iumentorum, et aequalis utriusque *

AEQUALITER

1 Prooemium-0478 8
Prooemium-0478 honesta, utilis et delectabilis, sed non omnes aequaliter.

2 q.1-0221 3
q.1-0221 integra semper aequaliter agit et convertit, nam est agens et virtus

AEQUIVALET

1 q. 4-0148 1
q. 4-0148 aequivalet generi alterius, scilicet "est actus informans"; aequivalet, *

2 q. 4-0148 8
q. 4-0148 aequivalet generi alterius, scilicet "est actus informans"; aequivalet, *

AEQUIVOCA

1 q. 2-0085 7
q. 2-0085 melior qualitas, et est quasi causa aequivoca omnium actuum; quod

AEQUIVOCATIONUM

1 d.2, q.6-0213 5
d.2, q.6-0213 quae est occasio multarum aequivocationum in hac materia. Anima

AER

1 q.3-0405 1
q.3-0405 aer per se dicitur corrumpi; forma vero aeris, et aliqua accidentia illius,

2 q.4-0682 2
q.4-0682 et aer non possunt informare materiam, quia sunt substantiae *

3 q.4-0814 2
q.4-0814 quando aer frigeat; tertius status est utrumque comprehendens,

AERE

1 q.3-0404 10
q.3-0404 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,

AEREM

1 q. 1-0085 7
q. 1-0085 et liquidum. Diogenes vero dixit esse aerem, quia dicit illum esse

2 q. 1-0087 8
q. 1-0087 Heraclitus vero asseruit esse vaporem medium inter aerem et aquam.

AEREUM

1 q.3-1121 10
q.3-1121 oppositum ut errorem Originis, qui dixit animam habere corpus aereum.

AERIS

1 q.3-0405 8
q.3-0405 aer per se dicitur corrumpi; forma vero aeris, et aliqua accidentia illius,

AETERNA

1 q.3-1047 6
q.3-1047 moritur, quomodo poena inferni praedicatur aeterna?: Iob 21, Mt

AETERNAE

1 q.3-0635 1
q.3-0635 aeternae videntur [...] et ex hominum vita ad deorum religionem *

AETERNAM

1 Prooemium-0389 5
Prooemium-0389 appellabant, quam ipse ponit aeternam, non habentem efficientem causam,

2 q.3-1044 8
q.3-1044 tandem tota Sacra Scriptura praedicat hanc vitam aeternam. Et haec

AETERNIS

1 q.3-0535 8
q.3-0535 animae sub caelo vagae doloribus saevis cruciatibusque aeternis

AETERNO

1 q.3-0545 7
q.3-0545 Adde quod peccata hominum digna sunt aeterno supplicio.

2 q.4-0058 3
q.4-0058 exiliente mundo aeterno, essent nunc infinitae animae. Consequens autem

AETERNUM

1 Prooemium-0562 11
Prooemium-0562 intensive infinitum, esse unum de se tantum, esse de se aeternum et omnino

2 q.3-1040 6
q.3-1040 et falso regnum eius praedicatur aeternum. Io 12 "Qui odit *

3 q.3-1059 6
q.3-1059 corruptibilia sunt, et tamen in aeternum durabunt. Sic igitur posset quis dicere

4 q.3-1064 1
q.3-1064 aeternum, non tamen docet id convenire illi ex natura sua.

AETHEREM

1 q.3-0606 9
q.3-0606 pythagorico: "Si deposito, inquit, corpore in liberum ascenderis aetherem

AFFECTA

1 q.3-0171 6
q.3-0171 Similiter lingua infirmi, si sit affecta humore amaro, omnia

AFFECTIONUM

1 q.1-0049 8
q.1-0049 facultatum, Theodoretus, lib 5 De curatione graecarum affectionum, tribuit

2 q.3-0709 1
q.3-0709 affectionum, Alexander Aphrodisius, lib 3 De Anima, *

AFFECTO

1 q.3-1209 5
q.3-1209 contingit quod cerebro male affecto et phantasia laesa, intellectus *

AFFECTUM

1 q.3-0178 12
q.3-0178 et per illum species suas recipit. Quod organum, si sit male affectum,

2 q.3-0735 3
q.3-0735 aliquem habet affectum aut operationem propriam, fieri potest ut ipsa

AFFECTUS

1 q.3-0736 9
q.3-0736 a corpore separetur. 3 Si nullus sit ei affectus aut operatio propria,

2 q.3-0856 8
q.3-0856 prooemio statim ait: "Videntur autem et omnes affectus animae cum

3 q.3-0874 4
q.3-0874 "Quorum quidam, scilicet affectus ipsius esse proprii, quidam animalibus

4 q.3-0960 10
q.3-0960 phantasiae, et dependens ab illa eo modo quo alii affectus animae, nempe

AFFERANT

1 q. 2-0273 1
q. 2-0273 afferant, quia actuant potentiam, tamen nulla earum est simpliciter *

AFFERT

1 Prooemium-0526 9

Prooemium-0526 est maxime appetibilis, et propter delectationem summam quam affert.

AFFICERE

1 q.3-0470 6

q.3-0470 principalis cura gubernatoris est poena afficere malum et pervertentes

2 q.3-0471 5

q.3-0471 ordinem Reipublicae, et praemio afficere bonos; sed hoc universum

3 q.3-0474 6

q.3-0474 atque iustitiam illius poena malum afficere, et praemio afficere bonos,

4 q.3-0474 9

q.3-0474 atque iustitiam illius poena malum afficere, et praemio afficere bonos,

AFFICITUR

1 q.1-0141 2

q.1-0141 dolore afficitur, illud significat vel vociferando vel alio modo, et dum

2 q.3-0347 7

q.3-0347 facile huc illucque convertitur, nam si afficitur dolore, refugit et odit;

AFFIRMARE

1 q.4-0486 2

q.4-0486 debet affirmare primum; ergo cum ille intellectus sit idem in omnibus,

AFFIRMAT

1 Prooemium-0197 1

Prooemium-0197 affirmat Philosophus, lib 1 De partibus animalium, cap 1. Ait enim

2 q. 3-0031 1

q. 3-0031 affirmat illam D Thomas, 1 p, q 75, a 7 ad 3, et 2 Contra Gentes,

3 d.2, q.5-0112 5

d.2, q.5-0112 eam Aristoteli, qui hoc affirmat, lib 1 De Anima, in fine; et aperte

AFFIRMATIVA

1 q. 2-0003 6
q. 2-0003 1 Conclusio huius quaestionis est affirmativa, quam Aristoteles, hic,

2 d.2, q.5-0019 5
d.2, q.5-0019 2 Et suadetur pars affirmativa:

3 d.2, q.6-0034 5
d.2, q.6-0034 Et hinc probatur pars affirmativa. Anima enim inferior continet

AFFLICTIONE

1 q.3-0512 4
q.3-0512 prosperitate malorum et afflictione bonorum, non solvit certe eo modo

AFFLIGUNTUR

1 q.3-0510 2
q.3-0510 semper affliguntur nimium, immo plus multo delectantur.

AGAT

1 Prooemium-0406 6
Prooemium-0406 de rebus minus abstrahentibus, cum agat de materia prima et de

2 Prooemium-0415 7
Prooemium-0415 de omnibus. Nec sequitur idem si agat de intellectu humano, quia non

3 q.3-0322 3
q.3-0322 quod res agat circa se ipsam; ergo illa reflexio circa se arguit *

AGATUR

1 Prooemium-0149 5
Prooemium-0149 confuso hic de anima agatur, tamen dum de tribus gradibus animarum

2 Prooemium-0150 1
Prooemium-0150 agatur, triplex scientia in his libris inchoatur, quamvis brevitatis causa

AGENDUM

1 Prooemium-0375 8
Prooemium-0375 considerari a physico nihil valent, nam ad agendum de intellectu humano satis

2 q.2-0152 3
q.2-0152 requisitis ad agendum posset quis agere et non agere; bruta vero non

AGENS

1 Prooemium-0409 9

Prooemium-0409 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet

2 q.1-0221 9

q.1-0221 integra semper aequaliter agit et convertit, nam est agens et virtus

3 q.3-0444 5

q.3-0444 Probatur minor, quia omne agens naturale debet habere actionem suam

AGENTE

1 q. 4-0134 11

. 4-0134 supposito, tamquam ab operante active, nam si procedit ab uno agente

2 q.3-0043 1

q.3-0043 agente naturali; ergo eius forma educitur de potentia materiae. Patet

3 q.3-0344 5

q.3-0344 neque a quocumque alio agente creato necessitari potest; talis autem

4 q.3-0346 6

q.3-0346 quae non possit a materiali agente impedi, ut appetitus sensitivus

5 q.3-0441 10

q.3-0441 manifestatur in anima, nam corruptibile est quod ab aliquo agente

AGENTEM

1 Prooemium-0498 8

Prooemium-0498 comparemus scientiam minus certam de rebus altissimis agentem ad

AGENTES

1 q. 4-0401 8

q. 4-0401 loco statim citato, et in fine Posteriorum, agentes de Sapientia. Vide

2 q.2-0113 6

q.2-0113 Cuius ratio redditur latius infra, agentes de anima rationali.

AGENTI

1 q. 4-0140 5

q. 4-0140 suppositum vivens, cui tamquam agenti tribuitur operatio; et tale *

2 q. 4-0146 5
q. 4-0146 motus potest caelo ut agenti tribui.

3 q.3-0443 6
q.3-0443 independens non potest ab ullo agenti naturali corrumpi; ergo. *

AGENTIBUS

1 q. 2-0217 7
q. 2-0217 imperfectionem dicit, et communis est omnibus agentibus naturalibus. Ideo de hoc

AGENTIS

1 q. 4-0371 2
q. 4-0371 actionis agentis est etiam causa finalis quidditatis rei secundum se sumptae,

2 q. 4-0382 8
q. 4-0382 secundum se, aliud prout cadit sub intentione agentis. Saepe enim *

3 q. 4-0384 5
q. 4-0384 ut cadat sub intentione agentis habet illam. Et tunc demonstratio *

4 q.1-0170 2
q.1-0170 perfectionem agentis; in vegetabilibus vero actio nutriendi per se tendit

5 q.3-0041 8
q.3-0041 est materialis. Probo antecedens: Potest fieri actione agentis naturalis;

AGENTIUM

1 q. 2-0225 2
q. 2-0225 ordinem agentium ex necessitate naturae absque ulla cognitione; ergo non

AGERE

1 Prooemium-0041 6
Prooemium-0041 Mixtis, in hoc libro incipit agere de viventibus, quam materiam *

2 Prooemium-0061 1
Prooemium-0061 agere de anima; est ergo unica scientia utriusque, cuius obiectum

3 Prooemium-0072 3
Prooemium-0072 illa est agere de principio formali animati, scilicet de anima.

4 Prooemium-0198 5
Prooemium-0198 naturalem philosophum magis debere agere de anima quam de

5 Prooemium-0270 7
Prooemium-0270 metaphysica, quia proprium istarum scientiarum est agere de generibus et

6 Prooemium-0361 4
Prooemium-0361 eiusdem scientiae est agere de potentia et de obiecto. Rursus: sed omnis

7 Prooemium-0376 2
Prooemium-0376 est agere de rebus intelligibilibus, ut intelligibiles sunt ab humano

8 Prooemium-0385 8
Prooemium-0385 22 Quapropter arbitror Aristotelem illo loco non agere in speciali de

9 Prooemium-0386 5
Prooemium-0386 anima intellectiva humana, sed agere de intellectu et mente absolute et

10 Prooemium-0429 1
Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamem agere de statu illius

11 Prooemium-0429 9
Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamem agere de statu illius

12 Prooemium-0640 7
Prooemium-0640 considerationem habere eum qui de virtutibus agere intendit."

13 q. 2-0186 8
q. 2-0186 omnino sine necessitate, quia nec somniavit hic agere de actu *

14 q.2-0010 7
q.2-0010 motus localis; sentire autem non est agere, sed recipere; ergo non est

15 q.2-0152 6
q.2-0152 requisitis ad agendum posset quis agere et non agere; bruta vero non

16 q.2-0152 9
q.2-0152 requisitis ad agendum posset quis agere et non agere; bruta vero non

17 q.4-0062 4
q.4-0062 materiale non potest agere circa rem spiritualem, ut illam uniat materiae;

AGERET

1 Prooemium-0403 5
Prooemium-0403 quod si haec scientia ageret de illa anima, ageret de omni re. Quae

2 Prooemium-0403 9
Prooemium-0403 quod si haec scientia ageret de illa anima, ageret de omni re. Quae

3 Prooemium-0405 9

Prooemium-0405 ad illam essentiam et animam adeo abstractam, et ageret etiam

4 Prooemium-0407 6

Prooemium-0407 omnibus concernentibus materiam, et sic ageret de omnibus rebus.

5 Prooemium-0411 5

Prooemium-0411 rationem entitatis; et sic ageret de ente ut ens est; et ita ageret de omni

6 Prooemium-0411 13

Prooemium-0411 rationem entitatis; et sic ageret de ente ut ens est; et ita ageret de omni

7 Prooemium-0413 1

Prooemium-0413 ageret de ratione entis intelligibilis ut sic, ageret de omnibus entibus

8 Prooemium-0413 8

Prooemium-0413 ageret de ratione entis intelligibilis ut sic, ageret de omnibus entibus

9 Prooemium-0414 6

Prooemium-0414 ut sic, et, cum etiam ageret de his quae sunt in materia, ageret simpliciter

10 Prooemium-0414 13

Prooemium-0414 ut sic, et, cum etiam ageret de his quae sunt in materia, ageret simpliciter

AGGENERANDI

1 q.1-0021 1

q.1-0021 aggenerandi partiales substantias sibi similes.

AGGREDITUR

1 q. 1-0193 4

q. 1-0193 et statim probationem aggreditur.

2 q. 4-0322 10

q. 4-0322 favet illis Aristoteles, in principio 2 cap, ubi, inquit, aggreditur

AGGREGATIONEM

1 q.4-0145 12

q.4-0145 Et sic ex his non fit unum per se, sed per aggregationem sicut ex

AGIT

1 Prooemium-0021 7

Prooemium-0021 partibus autem, principiis, accidentibus et motibus agit non *

- 2 Prooemium-0085 6
Prooemium-0085 Dices: Cur ergo hic Aristoteles agit de operibus et potentiis
- 3 Prooemium-0090 2
Prooemium-0090 ratione agit hic de quibusdam passionibus quae, licet animato *
- 4 Prooemium-0219 5
Prooemium-0219 Physicam. Et hoc modo agit de anima Aristoteles, lib 3; et colligitur.
- 5 Prooemium-0360 4
Prooemium-0360 consequentia, nam si agit de intellectu, ergo agit de intelligibili, nam
- 6 Prooemium-0360 8
Prooemium-0360 consequentia, nam si agit de intellectu, ergo agit de intelligibili, nam
- 7 Prooemium-0412 6
Prooemium-0412 ente eo modo quo Metaphysica agit de omnibus rebus. Immo si Physica
- 8 Prooemium-0416 1
Prooemium-0416 agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in
- 9 Prooemium-0417 4
Prooemium-0417 corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et
- 10 Prooemium-0536 6
Prooemium-0536 scientia ergo quae de illis agit, ex parte obiecti est nobilior, atque adeo
- 11 Prooemium-0544 5
Prooemium-0544 naturales videtur nobilior, quia agit de Deo et intelligentiis.
- 12 Prooemium-0593 4
Prooemium-0593 perfectior parte quae agit de corpore, et tamen tunc non comparat scientiam
- 13 Prooemium-0610 4
Prooemium-0610 Deinde, haec scientia agit de intellectus actibus, lumine et *
- 14 Prooemium-0617 3
Prooemium-0617 censenda, nam agit etiam de lumine intellectus, licet non adeo perfecte
- 15 Prooemium-0663 9
Prooemium-0663 scientiae, nota quod res de quibus haec scientia agit in se valde
- 16 d. 1-0003 6
d. 1-0003 1 De materia huius disputationis agit Aristoteles, lib, 2, cap, 1 et 2, 1
- 17 q. 4-0130 10
q. 4-0130 operatur, per quod est in actu, nam omne quod agit, agit in quantum

18 q. 4-0130 11

q. 4-0130 operatur, per quod est in actu, nam omne quod agit, agit inquantum

19 q.1-0221 4

q.1-0221 integra semper aequaliter agit et convertit, nam est agens et virtus

20 q.2-0015 11

q.2-0015 ab operatione; sed haec forma non est huiusmodi, quia naturaliter agit;

21 q.3-0497 5

q.3-0497 26 Sed contra Scotum agit late Cano, lib 12 De locis, cap 15.

AGITUR

1 Prooemium-0036 6

Prooemium-0036 corporis animati; et sicut ibi agitur de partibus et principiis, etc, in ordine

2 Prooemium-0548 1

Prooemium-0548 agitur de Deo et intelligentiis sub ratione motorum; quae ratio *

AGNOVIT

1 q.3-0599 7

q.3-0599 9, cap 3. Et eandem veritatem agnovit Socrates, cuius verba

2 q.3-0605 3

q.3-0605 Hoc idem agnovit Pythagoras, ut patet ex Timaeo *

AGUNT

1 Prooemium-0636 5

Prooemium-0636 huius cognitio, nam illae agunt de habitibus, potentiis, operibus animae,

2 q.1-0080 2

q.1-0080 semper agunt et patiuntur; ergo habent modum essendi distinctum ab

3 q.3-0318 11

q.3-0318 unde res quo materialiores sunt, eo maiori necessitate circa alia agunt,

4 d.2, q.6-0293 3

d.2, q.6-0293 qui omnes agunt de anima vegetativa, ut est communis omnibus *

5 d.2, q.6-0323 2

d.2, q.6-0323 extrinseca agunt. Dico "per se", quia per accidens, quando res inanimata

AIEBANT

1 q.3-0077 8

q.3-0077 in 3 De anima, et Arabici, qui aiebant animam simul cum corpore

AIT

- 1 Prooemium-0075 12
Prooemium-0075 utique in primis ponemus." Et De sensu et sensibili, in principio, ait:
- 2 Prooemium-0099 6
Prooemium-0099 respexerunt, sicut et Venetus, qui ait "obiectum quod" et totale esse
- 3 Prooemium-0120 3
Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc
- 4 Prooemium-0172 7
Prooemium-0172 definire per formam, ut hic Aristoteles ait in prooemio. Unde 1
- 5 Prooemium-0241 8
Prooemium-0241 Propter quod Averroes, 2 Physicorum, tx, 26, ait quod *
- 6 Prooemium-0243 5
Prooemium-0243 et hic, tx, 16, ait "diminute" procedere qui solam materiam accipit
- 7 Prooemium-0246 3
Prooemium-0246 7, qui ait nullum artificem considerare materiam per se, sed
- 8 Prooemium-0303 1
Prooemium-0303 ait: "Anima sine dubio est natura."
- 9 Prooemium-0345 9
Prooemium-0345 19 Explicatur Aristotelis, De partibus, locus difficilis ubi ait animam
- 10 Prooemium-0348 2
Prooemium-0348 enim ait animam rationalem non pertinere ab physicum. Communis *
- 11 Prooemium-0433 3
Prooemium-0433 tx, 1, ait Physicam esse de ente, quod secundum magis non est *
- 12 Prooemium-0436 6
Prooemium-0436 Et 2 Physicorum, tx, 26, ait quod physicus considerat de his quae
- 13 Prooemium-0460 9
Prooemium-0460 vertit: "pulchrum et pretiosum." Et in hoc sensu ait Aristoteles virtutem
- 14 Prooemium-0466 10
Prooemium-0466 consummandam. Unde D Thomas, 1.2, q 3, a 6, ait scientias *
- 15 Prooemium-0645 2
Prooemium-0645 Tamen ait Aristoteles, hic, quod ad cognitionem *

16 Prooemium-0693 4

Prooemium-0693 Quod etiam hic ait, accidentia conducere ad cognitionem quod quid est,

17 q. 1-0051 4

q. 1-0051 ibidem, cap 6, ait quod vivere est actus animae in eo quod est

18 q. 1-0067 10

q. 1-0067 Ethicorum, cap 4, vitam per operationem definit, et omnia, ait,

19 q. 1-0107 7

q. 1-0107 corporis temperamentum, cap 4 et 5, ait animam esse temperiem

20 q. 1-0108 7

q. 1-0108 seu proportionem humorum. Cicero, 1 Tusculana, ait animam esse

21 q. 1-0135 12

q. 1-0135 petenda sunt ex 1 Physicorum. Et ideo Commentator, hic, tx 2, ait

22 q. 2-0024 10

q. 2-0024 comparat animam ad scientiam, quae est actus medius, et ait quod anima

23 q. 2-0037 9

q. 2-0037 quod D Thomas, 1.2, q 71, a 3, ait peius esse peccatum quam vitiosus

24 q. 2-0158 4

q. 2-0158 Qua distinctione praemissa, ait

25 q. 2-0161 2

q. 2-0161 Aristoteles ait quod est actus primus sicut dormiens, quod importat

26 q. 4-0016 10

q. 4-0016 in omnibus rebus. Unde Aristoteles, lib 1 De plantis, ait principium

27 q. 4-0053 4

q. 4-0053 Naturalium, 1, ubi ait hanc definitionem non explicare essentiam animae.

28 q. 4-0080 7

q. 4-0080 10 et 25. Et praeterea, quia ait corpus organicum in potentia

29 q. 4-0088 3

q. 4-0088 hic, dum ait quod ex corpore et anima fit unum, loquitur de corpore

30 q. 4-0089 7

. 4-0089 quod est pars compositi; et infra ait quod actus recipiuntur in

31 q. 4-0163 12

q. 4-0163 vegetamur. Sic enim Aristoteles, lib De morte et vita, cap 1, ait

32 q. 4-0165 5

q. 4-0165 10, ex Dionysio philosopho, ait "vitam esse motum generi *

- 33 q. 4-0266 8
q. 4-0266 Aristotele, hic, in principio cap 2, ubi ait se velle ex notioribus nobis
- 34 q. 4-0341 1
q. 4-0341 ait quod debet causa definitionis reddi.
- 35 q.1-0086 12
q.1-0086 Aristoteles, hic, cap 1, et 2 De partibus animalium, cap 10, ait omnia
- 36 q.1-0184 4
q.1-0184 animalium, cap 6, ait animam distribuere alimentum, sicut *
- 37 q.1-0208 2
q.1-0208 Aristoteles ait, 1 De Generatione, et hic, cap 4, quod vivens *
- 38 q.2-0044 9
q.2-0044 Sed conclusio est certa. Aristoteles enim hic saepe ait quod
- 39 q.3-0411 6
q.3-0411 materiales. Et hic modus corruptionis, ait D Thomas, non potest
- 40 q.3-0481 2
q.3-0481 evangelicarum, ait ex ore D Petri: "Si iustus Deus est, anima immortalis
- 41 q.3-0482 6
q.3-0482 est." Et D Chrysostomus, supra, ait rationem hanc tam clare *
- 42 q.3-0486 11
q.3-0486 25 Sed nihilominus Scotus, in 4, d 43, q 2, ait rationem hanc non
- 43 q.3-0491 8
q.3-0491 culpa. Propter quod D Augustinus, 1 Confessionum, ait: "Iussisti,
- 44 q.3-0520 10
q.3-0520 quia Plato, Dialogo De animae immortalitate, sectione ultima, Sic ait:
- 45 q.3-0582 9
q.3-0582 D. Augustinus 6 lib Confessionum, cap ultimo, Sic ait: "Si animus
- 46 q.3-0591 8
q.3-0591 hoc Mercurius Trismegistus, qui Dialogo 10, sic ait: "Anima in corpus
- 47 q.3-0644 10
q.3-0644 Pindarum et antiquos poetas. Phocylides, vetustissimus poeta graecus, sic ait:
- 48 q.3-0785 3
q.3-0785 et 92, ait quod non potest fingi necdum existimari cui parti corporis

- 49 q.3-0791 1
q.3-0791 ait intellectum sine corpore esse; et tx. 65, 66 et 82, ait quod *
- 50 q.3-0791 12
q.3-0791 ait intellectum sine corpore esse; et tx. 65, 66 et 82, ait quod *
- 51 q.3-0792 12
q.3-0792 intellectus est quid divinum et impassibile, et lib 2, tx. 21, ait quod
- 52 q.3-0803 10
q.3-0803 communicat actio corporalis." Item lib 2, tx. 45 expresse ait animam non
- 53 q.3-0808 4
q.3-0808 animalium, cap 10, ait solum hominem inter animantia esse participem
- 54 q.3-0813 3
q.3-0813 sentiat; sed ait curandum esse, ut ea vita vivamus quae est secundum
- 55 q.3-0847 4
q.3-0847 Aristotelis, nam cum ait quod si intellectio est imaginatio, aut non est sine
- 56 q.3-0852 5
q.3-0852 Praeterea in illo textu ait quod propria animae *
- 57 q.3-0856 3
q.3-0856 prooemio statim ait: "Videntur autem et omnes affectus animae cum
- 58 q.3-0857 5
q.3-0857 corpore esse." Et rursus ait quod intelligere videtur simillimum *
- 59 q.3-0880 6
q.3-0880 2 Aristoteles in illo prooemio ait quod illa operatio
- 60 q.3-0885 8
q.3-0885 3 Lib 2, cap 1, in fine ait: "Nihil autem vetat ut
- 61 q.3-0907 6
q.3-0907 Aristoteiis. Caieianus negat minorem, sed ait medium esse: Quod
- 62 q.3-0949 10
q.3-0949 et operatio phantasiae a sensibus externis, ut Aristoteles infra ait,
- 63 q.3-0964 9
q.3-0964 et modo loquendi Aristotelis, nam ad istum modum ait lib 3, tx 160,
- 64 q.3-0978 5
q.3-0978 intellectum, et 1 Ethicorum ait partem sensitivam esse rationalem,
- 65 q.3-0984 11
q.3-0984 passibilis. Quomodo D Thomas, 1 p, q 54, a 4, ait quod in Angelis

66 q.3-1011 6

q.3-1011 animalium, cap 3, ubi sic ait: "Igitur vegetativam animam in *

67 q.3-1020 1

q.3-1020 ait quod continetur in potentia materiae, non debet intelligi contineri

68 q.3-1074 10

q.3-1074 immortales, nam Gabriel, in 2, d 2, q 1, ait Angelos non esse magis

69 q.4-0254 5

q.4-0254 a 1, circa 1, ait quod anima, ut intellectiva, non est actus corporis.

70 q.4-0325 4

q.4-0325 Praeterea, cap 3, ait Aristoteles unam esse animae *

71 q.4-0332 9

q.4-0332 Aristoteles animam rationalem inter causas formales, et ideo ait incipere cum

72 q.4-0345 7

q.4-0345 est verbum graecum significans "mentem." Et ait Averroes quod per

73 q.4-0356 8

q.4-0356 Albertus, et 5 Metaphysicae, tx 16, ubi ait efficientem causam praecedere tempore

.....

81 q.4-0990 10

q.4-0990 Scotus, in 4, d 43, q 2, a 2, ait quod secundum Aristotelem anima

82 q.4-0995 9

q.4-0995 Primus est 1 De Caelo, cap 12, ubi ait omne quod fit de

83 q.4-0997 11

q.4-0997 concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte

84 q.4-0999 12

q.4-0999 6, et Albertus, lib 3 De Anima, tract 3, cap 13, ait quod ille

85 q.4-1004 8

q.4-1004 Secundus locus est 8 Physicorum, ubi Aristoteles ait quod

86 d.2, q.5-0076 1

d.2, q.5-0076 ait primo constitui hominem in esse viventis; ergo, etc. Et Mt 10:

87 d.2, q.5-0113 12

d.2, q.5-0113 in hoc 2, cap 3, et infra, lib 3, tx 108, ait quod si alia est forma

88 d.2, q.6-0172 6

d.2, q.6-0172 constitui plantas. Nam ut Aristoteles ait, hic, cap 3, anima vegetativa

AIUNT

1 Prooemium-0315 5
Prooemium-0315 15 Quapropter errant qui aiunt animam rationalem, secundum quod

2 q. 2-0059 2
q. 2-0059 primum aiunt esse perfectiorem secundo. Alius vero est actus primus

3 q.4-0089 7
q.4-0089 constituentem illum in specie sua, tamen aiunt hanc formam non esse

4 q.4-0095 6
q.4-0095 illi assistens; et hunc intellectum aiunt esse eundem numero in *

5 q.4-0342 3
q.4-0342 graecum, ut aiunt, significat "cogitare." Et favet huic expositioni *

ALBEDO

1 d.2, q.4-0686 2
q.4-0686 quod albedo det formaliter esse calidum, quia non sunt formae *

2 d.2, q.6-0116 9
d.2, q.6-0116 primum sine hoc secundo, ut non potest esse albedo quin sit color,

ALIA

1 Prooemium-0181 7
Prooemium-0181 corpore tamquam instrumento, ut operationes sensuum; alia est *

2 Prooemium-0036 8
Prooemium 0036 una pars sunt isti libri De Anima, alia pars sunt Parva Naturalia, etc.

3 Prooemium -0047 5
Prooemium 0047 Physicae. Ergo debet esse alia scientia Physicae quae illud habeat

4 Prooemium-0116 7
Prooemium 0116 Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma

5 Prooemium-0116
Prooemium 0116 alia de viventibus et vegetalibus, alia de sentientibus, alia de homine.

6 Prooemium169
Prooemium169 alia de viventibus et vegetalibus, alia de sentientibus, alia de homine.

7 Prooemium-254
Prooemium-254 Alia expositio esse potest, quod definitio per genus et *

- 8 Prooemium-0183 2
Prooemium-0183 Angeli; alia est operatio quodammodo media, quae in se immaterialis
- 9 Prooemium-0281 9
Prooemium-0281 utramque partem, quia non potest physicus unam sine alia contemplari.
- 10 Prooemium-0585 10
Prooemium-0585 in falso fundamento fundata. Neque enim duae scientiae sunt: alia de
- 11 Prooemium-0586 2
Prooemium-0586 anima, alia de corpore animato, ut inter eas fieri possit comparatio,
- 12 Prooemium-0592 2
Prooemium-0592 est alia pars compositi, praescindi, et tunc scientia de anima erit *
- 13 Prooemium-0665 8
Prooemium-0665 plura sunt experientia manifestae, tamen quoad plura alia *
- 14 Prooemium-0674 10
Prooemium-0674 tamen a quo illa procedat, et quomodo, et plura alia quae circa
- 15 q. 1-0095 2
q. 1-0095 qui alia moveat, de cuius natura inquit esse animam. Et hinc habuit
- 16 q. 1-0124 5
q. 1-0124 exposita. Cui divisioni supponitur alia, quam Aristoteles etiam innuit,
- 17 q. 2-0184 4
q. 2-0184 10 Haec et alia multiplicantur ab auctoribus; non 1 quidem omnino
- 18 q. 2-0188 3
q. 2-0188 modo quo alia quaelibet forma substantialis, sive separabilis sit sive non.
- 19 q. 3-0075 10
q. 3-0075 differentia prima et essentialis inter formas. Ex qua oritur alia, nam
- 20 q. 3-0133 7
q. 3-0133 accidentalis, quae in diversitate accidentium consistit; alia substantialis, quae
- 21 q. 3-0141 3
q. 3-0141 provenit ex alia, scilicet quod forma ignis v.g non praebet composito
- 22 q. 4-0038 8
q. 4-0038 particula "potentia vitam habentis" idem importat cum alia, scilicet
- 23 q. 4-0209 1
q. 4-0209 alia vero est ut proprietas consequens essentiam.

- 24 q. 4-0221 4
q. 4-0221 Hoc idem patet alia via, nam esse est primum quod rei
- 25 d.2-0023 8
d.2-0023 Septima conclusio: Praeter has animas nulla est alia.
- 26 q.1-0099 8
q.1-0099 periodum. Quaedam enim vegetabilia per annum tantum, alia per
- 27 q.2-0032 2
q.2-0032 3 alia via arguitur, quia non fit transitus ab extremo ad
- 28 q.2-0074 3
q.2-0074 Item est alia ratio, quia perfectum potest includere id quod
- 29 q.3-0044 8
q.3-0044 consequentia, nam eodem modo generatur homo, quo alia entia *
- 30 q.3-0159 5
q.3-0159 scilicet lumen, nihilominus videt alia visibilia.
- 31 q.3-0190 10
q.3-0190 solum est quod videtur, sed est ratio videndi omnia alia, at vero
- 32 q.3-0309 1
q.3-0309 alia per accidens concipiant, nec possint illa distinguere et *
- 33 q.3-0318 10
q.3-0318 unde res quo materialiores sunt, eo maiori necessitate circa alia agunt,
- 34 q.3-0440 6
q.3-0440 Physicorum, materiam esse incorruptibilem. Quod alia via magis physica
- 35 q.3-0478 2
q.3-0478 vita alia animae. Quae ratio videtur sumpta ex Iob, cap 21, et
- 36 q.3-0525 1
q.3-0525 alia vita. Eadem rationem insinuavit Socrates, ut refert Cicero, *
- 37 q.3-0537 4
q.3-0537 28 Unde excluditur alia evasio, quae hic esse poterat, nempe
- 38 q.3-0551 10
q.3-0551 peccatis et contradictione animae et corporis; superest ergo illi alia
- 39 q.3-0600 5
q.3-0600 supra statim retuli. Et alia refert Eugubinus, cap 12, lib 9: "Hic,
- 40 q.3-0610 3
q.3-0610 retuli, et alia est quae sequitur: Quod est, inquit, inter duo rerum

- 41 q.3-0747 12
q.3-0747 et communes. Fit enim hic comparatio animae ad corpus, non ad alia
- 42 q.3-0790 3
q.3-0790 Iuvant etiam alia Aristotelis testimonia, nam lib 1, tx. 45,
- 43 q.3-0859 4
q.3-0859 44 Antequam proponamus alia loca respondeamus his. Et incipiamus
- 44 q.3-0952 8
q.3-0952 Tertio modo pendet operatio unius potentiae ab alia,
- 45 q.3-0969 4
q.3-0969 46 Sed manent alia loca Aristotelis difficillima: Et secundus est
- 46 q.3-0999 8
q.3-0999 Aristoteles dixit de felicitate mortuorum, et inter alia quod prosperi *
- 47 q.4-0035 5
q.4-0035 perfectissimum, nam multa sunt alia perfectiora, ut de caelestibus patet;
- 48 q.4-0068 7
q.4-0068 formam specificam, non potest rursus informari alia forma substantiali; si
- 49 q.4-0070 9
q.4-0070 distinctam ab aliis formis sensitivis, impossibile erit informari alia
- 50 q.4-0139 1
q.4-0139 alia nisi principium ratiocinandi; ergo.
- 51 q.4-0142 4
q.4-0142 materia hominis erit alia forma substantialis actuans illam, ex quibus
- 52 q.4-0344 7
q.4-0344 potentiam animae, subdit: "De intellectu contemplativo alia est ratio"; ubi
- 53 q.4-0365 4
q.4-0365 intellectu vero contemplativo alia est ratio", ubi videtur illum excludere a
- 54 q.4-0368 12
q.4-0368 cuncta, id est, omnes aliae viventium potentiae; at vero cui inest alia
- 55 q.4-0371 3
q.4-0371 intellectu vero alia est ratio", id est, licet quibusdam animalibus non
- 56 q.4-0372 6
q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,

- 57 q.4-0373 1
q.4-0373 alia est ratio cur imaginationem non habent, et alia cur non habent
- 58 q.4-0373 9
q.4-0373 alia est ratio cur imaginationem non habent, et alia cur non habent
- 59 q.4-0378 3
q.4-0378 intellectu ipso alia est ratio, id est, quia ratio intellectivae potentiae est
- 60 q.4-0384 10
q.4-0384 contemplativo", omnino a materia abstracto, ut angelico et divino, "alia
- 61 q.4-0524 4
q.4-0524 intelligere, sentire, et alia opera vitae exercere. Neque potest tamen
- 62 q.4-0627 10
q.4-0627 dicitur quod anima intelligit, sapit, etc; et hoc non alia ratione nisi
- 63 q.4-0683 9
q.4-0683 completae. Et haec opinio est verissima. Et ratio alia conveniens est, quia
- 64 q.4-0888 5
q.4-0888 In fide etiam est alia ratio, quia anima extra corpus non
- 65 q.4-1025 12
q.4-1025 ab eodem effective unitur a quo fit, neque hic est necessaria alia *
- 66 q.4-1032 6
q.4-1032 In homine enim non est alia anima nisi rationalis; et quia in illa
- 67 d.2, q.5-0083 4
d.2, q.5-0083 quasi nulla anima alia recesserit a corpore.
- 68 d.2, q.5-0084 5
d.2, q.5-0084 Ex qua etiam sumitur alia ratio, nam quod Christus *
- 69 d.2, q.5-0085 9
d.2, q.5-0085 assumpsit numquam dimisit; si autem in homine esset alia anima praeter
- 70 d.2, q.5-0113 15
d.2, q.5-0113 in hoc 2, cap 3, et infra, lib 3, tx 108, ait quod si alia est forma
- 71 d.2, q.5-0114 3
d.2, q.5-0114 bipedis, et alia hominis, homo non est per se unum.
- 72 d.2, q.5-0141 3
d.2, q.5-0141 et non alia.

73 d.2, q.6-0012 3
d.2, q.6-0012 una in alia aliquo modo contineatur. Sequitur enim hoc evidenter ex

74 d.2, q.6-0036 7
d.2, q.6-0036 3 Cum hac opinione fere coincidit alia quae dicit quod in anima

75 d.2, q.6-0160 4
d.2, q.6-0160 una includitur in alia; si vero considerentur secundo modo, in his *

76 d.2, q.6-0273 7
d.2, q.6-0273 bimembres in virtute continet, scilicet anima alia vegetativa tantum, alia

77 d.2, q.6-0273 10
d.2, q.6-0273 bimembres in virtute continet, scilicet anima alia vegetativa tantum, alia

78 d.2, q.6-0274 6
d.2, q.6-0274 sensitiva tantum; et haec rursus, alia sensitiva tantum, alia rationalis.

79 d.2, q.6-0274 9
d.2, q.6-0274 sensitiva tantum; et haec rursus, alia sensitiva tantum, alia rationalis.

80 d.2, q.6-0348 7
d.2, q.6-0348 animae. Et cum non possit fingi alia operatio elevatior a materia in

81 q.3-0782 2
q.3-0782 Et alia est: Quia potentia organica laeditur ab excellentia

ALIAE

1 Prooemium-0019 2
Prooemium-0019 inanimes, aliae animatae, quaedam generabiles, quaedam non. Et de

2 Prooemium-0330 7
Prooemium-0330 Concedo. Est tamen differentia, quod res aliae materiales cum *

3 Prooemium-0336 2
Prooemium-0336 res aliae.

4 Prooemium-0479 5
Prooemium-0479 Quaedam enim sunt honestiores, aliae utiliores, etc.

5 Prooemium-0495 10
Prooemium-0495 conformitatem quam habent cum naturali appetitu intellectus nostri; sed aliae

6 Prooemium-0531 5
Prooemium-0531 antecellit; deinde Mathematicae, et aliae scientiae.

7 q. 3-0082 7
q. 3-0082 et melius esse illi praebet quam aliae formae.

8 q. 3-0084 533

q. 3-0084 altiori modo dispositam quam aliae formae.

9 q. 3-0113 6

q. 3-0113 informat corpus organicum, et non aliae.

10 q.3-0367 10

q.3-0367 independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo

11 q.3-0369 6

q.3-0369 quaedam habent operationes omnino materiales; aliae aliquantulum a *

12 q.4-0243 2

q.4-0243 dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter

13 q.4-0368 5

q.4-0368 cuncta, id est, omnes aliae viventium potentiae; at vero cui inest alia

14 q.4-0582 5

q.4-0582 Differentia tamen est quod aliae formae habent esse imperfecte, et adeo

15 q.4-0787 3

q.4-0787 possunt conservari aliae formae ablata unione.

16 d.2, q.5-0036 6

d.2, q.5-0036 quae tantum vivunt vita vegetativa, aliae quae tantum sensitiva; ergo

17 d.2, q.5-0117 9

d.2, q.5-0117 materiam, et istae videantur in 1 De Generatione, aliae sunt *

18 d.2, q.5-0155 1

d.2, q.5-0155 aliae: ut si imaginatio apprehendat vehementer contemptum, facultas

19 d.2, q.6-0017 4

d.2, q.6-0017 idem esse quod aliae. Est enim homo essentialiter animal et vivens;

ALIAM

1 Prooemium-0049 11

Prooemium-0049 6 Metaphysicae, d 3, concl 4. Nec enim fingi debet aliam esse

2 Prooemium-0050 7

Prooemium-0050 scientiam de parte maxime essentiali, et aliam de toto. Hoc enim

3 Prooemium-0127 11

Prooemium-0127 definire partes per sese ad invicem, id est, unam per aliam et e contra.

4 Prooemium-0193 5

Prooemium-0193 motus eorum nec ad aliam scientiam pertinent, ut Aristoteles docet,

5 Prooemium-0225 9

Prooemium-0225 secundum praedicata diversa potest ad Metaphysicam et ad aliam

6 Prooemium-0332 6

Prooemium-0332 homo vero habuit etiam differentiam aliam communem cum Angelis,

7 Prooemium-0486 5

Prooemium-0486 scientia est utilis ad aliam. Quae utilitas communis est omnibus. Habent

8 d. 1-0051 1

d. 1-0051 aliam. Quae probatio in quaestionibus exponitur melius.

9 q. 2-0275 11

q. 2-0275 potentiam, vel certe quia licet potentia careat una potest habere aliam. Et

10 q. 3-0023 3

q. 3-0023 ordinem ad aliam cui coaptatur et commensuratur; sub qua *

11 q. 3-0144 8

q. 3-0144 sui receptaculum; non quod tale corpus per aliam formam constituatur,

12 q. 4-0003 3

q. 4-0003 una per aliam demonstratur.

13 q. 4-0005 10

q. 4-0005 videndum est qualis sit quidditativa, et quomodo una per aliam *

14 q. 4-0019 5

q. 4-0019 Tandem, una definitio destruit aliam, nam una res, sicut unam

15 q. 4-0023 7

q. 4-0023 Posteriorum; ergo demonstratio unius definitionis per aliam non potest esse

16 q. 4-0062 1

q. 4-0062 aliam, nam si materia habet tales dispositiones est propter formam

17 q. 4-0325 3

q. 4-0325 demonstratur per aliam a priori.

18 q. 4-0333 6

q. 4-0333 Aristoteles definitionem unam demonstrationis per aliam a fine *

19 q.1-0188 3

q.1-0188 rei ad aliam, non tamen haec quae in vivente fit. Similiter disponere

- 20 q.4-0066 1
q.4-0066 aliam animam vere informantem. Consequentia patet, quia postquam
- 21 q.4-0092 5
q.4-0092 operationem experimur in homine aliam superiorem, quae est *
- 22 q.4-0346 9
q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam
- 23 d.2, q.5-0008 8
d.2, q.5-0008 se talem ordinem, quod una comparatur ad aliam, sicut perfectum ad
- 24 d.2, q.5-0072 7
d.2, q.5-0072 aperte docetur non esse in eo aliam animam.
- 25 d.2, q.5-0100 7
d.2, q.5-0100 Concilium loquitur contra ponentes duas animas: aliam sensitivam, et
- 26 d.2, q.5-0101 1
d.2, q.5-0101 aliam rationalem.
- 27 d.2, q.6-0063 7
d.2, q.6-0063 patet, nam formam aliquam esse eminenter aliam est esse quamdam

ALIARUM

- 1 q. 4-0378 9
q. 4-0378 creata ut esset in infimo loco, tamquam substentaculum aliarum rerum:
- 2 q.1-0104 3
q.1-0104 et fundamentum aliarum.
- 3 q.3-0175 3
q.3-0175 impedire cognitionem aliarum.
- 4 q.4-0784 7
q.4-0784 magis intrinseca, sed provenit ex imperfectione aliarum formarum, quae

ALIAS

- 1 Prooemium-0157 6
Prooemium-0157 id scripsit, vel omisit propter alias causas; Albertus vero Magnus
- 2 Prooemium-0258 9
Prooemium-0258 2 Caeli, cap 12, et 12 Metaphysicae, et alias saepe. Idem *
- 3 Prooemium-0359 3
Prooemium-0359 1 Quia alias physicus consideraret de omnibus rebus. Patet

4 Prooemium-0450 5

Prooemium-0450 certiore, esse utilem ad alias scientias, et maxime ad naturales; esse

5 Prooemium-0512 2

Prooemium-0512 omnes alias, non est nobilior omnibus, sed prima omnium est *

6 Prooemium-0530 9

Prooemium-0530 quae ratione suae utilitatis et dignitatis obiecti plurimum alias *

7 Prooemium-0596 5

Prooemium-0596 nota comparationem fieri ad alias partes Physicae, non ad *

8 Prooemium-0623 3

Prooemium-0623 quodammodo perficit alias, inquantum docet radicem unde omnes illae

9 Prooemium-0625 10

Prooemium-0625 32 Tamen in particulari descendendo invenitur haec scientia ad alias

10 Prooemium-0632 8

Prooemium-0632 tradi debent. Quocirca, cum Dialectica sit ad alias omnes necessaria,

11 Prooemium-0633 10

Prooemium-0633 eo ipso quod haec scientia ad Dialecticam confert, ad alias omnes est

12 q. 3-0011 9

q. 3-0011 anima autem intrinsece et essentialiter relationem non includit, alias

13 q. 3-0016 4

q. 3-0016 organisatio per animam, alias fieret per accidentia, quod est maius

14 q. 3-0042 9

q. 3-0042 autem pars essentialiter ordinatur ad totum et ad alias partes; ergo.

15 q. 3-0112 8

q. 3-0112 epicyclos. Est ergo differentia inter animam et alias formas: quod illa

16 q. 3-0181 6

q. 3-0181 ordinem, nec per illud definiri, alias definiretur per quid posterius, et

17 q.2-0116 5

q.2-0116 ad suas proprias operationes, alias inconvenienter illi uniretur; et ideo

18 q.3-0046 4

q.3-0046 Et confirmatur. Quia alias anima crearetur; ergo actio

19 q.3-0050 2

q.3-0050 non alias, est materialis; huiusmodi autem est anima nostra; ergo.

- 20 q.3-0153 8
q.3-0153 ipsis speciebus. Tamen quod recipiens intentionaliter res alias debeat
- 21 q.3-0522 6
q.3-0522 dare, iustos vero praemia recipere; alias et mala manerent impunita,
- 22 q.3-0773 5
q.3-0773 quod illa forma exercet alias operationes, non tamquam principium
- 23 q.4-0021 3
q.4-0021 4 Quia alias sequitur Angelum posse esse formam corporis,
- 24 q.4-0046 3
q.4-0046 9 Quoniam alias hoc principium intelligendi semel separatum
- 25 q.4-0133 4
q.4-0133 gradum animalium irrationalium, alias homo essentialiter esset brutum;
- 26 q.4-0464 7
q.4-0464 intellectus numero sit in omnibus hominibus, alias omnes eadem *
- 27 q.4-0482 2
q.4-0482 diceret, alias intellectus nihil efficeret. Item, quia ipse admittit *
- 28 q.4-0557 2
q.4-0557 res alias, quod in aliis primo forma intrat materiam, et ex illis fit *
- 29 q.4-0578 9
q.4-0578 esse arbitror differentiam illam inter animam rationalem et alias formas.
- 30 q.4-0743 2
q.4-0743 accidens, alias uniretur anima materiae medio accidenti; non *
- 31 q.4-0744 2
q.4-0744 substantia, alias in separatione animae corrumperetur aliqua entitas *
- 32 q.4-0751 2
q.4-0751 est, alias homo constitueretur per relationem, et effectus formalis formae
- 33 q.4-0781 8
q.4-0781 Ex quo colliges differentiam inter animam et alias formas,
- 34 q.4-0949 8
q.4-0949 egressae sunt de femore Iacob." Item, quia alias homo non generaret
- 35 d.2, q.5-0138 4
d.2, q.5-0138 Confirmatur, 2, quia alias in homine esset duplex
- 36 d.2, q.6-0018 7
d.2, q.6-0018 ergo anima rationalis aliquo modo continet alias.

37 d.2, q.6-0091 9

d.2, q.6-0091 sensitiva; ergo homo inquantum animal constat ex his; alias homo

38 d.2, q.6-0145 4

d.2, q.6-0145 ratione animae sensitivae; alias homo et equus non essent univoce

39 d.2, q.6-0271 7

d.2, q.6-0271 tantum vegetativa est, ut anima plantae; alias non distingueretur a

ALIBI

1 Prooemium-0148 7

Prooemium-0148 requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in

2 q.3-1042 3

q.3-1042 lucrum." Et alibi: "Quod [...] momentaneum et leve, etc." 2 Cor

3 q.4-0734 6

q.4-0734 homini debita. De qua re alibi dictum est.

ALICUI

1 q. 4-0117 10

q. 4-0117 8 Verum est quod si quis nomen animae applicet alicui quae *

2 q. 4-0125 10

q. 4-0125 convenit cuicumque rei quae proprie anima est. Quod si alicui haec

3 q.3-0390 8

q.3-0390 accidens; non per accidens, quia sic competit alicui fieri et corrumpi

4 q.3-0394 7

q.3-0394 corrumpi. Probat, nam quod per se alicui convenit, impossibile est

5 q.4-0359 9

q.4-0359 intellectus, qui est potentia animae, non potest deputari alicui parti

6 q.4-0650 7

q.4-0650 quantitati panis, ut in Eucharistia, illam alicui substantiae uniret, tunc

7 q.4-0747 6

q.4-0747 animae; quod autem per se alicui convenit non potest separari ab eo, illo

ALICUIUS

- 1 Prooemium-0093 1
Prooemium-0093 alicuius partis scientiae suum obiectum definire, immo id est *
- 2 Prooemium-0186 8
Prooemium-0186 Quaelibet ergo res, habens in se principium alicuius operationis *
- 3 q.1-0016 6
q.1-0016 Et confirmatur, nam esse principium alicuius *
- 4 q.2-0008 3
q.2-0008 est principium alicuius actionis vitalis; sed haec forma non est *
- 5 q.3-0130 1
q.3-0130 alicuius coloris, non posset videre omnes colores; et si gustus haberet
- 6 q.4-0684 6
q.4-0684 nulla res potest fieri forma alicuius, si ex natura sua non est forma
- 7 q.4-0818 6
q.4-0818 propter contrarietatem, aut propter positionem alicuius rei repugnantis,
- 8 d.2, q.6-0082 6
d.2, q.6-0082 gratis, nam formam esse causam alicuius rei provenit ex hoc quod
- 9 d.2, q.6-0318 3
d.2, q.6-0318 est principium alicuius operationis elevatae supra operationes rerum

ALIENA

- 1 d.2, q.6-0275 13
d.2, q.6-0275 Et in hoc sensu divisio est clara et caret omni difficultate, nec aliena

ALII

- 1 Prooemium-0103 6
Prooemium-0103 tract, 1, cap 1, et alii. Qui omnes necessario loqui debent de his
- 2 Prooemium-0113 6
Prooemium-0113 et Summa de homine, quamvis alii velint quod deberet praecedere
- 3 Prooemium-0245 4
Prooemium-0245 Themistius, Philoponus, et alii, Albertus, lib 1, tract, 1, cap
- 4 Prooemium-0275 2
Prooemium-0275 Et alii artifices imitantes physicum possunt definire per materiam et

- 5 q. 1-0102 2
q. 1-0102 et alii, quos D Thomas refert tx 55, id est, proportionem quamdam
- 6 q. 2-0118 3
q. 2-0118 Thomas, et alii, quando videntur praeferre actum secundum primo, non
- 7 q. 4-0077 1
q. 4-0077 alii. His favet quod Aristoteles, distinguens naturalia corpora in *
- 8 q.1-0113 9
q.1-0113 perfectum, sicut differentia supponit genus, et sicut omnes alii gradus
- 9 q.1-0210 1
q.1-0210 alii, supra, cap 1.
- 10 q.3-0072 4
q.3-0072 Quos Zenon et alii sunt secuti, ut refert liber De ecclesiasticis *
- 11 q.3-0086 5
q.3-0086 2 Quid Aristoteles et alii philosophi invenerint.
- 12 q.3-0640 1
q.3-0640 alii, quamvis multi errent putantes intellectivum principium non *
- 13 q.3-0718 10
q.3-0718 q 3, Ferrariensis, Contra Gente 2, cap 69, et alii thomistae
- 14 q.3-0861 4
q.3-0861 omnium assumo quod alii fatentur, scilicet secundum Aristotelem *
- 15 q.3-0960 9
q.3-0960 phantasiae, et dependens ab illa eo modo quo alii affectus animae, nempe
- 16 q.3-1081 4
q.3-1081 Ambrosius, Cyprianus, et alii; ergo, etc.
- 17 q.4-0356 3
q.4-0356 Albertus, et alii. Et patet ex cap 2, lib 2, ubi ait animam esse quo
- 18 q.4-0597 3
q.4-0597 Et ideo alii sunt qui respondent quod anima rationalis,
- 19 q.4-0962 4
q.4-0962 Hieronymus et sancti alii annotant. Facit etiam illud Genesis: "Et inspiravit
- 20 d.2, q.5-0110 14
d.2, q.5-0110 Avicenna, De Anima, p 1, cap 3, et p 5, cap 2. Et alii philosophi

ALIIS

1 Prooemium-0012 2

Prooemium-0012 in aliis scientiis Physicae dicta sunt, et iuxta illa consequenter *

2 Prooemium-0329 7

Prooemium-0329 17 Dices: Idem est de omnibus aliis rebus. Respondetur:

3 Prooemium-0449 6

Prooemium-0449 scientiae tribuit, nempe esse honorabiliorem aliis, esse *

4 Prooemium-0456 3

Prooemium-0456 rebus autem aliis honestis laudem tantum, inquit, deberi. Hic ergo

5 Prooemium-0470 6

Prooemium-0470 omnibus scientiis, sed quasdam esse aliis honorabiliores. Et ratio illius

6 Prooemium-0476 9

Prooemium-0476 2 notandum quod triplex ratio boni, quae in aliis rebus

7 Prooemium-0488 6

Prooemium-0488 utiles; sed quaedam sunt utiliores aliis.

8 Prooemium-0496 3

Prooemium-0496 magis delectant aliis, nam quae de rebus nobilioribus tractant *

9 Prooemium-0510 10

Prooemium-0510 nota 3 quod ipse non comparat hanc scientiam omnibus aliis, sed

10 Prooemium-0511 2

Prooemium-0511 tantum aliis partibus Philosophiae, nam comparando hanc scientiam ad

11 Prooemium-0522 11

Prooemium-0522 De cuius excellentia multum in libris Posteriorum, ubi non solum aliis

12 q. 1-0021 6

q. 1-0021 de anima rationali et de aliis, an vere informant; quod erit quaerere

13 q. 2-0082 9

q. 2-0082 6 Quod vero actus primus respective, qui ab aliis dicitur eiusdem

14 q. 3-0064 10

q. 3-0064 ordinem ad corpus organicum, et in hoc differt ab aliis formis.

15 q. 3-0170 10

q. 3-0170 declarat modum proprium informandi animae, per quem ipsa ab aliis

16 q. 4-0034 1

q. 4-0034 aliis convenit, et ideo locum generis merito habet; est autem actus non

17 q.3-0006 8

q.3-0006 explicandam multo plura necessaria sunt quam in aliis animabus, de

18 q.3-0373 2

q.3-0373 cum aliis in inferioribus praedicatis et informatione corporis. Est enim

19 q.3-0554 8

q.3-0554 ad consequendum suum finem magis quam rebus aliis naturalibus.

20 q.3-0696 1

q.3-0696 aliis errarunt circa ipsam animam, nempe aut circa originem illius, aut

21 q.3-0724 8

q.3-0724 38 Quod autem ex his libris et aliis Aristotelis libris colligere possum

22 q.3-0729 8

q.3-0729 mentem suam, sed quibusdam locis illam insinuans, aliis occultat. Haec

23 q.3-0793 4

q.3-0793 intellectus differt ab aliis partibus animae, sicut perpetuum a *

24 q.4-0070 3

q.4-0070 distinctam ab aliis formis sensitivis, impossibile erit informari alia

25 q.4-0405 7

q.4-0405 a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:

26 q.4-0557 5

q.4-0557 res alias, quod in aliis primo forma intrat materiam, et ex illis fit *

27 q.4-0644 1

q.4-0644 aliis, non separando aliud, nam utrumque simul separat in *

28 q.4-0782 3

q.4-0782 quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima

29 q.4-0783 11

q.4-0783 vero, separabilis. Quod non ideo est, quia unio haec sit aliis formis

30 q.4-0833 1

q.4-0833 aliis corporibus, et transmigrare de corpore in corpus. Idem tenuerunt

31 q.4-1022 4

q.4-1022 quidquid sit de aliis formis, an admittenda sit illa efficientia *

32 d.2, q.5-0151 8

d.2, q.5-0151 virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

33 d.2, q.6-0077 3

d.2, q.6-0077 quantitate et aliis. Ergo in universum formam aliquam esse talem *

34 d.2, q.6-0117 9

d.2, q.6-0117 passibilis qualitas et qualitas. Et simile est in aliis.

35 d.2, q.6-0357 7

d.2, q.6-0357 distinctio specifica formarum sumitur ex multis aliis, scilicet ex diverso

36 d.2, q.6-0376 6

d.2, q.6-0376 Vegetativum enim reperiri potest sine aliis, et sensitivum sine locomotivo. Sunt

ALIMENTA

1 q.1-0125 5

q.1-0125 et ad discernendum inter alimenta; ergo si sensus ordinantur, ut ad

ALIMENTI

1 q.1-0124 8

q.1-0124 deserviunt animali ad corporis conservationem, ad sumptionem alimenti,

2 q.1-0207 1

q.1-0207 alimenti vel alterius quod suppleat vicem alimenti. Et hoc est quod

3 q.1-0207 7

q.1-0207 alimenti vel alterius quod suppleat vicem alimenti. Et hoc est quod

ALIMENTO

1 q.1-0007 5

q.1-0007 insertam continuo crescere, semperque alimento indigere, atque adeo

2 q.1-0159 7

q.1-0159 valde materiales sint, terrestri quodam nutriuntur alimento, quod sibi

ALIMENTUM

1 q.1-0034 1

q.1-0034 alimentum, et magnes ferrum. Deinde alterare illud et disponere, et tandem

2 q.1-0154 8

q.1-0154 6 Dices: Tamen omnia vegetabilia debent percipere alimentum sibi

3 q.1-0155 6

q.1-0155 proportionatum; ad percipiendum autem tale alimentum indigent tactu;

4 q.1-0157 8
q.1-0157 erat necessarius tactus, tamen ad simpliciter trahendum alimentum et

5 q.1-0181 8
q.1-0181 Ad secundum patet ex dictis, nam trahere alimentum ad

6 q.1-0184 7
q.1-0184 animalium, cap 6, ait animam distribuere alimentum, sicut *

ALIO

1 Prooemium-0648 1
Prooemium-0648 alio modo, quod ad subsequentes, nempe de animalibus. Et hic

2 q. 2-0017 6
q. 2-0017 respectu nullius est primus; qui alio modo actus ultimus dici potest; et

3 q. 2-0163 7
q. 2-0163 Item, quia animam esse actum primum alio modo erat adeo

4 q. 2-0242 2
q. 2-0242 in alio loco.

5 q. 3-0067 7
q. 3-0067 formae autem sunt diversae. Cuius rationem alio loco reddidimus.

6 q. 3-0083 9
q. 3-0083 Et hinc secundo differt, quod anima requirit materiam alio

7 q. 3-0128 3
q. 3-0128 dimanarent in alio membro tales dispositiones.

8 q. 3-0252 5
q. 3-0252 re, et circumscripto omni alio extrinseco, res ipsa in se intrinsece manet

9 q. 3-0257 7
q. 3-0257 putandum omnem rem absolutam posse sine alio definiri, ut putavit

10 q. 4-0064 6
q. 4-0064 dispositiones. Quapropter sive uno sive alio modo sumatur "corpus *

11 q. 4-0093 8
q. 4-0093 particula utrumque esse comprehendit, nunc isto, nunc alio modo illam

12 q. 4-0135 3
q. 4-0135 et in alio recipitur, tunc id quod est principium operandi non est forma

13 q. 4-0203 3

q. 4-0203 Quod etiam alio signo ostenditur, quia stat animam inquantum

14 q.1-0141 8

q.1-0141 dolore afficitur, illud significat vel vociferando vel alio modo, et dum

15 q.3-0038 4

q.3-0038 et esse in alio sibi repugnant; sed omnis forma est in alio; ergo

16 q.3-0038 12

q.3-0038 et esse in alio sibi repugnant; sed omnis forma est in alio; ergo

17 q.3-0294 2

q.3-0294 ab alio, conatur penetrare usque ad ultimam rei quidditatem; unde,

18 q.3-0344 4

q.3-0344 neque a quocumque alio agente creato necessitari potest; talis autem

19 q.3-0437 3

q.3-0437 independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

20 q.3-0832 7

q.3-0832 Aristotelem animam esse mortalem; et ideo alio modo explicat; *

21 q.3-0967 3

q.3-0967 modo sed alio, tertio videlicet, quod semper se concomitatur. Et ita

22 q.3-1147 10

q.3-1147 immortalitatem a se, et non datam nec dependentem ab alio; quomodo etiam

23 q.4-0015 9

q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita

24 q.4-0210 11

q.4-0210 unio non sufficit ut actio maxime vitalis unius suppositi tribuatur alio,

25 q.4-0507 8

q.4-0507 Physica, quae est in me et in alio, habet idem numero obiectum, nempe

26 q.4-0593 8

q.4-0593 Dico ergo quod subsistere et esse in alio tamquam in *

27 q.4-0594 8

q.4-0594 substantante repugnat; tamen subsistere et esse in alio actuando et perficiendo

28 q.4-0599 8

q.4-0599 quia subsistere excludit omnem modum essendi in alio, non est autem

29 q.4-1014 3

q.4-1014 Et in alio testimonio pars sumitur pro toto, et sensus est Iacob genuisse

30 d.2, q.5-0029 6

d.2, q.5-0029 unum membrum debet praedicari de alio. Si secundum, ergo homo

31 d.2, q.6-0013 1

d.2, q.6-0013 alio, ut patet ex argumento statim facto, et ex effectu, nam ab eadem

32 d.2, q.6-0177 7

d.2, q.6-0177 proprium constitutum uniuscuiusque est distinctum ab alio; animatum

33 d.2, q.6-0291 9

d.2, q.6-0291 sunt valde distincta, et unum non praedicatur de alio, et est facilis

ALIORUM

1 q.3-0020 3

q.3-0020 convenire formis aliorum viventium. Omnes enim illae pendent in esse a

2 q.3-0182 6

q.3-0182 quae immutatio vehementer impediret immutationes aliorum *

3 q.3-0188 9

q.3-0188 diaphani illuminati, et hoc non impedit perfectam cognitionem aliorum

4 q.3-0798 3

q.3-0798 ostendit animas aliorum viventium educi de potentia materiae, dicens:

5 q.4-0065 4

q.4-0065 ab animabus sensitivis aliorum animalium; ergo non potest habere

ALIOS

1 q.3-0131 7

q.3-0131 aliquem saporem innatum, non posset discernere alios.

ALIQUA

1 Prooemium-0066 6

Prooemium-0066 obiectum partis potest esse pars aliqua, sicut contingit in Physicis;

2 Prooemium-0132 9

Prooemium-0132 est, tum quia de tali corpore potest haberi aliqua notitia, ex dictis

3 Prooemium-0291 8

Prooemium-0291 Item, anima habet omnes suas proprietates cum aliqua *

4 Prooemium-0393 6

Prooemium-0393 est principium, ita in naturalibus aliqua est causa, a qua omnia habent

5 d. 1-0020 5

d. 1-0020 Septima conclusio: Anima vel aliqua illius pars, si

6 q. 1-0040 8

q. 1-0040 se movens, etc, recedente aliquo vel deficiente aliqua dispositione illius,

7 q. 2-0169 2

q. 2-0169 ab aliqua operatione cessare.

8 q. 3-0089 2

q. 3-0089 pars aliqua quae est quasi instrumentum ad operationem aliquam

9 q. 3-0125 8

q. 3-0125 requirit in illo dispositiones tales, et si aliqua illarum diminueret, statim

10 q. 3-0194 4

q. 3-0194 causae materialis, tamen aliqua accidentia ad aliquam substantiam

11 q. 4-0336 7

q. 4-0336 non tenere quoad omnia, sed quoad aliqua. Tenet enim, inquit,

12 q.1-0069 2

q.1-0069 movere aliqua specie motus, ut supra diximus ex communi hominum

13 q.1-0139 8

q.1-0139 quod vero habet dolorem vel voluptatem, habet aliqua signa externa vel

14 q.1-0227 3

q.1-0227 Habet enim aliqua planta virtutem ad producendum fructus tantae

15 q.3-0096 2

q.3-0096 nobis aliqua operatio spiritualis et non elicita organo corporis, *

16 q.3-0331 4

q.3-0331 nam apprehensa re aliqua movet se intellectus ad cognitionem alterius,

17 q.3-0405 10

q.3-0405 aer per se dicitur corrumpi; forma vero aeris, et aliqua accidentia illius,

18 q.3-0590 5

q.3-0590 sententiis philosophorum, ex quibus aliqua referam. Cognovit imprimis

19 q.3-0796 1

q.3-0796 aliqua forma maneat post corruptionem totius, ut si est anima talis, ut

- 20 q.3-0823 3
q.3-0823 quod si aliqua operatio est propria animae, illa est intelligere; quod
- 21 q.3-0944 4
q.3-0944 potest dependere ab aliqua materiali potentia:
- 22 q.4-0008 2
q.4-0008 intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur
- 23 q.4-0067 2
q.4-0067 res aliqua est constituta in ultima specie substantiae per aliquam *
- 24 q.4-0085 2
q.4-0085 intelligentia aliqua.
- 25 q.4-0164 2
q.4-0164 sed aliqua substantia spiritualis mihi accidentaliter unita, qui intelligit
- 26 q.4-0432 3
q.4-0432 est intelligentia aliqua; est ergo vera forma nostra.
- 27 q.4-0744 7
q.4-0744 substantia, alias in separatione animae corrumpetur aliqua entitas *
- 28 q.4-0764 6
q.4-0764 vero rationalis non amittitur, nec aliqua entitas illius, sed amittitur unio
- 29 q.4-0802 9
q.4-0802 Fateor tamen quod anima separata non manet sine aliqua *
- 30 d.2, q.5-0122 4
d.2, q.5-0122 ergo est in aliqua specie illius, nam impossibile est aliquid intelligere
- 31 d.2, q.6-0075 7
d.2, q.6-0075 formam dantem tale esse, nam quod aliqua qualitas sit formaliter calor
- 32 d.2, q.6-0148 9
d.2, q.6-0148 formaliter anima sensitiva hominis. Tenet consequentia, quia si aliqua
- 33 d.2, q.6-0149 5
d.2, q.6-0149 duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *
- 34 d.2, q.6-0310 1
d.2, q.6-0310 aliqua formalis distinctio membrorum; haec autem reperitur hic, ut

ALIQVAE

- 1 d. 1-0021 9
d. 1-0021 partibilis est, a corpore non est separabilis, nam aliquae partes animae

2 q.3-0886 1

q.3-0886 aliquae partium sint separabiles, propterea quod corporis nullius sint

ALIQALI

1 Prooemium-0129 10

Prooemium-0129 et e contra. Unde sicut cognitio animae pendet ex aliquali cognitione

ALIQUALIS

1 Prooemium-0134 9

Prooemium-0134 quidditatem animae non requiritur exacta organorum cognitio, sed aliqualis

2 q.1-0187 9

q.1-0187 4 et 5. Licet ergo in inanimatis reperiatur aliqualis attractio unius

ALIQUAM

1 Prooemium-0184 9

Prooemium-0184 est et fit absque instrumento corporeo, tamen dependentiam aliquam

2 d. 1-0054 9

d. 1-0054 clarae quod expositione non indigent; quae vero habuerint aliquam

3 q. 2-0090 5

q. 2-0090 disponitur subiectum per totam aliquam scientiam, per quam redditur

4 q. 2-0272 9

q. 2-0272 est libertas. Aliae vero sunt operationes quae, licet aliquam perfectionem

5 q. 3-0089 9

q. 3-0089 pars aliqua quae est quasi instrumentum ad operationem aliquam

6 q. 3-0194 7

q. 3-0194 causae materialis, tamen aliqua accidentia ad aliquam substantiam

7 q.1-0189 2

q.1-0189 rem aliquam ad conversionem in similem substantiam commune est

8 q.2-0095 8

q.2-0095 demonstrant cognitionem. Quod si velimus fingere rem aliquam quae

9 q.3-0012 1

q.3-0012 aliquam causalitatem circa illam, sustentando illam. Unde de ratione

10 q.3-0119 4

q.3-0119 esse in nobis aliquam operationem et potentiam spiritualem. Quod

- 11 q.3-0223 2
q.3-0223 postulat aliquam immaterialitatem; ergo quo potentia cognoscitiva
- 12 q.3-0287 2
q.3-0287 rem aliquam conatur formare conceptum illius; talis autem conceptus
- 13 q.3-0313 2
q.3-0313 rem aliquam, rursus concipit se concepisse, et considerat et mensurat,
- 14 q.3-0323 2
q.3-0323 immaterialitatem aliquam; ergo illa reflexio perfectissima, et summa, et
- 15 q.3-0779 5
q.3-0779 docet esse in nobis aliquam operationem propriam animae, nempe *
- 16 q.3-0887 5
q.3-0887 actus." Unde aperte docet aliquam potentiam animae esse separabilem,
- 17 q.3-1004 10
q.3-1004 inquires quod in hac vita etiam potest habere beatitudinem aliquam; et
- 18 q.4-0067 10
q.4-0067 res aliqua est constituta in ultima specie substantiae per aliquam *
- 19 q.4-0108 6
q.4-0108 quibus a posteriori colligi potest aliquam rem esse veram formam.
- 20 q.4-0219 7
q.4-0219 huiusmodi principium intelligendi non esse substantiam aliquam *
- 21 q.4-0240 11
q.4-0240 7 6 Nam ipse ordo rerum docet esse dandam formam aliquam *
- 22 q.4-0536 2
q.4-0536 causalitatem aliquam circa accidentalem formam; et ideo si subiectum est
- 23 q.4-0859 8
q.4-0859 intelligendi non esse unam animam, sed intelligentiam aliquam *
- 24 q.4-1007 8
q.4-1007 illo loco consequentiae Aristotelis, ubi etiam posuimus aliquam *
- 25 q.4-1018 2
q.4-1018 efficientiam aliquam circa introductionem formae substantialis coguntur
- 26 d.2, q.6-0063 4
-d.2, q.6-0063 patet, nam formam aliquam esse eminenter aliam est esse quamdam

27 d.2, q.6-0077 8

d.2, q.6-0077 quantitate et aliis. Ergo in universum formam aliquam esse talem *

28 d.2, q.6-0321 8

d.2, q.6-0321 1 est quod circa se non habent aliquam operationem per

ALIQUANDO

1 Prooemium-0274 4

Prooemium-0274 definire, quamvis possit aliquando definire per genus et differentiam.

2 Prooemium-0708 7

Prooemium-0708 quantum fieri poterit observare curabimus, quamvis aliquando *

3 q. 1-0053 4

q. 1-0053 Verum est quod aliquando sumitur pro "vitaliter operari", ut

4 d. 1, q. 1-0065 3

q. 1-0065 Solet tamen aliquando sumi vita pro operatione vitali, ut quando

5 q. 2-0213 8

q. 2-0213 Nota primo quod posse cessare ab operatione aliquando provenit ab

6 q. 2-0214 7

q. 2-0214 intrinseca perfectione, ut in re libera, aliquando vero ab extrinseco

7 q. 2-0259 7

q. 2-0259 14 Utrum necessitari ad operationem sit aliquando perfectio. Sed

8 q. 2-0261 1

q. 2-0261 aliquando perfectio. Nam operatio est ultima rei perfectio; ergo *

9 q.1-0174 4

q.1-0174 quod modus operandi aliquando elevat rem ad alium gradum, ut *

10 q.1-0224 3

q.1-0224 Similiter plantae aliquando producunt fructus, et ad perfectum

11 q.1-0225 3

q.1-0225 statum perducunt; aliquando vero cessant ab hoc opere, non tamen ex

12 q.1-0229 8

q.1-0229 quantitate, cessat augere illos ex limitatione virtutis; aliquando etiam *

13 q.1-0232 8

q.1-0232 fructus, quia non iuvatur a calore solis, aliquando vero potest, quia

14 q.2-0091 1

q.2-0091 aliquando ex natura sua, ut ovis lupum; aliquando vero ex consuetudine,

15 q.2-0091 8

q.2-0091 aliquando ex natura sua, ut ovis lupum; aliquando vero ex consuetudine,

16 q.3-0179 2

q.3-0179 impedit aliquando ne res cognoscatur, vel saltem, ne perfecte *

17 q.4-0260 1

q.4-0260 aliquando significat potentiam seu animam, ut subiacet potentiae *

18 d.2, q.6-0007 4

d.2, q.6-0007 haec tria principia aliquando sunt unum et idem, ergo illae animae

ALIQUANTULUM

1 q.3-0369 7

q.3-0369 quaedam habent operationes omnino materiales; aliae aliquantulum a *

ALIQUARUM

1 q.2-0027 2

q.2-0027 resultantiam aliquarum, sed proprie et per se; huiusmodi autem est *

ALIQVAS

1 d. 1-0023 5

d. 1-0023 Octava conclusio: Nihil vetat aliquas animae partes

2 q. 2-0197 10

q. 2-0197 notionibus quae ab omnibus confitentur, scilicet esse in animatis aliquas

3 q.1-0205 5

q.1-0205 Ad quod dicitur, 1, aliquas esse operationes a quibus

4 q.3-0156 6

q.3-0156 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu

ALIQUEM

1 q. 1-0029 8

q. 1-0029 dicimus quando potest ex se motum, aut aliquem sensum habere;

2 q. 2-0219 8

q. 2-0219 13 An sit de ratione animae habere aliquem modum cessandi ab *

3 q. 2-0221 3
q. 2-0221 animae habere aliquem modum cessandi ab operatione, qui ex *

4 q.2-0040 3
q.2-0040 quae habent aliquem sensum.

5 q.3-0131 1
q.3-0131 aliquem saporem innatum, non possit discernere alios.

6 q.3-0549 1
q.3-0549 aliquem finem, quo consecuto, quiescit; ergo. Et homo etiam habet

7 q.3-0735 1
q.3-0735 aliquem habet affectum aut operationem propriam, fieri potest ut ipsa

ALIQUI

1 q.4-0909 7
q.4-0909 omnes postea in unum confluant, ut aliqui haeretici putant, aut vero

ALIQUIBUS

1 q.1-0211 8
q.1-0211 Dico tamen, 2, quod vegetabilia cessant ab aliquibus *

2 q.3-0691 6
q.3-0691 excellentioribus viris, quamvis etiam ab aliquibus nationibus ignorata

ALIQUID

1 q. 1-0038 11
q. 1-0038 quae vivunt, non sunt omnino simplices, sed est in eis aliquid quo

2 q. 1-0043 7
q. 1-0043 constat quod in illo corpore erat aliquid quod vivificabat animal, quo

3 q. 1-0097 10
q. 1-0097 hic, tx 23 annotat. Thales etiam dixit animam esse aliquid

4 q. 3-0006 9
q. 3-0006 concludit animam non esse corpus, esse tamen "corporis aliquid." Ex

5 q. 3-0027 5
q. 3-0027 in cap De ad aliquid.

6 q. 3-0051 10
q. 3-0051 apta ad informandam materiam; et illa aptitudo non est aliquid *

- 7 q. 3-0209 4
q. 3-0209 definitione, quamvis ponatur aliquid in quo implicite continetur. Quod
- 8 q. 3-0235 1
q. 3-0235 aliquid, quod sunt quaedam entia omnino absoluta quae dicuntur
- 9 q. 3-0251 1
q. 3-0251 aliquid, aliud referri, nam esse aptam ponit entitatem absolutam in ipsa
- 10 q. 4-0121 3
q. 4-0121 Aristotelem stat aliquid esse proprie animam, et non esse proprie actum
- 11 q. 4-0287 4
q. 4-0287 illuminandi, et deinde aliquid demonstraret, censeretur a posteriori
- 12 q. 4-0400 9
q. 4-0400 24 Tetigimus materiam hanc in cap De ad aliquid, et in 1 Posteriorum,
- 13 q.1-0198 8
q.1-0198 secundum rationem universalissimam, nam eo ipso quod aliquid habet esse,
- 14 q.2-0086 1
q.2-0086 aliquid; dedit ergo illis ista organa ut sentirent.
- 15 q.3-0002 6
q.3-0002 Utrum principium intelligendi hominum sit aliquid
- 16 q.3-0109 10
q.3-0109 proportionatum in quo recipiatur; hoc autem non potest esse aliquid materiale;
- 17 q.3-0126 10
q.3-0126 denudatum a naturis omnium illorum; ergo non potest esse aliquid
- 18 q.3-0290 1
q.3-0290 aliquid materiale repraesentetur.
- 19 q.3-0357 8
q.3-0357 Cognoscit enim intellectus corpora, et ex illis aliquid melius illis *
- 20 q.3-0446 3
q.3-0446 introducendo generet aliquid, et generando corrumpat aliud; sed in anima
- 21 q.3-0501 5
q.3-0501 et poena debet esse aliquid datum a gubernatore; quod autem *
- 22 q.3-0616 3
q.3-0616 se ipsam aliquid considerat, attingit ad esse sincerum et divinum, et,

23 q.3-0787 4

q.3-0787 mixtum nec habere aliquid commune cum corpore. Et tandem tx. 20

24 q.3-0939 6

q.3-0939 phantasia", ergo hoc secundum est aliquid distinctum a primo. Per

25 q.3-0994 12

q.3-0994 Unde de illo statu futurae vitae et de anima separata numquam aliquid

26 q.4-0135 5

q.4-0135 est ergo homo essentialiter aliquid altius bruto. Hoc autem habet per

27 q.4-0217 6

q.4-0217 Item, non potest intellectus percipere aliquid quod non fuerit

28 q.4-0244 10

q.4-0244 haec duo extrema dari poterit forma media quae participet aliquid ex

29 q.4-0579 7

q.4-0579 Nam omnis forma eo ipso quod aliquid entitatis habet, aliquod partiale

30 q.4-0742 3

q.4-0742 si esset aliquid distinctum, vel esset substantia, vel accidens; non *

31 q.4-0811 5

q.4-0811 primus est quando aufertur aliquid debitum ex natura sua, ut status

32 q.4-0813 7

q.4-0813 secundus status violentiae est quando ponitur aliquid contra naturam, ut

33 d.2, q.5-0122 10

d.2, q.5-0122 ergo est in aliqua specie illius, nam impossibile est aliquid intelligere

ALIQUIS

1 q.1-0114 6

q.1-0114 supponunt gradum corporeum nec potest aliquis eorum nisi in corpore

2 d.2, q.6-0229 2

d.2, q.6-0229 negabit aliquis animam rationalem esse sensitivam formaliter, putans

ALIUO

1 Prooemium-0402 6

Prooemium-0402 Et in hoc sensu procedunt aliquo modo rationes illius, scilicet

2 Prooemium-0556 5

Prooemium-0556 1 Quod caeli motum aliquo modo vitalem esse fateatur, et

- 3 q. 1-0040 5
q. 1-0040 se movens, etc, recedente aliquo vel deficiente aliqua dispositione illius,
- 4 q. 3-0195 7
q. 3-0195 partialem comparata possunt esse priora in aliquo genere causae. Nec
- 5 q. 4-0337 7
q. 4-0337 quantum ad hoc quod definitio debet aliquo modo persuaderi et *
- 6 q. 4-0386 2
q. 4-0386 nos aliquo modo, quia consideramus res prout existentes sunt et factae.
- 7 q.2-0087 7
q.2-0087 Item patet, quia animalia bruta sunt aliquo modo docilia, et
- 8 q.2-0115 8
q.2-0115 quia forma intellectiva, si unitur corpori, debet aliquo modo uti illo
- 9 q.3-0055 5
q.3-0055 ergo pendet ab illo aliquo modo; ergo corpus est causa illius, et non
- 10 q.3-0127 8
q.3-0127 corporeum. Prima consequentia probatur, quia intelligens fit aliquo
- 11 q.3-0211 6
q.3-0211 cognoscitiva est, debet esse immaterialis aliquo modo, id est, debet
- 12 q.3-0220 7
q.3-0220 infimi inter potentias cognoscitivas sunt, sunt aliquo modo immateriales.
- 13 q.3-0320 7
q.3-0320 habere circa se; viventia autem possunt aliquo modo circa res ipsas
- 14 q.3-0359 7
q.3-0359 cognoscere, et non quiescit donec illum aliquo modo videat. Voluntas
- 15 q.3-0370 4
q.3-0370 materialitate abstrahunt, dum aliquo modo cognoscere possunt; ergo ordo
- 16 q.3-0434 3
q.3-0434 corruptionem ab aliquo cui immediate et per se competit; sed si
- 17 q.3-0435 3
q.3-0435 separatur ab aliquo, est propter divisionem partium, quibus divisus, non
- 18 q.3-0441 9
q.3-0441 manifestatur in anima, nam corruptibile est quod ab aliquo agente

- 19 q.3-0538 9
q.3-0538 quod licet ratio concludat animas puniri ac praemiari aliquo tempore
- 20 q.3-0540 7
q.3-0540 perpetuas, sed solum conservari a Deo aliquo tempore. ut unaquaeque
- 21 q.3-0752 6
q.3-0752 omnis operatio vitalis est animae aliquo modo. Tamen est differentia,
- 22 q.3-0806 8
q.3-0806 tractationem de anima rationali ad Metaphysicam pertinere aliquo modo
- 23 q.3-1160 9
q.3-1160 completa, et ideo potuit poni compositus ex corpore aliquo et forma;
- 24 q.4-0214 5
q.4-0214 enim intellectionem nostram pendere aliquo modo a sensibus, nam
- 25 q.4-0218 5
q.4-0218 prius per sensum ministratum aliquo modo. Et haec aperte docent
- 26 q.4-0659 2
q.4-0659 ab aliquo quod non informet, ut de facto corpus Christi Domini sustinet
- 27 q.4-0724 1
q.4-0724 aliquo modo deserviat intellectioni.
- 28 q.4-0890 11
q.4-0890 limbo; animae autem quae essent ante corpora non sunt in aliquo *
- 29 d.2, q.5-0148 10
d.2, q.5-0148 animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo
- 30 d.2, q.6-0012 4
d.2, q.6-0012 una in alia aliquo modo contineatur. Sequitur enim hoc evidenter ex
- 31 d.2, q.6-0018 4
d.2, q.6-0018 ergo anima rationalis aliquo modo continet alias.
- 32 d.2, q.6-0330 3
d.2, q.6-0330 sua ab aliquo istorum abstrahit, censetur superare limites formae *
- 33 d.2, q.6-0388 8
d.2, q.6-0388 Nullum est enim animal quod non se aliquo modo movere possit;

ALQUOD

- 1 Prooemium-0065 8
Prooemium-0065 illam scientiam; nam licet obiectum totius sit aliquod totum, tamen

2 q. 1-0071 5
q. 1-0071 quae vivunt debet esse aliquod principium vitae, et illud dicitur anima.

3 q. 1-0119 2
q. 1-0119 corpus aliquod, nec materiam, sed substantialem formam, non *

4 q. 4-0278 4
q. 4-0278 colligimus dandum esse aliquod principium earum, quod vocamus *

5 q.1-0213 5
q.1-0213 propter defectum virtutis vel aliquod impedimentum.

6 q.3-0445 2
q.3-0445 circa aliquod subiectum in quo introducat suam formam, et *

7 q.4-0579 10
q.4-0579 Nam omnis forma eo ipso quod aliquid entitatis habet, aliquod partiale

8 d.2, q.6-0106 2
d.2, q.6-0106 dare aliquod esse substantiale; et non esse spiritus; ergo esse *

ALIQUOS

1 q.1-0131 3
q.1-0131 Est contra aliquos qui asseruerunt plantas habere animas *

ALITER

1 q.3-0448 5
q.3-0448 esse corruptio. Quod est aliter dicere: Materia et compositio illius est

2 q.3-0935 4
q.3-0935 Philoponus ergo exponit aliter, scilicet quod si intelligere non

3 q.4-0610 3
q.4-0610 et non aliter.

4 q.4-0878 4
q.4-0878 Quae ratio explicatur aliter: Nam unaquaeque res cum

ALIUD

1 Prooemium-0063 4
Prooemium-0063 6 Nota 3, aliud esse loqui de integra scientia, aliud de quadam

2 Prooemium-0063 10

Prooemium-0063 6 Nota 3, aliud esse loqui de integra scientia, aliud de quadam

3 q. 2-0129 3

q. 2-0129 1 Quod aliud est comparare habitum et actum in esse *

4 q. 2-0130 3

q. 2-0130 naturae, et aliud in ratione boni vel mali moralis. Nos hic loquimur primo

5 q. 3-0010 6

q. 3-0010 1 Quia habere ordinem ad aliud relativorum est proprium;

6 q. 3-0038 4

q. 3-0038 sed ad complendum aliud; ergo ex sua essentia postulat forma *

7 q. 3-0048 6

q. 3-0048 Quocirca sicut materia non est aliud in essentia sua quam entitas

8 q. 3-0230 8

q. 3-0230 cuius esse formaliter consistit in respicere ad aliud; et omnis entitas,

9 q. 3-0236 6

q. 3-0236 speciem sumere per coaptationem ad aliud ad quod ordinantur, non

10 q. 3-0248 5

q. 3-0248 et ordinatum ad componendum aliud.

11 q. 3-0250 5

q. 3-0250 Et explicatur praeterea, nam aliud est rem esse aptam ad

12 q. 3-0251 2

q. 3-0251 aliquid, aliud referri, nam esse aptam ponit entitatem absolutam in ipsa

13 q. 3-0256 3

q. 3-0256 quae per aliud definitur et explicatur, relativa censenda est, nec vero

14 q. 3-0259 4

q. 3-0259 sine ordine ad aliud definiri, nam proprietates illae non solum relativis

15 q. 4-0045 4

q. 4-0045 Simplicius annotavit, quia aliud est componere compositum et dare

16 q. 4-0046 3

q. 4-0046 illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto

17 q. 4-0226 6

q. 4-0226 operetur, sed ut sit quo aliud est, et quo aliud operatur; ergo eo

18 q. 4-0226 10

q. 4-0226 operetur, sed ut sit quo aliud est, et quo aliud operatur; ergo eo

19 q. 4-0381 5

q. 4-0381 22 Quapropter advertendum est aliud esse considerare rem

20 q. 4-0382 3

q. 4-0382 secundum se, aliud prout cadit sub intentione agentis. Saepe enim *

21 q. 4-0388 5

q. 4-0388 natura sua ordinantur ad aliud ut ad finem, et in hoc consistit earum

22 q.1-0033 3

q.1-0033 Trahere enim aliud commune opus est. Ignis enim trahit *

23 q.1-0161 10

q.1-0161 mali; nam quod possunt convertere naturaliter trahunt, non vero aliud

24 q.3-0360 11

q.3-0360 similiter, si bonum finitum appetat, et si illud consequatur, statim aliud

25 q.3-0361 6

q.3-0361 appetit, et, illo habito, quaerit aliud, quia nullum est replens *

26 q.3-0446 7

q.3-0446 introducendo generet aliquid, et generando corrumpat aliud; sed in anima

27 q.3-0900 3

q.3-0900 propriam; ergo aliud difficilius et rationabilius vult Aristoteles in illa

28 q.3-1192 7

q.3-1192 in se esse subsistentem et informare aliud.

29 q.4-0020 1

q.4-0020 aliud; ergo repugnat quod illa duo conveniant eidem rei.

30 q.4-0144 8

q.4-0144 duo supposita substantialia integra: unum spirituale et aliud corporale.

31 q.4-0601 3

q.4-0601 unionem ad aliud, ut patet in humanitate Christi Domini.

32 q.4-0620 7

q.4-0620 patet, quia non qualibet unio ad aliud tollit subsistentiam rei, sed unio

33 q.4-0621 2

q.4-0621 ad aliud tamquam ad sustentaculum cui res unitur. Ut natura humana

- 34 q.4-0644 4
q.4-0644 aliis, non separando aliud, nam utrumque simul separat in *
- 35 q.4-0664 1
q.4-0664 aliud, quia non ordinatur ad informandum, sed ut per se sit; tamen
- 36 q.4-0692 4
q.4-0692 quia non habet aliud; illud autem non potest, quia esse Angeli est
- 37 q.4-0715 4
q.4-0715 Et hinc solvitur aliud argumentum, scilicet quod anima
- 38 q.4-0795 1
q.4-0795 aliud est", sed etiam "quod est", quia est subsistens; ideo non tantum
- 39 q.4-0899 5
q.4-0899 Ex hoc dubio solvitur aliud, scilicet non esse transmirationem
- 40 d.2, q.6-0074 7
d.2, q.6-0074 et "ut formam", quia nihil est aliud continere formaliter quam esse
- 41 d.2, q.6-0078 4
d.2, q.6-0078 formaliter non est aliud quam esse formam dantem formaliter tale esse.
- 42 d.2, q.6-0122 4
d.2, q.6-0122 generatione, non est aliud quam constituere compositum materiale
- 43 d.2, q.6-0150 3
d.2, q.6-0150 distinguitur et aliud.
- 44 d.2, q.6-0351 7
d.2, q.6-0351 13 Sed est notandum, 2, quod aliud est distinguere animas *
- 45 d.2, q.6-0352 5
d.2, q.6-0352 secundum species ultimas, et aliud distinguere gradus animarum. Hic
- 46 d.2, q.6-0398 2
d.2, q.6-0398 Ad aliud dicitur quod auctum mutat locum, non per

ALIUM

- 1 q. 2-0007 9
q. 2-0007 actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero
- 2 q. 2-0111 6
q. 2-0111 sed quia habet illum et alium. Tamen si praecise comparemus ipsum

- 3 q.1-0174 8
q.1-0174 quod modus operandi aliquando elevat rem ad alium gradum, ut *
- 4 q.1-0177 6
q.1-0177 ordinis, ideo principium illius constituit alium gradum rerum. Sic in
- 5 q.3-0930 8
q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra
- 6 q.3-0930 11
q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra
- 7 q.4-0087 6
q.4-0087 Theophrastus, Themistius et Avicenna in alium errorem *
- 8 q.4-0173 6
q.4-0173 quae ipse intelligit, quia per alium intellectum et alium actum *
- 9 q.4-0173 9
q.4-0173 quae ipse intelligit, quia per alium intellectum et alium actum *
- 10 q.4-0387 3
q.4-0387 intelligimus, et alium. Et hanc expositionem insinuant Alexander et
- 11 q.4-0609 4
q.4-0609 cum separatur habet alium modum essendi, et ideo dicitur subsistere,
- 12 q.4-0889 2
q.4-0889 habet alium statum nisi in caelo, vel in purgatorio, vel in inferno, aut
- 13 d.2, q.5-0162 9
d.2, q.5-0162 sunt ita inter se subordinati quod unus supponit alium et est quasi
- 14 d.2, q.5-0169 11
d.2, q.5-0169 sensitivum et rationale sunt gradus inter se ordinati, et unus alium perficit,

ALIUNDE

- 1 d.2, q.6-0076 2
d.2, q.6-0076 non aliunde habet nisi quia facit formaliter calidum. Et sic de *

ALIUS

- 1 q.3-0942 7
q.3-0942 Resolutio. Sensus igitur verus videtur esse alius. Ad cuius
- 2 q.4-0200 4
q.4-0200 intellectum, et non alius. Impossibile enim est quod actio vitalis communicetur

3 q.4-0478 6
q.4-0478 ergo quod unus intelligit, intelligit alius.

4 d.2, q.6-0280 8
d.2, q.6-0280 vitalis. Et ab hac convenientia potest abstrahi alius conceptus communis

5 d.2, q.6-0299 3
d.2, q.6-0299 Et ideo alius sensus divisionis est, ut membra dividenda

6 d.2, q.6-0349 6
d.2, q.6-0349 rebus materialibus, non poterit inveniri alius modus animae. Et ita

7 d.2, q.6-0411 7
d.2, q.6-0411 animal, quia continet animam sensitivam; ergo alius est modus *

ALLIGATA

1 q.3-0177 6
q.3-0177 Prima: Quia potentia corporalis est alligata organo corporali,

ALLIUS

1 q. 2-0152 8
q. 2-0152 multa dicit, et distinguit duplicem actum primum: alius est qui

ALLUSIT

1 d.2, q.5-0044 7
d.2, q.5-0044 Anima, commento 23. Et ad hoc allusit quidam error Manichaeorum,

ALTARIS

1 q.4-0018 5
q.4-0018 3 Quantitas in Sacramento altaris, eo ipso quod sit subsistens,

ALTER

1 q. 2-0007 11
q. 2-0007 actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero

ALTERA

1 d. 1-0005 6
d. 1-0005 utramque approbat, et alteram ex altera confirmat.

2 q.3-0381 1
q.3-0381 altera earum sola forte non convincat intellectum ut demonstratio,

ALTERAM

1 d. 1-0005 4
d. 1-0005 utramque approbat, et alteram ex altera confirmat.

2 q.1-0087 7
q.1-0087 vegetabilia habere saltem duas partes organicas: alteram qua cibum

3 q.1-0088 2
q.1-0088 capiant; alteram qua excrementa emittant. Et subdit: "Stirpium

4 q.3-0810 1
q.3-0810 alteram qua vivitur secundum compositum; alteram qua secundum

5 q.3-0810 6
q.3-0810 alteram qua vivitur secundum compositum; alteram qua secundum

6 d.2, q.5-0048 7
d.2, q.5-0048 asserebant esse in homine duas animas: alteram quae concupiscit adversus

7 d.2, q.5-0049 8
d.2, q.5-0049 spiritum, quam dicebant esse a malo deo; alteram spiritualement a bono

ALTERANTUR

1 d.2, q.5-0154 8
d.2, q.5-0154 invenitur haec consonantia, quod una vehementer alterata, alterantur

ALTERARE

1 q.1-0034 6
q.1-0034 alimentum, et magnes ferrum. Deinde alterare illud et disponere, et tandem

ALTERATA

1 d.2, q.5-0154 7
d.2, q.5-0154 invenitur haec consonantia, quod una vehementer alterata, alterantur

ALTERATIONE

1 q.1-0206 9
q.1-0206 numquam est separabilis anima vegetativa, nempe a continua alteratione

ALTERATUR

1 d.2, q.5-0158 1

d.2, q.5-0158 alteratur. Quae docent ista omnia esse in eadem anima radicata.

ALTERI

1 d.2, q.5-0151 5

d.2, q.5-0151 virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

ALTERIUS

1 q. 2-0060 1

q. 2-0060 alterius generis, qui immediate non ordinatur ad actum, sed ad *

2 q. 3-0037 1

q. 3-0037 alterius, et ideo incompletam entitatem recipit, quia non est propter se,

3 q. 3-0261 5

q. 3-0261 natura sua sunt quid alterius; immo etiam contingit rem perfectissimam

4 q. 4-0148 3

q. 4-0148 aequivalet generi alterius, scilicet "est actus informans"; aequivalet, *

5 q. 4-0277 2

q. 4-0277 causa alterius; nos vero quia operationes cognoscimus, et deinde *

6 q.1-0172 1

q.1-0172 alterius, media formatione fructuum et seminum.

7 q.1-0176 11

q.1-0176 differunt in modo, tamen quia ille modus facit rem esse alterius superioris

8 q.1-0200 1

q.1-0200 alterius ordinis et rationis, etiam ipsum ens appetens erit nobilioris

9 q.1-0207 3

q.1-0207 alimenti vel alterius quod suppleat vicem alimenti. Et hoc est quod

10 q.2-0170 9

q.2-0170 videtur, immerito, nam est operatio animae, et non alterius. Forte dicet

11 q.3-0163 5

q.3-0163 potentia cognoscitiva debet esse alterius naturae a rebus quas ipsa

12 q.3-0244 2

q.3-0244 cognitione alterius ordinis elevatioris; cuius elevatio in hoc consistit quod

13 q.3-0331 10

q.3-0331 nam apprehensa re aliqua movet se intellectus ad cognitionem alterius,

14 q.3-0404 4

q.3-0404 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,

15 q.4-0016 7

q.4-0016 se habent quod unum includit negationem alterius; ergo non possunt

16 q.4-0110 5

q.4-0110 apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et

17 q.4-0680 2

q.4-0680 formalis alterius, nam hoc est contra rationem illius.

18 d.2, q.5-0147 3

d.2, q.5-0147 impedit operationem alterius potentiae pertinentis etiam ad illum gradum

19 d.2, q.5-0153 2

d.2, q.5-0153 operationem alterius. Et similiter in facultatibus vitalibus et animalibus

20 d.2, q.6-0014 8

d.2, q.6-0014 anima oriuntur potentiae eiusdem ordinis cum potentiis alterius, ut ab

21 d.2, q.6-0064 6

d.2, q.6-0064 formam superioris ordinis habentem virtutem alterius, quomodo lux est

22 d.2, q.6-0066 2

d.2, q.6-0066 formaliter alterius, ut lux solis, licet eminenter sit calida, non facit

23 d.2, q.6-0303 5

d.2, q.6-0303 includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *

ALTERO

1 q. 2-0007 13

q. 2-0007 actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero

2 q.3-0842 5

q.3-0842 dicitur, quae uno vel altero modo pendet. Et ita secundum Aristotelem

ALTERUM

1 q. 2-0009 6

q. 2-0009 sequitur dicitur secundus, comparatione ad alterum facta. Quapropter

ALTIOR

1 q.3-0250 6
q.3-0250 ipsum; non potest autem intelligi altior gradus cognoscitivae potentiae,

2 q.4-0379 2
q.4-0379 multo altior quam imaginativae. Et hanc expositionem insinuat *

ALTIORA

1 Prooemium-0493 1
Prooemium-0493 altiora mentem elevat.

ALTIORI

1 q. 2-0254 7
q. 2-0254 perfectiones. Quod arguit animam esse in altiori gradu entis constitutam.

2 q. 3-0084 1
q. 3-0084 altiori modo dispositam quam aliae formae.

3 q.2-0052 10
q.2-0052 rationis, quam sint omnes operationes plantarum; ergo sunt in altiori

ALTIORIBUS

1 Prooemium-0505 4
Prooemium-0505 appetibilis quae de altioribus rebus disserit. Unde, omnibus pensatis, in

ALTIORIS

1 q.2-0051 8
q.2-0051 Item, res habens tactum habet operationem quamdam altioris

2 q.3-0774 8
q.3-0774 adaequatum illis, sed tamquam principium superioris et altioris rationis.

ALTISSIMIS

1 Prooemium-0498 7
Prooemium-0498 comparemus scientiam minus certam de rebus altissimis agentem ad

2 Prooemium-0500 3
Prooemium-0500 de rebus altissimis tractat, quia est magis conformis appetitui hominis,

ALTIUS

1 q.4-0135 6
q.4-0135 est ergo homo essentialiter aliquid altius bruto. Hoc autem habet per

AMABILE

1 Prooemium-0459 7
Prooemium-0459 est quod bonum, pulchrum, et fortasse amabile. Unde Philoponus

AMANDA

1 q. 2-0283 6
q. 2-0283 semel electione circa omnia quae amanda sunt, semper in ea perseveret

AMANDUM

1 q. 2-0266 5
q. 2-0266 Item, Deum necessitari ad amandum se ipsum maior perfectio

2 q. 2-0281 9
q. 2-0281 libere et immutabiliter operari; libere quidem quantum ad amandum

3 q.3-0350 5
q.3-0350 quantumvis vehementi, necessitatur ad amandum, neque ab *

AMARA

1 q.3-0172 4
q.3-0172 quae gustat tamquam amara gustat. Visus etiam, si videat per *

AMARO

1 q.3-0171 8
q.3-0171 Similiter lingua infirmi, si sit affecta humore amaro, omnia

AMAT

1 q.3-0348 3
q.3-0348 si delectatur, amat et perfertur; voluntas vero independens est, nam

2 q.3-0560 4
q.3-0560 illam conducunt vehementer amat. Quod desiderium est maxime *

3 d.2, q.5-0078 8
d.2, q.5-0078 occidere, etc." Et Io 12 dicitur: "Qui amat animam suam perdet

AMBAS

1 q.4-0531 5
q.4-0531 media inter utramque, quae ambas in se contineret.

AMBIGUNT

1 q.3-0685 5
q.3-0685 veritate dubitant, utpote qui ambigunt de confessis ab omnibus,

AMBULARE

1 q.2-0155 5
q.2-0155 brutum apprehendat ut malum ambulare, potest cessare ab operatione

2 q.2-0157 6
q.2-0157 apprehendit ut nocibum quiescere, potest ambulare. Quae vis ad *

AMICO

1 q.3-0815 9
q.3-0815 "Magnum, inquit, virtutis opus esse oppetere mortem pro amico quia

2 q.3-0816 5
q.3-0816 in illo opere tribuit amico vitam brevi duraturam, sibi autem magnum

AMICORUM

1 q.3-1000 1
q.3-1000 amicorum eventus conducunt ad felicitatem mortuorum; in quo aperte *

AMISSAS

1 q.2-0166 1
q.2-0166 amissas. Ita Aristoteles, lib De somno et vigilia.

AMITTAT

1 q.1-0216 5
q.1-0216 in suam substantiam quantum amittat. Unde adhuc hoc proprie non est

2 q.4-0527 10
q.4-0527 et quod spiritus in hoc nihil de propria perfectione amittat, quin potius

AMITTERET

1 q.4-0228 2
q.4-0228 non amitteret naturalem suam perfectionem.

AMITTIT

1 q.4-0615 3
q.4-0615 materiam nihil amittit, ratione cuius non subsistat; ergo etiam unita

2 q.4-0767 8
q.4-0767 quod est causalitas ipsius formae, et ita amittit causalitatem suam, et

AMITTITUR

1 q.4-0761 1
q.4-0761 amittitur nisi quoddam accidens.

2 q.4-0764 4
q.4-0764 vero rationalis non amittitur, nec aliqua entitas illius, sed amittitur unio

3 q.4-0764 10
q.4-0764 vero rationalis non amittitur, nec aliqua entitas illius, sed amittitur unio

AMORE

1 q.3-0354 3
q.3-0354 nisi in amore summi boni, sicut neque intellectus quiescit nisi in illius

2 q.3-0356 7
q.3-0356 similitudinem factae illius, cuius cognitione et amore tantum satiantur.

3 d.2, q.5-0079 5
d.2, q.5-0079 eam"; et loquitur de amore animae, ut sensitiva est; et de eadem

AMPLECTI

1 q.4-0565 8
q.4-0565 non distingui realiter, hanc solutionem D Thomae amplecti non *

AMPLECTITUR

1 Prooemium-0233 7
Prooemium-0233 nec solam formam contemplatur, sed utramque amplectitur. Materia

AMPLIUS

1 Prooemium-0141 1

Prooemium-0141 amplius in Physica non immorabimur, ad Metaphysicam quantum

AN

1 Prooemium-0676 10

Prooemium-0676 D Thomas, quod cum duo sint in hac scientia: an est proprii *

2 Prooemium-0700 2

Prooemium-0700 scilicet an sit scientia, an una, an speculativa, hic non habent locum.

3 Prooemium-0700 5

Prooemium-0700 scilicet an sit scientia, an una, an speculativa, hic non habent locum.

4 Prooemium-0700 7

Prooemium-0700 scilicet an sit scientia, an una, an speculativa, hic non habent locum.

5 q. 1-0005 3

q. 1-0005 investigando quaerimus, an sit actus, et quomodo. Et ratio dubii est,

6 q. 1-0007 2

q. 1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens

7 q. 1-0007 6

q. 1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens

8 q. 1-0017 4

q. 1-0017 quaerimus in particulari, an anima sensitiva, vel rationalis, sit vera

9 q. 1-0021 7

q. 1-0021 de anima rationali et de aliis, an vere informant; quod erit quaerere

10 q. 1-0022 1

q. 1-0022 an sint verae animae.

11 q. 1-0074 7

q. 1-0074 inter philosophos de compositione rerum naturalium, an sit ex atomis,

12 q. 1-0075 1

q. 1-0075 an sit ex elementis tantum, an ex quodam subiecto cum quibusdam

13 q. 1-0075 6

q. 1-0075 an sit ex elementis tantum, an ex quodam subiecto cum quibusdam

14 q. 1-0076 2

q. 1-0076 accidentibus, an vero ex materia et forma substantiali. Antiqui ergo

15 q. 2-0220 9

q. 2-0220 operatione, qui ex perfectione proveniat. Sed dubitatio est, an sit de ratione

16 q. 3-0025 10

q. 3-0025 subiectum, potentia ad obiectum, etc. Propria autem quaestio est, an anima

17 q. 3-0212 4

q. 3-0212 10 Sed quaeres, an anima dicat ordinem ad corpus organicum, ut

18 q. 3-0213 4

q. 3-0213 sumitur pro toto, an ut pro materia disposita sumitur. Dicendum ex

19 q. 3-0221 5

q. 3-0221 "organicum" pro materia disposita, an pro toto, quaestione sequenti *

20 q. 4-0108 3

q. 4-0108 prooemio proposuerat: an detur una animae communis ratio.

21 q. 4-0275 1

q. 4-0275 an anima sit principium operandi quam an sit principium essendi; et

22 q. 4-0275 7

q. 4-0275 an anima sit principium operandi quam an sit principium essendi; et

23 q.1-0009 4

q.1-0009 rationem vitae, et an tale principium ut sic sit anima, illud in *

24 q.1-0202 5

q.1-0202 8 Quintum argumentum petit, an anima vegetativa sit actus

25 q.2-0056 8

q.2-0056 7 Prima pars conclusionis dissolvit quaestionem illam, an

26 q.3-0007 5

q.3-0007 quibus non oportuit quaerere, an sint incorporeae et immortales, quia

27 q.3-1056 9

q.3-1056 50 An anima sit ex natura sua immortalis, an vero ex gratia Dei. An

28 q.3-1057 7

q.3-1057 vero sit ex natura sua immortalis, an hoc habeat ex dono et gratia Dei

29 q.4-0007 9

q.4-0007 illius videndum superest quomodo se habet ad corpus: an sit *

30 q.4-0008 5

q.4-0008 intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur

- 31 q.4-0391 13
q.4-0391 Aristotelis, lib 2, cap 1, in fine, ubi ait quod "nondum patet, an anima
- 32 q.4-0643 7
q.4-0643 informare subiecta et sustentari ab illis, an possit Deus separare unum ab
- 33 q.4-0671 2
q.4-0671 Sed an de potentia absoluta repugnet Angelum esse formam
- 34 q.4-0769 5
q.4-0769 Quod si ulterius urgeas, an illa unio vel informatio
- 35 q.4-0789 4
q.4-0789 separata a corpore, an sit violenta, et an naturaliter appetat corpus. Sed
- 36 q.4-0789 8
q.4-0789 separata a corpore, an sit violenta, et an naturaliter appetat corpus. Sed
- 37 q.4-0830 8
q.4-0830 gravissima est et controversa. Habet enim dubium, an simul cum corpore
- 38 q.4-0831 2
q.4-0831 incipiat, an vero antea fuerit. De qua re fuit sententia Pythagorae
- 39 q.4-1022 6
q.4-1022 quidquid sit de aliis formis, an admittenda sit illa efficientia *
- 40 d.2, q.5-0017 7
d.2, q.5-0017 in eodem supposito, ut in bruto, an re distinguantur anima vegetativa
- 41 d.2, q.5-0018 6
d.2, q.5-0018 et sensitiva; et in homine, an re distinguantur tres dictae animae.

ANALOGAM

- 1 Prooemium-0334 2
Prooemium-0334 quamvis analogam, in ratione substantiae spiritualis. Et ideo secundum
- 2 q. 4-0100 1
q. 4-0100 analogam, et non convenire proprie omni animae.

ANALOGIAE

- 1 q. 4-0112 1
q. 4-0112 analogiae, tum quia "animatum" univocum est ad omnia *

ANATHEMATIZAT

1 d.2, q.5-0094 7
d.2, q.5-0094 talia sentientes sancta et universalis Synodus anathematizat. Hoc tamen

ANGELICA

1 q.4-0177 10
q.4-0177 aut erit vivens nec se movens. quia illa substantia angelica est extrinseca

ANGELICAE

1 Prooemium-0465 3
Prooemium-0465 sed etiam angelicae et divinae; et ex parte pertinent ad felicitatem *

2 q.3-0270 5
q.3-0270 ordinis, cuius sunt potentiae angelicae. Quandoquidem neque sensus

ANGELICIS

1 q.4-0245 10
q.4-0245 extremis; huiusmodi autem est anima nostra, quae cum formis angelicis

ANGELICO

1 q.4-0384 7
q.4-0384 contemplativo", omnino a materia abstracto, ut angelico et divino, "alia

ANGELIS

1 q.4-0268 10
q.4-0268 vero intelligendi, absolute loquendo, salvatur sine corpore, ut in angelis

ANGELOS

1 q.4-0910 6
q.4-0910 quod convertantur in daemones aut angelos. ut putavit Tertullianus,

ANIMA

1 Prooemium-0026 7
Prooemium-0026 scientia comprehendit cognitionem entium generabilium quae anima carent.

2 Prooemium-0061 3
Prooemium-0061 agere de anima; est ergo unica scientia utriusque, cuius obiectum

3 Prooemium-0062 3

Prooemium-0062 est vivens, anima vero quasi primum obiectum.

4 Prooemium-0072 10

Prooemium-0072 illa est agere de principio formali animati, scilicet de anima.

5 Prooemium-0076 4

Prooemium-0076 "Quantum autem de anima secundum se ipsam prius determinatum

6 Prooemium-0109 7

Prooemium-0109 viventibus inter se, haec pars de anima est prima, quia dat notitiam primi

7 Prooemium-0110 5

Prooemium-0110 principii viventium, quod est anima. Ita Ammonius, Theophrastus.

8 Prooemium-0121 5

Prooemium-0121 est contemplandum, cum de anima corporisve officiis atque operibus

9 Prooemium-0125 1

Prooemium-0125 anima definitur. Quae ratio probabilis est, et talis ordo non esset *

10 Prooemium-0130 7

Prooemium-0130 corporis organici, ita corpus organicum sine anima cognosci non potest;

11 Prooemium-0149 4

Prooemium-0149 confuso hic de anima agatur, tamen dum de tribus gradibus animarum

12 Prooemium-0169 4

Prooemium-0169 3 arguitur de anima rationali, nam illa est immaterialis,

13 Prooemium-0173 9

Prooemium-0173 De partibus animalium, cap 1, videtur dicere quod anima rationalis

14 Prooemium-0175 5

Prooemium-0175 Confirmatur, nam abstractior est anima rationalis *

15 Prooemium-0196 2

Prooemium-0196 et anima eorum est natura, ut dictum est 2 Physicorum, in principio; et

16 Prooemium-0198 7

Prooemium-0198 naturalem philosophum magis debere agere de anima quam de

17 Prooemium-0210 6

Prooemium-0210 propter difficultatem dictam supra de anima rationali. Cui sub hac *

18 Prooemium-0211 6

Prooemium-0211 distinctione responderi solet communiter: In anima rationali duo sunt:

- 19 Prooemium-0219 7
Prooemium-0219 Physicam. Et hoc modo agit de anima Aristoteles, lib 3; et colligitur.
- 20 Prooemium-0253 3
Prooemium-0253 corpore et anima rationali. Nec etiam intelligit dialecticum numquam
- 21 Prooemium-0284 5
Prooemium-0284 obiecto Physicae; ergo et anima rationalis, quae est forma ipsius
- 22 Prooemium-0286 3
Prooemium-0286 Confirmatur, nam anima rationalis habet essentialiter
- 23 Prooemium-0291 2
Prooemium-0291 Item, anima habet omnes suas proprietates cum aliqua *
- 24 Prooemium-0293 2
Prooemium-0293 Item, anima rationalis absolute est natura, et homo, ens *
- 25 Prooemium-0297 4
Prooemium-0297 quodammodo ab ipsa anima rationali ut sic.
- 26 Prooemium-0299 3
Prooemium-0299 procedunt ab anima rationali ut sic, quia non conveniunt nisi soli
- 27 Prooemium-0324 2
Prooemium-0324 sed anima rationalis ut sic est, est de obiecto Physicae; ergo intellectus
- 28 Prooemium-0325 5
Prooemium-0325 et voluntas qui ab anima, ut rationalis est, dimanant.
- 29 Prooemium-0326 8
Prooemium-0326 16 Conclusio. Est ergo de consideratione Physicae anima rationalis
- 30 Prooemium-0333 6
Prooemium-0333 scilicet esse intellectivum. Et etiam anima rationalis habuit differentiam.
- 31 Prooemium-0335 7
Prooemium-0335 praedicata plura pertinet homo et eius anima ad Metaphysicam quam
- 32 Prooemium-0337 10
Prooemium-0337 18 Per haec patet solutio ad tertium, nam licet anima possit
- 33 Prooemium-0341 10
Prooemium-0341 quantum ad actualem existentiam, magis pendet a materia quam anima
- 34 Prooemium-0343 3
Prooemium-0343 quantitas quam anima, quia quantitas potest concipi sine ullo ordine,

- 35 Prooemium-0344 1
Prooemium-0344 anima vero non.
- 36 Prooemium-0349 9
Prooemium-0349 expositio est quod ibi loquatur Philosophus de nostra anima rationali, et
- 37 Prooemium-0365 1
Prooemium-0365 anima est principium vel augendi vel movendi localiter, intelligendi
- 38 Prooemium-0383 5
Prooemium-0383 Tandem est falsum in anima rationali non esse id cuius gratia.
- 39 Prooemium-0386 1
Prooemium-0386 anima intellectiva humana, sed agere de intellectu et mente absolute et
- 40 Prooemium-0403 8
Prooemium-0403 quod si haec scientia ageret de illa anima, ageret de omni re. Quae
- 41 Prooemium-0421 3
Prooemium-0421 mens seu anima non est principium intrisecum motus eius, in quo est,
- 42 Prooemium-0422 3
Prooemium-0422 quia est anima improprie, sed est principium intellectionis quae non
- 43 Prooemium-0427 9
Prooemium-0427 23 Ultimo tandem est advertendum circa hoc, quod anima nostra
- 44 Prooemium-0439 7
Prooemium-0439 Metaphysicae, tx, 167, coepit tractationem de anima separata, quam
- 45 Prooemium-0532 9
Prooemium-0532 Comparando autem scientias naturales inter se, scientia de anima
- 46 Prooemium-0546 2
Prooemium-0546 de anima, quia totum est nobilius parte.
- 47 Prooemium-0554 3
Prooemium-0554 hic de anima.
- 48 Prooemium-0581 5
Prooemium-0581 animatum, ut praescindit ab anima, non est perfectius. Sed contra:
- 49 Prooemium-0586 1
Prooemium-0586 anima, alia de corpore animato, ut inter eas fieri possit comparatio,
- 50 Prooemium-0591 7
Prooemium-0591 excedat scientiam de parte. Posset tamen anima a corpore organico, ut

- 51 Prooemium-0592 10
Prooemium-0592 est alia pars compositi, praescindi, et tunc scientia de anima erit *
- 52 Prooemium-0616 10
Prooemium-0616 veritatis, ita ex hac parte laudanda est scientia de anima, et utilissima
- 53 Prooemium-0649 10
Prooemium-0649 secundus modus est sensus Aristotelis. Subdit enim: "Est enim anima
- 54 Prooemium-0685 4
Prooemium-0685 parte qua de anima rationali disserit, nam haec pars est nobilissima,
- 55 d. 1-0009 12
d. 1-0009 perfectio, non ut actus secundus, sed ut actus primus. Et ideo anima
- 56 d. 1-0011 5
d. 1-0011 Tertia conclusio: Corpus cuius anima est actus debet
- 57 d. 1-0014 5
d. 1-0014 habens, non cum vacat anima, sed cum illam habet.
- 58 d. 1-0018 7
d. 1-0018 Sexta conclusio: Ex tali corpore et anima fit proprium
- 59 d. 1-0026 1
d. 1-0026 anima eo modo sit actus corporis quo gubernator actus est navis. Haec
- 60 q. 1-0002 2
q. 1-0002 Utrum anima sit actus tamquam vera forma substantialis.
- 61 q. 1-0010 5
q. 1-0010 quam actuet; at vero anima supponit substantiam completam. *
- 62 q. 1-0012 5
q. 1-0012 Et confirmatur, nam si anima informaret, eodem modo
- 63 q. 1-0015 5
q. 1-0015 est quae dat esse; anima autem est quae dat esse viventis; ergo.
- 64 q. 1-0016 3
q. 1-0016 2 Utrum anima ut sic sit forma informans. In hac quaestione non
- 65 q. 1-0017 5
q. 1-0017 quaerimus in particulari, an anima sensitiva, vel rationalis, sit vera
- 66 q. 1-0021 2
q. 1-0021 de anima rationali et de aliis, an vere informant; quod erit quaerere

- 67 q. 1-0055 3
q. 1-0055 est ipsa anima, ut multi improprie dicunt, sed anima est principium
- 68 q. 1-0055 9
q. 1-0055 est ipsa anima, ut multi improprie dicunt, sed anima est principium
- 69 q. 1-0071 11
q. 1-0071 quae vivunt debet esse aliquod principium vitae, et illud dicitur anima.
- 70 q. 1-0073 4
q. 1-0073 4 Quid sit anima. Pro quo est primo notanda controversia illa
- 71 q. 1-0129 3
q. 1-0129 substantialia perfectissima; anima autem est id quo vivens in esse animati
- 72 q. 1-0131 3
q. 1-0131 Item, quia anima est primum principium omnium *
- 73 q. 1-0138 7
q. 1-0138 8 Secunda pars conclusionis probatur. Quia anima
- 74 q. 1-0149 4
q. 1-0149 tamen totum erit anima, quia non omnes operationes illius compositi
- 75 q. 1-0150 9
q. 1-0150 sunt principia vitae; quia non materia, est ergo anima substantialis
- 76 q. 1-0152 5
q. 1-0152 Aliter demonstratur conclusio, nam anima est quo vivens
- 77 q. 1-0162 4
q. 1-0162 forma substantialis; sed anima in viventibus est primum principium *
- 78 q. 1-0180 2
q. 1-0180 ipsa anima intrinsece componat substantiam animati.
- 79 q. 2-0002 2
q. 2-0002 Utrum anima sit actus primus et quomodo.
- 80 q. 2-0024 12
q. 2-0024 comparat animam ad scientiam, quae est actus medius, et ait quod anima
- 81 q. 2-0029 3
q. 2-0029 Primum: Quod anima debet esse perfectissimus actus; *
- 82 q. 2-0030 10
q. 2-0030 perfectior autem est actus secundus quam primus; est ergo anima actus

- 83 q. 2-0047 7
q. 2-0047 est separabilis ab actu secundo; sed anima non est separabilis semper
- 84 q. 2-0048 5
q. 2-0048 ab operatione, ut in anima vegetativa patet; non est ergo anima *
- 85 q. 2-0048 11
q. 2-0048 ab operatione, ut in anima vegetativa patet; non est ergo anima *
- 86 q. 2-0051 7
q. 2-0051 actus primus, et idem est de anima, "materialiter" est *
- 87 q. 2-0069 3
q. 2-0069 huiusmodi est anima et similes actus primi; ergo. Probatur minor, nam
- 88 q. 2-0157 3
q. 2-0157 generis est anima rationalis quae cessare potest ab operatione.
- 89 q. 2-0167 11
q. 2-0167 indefinite ex parte operationis, id est, quod licet non omnis anima
- 90 q. 2-0172 9
q. 2-0172 imperfectio, quae omnibus formis inanimatis convenit; ergo, cum anima
- 91 q. 2-0178 10
q. 2-0178 pro liberate sua potest ab illa cessare; at vero anima sensitiva, licet
- 92 q. 2-0180 10
q. 2-0180 cessandi ab operatione: aut per somnum aut per appetitum; anima vero
- 93 q. 2-0198 5
q. 2-0198 operationes quarum principium est anima; ergo sumit actum primum
- 94 q. 2-0209 6
q. 2-0209 tamen ideo vult quod omnis anima possit se habere ad modum *
- 95 q. 2-0224 3
q. 2-0224 Probatur, nam anima ut sic non necessario transcendit *
- 96 q. 2-0233 5
q. 2-0233 operandum; quamvis ergo ista anima habeat modum et terminum in his *
- 97 q. 2-0239 4
q. 2-0239 cuicumque animae, ut anima est, non repugnat esse actum primum
- 98 q. 2-0244 3
q. 2-0244 potest de anima in communi indefinite, tamquam inferius de *

- 99 q. 2-0249 9
q. 2-0249 primum illo secundo modo; et in hoc superat anima ut sic formam
- 100 q. 2-0252 9
q. 2-0252 latitudo formarum est subdita operationi suae. At vero anima est *
- 101 q. 2-0257 7
q. 2-0257 dominio operationum, sed in hoc quod anima est principium operationum,
- 102 q. 3-0002 2
q. 3-0002 Utrum anima dicat essentialem ordinem ad corpus organicum.
- 103 q. 3-0011 1
q. 3-0011 anima autem intrinsece et essentialiter relationem non includit, alias
- 104 q. 3-0017 3
q. 3-0017 inconueniens, nam anima diceret essentialem ordinem ad accidentia.
- 105 q. 3-0025 11
q. 3-0025 subiectum, potentia ad obiectum, etc. Propria autem quaestio est, an anima
- 106 q. 3-0033 3
q. 3-0033 Probatur conclusio, anima essentialiter est forma; et
- 107 q. 3-0041 3
q. 3-0041 Confirmatur, quia anima essentialiter est pars; omnis
- 108 q. 3-0062 6
q. 3-0062 videndum superest quid primum habeat anima in hac parte.
- 109 q. 3-0083 6
q. 3-0083 Et hinc secundo differt, quod anima requirit materiam alio
- 110 q. 3-0096 9
q. 3-0096 corpus eiusdem rationis secundum omnes partes; omnis vero anima
- 111 q. 3-0098 5
q. 3-0098 Et ratio est, quia anima, cum sit perfectior forma quam
- 112 q. 3-0101 4
q. 3-0101 artificio et diversitate; anima vero habet diversitatem magnam in operibus
- 113 q. 3-0104 1
q. 3-0104 anima est perfectior. Quod optime notat Philosophus, 2 De partibus
- 114 q. 3-0108 4
q. 3-0108 forma non est anima. Respondetur quod illa diversitas partium
- 115 q. 3-0121 7
q. 3-0121 modum informandi eiusdem formae. Nam sicut anima plantae per

116 q. 3-0122 10
q. 3-0122 diversas sui partes distinctas etiam partes organicas constituit, ita anima

117 q. 3-0124 10
q. 3-0124 Quod sic intelligi potest, quia ex vi modi quo anima informat caput,

118 q. 3-0126 3
q. 3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in

119 q. 3-0137 9
q. 3-0137 nam sicut forma ignis requirit materiam dispositam, ita anima. Quamvis

120 q. 3-0139 1
q. 3-0139 anima vero in diversis partibus requirit diversas dispositiones iuxta

121 q. 3-0142 8
q. 3-0142 gradum essendi superantem latitudinem corporis; at vero anima superat,

122 q. 3-0143 7
q. 3-0143 et dat gradum vitae. Et ideo anima dicitur supponere corpus tamquam

123 q. 3-0145 4
q. 3-0145 sed quod ipsa anima, ut conferens gradum vitae, supponat gradum

124 q. 3-0162 6
q. 3-0162 Quae forma non est nisi anima, et tale corpus organicum est ipsum

125 q. 3-0171 7
q. 3-0171 formis distinguitur, et ratione cuius requirit anima in materia *

126 q. 3-0175 9
q. 3-0175 9 Sed forte dices quod neutro modo potest anima dicere ordinem

127 q. 3-0180 3
q. 3-0180 est posterius anima, et includens illam; ergo nec ad illud potest habere

128 q. 3-0191 1
q. 3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in

129 q. 3-0191 11
q. 3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in

130 q. 3-0201 4
q. 3-0201 finis, prius, quia anima de se ordinatur ad constitutionem compositi;

131 q. 3-0204 9
q. 3-0204 sicut potentia per actum optime definitur, ita etiam anima per suum

- 132 q. 3-0212 5
q. 3-0212 10 Sed quaeres, an anima dicat ordinem ad corpus organicum, ut
- 133 q. 3-0215 7
q. 3-0215 idem; et sic cessat quaestio, quia anima eodem actu informat materiam
- 134 q. 3-0217 5
q. 3-0217 a nobis ratione distinguatur; anima autem non sic ordinatur ad *
- 135 q. 3-0239 12
q. 3-0239 formalem ab eo ad quod ordinatur, ut patet, nam potest manere anima
- 136 q. 3-0245 7
q. 3-0245 12 Sic ergo dicendum est de anima quod ex natura sua ordinatur ad
- 137 q. 4-0033 3
q. 4-0033 praecedentibus, nam anima essentialiter est forma et actus primus in quo cum
- 138 q. 4-0088 8
q. 4-0088 hic, dum ait quod ex corpore et anima fit unum, loquitur de corpore
- 139 q. 4-0104 1
q. 4-0104 anima sit dicendum est quod sit actus, etc", et deinde: "Universaliter
- 140 q. 4-0105 4
q. 4-0105 diximus igitur quid anima sit." Idem colligitur ex cap 2, ubi
- 141 q. 4-0109 4
q. 4-0109 Item patet, nam anima dicit unum conceptum communem et
- 142 q. 4-0113 4
q. 4-0113 animantia; ergo et anima ad omnes animas.
- 143 q. 4-0118 2
q. 4-0118 propria anima non est, ut intelligentia caeli, illi non conveniat univoce
- 144 q. 4-0119 11
q. 4-0119 definitio; et merito, quia illa non est univoce neque proprie anima.
- 145 q. 4-0125 6
q. 4-0125 convenit cuicumque rei quae proprie anima est. Quod si alicui haec
- 146 q. 4-0126 7
q. 4-0126 definitio non convenit, illa non est anima.
- 147 q. 4-0138 7
q. 4-0138 tamquam recipienti. Cum ergo dicit quod anima est principium "quo

- 148 q. 4-0151 8
potentia, etc, quae non sunt animae; sed anima est illud principium
- 149 q. 4-0155 2
q. 4-0155 nam anima non est quaelibet forma, sed illa quae est principium *
- 150 q. 4-0201 4
q. 4-0201 substantiali, ut est anima: Informat enim, et est principium operandi; et
- 151 q. 4-0242 6
q. 4-0242 animae. Componitur enim vivens ex anima secundum id quod est illi
- 152 q. 4-0275 2
q. 4-0275 an anima sit principium operandi quam an sit principium essendi; et
- 153 q. 4-0297 4
q. 4-0297 est falsa: "Quia anima est principium operandi, ideo est principium
- 154 q. 4-0298 7
q. 4-0298 essendi"; quin potius e contra: "Quia anima est principium essendi,
- 155 q. 4-0305 5
q. 4-0305 ad quem intrisece ordinatur anima, est ad dandum esse et vivificandum
- 156 q. 4-0307 10
q. 4-0307 per causales propositiones rem explicando, haec est vera: "Quia anima
- 157 d.2-0013 5
d.2-0013 primo convenit, nutritiva namque anima et caeteris inest, et prima est.
- 158 d.2-0026 2
d.2-0026 inferior anima continet superiorem, ut sensitiva vegetativam, et *
- 159 q.1-0002 9
q.1-0002 Utrum forma, quae est principium nutritionis, sit vera anima, atque adeo
- 160 q.1-0009 10
q.1-0009 rationem vitae, et an tale principium ut sic sit anima, illud in *
- 161 q.1-0037 6
q.1-0037 3 Si forma vegetativa esset anima, planta viveret, essentque
- 162 q.1-0050 12
q.1-0050 hoc Stoicis, quod videtur sequi D Augustinus, lib De spiritu et anima,
- 163 q.1-0055 8
q.1-0055 3 Prima conclusio: Forma vegetativa est vere anima. Unde

- 164 q.1-0202 6
q.1-0202 8 Quintum argumentum petit, an anima vegetativa sit actus
- 165 q.1-0206 4
q.1-0206 numquam est separabilis anima vegetativa, nempe a continua alteratione
- 166 q.1-0241 8
q.1-0241 primus ab intrinseco separabilis, nihilominus est vera anima, quia illud
- 167 q.2-0002 9
q.2-0002 Utrum forma quae est principium sentiendi sit vera anima.
- 168 q.2-0007 10
q.2-0007 2 Argitur tamen in partem negativam, primo, quia omnis anima
- 169 q.2-0014 4
q.2-0014 Et confirmatur, nam anima est actus primus separabilis
- 170 q.2-0018 9
q.2-0018 hominum, communis sententia, quod haec forma est vera anima, et quod
- 171 q.2-0020 10
q.2-0020 4 Unde sit conclusio prima: Forma sensitiva est vera anima.
- 172 q.2-0031 6
q.2-0031 principium istarum actionum, est vera anima.
- 173 q.2-0036 3
q.2-0036 reperitur vera anima, etiam in mediis. Mirabile enim esset quod *
- 174 q.2-0037 5
q.2-0037 principium vegetandi esset vera anima, et non principium sentiendi, quod
- 175 q.2-0050 1
q.2-0050 anima.
- 176 q.2-0055 3
q.2-0055 separabilis ab anima rationali, quamvis non e contrario.
- 177 q.2-0077 6
q.2-0077 est separabilis ab illo; cumque anima sensitiva constituat gradum minus
- 178 q.2-0104 4
q.2-0104 insensato; est ergo anima sensitiva separabilis a rationali.
- 179 q.2-0113 8
q.2-0113 Cuius ratio redditur latius infra, agentes de anima rationali.

- 180 q.2-0132 3
q.2-0132 motivam; ergo anima sensitiva et motiva secundum locum eadem est.
- 181 q.2-0165 4
q.2-0165 operibus vegetativae partis anima occuparetur et recuperaret vires *
- 182 q.2-0171 3
q.2-0171 procedere ab anima, non ut anima, sed ut natura, et referri in generans;
- 183 q.2-0171 6
q.2-0171 procedere ab anima, non ut anima, sed ut natura, et referri in generans;
- 184 q.3-0009 5
q.3-0009 2 Ratio qua una anima dicatur materialis. Ad cuius evidentiam
- 185 q.3-0034 5
q.3-0034 3 In sola ergo anima humana habet locum proposita quaestio. Cuius
- 186 q.3-0046 5
q.3-0046 Et confirmatur. Quia alias anima crearetur; ergo actio
- 187 q.3-0050 8
q.3-0050 non alias, est materialis; huiusmodi autem est anima nostra; ergo.
- 188 q.3-0054 4
q.3-0054 Confirmatur, nam si anima non fit nisi cum corpore,
- 189 q.3-0064 4
q.3-0064 ergo similis est anima.
- 190 q.3-0077 4
q.3-0077 in 3 De anima, et Arabici, qui aiebant animam simul cum corpore
- 191 q.3-0388 3
q.3-0388 praecedenti, nam anima rationalis est per se subsistens; ergo est *
- 192 q.3-0441 3
q.3-0441 manifestatur in anima, nam corruptibile est quod ab aliquo agente
- 193 q.3-0446 10
q.3-0446 introducendo generet aliquid, et generando corrumpat aliud; sed in anima
- 194 q.3-0449 4
q.3-0449 principium corruptionis; in anima autem nostra non est materia, neque
- 195 q.3-0481 11
q.3-0481 evangelicarum, ait ex ore D Petri: "Si iustus Deus est, anima immortalis

- 196 q.3-0542 3
q.3-0542 quod si anima separata manet, illud sibi est naturale, non miraculum,
- 197 q.3-0543 10
q.3-0543 nam in ordine naturae nihil est miraculosum; si ergo anima ex natura
- 198 q.3-0553 4
q.3-0553 partem, quae est anima. Neque enim defuit homini providentia Dei
- 199 q.3-0615 4
q.3-0615 mente concipit, ita anima nostra, quando a sensibus sequestrata per
- 200 q.3-0623 5
q.3-0623 similitudinem ad Deum dicitur anima nostra a Platone emanatio quaedam
- 201 q.3-0676 2
q.3-0676 liberius anima et futura vita fruerentur, ut de Cleombroto refert
- 202 q.3-0734 12
q.3-0734 imaginatione non est, nec istud esse sine corpore potest. 2 Si anima humana
- 203 q.3-0750 4
q.3-0750 habent originem ab anima, et nulla a corpore, quia anima est primum
- 204 q.3-0750 10
q.3-0750 habent originem ab anima, et nulla a corpore, quia anima est primum
- 205 q.3-0753 9
q.3-0753 quod quaedam sunt operationes quae, licet originentur in anima,
- 206 q.3-0755 9
q.3-0755 dicuntur communes. Aliae vero operationes et oriuntur ab anima et in
- 207 q.3-0789 2
q.3-0789 Si anima habet, etc; sed habet, etc.
- 208 q.3-0796 10
q.3-0796 aliqua forma maneat post corruptionem totius, ut si est anima talis, ut
- 209 q.3-0806 3
q.3-0806 tractationem de anima rationali ad Metaphysicam pertinere aliquo modo
- 210 q.3-0817 5
q.3-0817 virtutis opus." Si autem anima esset mortalis, non esset virtus oppetere
- 211 q.3-0826 1
q.3-0826 anima non est separabilis. Sed adde ex 3 De Anima, tx. 30, quod

212 q.3-0829 2
q.3-0829 phantasia, anima non est separabilis; sed intelligere non est sine phantasia;

213 q.3-0830 2
q.3-0830 ergo anima non est separabilis.

214 q.3-0844 8
q.3-0844 a corpore ut a ministrante; et ita anima non habet operationem *

215 q.3-0848 2
q.3-0848 imaginatione, anima non est separabilis. aperte dicit quod si intellectio

216 q.3-0866 9
q.3-0866 intellectivam animae esse immaterialem; ergo idem cognovit de anima;

217 q.3-0892 3
q.3-0892 secundum Aristotelem anima nostra habet operationem independentem a

218 q.3-0898 1
q.3-0898 anima habet operationem propriam est separabilis, propositio illa est

219 q.3-0905 7
q.3-0905 Medium autem verum est: Quod si anima habet propriam operationem

220 q.3-0908 2
q.3-0908 si anima habet operationem propriam id est. independentem a corpore

221 q.3-0909 8
q.3-0909 omni modo, illa est immortalis; et quia anima potest habere istam

222 q.3-0912 5
q.3-0912 nam ad probandum quod anima habet operationem propriam, supponit

223 q.3-0922 9
q.3-0922 simpliciter et absolute indigerit phantasia, numquam posset esse anima

224 q.3-0930 4
q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra

225 q.3-0933 3
q.3-0933 dicere quod anima potest intelligere sine phantasia, est dicere quod

226 q.3-0972 4
q.3-0972 mortem non intelligit anima; ergo non operatur; ergo non est; ergo

227 q.3-0987 3
q.3-0987 simpliciter. De anima vero separata non negavit Aristoteles quod intelligat,

- 228 q.3-0994 9
q.3-0994 Unde de illo statu futurae vitae et de anima separata numquam aliquid
- 229 q.3-1012 8
q.3-1012 seminibus in potentia haberi statuendum est; de anima quoque sensitiva
- 230 q.3-1015 3
q.3-1015 modo quo anima sensitiva et vegetativa.
- 231 q.3-1022 1
q.3-1022 anima in materia disposita ad receptionem illius. Et haec de secunda
- 232 q.3-1024 3
q.3-1024 49 An anima sit immortalis secundum fidem. Circa tertiam
- 233 q.3-1036 9
q.3-1036 quae ad salutem humani generis pertinent, nam si anima esset peritura,
- 234 q.3-1038 10
q.3-1038 homini, si post hanc vitam nihil manet? Certe, si anima moritur, vana
- 235 q.3-1046 11
q.3-1046 Symbolo habetur: "Et regni eius non erit finis." Item, si anima
- 236 q.3-1051 3
q.3-1051 Item, si anima non manet quomodo est "sancta [...] et salubris [...]"
- 237 q.3-1056 3
q.3-1056 50 An anima sit ex natura sua immortalis, an vero ex gratia Dei. An
- 238 q.3-1063 8
q.3-1063 1 Quia Sacra Scriptura tantum dicit quod anima manet in
- 239 q.3-1070 6
q.3-1070 4 Quia Angeli perfectiores sunt anima, ut colligit *
- 240 q.3-1112 4
q.3-1112 Item, secundum fidem anima est spiritualis; ergo et *
- 241 q.3-1161 2
q.3-1161 tamen anima est tantum forma, etiam secundum fidem, ut infra *
- 242 q.3-1162 11
q.3-1162 dicitur, et ideo non potuit fingi composita ex corpore et anima; unde
- 243 q.3-1165 10
q.3-1165 corpore, necessario eorum forma deberet poni spiritualis, sicut est anima

- 244 q.3-1193 8
q.3-1193 Ad secundum respondetur quod licet homo generetur, anima
- 245 q.4-0002 7
q.4-0002 Utrum principium intellectivum hominis sit vera anima illius.
- 246 q.4-0023 5
q.4-0023 sed hoc non habet anima; ergo.
- 247 q.4-0025 5
q.4-0025 corporis; ergo multo minus anima id erit. Patet consequentia, quia
- 248 q.4-0026 1
q.4-0026 anima est abstractior et perfectior quam sua potentia et operatio; ergo
- 249 q.4-0049 7
q.4-0049 fuerat. Hoc autem videtur inconueniens, quia anima semel separata
- 250 q.4-0053 4
q.4-0053 hominum, quia illa anima non deberet perpetuo manere violenter; ergo
- 251 q.4-0055 8
q.4-0055 10 arguitur: Si principium intellectivum est vera anima,
- 252 q.4-0074 4
q.4-0074 sic, sed ab anima sensitiva; et non ab anima sensitiva in genere; ergo
- 253 q.4-0074 9
q.4-0074 sic, sed ab anima sensitiva; et non ab anima sensitiva in genere; ergo
- 254 q.4-0137 2
q.4-0137 ergo anima, quae constituit hominem in esse hominis, est superioris
- 255 q.4-0152 3
q.4-0152 tantum, sicut anima equi; erit ergo homo essentialiter brutum, quod
- 256 q.4-0157 5
q.4-0157 vera forma et mea anima. Antecedens patet experientia.
- 257 q.4-0186 2
q.4-0186 est anima nostra, ergo intellectus non est potentia nostra. Consequens est
- 258 q.4-0194 3
q.4-0194 distinctus ab anima sive non, quia ad hoc nihil refert; ergo debet esse in
- 259 q.4-0205 5
q.4-0205 compositum ex materia et anima illa sensitiva, sed etiam includit substantiam

- 260 q.4-0215 8
q.4-0215 lassato corpore et sensibus laesis, non potest anima nostra intelligere,
- 261 q.4-0245 5
q.4-0245 extremis; huiusmodi autem est anima nostra, quae cum formis angelicis
- 262 q.4-0254 7
q.4-0254 a 1, circa 1, ait quod anima, ut intellectiva, non est actus corporis.
- 263 q.4-0255 7
q.4-0255 Sed dicendum rationes factas demonstrare quod anima intellectiva ut
- 264 q.4-0275 12
q.4-0275 hominem in esse hominis est vera forma hominis; sed illud est anima *
- 265 q.4-0278 2
q.4-0278 Item, anima intellectiva ut sic non est substantia completa;
- 266 q.4-0284 2
q.4-0284 Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a
- 267 q.4-0288 3
q.4-0288 oriri ex anima ut sensitiva est, sed ut intellectiva, ut sunt esse risibilem,
- 268 q.4-0293 10
q.4-0293 ex eo quod secundum Aristotelem intelligentia movens caelum est anima
- 269 q.4-0301 8
q.4-0301 huiusmodi formam et actum, et quod ex anima et corpore fit proprie
- 270 q.4-0304 9
q.4-0304 "Id quo vivimus et sentimus est forma"; sed anima est id quo
- 271 q.4-0306 10
q.4-0306 substantia sit divisa in materiam et formam et compositum, anima est
- 272 q.4-0308 3
q.4-0308 scilicet et anima; et ideo anima corporis est actus. Et infra inquit: "Et
- 273 q.4-0308 6
q.4-0308 scilicet et anima; et ideo anima corporis est actus. Et infra inquit: "Et
- 274 q.4-0313 4
q.4-0313 intelligendi est vera anima; ergo est vera forma informans. Minor probatur,
- 275 q.4-0329 1
q.4-0329 anima, scilicet in planta et in bruto et in homine; et inquit quod *

- 276 q.4-0330 1
q.4-0330 anima bruti continet animam vegetativam, et anima hominis utramque.
- 277 q.4-0330 7
q.4-0330 anima bruti continet animam vegetativam, et anima hominis utramque.
- 278 q.4-0363 4
q.4-0363 intelligendi erit vera anima, atque adeo vera forma.
- 279 q.4-0391 14
q.4-0391 Aristotelis, lib 2, cap 1, in fine, ubi ait quod "nondum patet, an anima
- 280 q.4-0399 10
q.4-0399 in animam viventem." Quae verba sancti omnes explicant de anima
- 281 q.4-0404 3
q.4-0404 quod illa anima est nobilissima, excedens omnia sensibilia, et quod fit
- 282 q.4-0408 12
q.4-0408 quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima
- 283 q.4-0413 8
q.4-0413 Vide Castrum, lib 2 De haeresibus, verbo "anima", haer 2.
- 284 q.4-0415 12
q.4-0415 imaginem, etc." Haec enim similitudo non est in corpore, sed in anima
- 285 q.4-0418 10
q.4-0418 reliqua corporalia; superat autem tantum in intellectu et voluntate; anima
- 286 q.4-0427 6
q.4-0427 hominis, et tamen sunt ab anima intellectiva ut sic; ergo illa est quae
- 287 q.4-0435 8
q.4-0435 potentiarum eius; ergo homo componitur ex tali anima.
- 288 q.4-0450 5
q.4-0450 Athanasii habetur: "[...] sicut anima rationalis et caro unus et homo."
- 289 q.4-0455 4
q.4-0455 integra est homo; anima autem non subsistit nisi in parte, et ideo homo
- 290 q.4-0520 11
q.4-0520 possint recte convenire ad unum finem; sic autem se habent anima
- 291 q.4-0521 6
q.4-0521 nostra et materia, nam licet anima sit spiritualis et intellectiva, indiget

- 292 q.4-0523 6
q.4-0523 ideo ex tali corpore et anima optime fit unum compositum potens
- 293 q.4-0541 2
q.4-0541 quod anima rationalis est subsistens et habet proprium suum esse, in
- 294 q.4-0545 9
q.4-0545 esse animae et hominis est idem; et quando anima separatur a *
- 295 q.4-0547 2
q.4-0547 hoc anima est immortalis, quia est subiectum primum ipsius esse.
- 296 q.4-0561 6
q.4-0561 hominis est spirituale, sicut ipsa anima. Quae sententia ingeniosissima
- 297 q.4-0573 6
q.4-0573 essentia hominis non est sola anima, sed etiam materia; ergo existentia
- 298 q.4-0574 7
q.4-0574 hominis non est idem cum sola anima, sed etiam cum materia; *
- 299 q.4-0575 8
q.4-0575 existentia vero animae est idem cum sola anima; ergo distinguuntur.
- 300 q.4-0595 11
q.4-0595 illud, et componendo unam naturam, non repugnat. Et isto modo anima
- 301 q.4-0597 8
q.4-0597 Et ideo alii sunt qui respondent quod anima rationalis,
- 302 q.4-0603 3
q.4-0603 enim quod anima in corpore non subsistit per se ad subsistentiam totius;
- 303 q.4-0608 10
q.4-0608 docuerat, supra; sed intelligitur de distincto modo essendi, nam anima
- 304 q.4-0613 7
q.4-0613 Et probatur. Quia prius natura quam anima intelligatur
- 305 q.4-0616 5
q.4-0616 subsistit. Maior patet, quia anima rationalis creatur per se sine ulla
- 306 q.4-0624 3
q.4-0624 instrumentum coniunctum; anima vero non sic unitur materiae, sed solum
- 307 q.4-0626 4
q.4-0626 Confirmatur. Quia de anima dum est in corpore vere *

- 308 q.4-0627 3
q.4-0627 dicitur quod anima intelligit, sapit, etc; et hoc non alia ratione nisi
- 309 q.4-0630 4
q.4-0630 ubi ait quod anima sapit et intelligit; qui tamen, 1 lib dixerat quod
- 310 q.4-0631 1
q.4-0631 anima non ridet nec flet. Et ratio differentiae est, quia istae *
- 311 q.4-0632 9
q.4-0632 operationes fiunt cum corpore, illae autem in sola anima. Verum est tamen, ut
- 312 q.4-0634 10
q.4-0634 intelligere per animam quam animam ipsam, quia licet subsistat anima,
- 313 q.4-0647 7
q.4-0647 haec duo distincta sint, et in anima rationali naturaliter separentur, non
- 314 q.4-0665 1
q.4-0665 anima ex natura sua est quid partiale et ordinatur ad constitutionem
- 315 q.4-0669 10
q.4-0669 et ad 3 clarius, quam explicat per operationes, nam anima nostra in
- 316 q.4-0696 11
q.4-0696 22 Ad quintum respondet D Thomas, supra, a 4, quod anima
- 317 q.4-0701 6
q.4-0701 non est abstractior neque perfectior anima, quidquid Ferrariensis dicat,
- 318 q.4-0703 9
q.4-0703 comparatio, cum sint diversorum ordinum; tamen utcumque fiat, anima
- 319 q.4-0707 11
q.4-0707 argumentum quod sicut potentia non est actus corporis, ita etiam anima non
- 320 q.4-0715 8
q.4-0715 Et hinc solvitur aliud argumentum, scilicet quod anima
- 321 q.4-0722 8
q.4-0722 in suo esse; et hoc etiam efficit anima rationalis in homine; neque est
- 322 q.4-0726 11
q.4-0726 esse proportio; tamen illa non consistit in hoc, quod si anima est *
- 323 q.4-0736 1
q.4-0736 anima rationalis requirit, non potuit fieri unio inseparabilis, quia est

- 324 q.4-0737 7
q.4-0737 corpus contrarietati subiectum. Quapropter, licet ipsa anima sit *
- 325 q.4-0740 10
q.4-0740 Sed contra. Nam unio ad corpus est idem quod anima;
- 326 q.4-0741 3
q.4-0741 ergo manente anima, non potest destrui unio. Probo antecedens, quia
- 327 q.4-0743 4
q.4-0743 accidens, alias uniretur anima materiae medio accidenti; non *
- 328 q.4-0763 10
q.4-0763 substantia, scilicet homo, manet tamen entitas quae erat homo; anima
- 329 q.4-0782 12
q.4-0782 quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima
- 330 q.4-0788 9
q.4-0788 26 Circa nonum argumentum est difficultas communis de anima
- 331 q.4-0792 1
q.4-0792 anima semel separata semper maneret separata, naturaliter loquendo,
- 332 q.4-0794 5
q.4-0794 Est tamen advertendum quod anima non est tantum "quo
- 333 q.4-0802 4
q.4-0802 Fateor tamen quod anima separata non manet sine aliqua *
- 334 q.4-0853 2
q.4-0853 de anima Adae, quod fuerit ante suum corpus, quem tamen D Thomas
- 335 q.4-0871 8
q.4-0871 29 Et ratio philosophica est, quia cum anima sit vera forma, debet
- 336 q.4-0877 2
q.4-0877 de anima rationali.
- 337 q.4-0882 3
q.4-0882 Item, sicut anima ordinatur ad corpus, ita diversae animae
- 338 q.4-0888 8
q.4-0888 In fide etiam est alia ratio, quia anima extra corpus non
- 339 q.4-0895 11
q.4-0895 termino; primum est contra fidem, quia extra corpus non habet anima

- 340 q.4-0897 11
q.4-0897 vel demerita; ergo iam fuerunt in corporibus; ergo nulla est anima
- 341 q.4-0903 7
q.4-0903 Et patet ex dictis, quia unaquaeque anima coaptatur suo
- 342 q.4-0918 7
q.4-0918 18: "Omnes animae, meae sunt; sicut anima patris, ita et anima
- 343 q.4-0918 11
q.4-0918 18: "Omnes animae, meae sunt; sicut anima patris, ita et anima
- 344 q.4-0919 4
q.4-0919 filii"; et rursus: "anima quae peccaverit, ipsa morietur." Et passim
- 345 q.4-0921 6
q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad
- 346 q.4-0926 3
q.4-0926 31 An anima rationalis educatur de potentia materiae. Utrum anima
- 347 q.4-0926 10
q.4-0926 31 An anima rationalis educatur de potentia materiae. Utrum anima
- 348 q.4-0954 9
q.4-0954 lib 2. Idem D Augustinus, De spiritu et anima, si eius est opus,
- 349 q.4-0967 8
q.4-0967 33 Et ratio hoc convincens est: Quia anima non fit concurrente
- 350 q.4-0980 1
q.4-0980 anima neque corporeis subsistit temperamentis, sed a Deo superne
- 351 q.4-0990 14
q.4-0990 Scotus, in 4, d 43, q 2, a 2, ait quod secundum Aristotelem anima
- 352 q.4-1024 5
q.4-1024 sit necessarium, nam ipsa anima fit a Deo in materia disposita; ergo
- 353 q.4-1032 7
q.4-1032 In homine enim non est alia anima nisi rationalis; et quia in illa
- 354 d.2, q.5-0017 10
d.2, q.5-0017 in eodem supposito, ut in bruto, an re distinguantur anima vegetativa
- 355 d.2, q.5-0026 1
d.2, q.5-0026 anima, vel illa est sensitiva et vegetativa formaliter, vel non. Si primum,

- 356 d.2, q.5-0027 3
d.2, q.5-0027 ergo eadem anima est vegetativa, sensitiva et rationalis; ergo male
- 357 d.2, q.5-0028 2
d.2, q.5-0028 dividitur anima in illa tria membra, nam in divisione recta numquam
- 358 d.2, q.5-0033 4
d.2, q.5-0033 distinguuntur realiter; sed anima vegetativa et sensitiva sunt formae materiales
- 359 d.2, q.5-0056 2
d.2, q.5-0056 et anima, et corpus." [...], ubi Hieronymus et D Thomas advertunt
- 360 d.2, q.5-0060 7
d.2, q.5-0060 4 Sit tamen conclusio: Eadem numero anima est principium
- 361 d.2, q.5-0065 4
d.2, q.5-0065 Athanasii dicitur quod anima rationalis et caro unus est homo. Et in
- 362 d.2, q.5-0071 9
d.2, q.5-0071 tantum numerantur corpus et spiritus, id est, rationalis anima; ergo
- 363 d.2, q.5-0075 7
d.2, q.5-0075 viventem", ubi per "spiraculum" intelligitur "rationalis anima", et per illud
- 364 d.2, q.5-0083 3
d.2, q.5-0083 quasi nulla anima alia recesserit a corpore.
- 365 d.2, q.5-0085 10
d.2, q.5-0085 assumpsit numquam dimisit; si autem in homine esset alia anima praeter
- 366 d.2, q.5-0119 7
d.2, q.5-0119 Prima sit: Si in homine est anima sensitiva distincta a *
- 367 d.2, q.5-0121 4
d.2, q.5-0121 argumentor sic: Illa anima continetur sub genere animae sensitivae;
- 368 d.2, q.5-0123 10
d.2, q.5-0123 sub genere et non in specie; maxime quia illa anima essentialiter *
- 369 d.2, q.5-0124 3
d.2, q.5-0124 differt ab anima equi; est ergo in ultima specie animae sensitivae, sicut
- 370 d.2, q.5-0125 1
d.2, q.5-0125 anima equi; ergo constituit unum animal brutum, sicut anima equi.
- 371 d.2, q.5-0125 9
d.2, q.5-0125 anima equi; ergo constituit unum animal brutum, sicut anima equi.

- 372 d.2, q.5-0127 6
d.2, q.5-0127 essentialiter sit brutum. Secundum, quod anima rationalis *
- 373 d.2, q.5-0139 6
d.2, q.5-0139 generatio et corruptio, quia unaquaeque anima requirit suam actionem
- 374 d.2, q.5-0145 9
d.2, q.5-0145 posset, nisi esset unum principium principale et una anima quae per omnes
- 375 d.2, q.5-0152 3
d.2, q.5-0152 in eadem anima sensitiva attentata operatio unius sensus impedit *
- 376 d.2, q.5-0158 9
d.2, q.5-0158 alteratur. Quae docent ista omnia esse in eadem anima radicata.
- 377 d.2, q.5-0171 1
d.2, q.5-0171 anima. Et istae rationes probant etiam quod in brutis est eadem anima
- 378 d.2, q.5-0171 12
d.2, q.5-0171 anima. Et istae rationes probant etiam quod in brutis est eadem anima
- 379 d.2, q.6-0008 4
d.2, q.6-0008 sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum
- 380 d.2, q.6-0014 1
d.2, q.6-0014 anima oriuntur potentiae eiusdem ordinis cum potentiis alterius, ut ab
- 381 d.2, q.6-0015 1
d.2, q.6-0015 anima rationali oriuntur sensus, sicut ab anima sensitiva; et oriuntur
- 382 d.2, q.6-0015 7
d.2, q.6-0015 anima rationali oriuntur sensus, sicut ab anima sensitiva; et oriuntur
- 383 d.2, q.6-0016 8
d.2, q.6-0016 potentiae vegetativae, sicut a vegetativa; et illa anima confert etiam
- 384 d.2, q.6-0018 2
d.2, q.6-0018 ergo anima rationalis aliquo modo continet alias.
- 385 d.2, q.6-0020 5
d.2, q.6-0020 Communiter dici solet quod anima inferior eminenter continet superiorem et
- 386 d.2, q.6-0022 3
d.2, q.6-0022 1 Nam anima rationalis specificiter distinguitur a sensitiva
- 387 d.2, q.6-0024 3
d.2, q.6-0024 2 Quia anima formaliter sensitiva aut vegetativa dicitur animam

- 388 d.2, q.6-0026 3
d.2, q.6-0026 3 Quia anima vegetativa significat illam formam quae tantum
- 389 d.2, q.6-0027 6
d.2, q.6-0027 est principium operationum vegetatarum, et anima sensitiva significat
- 390 d.2, q.6-0032 6
d.2, q.6-0032 contineat; sed cum hoc modo anima perfectior continet imperfectiorem.
- 391 d.2, q.6-0036 12
d.2, q.6-0036 3 Cum hac opinione fere coincidit alia quae dicit quod in anima
- 392 d.2, q.6-0045 8
d.2, q.6-0045 inferioribus quando uniuntur in superioribus. Sic igitur anima vegetativa,
- 393 d.2, q.6-0050 5
d.2, q.6-0050 effectus autem formalis in anima rationali est unus illi adaequatus; ergo
- 394 d.2, q.6-0053 2
d.2, q.6-0053 Item, anima rationalis, ut rationalis est, dat esse sensitivum
- 395 d.2, q.6-0058 5
d.2, q.6-0058 in homine sit formaliter anima sensitiva et vegetativa videtur probari
- 396 d.2, q.6-0061 6
d.2, q.6-0061 quae sit formaliter talis; sed anima nostra dat in genere causae formalis
- 397 d.2, q.6-0090 12
d.2, q.6-0090 sicut equus; sed de essentia animalis est componi ex corpore et anima
- 398 d.2, q.6-0100 5
d.2, q.6-0100 sensitivarum; ergo est formaliter anima sensitiva. Tenet consequentia a
- 399 d.2, q.6-0103 5
d.2, q.6-0103 sentiendum; quae omnia habet anima rationalis.
- 400 d.2, q.6-0109 5
d.2, q.6-0109 viventis; est ergo formaliter anima primo constituens rem in esse viventis;
- 401 d.2, q.6-0110 4
d.2, q.6-0110 huiusmodi autem est anima vegetativa, quia illa dat primum gradum
- 402 d.2, q.6-0113 6
d.2, q.6-0113 ergo sensitivum; est ergo etiam anima sensitiva formaliter. Quae ratio
- 403 d.2, q.6-0118 4
d.2, q.6-0118 Dices: Est ergo anima nostra formaliter forma corporea.

- 404 d.2, q.6-0123 7
d.2, q.6-0123 capax trinae dimensionis. Quod potest facere anima terminando solum
- 405 d.2, q.6-0126 1
d.2, q.6-0126 anima nostra non distinguantur, saltem formaliter, rationes animae
- 406 d.2, q.6-0132 3
d.2, q.6-0132 rationalem; ergo anima rationalis et sensitiva in homine sunt idem *
- 407 d.2, q.6-0136 8
d.2, q.6-0136 omnibus, et patet ex definitionibus earum, quia anima rationalis est
- 408 d.2, q.6-0137 3
d.2, q.6-0137 principium intelligendi; anima sensitiva est principium sentiendi; haec
- 409 d.2, q.6-0141 5
d.2, q.6-0141 in homine reperitur formaliter anima rationalis et sensitiva, unaquaeque
- 410 d.2, q.6-0144 4
d.2, q.6-0144 3 arguitur, nam anima hominis et equi conveniunt univoce in
- 411 d.2, q.6-0147 6
d.2, q.6-0147 ergo a quocumque differt formaliter anima sensitiva equi, differt etiam
- 412 d.2, q.6-0148 2
d.2, q.6-0148 formaliter anima sensitiva hominis. Tenet consequentia, quia si aliqua
- 413 d.2, q.6-0151 3
d.2, q.6-0151 Rursus: Sed anima sensitiva equi differt formaliter ab
- 414 d.2, q.6-0152 1
d.2, q.6-0152 anima rationali, ut patet ex dictis evidententer; ergo et anima sensitiva
- 415 d.2, q.6-0152 10
d.2, q.6-0152 anima rationali, ut patet ex dictis evidententer; ergo et anima sensitiva
- 416 d.2, q.6-0153 5
d.2, q.6-0153 hominis differt formaliter ab anima rationali eiusdem; distinguuntur
- 417 d.2, q.6-0154 5
d.2, q.6-0154 ergo formaliter in homine anima sensitiva et rationalis. Et eadem
- 418 d.2, q.6-0155 4
d.2, q.6-0155 rationes sunt de anima vegetativa.
- 419 d.2, q.6-0167 8
d.2, q.6-0167 sicut homo componitur physice ex corpore et anima rationali, ita animal

- 420 d.2, q.6-0172 10
d.2, q.6-0172 constitui plantas. Nam ut Aristoteles ait, hic, cap 3, anima vegetativa
- 421 d.2, q.6-0186 8
d.2, q.6-0186 homo, et omnia haec habeat ab eadem anima, necessarium est quod
- 422 d.2, q.6-0187 2
d.2, q.6-0187 illa anima includat essentialiter constitutiva illorum trium praedicatorum,
- 423 d.2, q.6-0188 6
d.2, q.6-0188 atque adeo quod sit essentialiter anima vegetativa et sensitiva.
- 424 d.2, q.6-0196 3
d.2, q.6-0196 Unde in anima plantae et animalis est formaliter ratio animae *
- 425 d.2, q.6-0197 7
d.2, q.6-0197 vegetativae, tamen diverso modo, nam in anima animalis reperitur tantum
- 426 d.2, q.6-0203 8
d.2, q.6-0203 solum, sed essentialiter includit gradum vegetativum, ita anima sensitiva
- 427 d.2, q.6-0210 4
d.2, q.6-0210 dictum est de anima sensitiva respectu vegetativae dicendum est de *
- 428 d.2, q.6-0214 6
d.2, q.6-0214 enim vegetativa solet sumi pro anima quae secundum ultimam *
- 429 d.2, q.6-0216 7
d.2, q.6-0216 plantarum sunt vegetativae; et tali modo anima rationalis non est vegetativa,
- 430 d.2, q.6-0220 8
d.2, q.6-0220 retineat nomen generis. Et idem est de anima sensitiva, quae sumi solet
- 431 d.2, q.6-0222 8
d.2, q.6-0222 contentam in illo gradu; et isto modo anima rationalis non est formaliter
- 432 d.2, q.6-0230 4
d.2, q.6-0230 "sensitivam" sumi pro anima limitata ad illum gradum; tamen qui scit
- 433 d.2, q.6-0232 10
d.2, q.6-0232 2 colligitur ex dictis, quo sensu sit verum quod anima *
- 434 d.2, q.6-0255 1
d.2, q.6-0255 anima plantae, bruti et hominis duplicem habent convenientiam.
- 435 d.2, q.6-0259 2
d.2, q.6-0259 similiter anima hominis et bruti conveniunt in hoc quod sunt principia

- 436 d.2, q.6-0265 2
d.2, q.6-0265 nutritiva anima prima est et maxime communis. Et in hoc etiam sensu
- 437 d.2, q.6-0267 3
d.2, q.6-0267 Item, ab anima in communi isto modo explicata sumitur
- 438 d.2, q.6-0271 5
d.2, q.6-0271 tantum vegetativa est, ut anima plantae; alias non distingueretur a
- 439 d.2, q.6-0273 6
d.2, q.6-0273 bimembres in virtute continet, scilicet anima alia vegetativa tantum, alia
- 440 d.2, q.6-0283 1
d.2, q.6-0283 anima" in communi, et definiri, et dividi.
- 441 d.2, q.6-0284 6
d.2, q.6-0284 Et si hoc modo sumatur "anima", ut hic est divisum, potest
- 442 d.2, q.6-0286 6
d.2, q.6-0286 dividenda sumantur stricte, ita ut "anima vegetativa" significet animam
- 443 d.2, q.6-0287 8
d.2, q.6-0287 commensurata tantum operibus vegetativae partis, ut est anima *
- 444 d.2, q.6-0288 3
d.2, q.6-0288 plantae; et "anima sensitiva" pro anima commensurata omnibus vitalibus
- 445 d.2, q.6-0288 6
d.2, q.6-0288 plantae; et "anima sensitiva" pro anima commensurata omnibus vitalibus
- 446 d.2, q.6-0289 6
d.2, q.6-0289 operibus bruti, et illis tantum; "anima" vero "rationalis" pro anima
- 447 d.2, q.6-0289 10
d.2, q.6-0289 operibus bruti, et illis tantum; "anima" vero "rationalis" pro anima
- 448 d.2, q.6-0293 5
d.2, q.6-0293 qui omnes agunt de anima vegetativa, ut est communis omnibus *
- 449 d.2, q.6-0296 4
d.2, q.6-0296 nam scientia de anima vegetativa ut sic eadem est in planta et in *
- 450 d.2, q.6-0297 5
d.2, q.6-0297 animalibus; et scientia de anima sensitiva similiter. Unde definitiones *
- 451 d.2, q.6-0314 10
d.2, q.6-0314 11 Pro cuius expositione notandum est, 1, quod licet anima

452 d.2, q.6-0331 3
d.2, q.6-0331 inanimatae, et anima dicitur.

453 d.2, q.6-0337 9
d.2, q.6-0337 a principio intrinseco, et eius principium est propria anima, ut supra

454 d.2, q.6-0342 10
d.2, q.6-0342 in duobus gradum rerum inanimatarum: et ideo est propria anima,

455 d.2, q.6-0361 3
d.2, q.6-0361 membra, scilicet anima sensitiva et vegetativa, habent rationes formales

456 d.2, q.6-0362 6
d.2, q.6-0362 genericas; tertium vero membrum, scilicet anima rationalis, est in specie

ANIMABUS

1 q. 4-0235 4
q. 4-0235 clarius relucet in animabus materialibus, quae primo ordinantur ut

2 q.3-0006 9
q.3-0006 explicandam multo plura necessaria sunt quam in aliis animabus, de

3 q.3-1155 8
q.3-1155 incorporeos; tamen hoc multo certius est de animabus nostris. Et

4 q.4-0065 2
q.4-0065 ab animabus sensitivis aliorum animalium; ergo non potest habere

5 q.4-0920 7
q.4-0920 in Sacra Scriptura legitur distinctio in animabus hominum qui *

6 q.4-0964 6
q.4-0964 singillatim corda eorum." Quod de animabus sancti intelligunt. De qua

7 d.2, q.5-0004 5
d.2, q.5-0004 1 Diximus de singulis animabus, superest ut comparemus eas inter se,

8 d.2, q.5-0047 4
d.2, q.5-0047 lib De duabus animabus contra Manichaeos, tomo 6, *

9 d.2, q.6-0182 2
d.2, q.6-0182 ipsis animabus, quia cum illa viventia constituentur physice per ipsas

10 d.2, q.6-0193 1
d.2, q.6-0193 animabus. Anima enim vegetativa ut sic est quaedam ratio generica quae *

ANIMAE

1 Prooemium-0074 7

Prooemium-0074 hic in principio: "Propter haec utraque animae historiam rationabiliter

2 Prooemium-0091 4

Prooemium-0091 convenient, tamen etiam animae sunt, inquantum in illa radicanur; et

3 Prooemium-0129 7

Prooemium-0129 et e contra. Unde sicut cognitio animae pendet ex aliquali cognitione

4 Prooemium-0131 8

Prooemium-0131 et ideo melius est quod praecedat cognitio animae, quia principalior

5 Prooemium-0134 2

Prooemium-0134 quidditatem animae non requiritur exacta organorum cognitio, sed aliqualis

6 Prooemium-0138 2

Prooemium-0138 cognitionem animae secundum substantiam suam, et secundum proprietates

7 Prooemium-0168 3

Prooemium-0168 Operationes enim animae excedunt operationes naturae.

8 Prooemium-0201 6

Prooemium-0201 ut Albertus, lib De origine animae, cap 4. Constat enim omnem

9 Prooemium-0227 8

Prooemium-0227 finem. Tamen iudico absolute dicendum esse considerationem animae

10 Prooemium-0321 6

Prooemium-0321 Falluntur etiam dicentes potentiam materialem animae pertinere

11 Prooemium-0322 8

Prooemium-0322 ad Physicam, non vero intellectum et voluntatem animae, nam illius

12 Prooemium-0441 8

Prooemium-0441 24 Ex quibus aperte constat quod perfecta animae cognitio non potest

13 Prooemium-0484 9

Prooemium-0484 Alio modo potest esse utilis scientia ad bona animae, et

14 Prooemium-0492 6

Prooemium-0492 Anima, quae immortalitatem et nobilitatem animae ostendens, ad

15 Prooemium-0561 3

Prooemium-0561 negat proprietatibus animae, cum tamen id sit evidens, nam esse *

16 Prooemium-0565 2

Prooemium-0565 proprietates animae superant. Fundantur enim in essentia quadam prima

- 17 Prooemium-0569 2
Prooemium-0569 perfectio animae.
- 18 Prooemium-0576 1
Prooemium-0576 animae excellat, neque motorem primum ullo modo ad obiectum *
- 19 Prooemium-0584 5
Prooemium-0584 considerando ea quae sunt animae, et e contrario. Tamen et obiectio et solutio est
- 20 Prooemium-0603 3
Prooemium-0603 cognitionem nostrae animae et potentiarum eius, originem illius et capacitatem,
- 21 Prooemium-0608 8
Prooemium-0608 corrigendos. Ista enim omnia fundamentum habent in animae *
- 22 Prooemium-0636 10
Prooemium-0636 huius cognitio, nam illae agunt de habitibus, potentiis, operibus animae,
- 23 Prooemium-0639 8
Prooemium-0639 Magnorum Moraliū, cap 5, "opus esse, inquit, animae *
- 24 Prooemium-0642 3
Prooemium-0642 ex cognitione animae nostrae et intellectus facilius ascendimus ad *
- 25 Prooemium-0683 3
Prooemium-0683 et cognitio animae rationalis est omnium difficillima. Unde si *
- 26 d. 1-0002 3
d. 1-0002 De substantia animae in communi.
- 27 d. 1-0004 3
d. 1-0004 ubi investigans animae substantiam duas definitiones illius praebet, et
- 28 d. 1-0021 11
d. 1-0021 partibilis est, a corpore non est separabilis, nam aliquae partes animae
- 29 d. 1-0023 6
d. 1-0023 Octava conclusio: Nihil vetat aliquas animae partes
- 30 d. 1-0048 3
d. 1-0048 diversum genus animae, posseque separari ab eo cui accidit, sicut perpetuum
- 31 q. 1-0003 9
q. 1-0003 1 Placuit in his quaestionibus singulas particulas definitionis animae
- 32 q. 1-0019 5
q. 1-0019 quid sit de ratione animae, nam hoc cognito at semel statuto de ratione

- 33 q. 1-0020 1
q. 1-0020 animae esse quod sit vera forma informans corpus, quaeri poterit
- 34 q. 1-0022 4
q. 1-0022 an sint verae animae.
- 35 q. 1-0051 9
q. 1-0051 ibidem, cap 6, ait quod vivere est actus animae in eo quod est
- 36 q. 1-0106 8
q. 1-0106 esse animam mundi. Galenus, lib Quod mores animae sequantur *
- 37 q. 1-0179 8
q. 1-0179 haec unio non est sufficiens ad rationem animae, sed necesse est quod
- 38 q. 2-0166 2
q. 2-0166 definitione animae, et convenit omni, vel per non repugnantiam vel
- 39 q. 2-0196 5
q. 2-0196 Item, Aristoteles colligit definitionem animae, sumptis *
- 40 q. 2-0219 6
q. 2-0219 13 An sit de ratione animae habere aliquem modum cessandi ab *
- 41 q. 2-0221 1
q. 2-0221 animae habere aliquem modum cessandi ab operatione, qui ex *
- 42 q. 2-0222 11
q. 2-0222 perfectione proveniat. Ad quod respondetur hoc non esse de ratione animae
- 43 q. 2-0226 4
q. 2-0226 est de ratione animae posse dominari operationibus suis.
- 44 q. 2-0227 6
q. 2-0227 Item, quod est de ratione animae debet convenire omni *
- 45 q. 2-0228 1
q. 2-0228 animae; at vero animae vegetativae hoc non convenit. Haec enim semper
- 46 q. 2-0228 4
q. 2-0228 animae; at vero animae vegetativae hoc non convenit. Haec enim semper
- 47 q. 2-0236 1
q. 2-0236 animae ut sic, quia quod est de essentia animae universalis in omni
- 48 q. 2-0236 9
q. 2-0236 animae ut sic, quia quod est de essentia animae universalis in omni

49 q. 2-0239 2

q. 2-0239 cuicumque animae, ut anima est, non repugnat esse actum primum

50 q. 2-0247 3

q. 2-0247 tamen hoc animae in communi tribui, scilicet quod de se est *

51 q. 2-0248 5

q. 2-0248 contrahibilis ad specialem rationem animae, cui conveniat esse actum *

52 q. 2-0256 2

q. 2-0256 gradus animae sit perfectior, tamen ille excessus non consistit in *

53 q. 3-0021 9

q. 3-0021 3 Haec quaestio partim communis est partim propria animae. Est

54 q. 3-0029 2

q. 3-0029 essentia animae est aptitudo quam habet ad informandum corpus.

55 q. 3-0055 2

q. 3-0055 proprietatem animae, quae consequitur ex eius essentia, nam certe si

56 q. 3-0056 8

q. 3-0056 haec aptitudo ex essentia sequeretur, supponeret essentiam animae *

57 q. 3-0095 5

q. 3-0095 huiusmodi partibus proprium est animae. Aliae enim formae informant

58 q. 3-0134 5

q. 3-0134 consistit in modo informandi animae.

59 q. 3-0136 9

q. 3-0136 Uno modo pro materia sic disposita ad receptionem animae,

60 q. 3-0153 5

q. 3-0153 corpus" illud significat subiectum animae cum requisitis ut subiciatur illi,

61 q. 3-0166 4

q. 3-0166 materialis ad receptionem animae, hoc vero constituitur ex vi introductionis

62 q. 3-0167 1

q. 3-0167 animae.

63 q. 3-0169 8

q. 3-0169 definitione Aristotelis; et sic explicat optime quidditatem animae, nam

64 q. 3-0170 5

q. 3-0170 declarat modum proprium informandi animae, per quem ipsa ab aliis

- 65 q. 3-0224 5
q. 3-0224 responderi quod iste ordo animae, et similes, sunt relationes transcendentales,
- 66 q. 4-0002 5
q. 4-0002 Quenam sit quidditativa definitio animae et quomodo
- 67 q. 4-0004 4
q. 4-0004 1 Duas definitiones animae ex Aristotele, supra, habuimus, de quibus
- 68 q. 4-0013 5
q. 4-0013 1 non convenit omni animae, sed intellectivae tantum, quia sola
- 69 q. 4-0053 10
q. 4-0053 Naturalium, 1, ubi ait hanc definitionem non explicare essentiam animae.
- 70 q. 4-0057 6
q. 4-0057 per quid posterius circumscribit essentiam animae.
- 71 q. 4-0061 1
q. 4-0061 animae essentia; immo illa particula in uno sensu virtualiter includit
- 72 q. 4-0068 1
q. 4-0068 animae in ordine ad quem speciem sumit; si vero sumeretur pro materia
- 73 q. 4-0069 9
q. 4-0069 disposita, non tam proprie explicaret effectum formalem ipsius animae,
- 74 q. 4-0083 3
q. 4-0083 explicat quidditatem animae, ut dictum est.
- 75 q. 4-0096 3
q. 4-0096 convenit omni animae.
- 76 q. 4-0100 7
q. 4-0100 analogam, et non convenire proprie omni animae.
- 77 q. 4-0103 2
q. 4-0103 ratio animae, et postea concludit: "Si quid igitur commune de omni
- 78 q. 4-0108 6
q. 4-0108 prooemio proposuerat: an detur una animae communis ratio.
- 79 q. 4-0117 8
q. 4-0117 8 Verum est quod si quis nomen animae applicet alicui quae *
- 80 q. 4-0124 8
q. 4-0124 Cum ergo haec sit sola quidditativa definitio animae, univoce

- 81 q. 4-0151 6
q. 4-0151 potentia, etc, quae non sunt animae; sed anima est illud principium
- 82 q. 4-0159 2
q. 4-0159 definitionem animae in communi tribuit, sed etiam implicite admiscet
- 83 q. 4-0160 2
q. 4-0160 divisionem animae in rationalem, sensitivam et vegetativam, et omnium
- 84 q. 4-0162 6
q. 4-0162 sumi potest prout significat operationes animae vegetativae, id est, quo
- 85 q. 4-0171 8
q. 4-0171 Quocirca ex illis omnibus integratur una definitio animae in
- 86 q. 4-0172 8
q. 4-0172 communi, non quod omnia illa membra omni animae debeant *
- 87 q. 4-0179 2
q. 4-0179 instrumentum animae.
- 88 q. 4-0189 6
q. 4-0189 quia non datur per proprietatem animae, sed per intrinsecam quamdam
- 89 q. 4-0208 3
q. 4-0208 de quidditate animae, sed una earum est in qua essentia animae consistit,
- 90 q. 4-0208 11
q. 4-0208 de quidditate animae, sed una earum est in qua essentia animae consistit,
- 91 q. 4-0242 1
q. 4-0242 animae. Componitur enim vivens ex anima secundum id quod est illi
- 92 q. 4-0304 10
q. 4-0304 secundarius, sed primarius et intrinsecus; at vero finis intrinsecus animae
- 93 q. 4-0358 8
q. 4-0358 nam medium ipsius est quid posterius quam animae quidditas; neque
- 94 q. 4-0359 8
q. 4-0359 ordo ad operationem est causa finalis quidditatis animae, sed est finis
- 95 q. 4-0360 5
q. 4-0360 secundarius consequens primum finem animae, qui est dare esse *
- 96 q. 4-0365 6
q. 4-0365 ergo operatio est primus finis animae secundum se sumptae, sed

97 q. 4-0367 6

q. 4-0367 potest quod operatio est finis animae, et quod facta est propter *

98 q. 4-0394 11

q. 4-0394 demonstratio a priori; tamen ordo ad operationem non est finis animae

99 d.2-0003 7

d.2-0003 Aristoteles in hoc secundo capite divisionem animae in *

100 d.2-0006 5

d.2-0006 deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De

101 d.2-0019 4

d.2-0019 Quinta conclusio: Ista animae ratione semper *

102 d.2-0021 7

d.2-0021 Sexta conclusio: Animae plantarum et quaedam animae

103 q.1-0017 10

q.1-0017 actionis tendentis ad qualitatem non est sufficiens ad rationem animae; ergo

104 q.1-0036 4

q.1-0036 quod sit opus animae.

105 q.1-0044 5

q.1-0044 hoc est de ratione animae; ergo.

106 q.1-0083 6

q.1-0083 3 Ut patet ex definitione animae. Est enim principium *

107 q.1-0178 4

q.1-0178 proposito, operationes vegetativae animae, licet secundum genus *

108 q.1-0204 1

q.1-0204 animae, ut praecedenti disputatione dictum est.

109 q.1-0242 5

q.1-0242 non est de ratione animae.

110 q.2-0021 6

q.2-0021 Patet, 1 ex prima definitione animae; haec autem forma

111 q.2-0023 4

q.2-0023 est signum perfectioris animae, ut patet discurrendo per omnia *

112 q.2-0128 8

q.2-0128 potentiae sunt tamquam duo instrumenta partialia eiusdem animae, et

- 113 q.2-0164 6
q.2-0164 necessario debeant ab operatione sensitivae animae vacare, ut in solis
- 114 q.2-0167 7
q.2-0167 Ultimo nota quamdam esse operationem sensitivae animae,
- 115 q.2-0169 7
q.2-0169 Caietanus, supra, vult non esse operationem animae sensitivae; sed, ut
- 116 q.2-0170 6
q.2-0170 videtur, immerito, nam est operatio animae, et non alterius. Forte dicet
- 117 q.3-0004 3
q.3-0004 1 Cognitio animae intellectivae tanto nobis difficilior est, quanto ipsa
- 118 q.3-0023 2
q.3-0023 An animae brutorum sint immortales. Qua ratione concludit
- 119 q.3-0032 2
q.3-0032 immortalitate animae. De qua re vide D Thomam, 2 Contra Gentes,
- 120 q.3-0071 8
q.3-0071 resurrectionem, ut dicitur Act 23, simul negabant animae immortalitatem.
- 121 q.3-0075 11
q.3-0075 primum, nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut animae quam
- 122 q.3-0110 4
q.3-0110 si ergo operatio animae nostrae est spiritualis, etiam potentia; et si
- 123 q.3-0113 10
q.3-0113 cap 11. Et ideo D Augustinus, lib De immortalitate animae, volens
- 124 q.3-0114 2
q.3-0114 demonstrare animae immortalitatem, inquit esse incipiendum a *
- 125 q.3-0451 9
q.3-0451 Et haec est sola via speculativa ad demonstrandam animae
- 126 q.3-0455 1
q.3-0455 animae. Quamvis de hoc ipse Augustinus dicat, lib 1 Retractationum,
- 127 q.3-0478 3
q.3-0478 vita alia animae. Quae ratio videtur sumpta ex Iob, cap 21, et
- 128 q.3-0520 5
q.3-0520 quia Plato, Dialogo De animae immortalitate, sectione ultima, Sic ait:

- 129 q.3-0535 1
q.3-0535 animae sub caelo vagae doloribus saevis cruciatibusque aeternis
- 130 q.3-0548 4
q.3-0548 parte finis beatitudinis animae nostrae. Omnis enim res habet *
- 131 q.3-0551 4
q.3-0551 peccatis et contradictione animae et corporis; superest ergo illi alia
- 132 q.3-0561 8
q.3-0561 conforme lumini naturae, ergo immortalitas est naturalis animae nostrae.
- 133 q.3-0573 7
q.3-0573 32 Ultima via desumitur, quia immortalitas animae et eius cognitio
- 134 q.3-0578 5
q.3-0578 naturaliter homo cognoscere immortalitatem animae, nam ablato hoc *
- 135 q.3-0585 6
q.3-0585 33 Philosophorum sententiae de immortalitate animae.
- 136 q.3-0587 2
q.3-0587 cognoverunt animae immortalitatem, et hic communiter fuit sensus
- 137 q.3-0630 6
q.3-0630 Nyssenens, lib 2 De virtutibus animae, cap 9. Idem Porphyrius,
- 138 q.3-0678 9
q.3-0678 Praedicabilium. Referunt, inquam, quod lecto Platonis libro De animae *
- 139 q.3-0683 6
q.3-0683 mortis obicerunt, certe confisi de animae immortalitate. Unde D *
- 140 q.3-0688 4
q.3-0688 cum cognitio immortalitatis animae sit adeo necessaria ad recte *
- 141 q.3-0700 5
q.3-0700 36 Quid de immortalitate animae senserit Aristoteles. Sed forte *
- 142 q.3-0710 5
q.3-0710 Pomponatius, lib De immortalitate animae, et Caietanus, in 1 De Anima.
- 143 q.3-0711 8
q.3-0711 Alii vero sentiunt Aristotelem recte sensisse de animae nostrae
- 144 q.3-0723 2
q.3-0723 immortalitate animae, cap 1.

145 q.3-0727 9
q.3-0727 demonstrationem, vel quia nihil potuit dicere de statu animae separatae, ideo *

146 q.3-0743 8
q.3-0743 fundamenta et principia prima ad investigandam immortalitatem animae, ut
147 q.3-0747 7
q.3-0747 et communes. Fit enim hic comparatio animae ad corpus, non ad alia

148 q.3-0752 5
q.3-0752 omnis operatio vitalis est animae aliquo modo. Tamen est differentia,

149 q.3-0769 2
q.3-0769 independentia animae, et ex dependentia plurium operationum non colligitur

150 q.3-0770 2
q.3-0770 dependentia animae.

151 q.3-0779 8
q.3-0779 docet esse in nobis aliquam operationem propriam animae, nempe *

152 q.3-0793 6
q.3-0793 intellectus differt ab aliis partibus animae, sicut perpetuum a *

153 q.3-0823 7
q.3-0823 quod si aliqua operatio est propria animae, illa est intelligere; quod

154 q.3-0835 8
q.3-0835 43 Pro quo est notandum quod operatio animae dupliciter

155 q.3-0852 8
q.3-0852 Praeterea in illo textu ait quod propria animae *

156 q.3-0856 9
q.3-0856 prooemio statim ait: "Videntur autem et omnes affectus animae cum

157 q.3-0866 2
q.3-0866 intellectivam animae esse immaterialem; ergo idem cognovit de anima;

158 q.3-0876 7
q.3-0876 operationem communem, quae inest composito ratione animae; ergo e

159 q.3-0877 7
q.3-0877 contrario, illam vocat propriam, quae ipsi animae inhaeret, et non est

160 q.3-0878 5
q.3-0878 in ipso animali ratione animae; huiusmodi autem est omnis operatio

161 q.3-0887 7
q.3-0887 actus." Unde aperte docet aliquam potentiam animae esse separabilem,

162 q.3-0890 2
q.3-0890 propria animae.

163 q.3-0904 1
q.3-0904 animae immortalitatem, tam secundum Aristotelem, quam in re ipsa. *

164 q.3-0960 11
q.3-0960 phantasiae, et dependens ab illa eo modo quo alii affectus animae, nempe

165 q.3-0962 11
q.3-0962 intellectio non est sine corpore, id est, est operatio communis animae et *

166 q.3-0963 5
q.3-0963 corporis, et non propria animae. Et hic sensus est verus et consonus litterae

167 q.3-1005 9
q.3-1005 futuram vitam esse incertam, non quantum ad existentiam animae, sed

168 q.3-1016 10
q.3-1016 Sed hic locus petit quid Aristoteles senserit de origine animae

169 q.3-1028 9
q.3-1028 Probatur: Sap 2, 3 et 4 cap: "Iustorum animae in manu

170 q.3-1034 6
q.3-1034 Praeterea haec veritas de immortalitate animae est *

171 q.3-1092 1
q.3-1092 animae nullum miraculum Deus facit, nec Sacra Scriptura id narrat ut

172 q.3-1171 1
q.3-1171 animae esse demonstrabilem lumine naturali; et oppositum videtur mihi

173 q.3-1216 2
q.3-1216 spirituali animae.

174 q.4-0003 8
q.4-0003 1 Diximus in superioribus esse de ratione animae quod sit actus

175 q.4-0057 3
q.4-0057 tot sunt animae intellectivae quot homines fuerunt et sunt; ergo, *

176 q.4-0058 7
q.4-0058 exiliente mundo aeterno, essent nunc infinitae animae. Consequens autem

177 q.4-0138 5
q.4-0138 rationis et gradus quam animae brutorum; haec autem non poterit esse

178 q.4-0287 6
q.4-0287 humano resultant ex vi unionis animae cum corpore, quae non possunt

- 179 q.4-0290 8
q.4-0290 9 Secunda conclusio sit: Hanc veritatem de animae *
- 180 q.4-0296 14
q.4-0296 enim Aristoteles in hoc 2 lib, cap 1 et 2, esse de ratione animae
- 181 q.4-0314 7
q.4-0314 nam in omnibus his capitulis nomine "animae" comprehendit semper
- 182 q.4-0325 8
q.4-0325 Praeterea, cap 3, ait Aristoteles unam esse animae *
- 183 q.4-0326 5
q.4-0326 rationem quae convenit et animae in communi et omnibus contentis sub
- 184 q.4-0334 5
q.4-0334 Praeterea, ubicumque Aristoteles numerat animae potentias,
- 185 q.4-0335 10
q.4-0335 inter eas ponit intellectum seu intellectivum, et inter opera animae
- 186 q.4-0340 1
q.4-0340 animae, Averroistae explicant cogitativam seu ratiocinativam, per hoc
- 187 q.4-0344 2
q.4-0344 potentiam animae, subdit: "De intellectu contemplativo alia est ratio"; ubi
- 188 q.4-0347 8
q.4-0347 esse rationem, quia ille non est potentia animae. Themistius autem hic,
- 189 q.4-0350 1
q.4-0350 animae, intelligit ipsum intellectum spirituales prout coniungitur *
- 190 q.4-0354 1
q.4-0354 animae illum intellectum, quo nos intelligimus, discurremus, etc. Et ita
- 191 q.4-0358 3
q.4-0358 quamdam partem animae separabilem; et lib 1, tx 92, ait quod
- 192 q.4-0359 5
q.4-0359 intellectus, qui est potentia animae, non potest deputari alicui parti
- 193 q.4-0361 8
q.4-0361 Anima, cap 4, ait intelligere esse operationem animae. Est ergo *
- 194 q.4-0362 5
q.4-0362 secundum Aristotelem intellectus potentia animae; ergo principium *

- 195 q.4-0366 2
q.4-0366 potentiis animae? D Thomas sic illa interpretatur: Dixerat ibidem
- 196 q.4-0395 8
q.4-0395 13 Tertia conclusio: Haec veritas de informatione animae
- 197 q.4-0434 8
q.4-0434 et fruitionis divinae, et non nisi ratione animae intellectivae ut sic et
- 198 q.4-0439 9
q.4-0439 temere asserentem, aut vertentem in dubium, quod substantia animae
- 199 q.4-0545 2
q.4-0545 esse animae et hominis est idem; et quando anima separatur a *
- 200 q.4-0546 8
q.4-0546 corpore, esse, quod erat hominis, manet ipsius animae tantum; et propter
- 201 q.4-0566 10
q.4-0566 possumus. Et imprimis falsum arbitror quod esse hominis et animae sint
- 202 q.4-0570 11
q.4-0570 ergo esse hominis constat ex partiali esse materiae et esse animae; non
- 203 q.4-0571 4
q.4-0571 sic autem esse animae; ergo distinguuntur sicut pars et totum.
- 204 q.4-0575 3
q.4-0575 existentia vero animae est idem cum sola anima; ergo distinguuntur.
- 205 q.4-0728 7
q.4-0728 quod corpus sit aptissimum ad operationes animae exercendas. Si ergo
- 206 q.4-0744 5
q.4-0744 substantia, alias in separatione animae corrumpetur aliqua entitas *
- 207 q.4-0747 1
q.4-0747 animae; quod autem per se alicui convenit non potest separari ab eo, illo
- 208 q.4-0774 6
q.4-0774 corpori non convenit per se animae, id est, essentialiter, sed esse aptam
- 209 q.4-0776 8
q.4-0776 Potest tamen dici quod actualis unio convenit animae per se, quia non
- 210 q.4-0790 4
q.4-0790 quia de statu animae separatae est nobis instituenda specialis disputatio,

- 211 q.4-0825 3
q.4-0825 Status igitur animae separatae esset violentus isto primo modo, quia
- 212 q.4-0828 4
q.4-0828 27 De origine animae rationalis. Decimum argumentum petit ut
- 213 q.4-0829 3
q.4-0829 explicemus originem animae et modum inceptions eius. Quae res *
- 214 q.4-0836 9
q.4-0836 tot animas quot stellas, nam singulis stellis singulae animae *
- 215 q.40838 6
q.4-0838 Phaedone ait quod post mortem animae iudicantur, et quae *
- 216 q.4-0880 7
q.4-0880 secundum naturam suam; huiusmodi autem status animae est status
- 217 q.4-0882 9
q.4-0882 Item, sicut anima ordinatur ad corpus, ita diversae animae
- 218 q.4-0885 3
q.4-0885 Item, si animae essent prius corpore, infunderentur in
- 219 q.4-0890 2
q.4-0890 limbo; animae autem quae essent ante corpora non sunt in aliquo *
- 220 q.4-0894 3
q.4-0894 Item, tales animae vel essent in statu merendi, vel iam in
- 221 q.4-0901 5
q.4-0901 animam. Unde tot sunt animae quot fuerunt homines a principio
- 222 q.4-0907 3
q.4-0907 ergo producuntur animae quot fiunt homines; et tot postea manent
- 223 q.4-0912 1
q.4-0912 animae inter se distinguantur numero, et ab Angelis specie, non possunt
- 224 q.4-0913 7
q.4-0913 ad invicem transmutari; sunt ergo tot animae quot homines hactenus
- 225 q.4-0918 3
q.4-0918 18: "Omnes animae, meae sunt; sicut anima patris, ita et anima
- 226 q.4-0928 3
q.4-0928 dubium: Si animae incipiunt cum corporibus, quomodo et per

- 227 q.4-0933 7
q.4-0933 ut refert Augustinus, lib De origine animae, et lib De haeresibus,
- 228 q.4-0948 10
q.4-0948 costa Adae, et Gen 46 dicitur: "Istae sunt omnes animae quae [...]"
- 229 q.4-0992 2
q.4-0992 immortalitate animae cap 49 et 5.
- 230 q.4-1015 5
q.4-1015 illos homines. Nec creatio animae obstat quominus homo generet *
- 231 q.4-1019 5
q.4-1019 ponere illam in introductione animae rationalis. Et tandem fatetur quod
- 232 q.4-1020 5
q.4-1020 dispositiones materiales in virtute animae patris generantis possunt *
- 233 q.4-1027 1
q.4-1027 animae. Quod intelligendum est de dispositionibus accidentalibus ipsius
- 234 q.4-1033 3
q.4-1033 ratio sensitivae animae perfectiori modo continetur, ideo potentiae *
- 235 d.2, q.5-0002 2
d.2, q.5-0002 Utrum animae sensitiva, vegetativa et rationalis sint semper
- 236 d.2, q.5-0006 5
d.2, q.5-0006 quaestionis, nota quod istae animae non sunt ita diversae et repugnantes, ut
- 237 d.2, q.5-0018 11
d.2, q.5-0018 et sensitiva; et in homine, an re distinguantur tres dictae animae.
- 238 d.2, q.5-0021 7
d.2, q.5-0021 ubicumque sint observant eam distinctionem; sed animae istae tres *
- 239 d.2, q.5-0037 4
d.2, q.5-0037 in illis partibus animae distinguuntur realiter.
- 240 d.2, q.5-0040 9
d.2, q.5-0040 sensum et nutritionem, sunt in ea parte duae animae realiter distinctae
- 241 d.2, q.5-0054 10
d.2, q.5-0054 tomo 3, qui movebantur ex illo: "Benedicite spiritus et animae *
- 242 d.2, q.5-0079 6
d.2, q.5-0079 eam"; et loquitur de amore animae, ut sensitiva est; et de eadem

- 243 d.2, q.5-0088 7
d.2, q.5-0088 hominum deberent fieri de novo tot animae, quot sunt homines; quod
- 244 d.2, q.5-0105 6
d.2, q.5-0105 symbolo, et lib De origine animae, cap 22, Damascenus, lib 2 Fidei
- 245 d.2, q.5-0121 8
d.2, q.5-0121 argumentor sic: Illa anima continetur sub genere animae sensitivae;
- 246 d.2, q.5-0124 10
d.2, q.5-0124 differt ab anima equi; est ergo in ultima specie animae sensitivae, sicut
- 247 d.2, q.5-0133 7
d.2, q.5-0133 Et confirmatur, 1, ista ratio. Quia animae distinctae
- 248 d.2, q.5-0135 7
d.2, q.5-0135 dispositiones; ergo impossibile est quod duae animae differentes in gradu
- 249 d.2, q.5-0148 1
d.2, q.5-0148 animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo
- 250 d.2, q.6-0002 6
d.2, q.6-0002 Utrum sit recta et sufficiens animae divisio in
- 251 d.2, q.6-0007 11
d.2, q.6-0007 haec tria principia aliquando sunt unum et idem, ergo illae animae
- 252 d.2, q.6-0010 8
d.2, q.6-0010 In hac quaestione omnes qui tenent unitatem animae in *
- 253 d.2, q.6-0037 7
d.2, q.6-0037 rationali non possunt formaliter distingui rationes animae vegetativae
- 254 d.2, q.6-0047 6
d.2, q.6-0047 prout in quadam superiori ratione animae uniuntur, non distinguuntur
- 255 d.2, q.6-0092 9
d.2, q.6-0092 et equus non essent univoce animal, nam eorum animae sensitivae
- 256 d.2, q.6-0096 8
d.2, q.6-0096 hominis et equi conveniunt univoce in ratione animae sensitivae; ergo
- 257 d.2, q.6-0101 6
d.2, q.6-0101 definitione ad definitum, nam ratio animae sensitivae consistit in hoc
- 258 d.2, q.6-0126 8
d.2, q.6-0126 anima nostra non distinguantur, saltem formaliter, rationes animae

- 259 d.2, q.6-0145 2
d.2, q.6-0145 ratione animae sensitivae; alias homo et equus non essent univoce
- 260 d.2, q.6-0146 7
d.2, q.6-0146 animal; ergo habent eandem rationem formalem animae sensitivae;
- 261 d.2, q.6-0157 4
d.2, q.6-0157 quod istae tres animae considerari possunt aut secundum suas integras
- 262 d.2, q.6-0196 10
d.2, q.6-0196 Unde in anima plantae et animalis est formaliter ratio animae *
- 263 d.2, q.6-0198 4
d.2, q.6-0198 formalis ratio generica animae vegetativae, et specificatur per *
- 264 d.2, q.6-0199 6
d.2, q.6-0199 differentiam elevantem illam ad rationem animae sensitivae; in planta vero
- 265 d.2, q.6-0200 9
d.2, q.6-0200 specificatur per differentiam contrahentem illam ad esse talis animae
- 266 d.2, q.6-0215 11
d.2, q.6-0215 differentiam suam continetur in illo gradu; et isto modo solae animae *
- 267 d.2, q.6-0225 4
d.2, q.6-0225 invenit rationes formales animae vegetativae et sensitivae esse genericas.
- 268 d.2, q.6-0251 8
d.2, q.6-0251 inferiori et superiori. Et isto modo ratio animae vegetativae et sensitivae
- 269 d.2, q.6-0258 1
d.2, q.6-0258 animae vegetativae contrahibilem ad animam plantae et animalis. Et
- 270 d.2, q.6-0260 8
d.2, q.6-0260 sentiendi, et ab illis abstrahitur conceptus communis animae sensitivae,
- 271 d.2, q.6-0262 7
d.2, q.6-0262 Unde in hoc sensu conceptus communis animae est conceptus
- 272 d.2, q.6-0263 1
d.2, q.6-0263 animae vegetativae in communi, sicut conceptus viventis, est conceptus
- 273 d.2, q.6-0269 5
d.2, q.6-0269 Et iuxta hoc divisio animae in vegetativam, etc, sic explicanda est: Quod
- 274 d.2, q.6-0270 2
d.2, q.6-0270 nomine "animae vegetativae" in membro dividente intelligatur ea quae

275 d.2, q.6-0281 3
d.2, q.6-0281 viventis et animae, ut solum significet principium operationis vitalis,

276 d.2, q.6-0335 6
d.2, q.6-0335 operantis; et talis est operatio animae vegetativae, quae fit medio calore

277 d.2, q.6-0343 5
d.2, q.6-0343 immo constituit secundum genus animae.

278 d.2, q.6-0348 1
d.2, q.6-0348 animae. Et cum non possit fingi alia operatio elevatior a materia in

279 d.2, q.6-0349 8
d.2, q.6-0349 rebus materialibus, non poterit inveniri alius modus animae. Et ita

280 d.2, q.6-0353 3
d.2, q.6-0353 distinguimus gradus animae, non species ultimas, quia sub unoquoque

281 d.2, q.6-0360 9
d.2, q.6-0360 14 Ex quibus colliges quod in hac divisione animae duo priora

282 d.2, q.6-0367 3
d.2, q.6-0367 ergo quattuor animae.

283 d.2, q.6-0371 6
d.2, q.6-0371 concludit, quia tantum sunt tres animae. Unde sensitivum et *

284 d.2, q.6-0402 4
d.2, q.6-0402 respondetur quod istae animae sunt distinctae secundum proprias rationes

285 d.2, q.6-0404 7
d.2, q.6-0404 Ad secundum nego quod de ratione animae sensitivae et

ANIMAL

1 q. 1-0028 13
q. 1-0028 elucet, ut observavit D Thomas, 1 p, q 18: 5 Tunc enim animal vivere

2 q. 1-0039 6
q. 1-0039 vivunt. Docet enim experientia quod animal antea vivens, sentiens, et

3 q. 1-0043 10
q. 1-0043 constat quod in illo corpore erat aliquid quod vivificabat animal, quo

4 q. 4-0017 6
q. 4-0017 vitae in viventibus esse illud animal mobile quod caelum, stellas et

5 q.1-0140 5
q.1-0140 motum quo illa significat; animal vero, quantumvis imperfectum, si

6 q.2-0046 4

q.2-0046 principium quod constituit animal, id est, principium tactus.

7 q.4-0129 6

q.4-0129 secundum quam homo essentialiter est animal rationale; ergo constituitur

8 d.2, q.5-0030 4

d.2, q.5-0030 non est formaliter animal, neque vivens. Constituuntur enim haec per

9 d.2, q.5-0125 6

d.2, q.5-0125 anima equi; ergo constituit unum animal brutum, sicut anima equi.

10 d.2, q.6-0017 9

d.2, q.6-0017 idem esse quod aliae. Est enim homo essentialiter animal et vivens;

11 d.2, q.6-0088 7

d.2, q.6-0088 2 arguitur: Homo tam formaliter est animal, sicut equus;

12 d.2, q.6-0091 5

d.2, q.6-0091 sensitiva; ergo homo in quantum animal constat ex his; alias homo

13 d.2, q.6-0092 6

d.2, q.6-0092 et equus non essent univoce animal, nam eorum animae sensitivae

14 d.2, q.6-0129 3

d.2, q.6-0129 formaliter esse animal et esse rationalem. Cuius oppositum ostendimus

15 d.2, q.6-0133 3

d.2, q.6-0133 formaliter; ergo animal et rationale.

16 d.2, q.6-0146 1

d.2, q.6-0146 animal; ergo habent eandem rationem formalem animae sensitivae;

17 d.2, q.6-0163 6

d.2, q.6-0163 constituuntur, nempe vivens sive vegetativum, animal, et homo. Nam

18 d.2, q.6-0164 6

d.2, q.6-0164 vivens constituitur per animam vegetativam, animal per sensitivam, homo

19 d.2, q.6-0166 3

d.2, q.6-0166 animalibus, sicut "animal" est commune brutis et hominibus. Unde

20 d.2, q.6-0167 11

d.2, q.6-0167 sicut homo componitur physice ex corpore et anima rationali, ita animal

21 d.2, q.6-0178 5

d.2, q.6-0178 ergo constituitur per vegetativum, animal per sensibile, homo per *

22 d.2, q.6-0185 8

d.2, q.6-0185 Item, quia cum homo essentialiter sit vivens, animal, et

23 d.2, q.6-0202 2

d.2, q.6-0202 sicut animal non dicit quid compositum ex corpore et gradu sensitivo

24 d.2, q.6-0227 4

d.2, q.6-0227 homo hominem esse animal, quia putat "animal" sumi pro "bruto";

25 d.2, q.6-0227 7

d.2, q.6-0227 homo hominem esse animal, quia putat "animal" sumi pro "bruto";

26 d.2, q.6-0304 2

d.2, q.6-0304 plantam, animal et hominem, distingueret membra secundum praecisa *

27 d.2, q.6-0388 4

d.2, q.6-0388 Nullum est enim animal quod non se aliquo modo movere possit;

28 d.2, q.6-0411 1

d.2, q.6-0411 animal, quia continet animam sensitivam; ergo alius est modus *

ANIMALI

1 q.1-0124 2

q.1-0124 deserviunt animali ad corporis conservationem, ad sumptionem alimenti,

2 q.3-0878 3

q.3-0878 in ipso animali ratione animae; huiusmodi autem est omnis operatio

ANIMALIA

1 Prooemium-0382 7

Prooemium-0382 reperiri. Reperitur enim in hominibus quantum animalia sunt.

2 Prooemium-0396 2

Prooemium-0396 quam animalia caduca atque mortalia." Et deinde dicit: "Illi genus

3 Prooemium-0398 6

Prooemium-0398 reprehendens antiquos quod, cum caelos animalia vocarent, illa dicerent

4 q.1-0107 1

q.1-0107 animalia, vel homines; et haec omnia habent animam vegetativam.

5 q.1-0135 2

q.1-0135 quod animalia habent ingenium acutum, plantae vero obtusum et *

6 q.2-0024 1

q.2-0024 animalia; ergo.

7 q.2-0042 11

q.2-0042 quod ea quae tantum habent sensum tactus non sunt vera animalia,

8 q.2-0043 7

q.2-0043 sed quasi media inter plantas et animalia; unde "plantanima" ea vocat.

9 q.2-0087 4

q.2-0087 Item patet, quia animalia bruta sunt aliquo modo docilia, et

10 q.2-0144 2

q.2-0144 Item, animalia movent sese, etiam si sint in perfecto statu

11 q.2-0149 9

q.2-0149 et in praesenti est etiam falsa minor, nam animalia habent virtutem

12 q.3-0569 3

q.3-0569 sed etiam animalia bruta; non solum res corruptibiles, sed etiam caeli

13 d.2, q.6-0377 3

d.2, q.6-0377 enim quaedam animalia imperfecta, quae licet sentiant, non tamen

14 d.2, q.6-0392 1

d.2, q.6-0392 animalia moventur motu dilatationis et constrictionis, et haec dicuntur

15 d.2, q.6-0395 1

d.2, q.6-0395 animalia quae per motum sibi provident, et haec sequuntur appetitum

ANIMALIBUS

1 Prooemium-0044 6

Prooemium-0044 in 50 voluminibus quae de animalibus scripsit, teste Plinio, lib 8,

2 Prooemium-0114 5

Prooemium-0114 tractatus De plantis et animalibus, quia nostra cognitio procedit a

3 Prooemium-0120 2

Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc

4 Prooemium-0155 7

Prooemium-0155 Conscripsit etiam Aristoteles multa volumina de animalibus, ut dictum est;

5 Prooemium-0366 10

Prooemium-0366 autem nulla. Et subdit: "Lationem enim in caeteris esse animalibus

6 Prooemium-0381 9

Prooemium-0381 Item, est falsum intellectum seu mentem in nullis animalibus

7 Prooemium-0424 8

Prooemium-0424 hac intellectione subdit quod non est in animalibus, id est, intellectio

8 Prooemium-0648 8

Prooemium-0648 alio modo, quod ad subsequentes, nempe de animalibus. Et hic

9 d. 1-0043 2

d. 1-0043 quibusdam animalibus sectibilibus quaelibet pars habet vim sentiendi,

10 q. 1-0027 9

q. 1-0027 non distinguat, idque per operationem. Quae diversitas in animalibus

11 q. 2-0175 10

q. 2-0175 Quae quidem perfectio erit maior vel minor in diversis animalibus,

12 q.1-0134 10

q.1-0134 Empedocli et Platoni, qui in hoc distinguebant plantas ab animalibus,

13 q.1-0186 2

q.1-0186 vilissimum animalibus brutis, ita, etc. Idem, 3 De partibus animalium, cap

14 q.2-0030 6

q.2-0030 cognitio et appetitus fit in animalibus; ergo forma, quae est

15 q.2-0129 3

q.2-0129 proportionaliter omnibus animalibus conveniunt, nam quae imperfecte

16 q.3-0874 9

q.3-0874 "Quorum quidam, scilicet affectus ipsius esse proprii, quidam animalibus

17 q.4-0371 10

q.40371 intellectu vero alia est ratio", id est, licet quibusdam animalibus non

18 d.2, q.5-0153 9

d.2, q.5-0153 operationem alterius. Et similiter in facultatibus vitalibus et animalibus

19 d.2, q.6-0166 1

d.2, q.6-0166 animalibus, sicut "animal" est commune brutis et hominibus. Unde

20 d.2, q.6-0195 9

d.2, q.6-0195 ascendendo ad superiorem gradum, et sic specificatur in animalibus.

21 d.2, q.6-0297 1

d.2, q.6-0297 animalibus; et scientia de anima sensitiva similiter. Unde definitiones *

ANIMALIS

1 d. 1-0035 10

d. 1-0035 sentiendi est id per quod primo constituitur in esse animalis.

2 q.2-0125 3

q.2-0125 perfecte vitam animalis tuendam; ad quem finem neque sensus sine motu,

3 q.2-0141 10
q.2-0141 est vitaliter operari. De quo infra latius. Motus item animalis etiam est

4 q.2-0163 1
q.2-0163 animalis et potentiae lassantur, provisus est a natura modus, quo *

5 q.4-0277 3
q.4-0277 in esse animalis; ergo, etc.

6 d.2, q.6-0089 11
d.2, q.6-0089 ergo tam formaliter habet haec omnia quae sunt de ratione animalis

7 d.2, q.6-0090
d.2, q.6-0090 sicut equus; sed de essentia animalis est componi ex corpore et anima

8 d.2, q.6-0130 10
d.2, q.6-0130 in Praedicabilibus. Et probatur sequela, quia homo in esse animalis *

9 d.2, q.6-0196 6
d.2, q.6-0196 Unde in anima plantae et animalis est formaliter ratio animae *

10 d.2, q.6-0197 8
d.2, q.6-0197 vegetativae, tamen diverso modo, nam in anima animalis reperitur tantum

11 d.2, q.6-0228 6
d.2, q.6-0228 tamen qui intelligit propriam rationem animalis id non negabit. Sic etiam

12 d.2, q.6-0258 8
d.2, q.6-0258 animae vegetativae contrahibilem ad animam plantae et animalis

ANIMALIUM

1 Prooemium-0043 2
Prooemium-0043 generatione animalium, De partibus animalium, De historia animalium, et

2 Prooemium-0043 5
Prooemium-0043 generatione animalium, De partibus animalium, De historia animalium, et

3 Prooemium-0043 8
Prooemium-0043 generatione animalium, De partibus animalium, De historia animalium, et

4 Prooemium-0083 3
Prooemium-0083 communi motu animalium, ut notarunt Philoponus, D Thomas et

5 Prooemium-0123 7
Prooemium-0123 Alii volunt quod libri De partibus animalium deberent *

- 6 Prooemium-0173 3
Prooemium-0173 De partibus animalium, cap 1, videtur dicere quod anima rationalis
- 7 Prooemium-0194 4
Prooemium-0194 1 De partibus animalium, cap 1, 2 Physicorum, tx, 26.
- 8 Prooemium-0197 7
Prooemium-0197 affirmat Philosophus, lib 1 De partibus animalium, cap 1. Ait enim
- 9 Prooemium-0257 9
Prooemium-0257 ubique vocat, ut patet ex 2 De generatione animalium, cap ultimo;
- 10 Prooemium-0347 6
Prooemium-0347 locum Aristotelis, 1 De partibus animalium, qui difficilis est. Aperte
- 11 Prooemium-0397 1
Prooemium-0397 animalium quodque natura constare exitisseque censent," quasi *
- 12 Prooemium-0650 4
Prooemium-0650 quasi principium omnium animalium." Et ideo ab illa pendet *
- 13 q. 3-0091 7
q. 3-0091 instrumentariae ab Aristotele, 2 De partibus animalium, et Galeno,
- 14 q. 3-0105 1
q. 3-0105 animalium, cap 10, Albertus Magnus, lib 2 De Anima, tract, 1,
- 15 d.2-0022 1
d.2-0022 animalium divisibiles sunt, et in potentia plures.
- 16 q.1-0086 9
q.1-0086 Aristoteles, hic, cap 1, et 2 De partibus animalium, cap 10, ait omnia
- 17 q.1-0145 8
q.1-0145 2 arguitur ex Aristotele, 5 De generatione animalium, cap
- 18 q.1-0184 1
q.1-0184 animalium, cap 6, ait animam distribuere alimentum, sicut *
- 19 q.1-0186 10
q.1-0186 vilissimum animalibus brutis, ita, etc. Idem, 3 De partibus animalium, cap
- 20 q.2-0053 6
q.2-0053 gradu essendi; ergo in gradu animalium.
- 21 q.2-0162 5
q.2-0162 naturae in compositione istorum animalium, nam quia nimio usu vires

- 22 q.3-0024 5
q.3-0024 Aristoteles, 2 De generatione animalium, cap 3, omnes animas, *
- 23 q.3-0797 8
q.3-0797 intellectus seu mens"; item 2 De generatione animalium, cap 3, *
- 24 q.3-0808
q.3-0808 animalium, cap 10, ait solum hominem inter animantia esse participem
- 25 q.3-1011 1
q.3-1011 animalium, cap 3, ubi sic ait: "Igitur vegetativam animam in *
- 26 q.4-0065 5
q.4-0065 ab animabus sensitivis aliorum animalium; ergo non potest habere
- 27 q.4-0133 2
q.4-0133 gradum animalium irrationalium, alias homo essentialiter esset brutum;
- 28 q.4-0988 7
q.4-0988 procreatum." Aristoteles etiam 2 De partibus animalium, hanc veritatem

ANIMAM

- 1 Prooemium-0079 10
Prooemium-0079 composita est procedendum in scientiis. Et ideo hic primo animam definit;
- 2 Prooemium-0086 5
Prooemium-0086 totius compositi? Cur etiam animam definit? Nam de obiecto supponit
- 3 Prooemium-0100 9
Prooemium-0100 corpus animatum, tamen obiectum quo et formale esse animam.
- 4 Prooemium-0101 5
Prooemium-0101 Alii voluerunt obiectum esse animam, ut D Thomas, hic, et
- 5 Prooemium-0167 6
Prooemium-0167 per naturam, viventia vero per animam, quae natura non est. *
- 6 Prooemium-0199 4
Prooemium-0199 materia, quia per animam materia habet esse naturae. De nomine
- 7 Prooemium-0200 5
Prooemium-0200 autem disputat qui vult animam non esse naturam, sed supra naturam,
- 8 Prooemium-0306 3
Prooemium-0306 pertinet cognoscere animam rationalem secundum ultimam *
- 9 Prooemium-0315 6
Prooemium-0315 15 Quapropter errant qui aiunt animam rationalem, secundum quod

10 Prooemium-0318 3

Prooemium-0318 infra probabitur, animam, ut principium intelligendi est, esse animam

11 Prooemium-0318 9

Prooemium-0318 infra probabitur, animam, ut principium intelligendi est, esse animam

12 Prooemium-0345 10

Prooemium-0345 19 Explicatur Aristotelis, De partibus, locus difficilis ubi ait animam

13 Prooemium-0348 3

Prooemium-0348 enim ait animam rationalem non pertinere ab physicum. Communis *

14 Prooemium-0353 5

Prooemium-0353 1 Quia Aristoteles excludit animam sensitivam a *

15 Prooemium-0374 7

Prooemium-0374 illius; quod si illis intendat probare animam intellectivam non *

16 Prooemium-0379 4

Prooemium-0379 Item, falsum est animam humanam non esse naturam, et non

17 Prooemium-0388 9

Prooemium-0388 prima omnium, quam antiqui et ipse, 2 Caeli, animam caeli *

18 Prooemium-0399 2

Prooemium-0399 habere animam quae esset natura. Ipse autem Aristoteles inquit contra

19 Prooemium-0400 6

Prooemium-0400 illos quod, licet caelum habeat animam, illa non est natura nec de *

20 Prooemium-0405 5

Prooemium-0405 ad illam essentiam et animam adeo abstractam, et ageret etiam

21 Prooemium-0435 5

Prooemium-0435 subiectivas, quod addit propter animam rationalem, non est separabile.

22 Prooemium-0681 10

Prooemium-0681 semper nobis fit difficilior; unde cognitio eorum quae ad animam

23 d. 1-0041 12

d. 1-0041 distinguuntur in ipsis viventibus, nam sicut in plantis quaelibet pars habet animam

24 q. 1-0006 6

q. 1-0006 quoniam Aristoteles actum dixit esse animam, tamen quasi indecisum

25 q. 1-0045 4

q. 1-0045 sit, omnes vocant animam. Ex quo colligitur cum D Thoma quod

- 26 q. 1-0058 5
q. 1-0058 humanitas non significat rationalem animam, sed naturam integram
- 27 q. 1-0072 4
q. 1-0072 Et ita constat animam esse. Tamen quid sit illud quaerimus.
- 28 q. 1-0078 2
q. 1-0078 cognoscere animam esse verum actum et formam substantialem viventis, et
- 29 q. 1-0081 1
q. 1-0081 animam esse quid compositum ex multis atomis circularibus naturae
- 30 q. 1-0083 11
q. 1-0083 quia vita consistit in calido. Alii vero, ut Hippon, dixerunt animam
- 31 q. 1-0088 5
q. 1-0088 Alii asseruerunt ut Critias, animam esse sanguinem. Alii
- 32 q. 1-0093 5
q. 1-0093 vero, magister Socratis, dixit animam esse quamdam virtutem *
- 33 q. 1-0095 9
q. 1-0095 qui alia moveat, de cuius natura inquit esse animam. Et hinc habuit
- 34 q. 1-0096 4
q. 1-0096 ortum error dicentium animam esse de natura divina, ut D Thomas,
- 35 q. 1-0097 8
q. 1-0097 hic, tx 23 annotat. Thales etiam dixit animam esse aliquid
- 36 q. 1-0098 6
q. 1-0098 motivum; unde dixit magnetem habere animam, quia movit ferrum.
- 37 q. 1-0101 6
q. 1-0101 a suo simili. Alii dixerunt animam esse harmoniam, ut Empedocles
- 38 q. 1-0104 2
q. 1-0104 dixerunt animam esse quid diffusum per universum totum. Propter
- 39 q. 1-0105 4
q. 1-0105 quod Thales dixit animam esse diis plenam. Putarunt enim isti deum
- 40 q. 1-0106 2
q. 1-0106 esse animam mundi. Galenus, lib Quod mores animae sequantur *
- 41 q. 1-0107 8
q. 1-0107 corporis temperamentum, cap 4 et 5, ait animam esse temperiem

- 42 q. 1-0108 8
q. 1-0108 seu proportionem humorum. Cicero, 1 Tusculana, ait animam esse
- 43 q. 1-0113 5
q. 1-0113 calumniatores. Plato obscurissime dixit animam esse quemdam numerum
- 44 q. 1-0118 7
q. 1-0118 adinvenit aut certe primus explicuit, vult animam non esse accidens, nec
- 45 q. 1-0136 3
q. 1-0136 "inopinabile esse animam esse accidens." Quod late prosequitur D *
- 46 q. 1-0143 4
q. 1-0143 eodem modo patet animam non esse corpus, nam vel corpus sumitur
- 47 q. 1-0169 5
q. 1-0169 9 Forte quis dicet animam esse principium operationum, non ut
- 48 q. 1-0188 12
q. 1-0188 exponantur, ego tamen sic illa intelligo. Dixerat Aristoteles in 1 cap animam
- 49 q. 1-0191 10
q. 1-0191 in fine: "Necdum patet", id est, nondum est ostensum animam vere
- 50 q. 1-0198 9
q. 1-0198 substantiae in materiam, formam, et compositum; et concludit animam
- 51 q. 2-0022 3
q. 2-0022 Aristoteles dixit animam esse quo primo vivimus, id est, quo primo sumus
- 52 q. 2-0024 2
q. 2-0024 comparat animam ad scientiam, quae est actus medius, et ait quod anima
- 53 q. 2-0159 5
q. 2-0159 1 sensum Aristotelis esse animam esse actum primum *
- 54 q. 2-0163 3
q. 2-0163 Item, quia animam esse actum primum alio modo erat adeo
- 55 q. 2-0187 8
q. 2-0187 separabili vel non separabili, sed tantum vult animam esse actum primum eo
- 56 q. 2-0193 5
q. 2-0193 Item, Aristoteles probat hic animam esse actum primum ex
- 57 q. 2-0201 2
q. 2-0201 subdit animam esse actum primum per modum formae, et hoc ponit

58 q. 2-0207 10

q. 2-0207 operatione, et ideo aptius erat ad explicandam rem, nempe animam

59 q. 2-0254 4

q. 2-0254 perfectiones. Quod arguit animam esse in altiori gradu entis constitutam.

60 q. 3-0003 3

q. 3-0003 1 Diximus animam esse actum primum; quod autem est actus *

61 q. 3-0005 2

q. 3-0005 definivit animam per ordinem ad corpus cuius est actus. Et in cap 2

62 q. 3-0006 2

q. 3-0006 concludit animam non esse corpus, esse tamen "corporis aliquid." Ex

63 q. 3-0007 4

q. 3-0007 quibus colligi videtur animam habere essentialem ordinem ad corpus,

64 q. 3-0015 9

q. 3-0015 organisata, et hoc non, quia materia organisata includit animam. Fit enim

65 q. 3-0016 3

q. 3-0016 organisatio per animam, alias fieret per accidentia, quod est maius

66 q. 3-0112 6

q. 3-0112 epicyclos. Est ergo differentia inter animam et alias formas: quod illa

67 q. 3-0163 3

q. 3-0163 vivens per animam constitutum. Et "corpus organicum" isto modo

68 q. 3-0165 4

q. 3-0165 hoc vero per animam. Unde illud supponitur in genere causae *

69 q. 3-0196 5

q. 3-0196 vero idcirco putandum est animam ordinari ad accidentia, quin potius

70 q. 3-0197 5

q. 3-0197 accidentia ipsa ordinantur ad animam praeparando subiectum in quo

71 q. 3-0258 13

q. 3-0258 Scotus, supra; et Apollinaris, hic, tx 6, et q 3, dicens posse animam

72 q. 4-0049 8

q. 4-0049 quodnam sit corpus organicum. Illa igitur definitio animam in proprio

73 q. 4-0079 6

q. 4-0079 et concludit horum actum esse animam. Idem colligitur ex tx, 3,

- 74 q. 4-0090 6
q. 4-0090 subiecto disposito; et hinc concludit animam esse actum corporis
- 75 q. 4-0121 6
q. 4-0121 Aristotelem stat aliquid esse proprie animam, et non esse proprie actum
- 76 q. 4-0156 5
q. 4-0156 primum vitaliter operandi. Constatque animam esse isto modo definitam
- 77 q. 4-0203 8
q. 4-0203 Quod etiam alio signo ostenditur, quia stat animam inquantum
- 78 q. 4-0279 1
q. 4-0279 animam, ideo quoad nos notius est animam esse principium *
- 79 q. 4-0279 7
q. 4-0279 animam, ideo quoad nos notius est animam esse principium *
- 80 q. 4-0361 9
q. 4-0361 composito. Unde Aristoteles, infra, cap 4, expresse docet animam in
- 81 q.1-0054 2
q.1-0054 in animam viventem."
- 82 q.1-0107 8
q.1-0107 animalia, vel homines; et haec omnia habent animam vegetativam.
- 83 q.1-0143 9
q.1-0143 habent voluptatis nec doloris; ergo nec sensum, nec animam *
- 84 q.1-0184 5
q.1-0184 animalium, cap 6, ait animam distribuere alimentum, sicut *
- 85 q.2-0004 4
q.2-0004 potest esse veram animam; id tamen in quaestionem vertimus, non
- 86 q.2-0019 6
q.2-0019 bruta vivunt, eo quod istam animam participant.
- 87 q.2-0039 5
q.2-0039 5 Secunda conclusio: Huiusmodi animam participant omnia
- 88 q.2-0057 4
q.2-0057 bruta habeant sensitivam animam.
- 89 q.3-0068 10
q.3-0068 nihil." Et Eccle 21: "Dentes eius, dentes leonis interficientes animam

- 90 q.3-0077 9
q.3-0077 in 3 De anima, et Arabici, qui aiebant animam simul cum corpore
- 91 q.3-0088 9
q.3-0088 6 Prima conclusio sit: Evidens est ratione naturali animam
- 92 q.3-0091 2
q.3-0091 comprehendimus animam nostram prout in se est; est ergo probanda
- 93 q.3-0483 2
q.3-0483 convincere animam nostram esse immortalem, sicut est evidens quod in
- 94 q.3-0653 5
q.3-0653 Apollinem respondisse in oraculo animam esse immortalem. Idem colligitur
- 95 q.3-0660 2
q.3-0660 Alii animam a corpore separatam "manem deum" nuncupabant.
- 96 q.3-0696 5
q.3-0696 aliis errarunt circa ipsam animam, nempe aut circa originem illius, aut
- 97 q.3-0705 6
q.3-0705 37 Multi putantes Aristotelem sensisse animam esse mortalem. Nam
- 98 q.3-0706 7
q.3-0706 gravissimi multi auctores putant illum sensisse animam nostram
- 99 q.3-0725 6
q.3-0725 est illum sensisse et cognovisse animam nostram esse immortalem, tamen
- 100 q.3-0803 11
q.3-0803 communicat actio corporalis." Item lib 2, tx. 45 expresse ait animam non
- 101 q.3-0832 2
q.3-0832 Aristotelem animam esse mortalem; et ideo alio modo explicat; *
- 102 q.3-0867 9
q.3-0867 ergo cognovit esse immortalem, nam dicere eum cognovisse animam
- 103 q.3-0899 5
q.3-0899 ridicula, nam constat aperte animam non habere tali modo operationem
- 104 q.3-0914 7
q.3-0914 putans illud esse medium, consequenter dixit animam in corpore posse
- 105 q.3-1001 5
q.3-1001 intelligit post mortem manere animam, ut D Thomas ibi, lect 15, 16 et

- 106 q.3-1009 7
q.3-1009 48 Quartus locus difficilis est, quia animam nostram putavit
- 107 q.3-1011 9
q.3-1011 animalium, cap 3, ubi sic ait: "Igitur vegetativam animam in *
- 108 q.3-1014 2
q.3-1014 asserere animam rationalem contineri et educi de potentia materiae, eo
- 109 q.3-1026 4
q.3-1026 secundum fidem catholicam animam nostram numquam perituram, atque
- 110 q.3-1041 1
q.3-1041 animam suam, etc." Ad Phil 1: "Mihi [...] vivere Christus est, et mori
- 111 q.3-1050 7
q.3-1050 in infernum." Ps 15: "Non derelinques animam meam in inferno."
- 112 q.3-1060 2
q.3-1060 nostram animam perpetuo mansuram, quia Deus conserbabit illam, non
- 113 q.3-1066 3
q.3-1066 11, dicitur animam esse immortalem non per naturam, sed per *
- 114 q.3-1077 7
q.3-1077 5 Nam non est de fide animam esse spiritum; ergo, etc.
- 115 q.3-1082 6
q.3-1082 6 Non est de fide animam nostram non educi de potentia
- 116 q.3-1084 9
q.3-1084 51 Sit nihilominus quinta conclusio: De fide est animam
- 117 q.3-1096 8
q.3-1096 prosequitur Salomon sermonem contra eos qui cogitabant animam esse
- 118 q.3-1102 9
q.3-1102 quasi dicat nullam esse potentiam naturalem ad destruendam animam.
- 119 q.3-1117 5
q.3-1117 Et Sacra Scriptura saepe animam hominis vocat spiritum. Ad
- 120 q.3-1121 7
q.3-1121 oppositum ut errorem Originis, qui dixit animam habere corpus aereum.
- 121 q.3-1130 5
q.3-1130 Tandem de fide est animam esse capacem divinae visionis,

- 122 q.3-1137 1
q.3-1137 animam esse immortalem ex natura sua, sed docet non esse a deo
- 123 q.3-1201 6
q.3-1201 Ad quartum respondetur quod ostendit animam rationalem
- 124 q.4-0064 5
q.4-0064 12 Homo habet veram animam sensitivam specie distinctam
- 125 q.4-0066 2
q.4-0066 aliam animam vere informantem. Consequentia patet, quia postquam
- 126 q.4-0104 5
q.4-0104 ut sic esse veram animam informantem et dantem esse substantiale
- 127 q.4-0136 1
q.4-0136 animam et formam, nam ex parte materiae omnes sunt aequales;
- 128 q.4-0250 8
q.4-0250 intellectivum est, nam sunt nonnulli qui asserunt animam rationalem,
- 129 q.4-0260 5
q.4-0260 aliquando significat potentiam seu animam, ut subiacet potentiae *
- 130 q.4-0283 3
q.4-0283 intelligit per animam ut est intellectiva; ergo ut sic est forma.
- 131 q.4-0300 10
q.4-0300 quod ex materia et forma fit compositum; et concludit animam esse
- 132 q.4-0310 9
q.4-0310 subiecto disposito. Est ergo evidens in doctrina Aristotelis animam ut
- 133 q.4-0316 9
q.4-0316 cap 2 inter viventia numerat intellectivum, et concludit animam
- 134 q.4-0317 11
q.4-0317 esse id quo vivimus, sentimus et intelligimus; et hinc infert animam
- 135 q.4-0320 5
q.4-0320 ergo principium intelligendi appellet animam, et inde concludat animam
- 136 q.4-0320 9
q.4-0320 ergo principium intelligendi appellet animam, et inde concludat animam
- 137 q.4-0330 4
q.4-0330 anima bruti continet animam vegetativam, et anima hominis utramque.

138 q.4-0332 2
q.4-0332 Aristoteles animam rationalem inter causas formales, et ideo ait incipere cum

139 q.4-0338 1

q.4-0338 animam.

140 q.4-0356 13

q.4-0356 Albertus, et alii. Et patet ex cap 2, lib 2, ubi ait animam esse quo

141 q.4-0393 3

q.4-0393 propter rationalem animam. De quo late D Thomas, opusculo Contra

142 q.4-0399 2

q.4-0399 in animam viventem." Quae verba sancti omnes explicant de anima

143 q.4-0402 7

q.4-0402 autem non vivit, ut homo, per animam sensitivam, hoc enim est *

144 q.4-0578 6

q.4-0578 esse arbitror differentiam illam inter animam rationalem et alias formas.

145 q.4-0611 6

q.4-0611 Sed forte est rationi conformius animam etiam corpori unitam

146 q.4-0634 3

q.4-0634 intelligere per animam quam animam ipsam, quia licet subsistat anima,

147 q.4-0634 5

q.4-0634 intelligere per animam quam animam ipsam, quia licet subsistat anima,

148 q.4-0663 1

q.4-0663 animam, nam Angelus est substantia completa carens omni ordine ad

149 q.4-0667 10

q.4-0667 integram. Et haec est essentialis differentia inter Angelum et animam.

150 q.4-0725 9

q.4-0725 24 Ad septimum respondetur quod inter corpus et animam debet

151 q.4-0781 6

q.4-0781 Ex quo colliges differentiam inter animam et alias formas,

152 q.4-0832 2

q.4-0832 asserentis animam non incipere simul cum corpore, sed fuisse antea in

153 q.4-0846 1

q.4-0846 animam fuisse ante corpora, sequuntur Platonici, ut Iamblicus, *

- 154 q.4-0859 5
q.4-0859 intelligendi non esse unam animam, sed intelligentiam aliquam *
- 155 q.4-0862 10
q.4-0862 28 Sed contra haec omnia pugnat catholica fides, asserens animam
- 156 q.4-0901 1
q.4-0901 animam. Unde tot sunt animae quot fuerunt homines a principio
- 157 q.4-0930 4
q.4-0930 Quidam haeretici dixerunt animam esse de substantia Dei,
- 158 q.4-0931 8
q.4-0931 seu partem substantiae Dei, unde non dicebant animam produci, sed
- 159 q.4-0942 3
q.4-0942 Alii dixerunt animam fieri per educationem de potentia *
- 160 q.4-0943 10
q.4-0943 materiae. Quod insinuat saepe D Augustinus, quod ipse dicit animam fieri
- 161 q.4-0951 10
q.4-0951 32 Nihilominus est res certissima, et fere de fide, animam fieri per
- 162 q.4-0956 8
q.4-0956 81. Nec credendum est D Augustinum sensisse animam fieri cum
- 163 q.4-0961 5
q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *
- 164 q.4-0989 5
q.4-0989 testatus est, cum dixit animam rationalem venire "de foris." Unde
- 165 q.4-0996 7
q.4-0996 novo desinere esse; si ergo ponit animam immortalem, quomodo *
- 166 q.4-1006 6
q.4-1006 similiter, si de novo crearet animam, mutaretur. Hanc instantiam dedimus
- 167 q.4-1021 4
q.4-1021 effective efficere spiritualem animam, et illam unire materiae. Sed *
- 168 q.4-1029 5
q.4-1029 concurrunt ad dispositionem materiae, animam vero non attingunt nisi
- 169 d.2, q.5-0015 3
d.2, q.5-0015 evidens est animam vegetativam plantae et sensitivam bruti et *

- 170 d.2, q.5-0031 1
d.2, q.5-0031 animam sensitivam et vegetativam formaliter.
- 171 d.2, q.5-0058 2
d.2, q.5-0058 intelligentes animam rationalem; et per animam, animam *
- 172 d.2, q.5-0058 6
d.2, q.5-0058 intelligentes animam rationalem; et per animam, animam *
- 173 d.2, q.5-0058 7
d.2, q.5-0058 intelligentes animam rationalem; et per animam, animam *
- 174 d.2, q.5-0068 4
d.2, q.5-0068 corpus scilicet et animam rationalem. Et idem habetur in Concilio *
- 175 d.2, q.5-0072 8
d.2, q.5-0072 aperte docetur non esse in eo aliam animam.
- 176 d.2, q.5-0074 11
d.2, q.5-0074 inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo in animam *
- 177 d.2, q.5-0077 7
d.2, q.5-0077 "Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt
- 178 d.2, q.5-0078 9
d.2, q.5-0078 occidere, etc." Et Io 12 dicitur: "Qui amat animam suam perdet
- 179 d.2, q.5-0093 4
d.2, q.5-0093 Ecclesiae Patres unam animam rationalem habere hominem asseverent";
- 180 d.2, q.5-0131 6
d.2, q.5-0131 dixit quod si Christus assumpsisset animam sensitivam, assumpsisset
- 181 d.2, q.5-0150 2
d.2, q.5-0150 esse animam per has virtutes operantem, quae finitam habet
- 182 d.2, q.6-0024 9
d.2, q.6-0024 2 Quia anima formaliter sensitiva aut vegetativa dicit animam
- 183 d.2, q.6-0097 5
d.2, q.6-0097 sicut equus habet formaliter animam sensitivam, ita homo; et illa
- 184 d.2, q.6-0131 3
d.2, q.6-0131 constituitur per animam, ut sensitivam; et in esse hominis per eandem, ut
- 185 d.2, q.6-0164 4
d.2, q.6-0164 vivens constituitur per animam vegetativam, animal per sensitivam, homo

186 d.2, q.6-0171 7
d.2, q.6-0171 vegetabilium. Unde falluntur qui putant per animam vegetativam ut sic primo

187 d.2, q.6-0218 2
d.2, q.6-0218 virtute animam plantae ut sic. Et hoc modo nomen "vegetabilium"

188 d.2, q.6-0229 3
d.2, q.6-0229 negabit aliquis animam rationalem esse sensitivam formaliter, putans

189 d.2, q.6-0258 5
d.2, q.6-0258 animae vegetativae contrahibilem ad animam plantae et animalis. Et

190 d.2, q.6-0261 4
d.2, q.6-0261 qui distinguitur in animam rationalem et bruti.

191 d.2, q.6-0286 9
d.2, q.6-0286 dividentia sumantur stricte, ita ut "anima vegetativa" significet animam

192 d.2, q.6-0317 5
d.2, q.6-0317 per operationes distinguimus. Unde animam vocamus illam formam quae

193 d.2, q.6-0411 4
d.2, q.6-0411 animal, quia continet animam sensitivam; ergo alius est modus *

ANIMANS

1 q.4-0307 3
q.4-0307 talis forma; animans vero est quod ex utrisque componitur, corpore

ANIMANTIA

1 q. 4-0113 1
q. 4-0113 animantia; ergo et anima ad omnes animas.

2 q.3-0808 8
q.3-0808 animalium, cap 10, ait solum hominem inter animantia esse participem

ANIMARUM

1 Prooemium-0149 11
Prooemium-0149 confuso hic de anima agatur, tamen dum de tribus gradibus animarum

2 d.2-0002 4
d.2-0002 De substantia trium animarum in particulari.

3 q.3-0698 1
q.3-0698 animarum, aut circa statum futurae vitae, ut quaestione sequenti videbimus.

- 4 q.4-0256 9
q.4-0256 sic, id est, secundum id quod excedit gradum animarum sensitivarum.
- 5 q.4-0800 4
q.4-0800 provisum de reunionem animarum ad corpora in die resurrectionis, quae hac
- 6 q.4-0900 1
q.4-0900 animarum a corpore in corpus, sed unicuique corpori suam deberi
- 7 d.2, q.5-0050 7
d.2, q.5-0050 deo. Quam sententiam, quantum ad pluralitatem animarum, seclusa
- 8 d.2, q.5-0057 8
d.2, q.5-0057 quod ex illo loco multi colligunt distinctionem animarum: per spiritum
- 9 d.2, q.5-0144 2
d.2, q.5-0144 gradus animarum pertinent. Haec enim consonantia tanta esse non *
- 10 d.2, q.6-0235 5
d.2, q.6-0235 differentias ultimas constitutivas istarum animarum, propositiones sunt falsae;
- 11 d.2, q.6-0277 4
d.2, q.6-0277 Secunda convenientia istarum animarum est in modo *
- 12 d.2, q.6-0295 9
d.2, q.6-0295 sensu non esset conveniens ad tradendam scientiam istarum animarum,
- 13 d.2, q.6-0298 2

d.2, q.6-0298 istarum animarum, quas Aristoteles, 2 cap, tradit, communes sunt.
- 14 d.2, q.6-0352 8
d.2, q.6-0352 secundum species ultimas, et aliud distinguere gradus animarum. Hic
- 15 d.2, q.6-0354 10
d.2, q.6-0354 gradu, saltem sub duobus primis, possunt dari multae species animarum.
- 16 d.2, q.6-0356 9
d.2, q.6-0356 tres enumerati, et ideo tantum sunt tres gradus animarum. Tamen *

ANIMAS

- 1 q. 4-0113 7
q. 4-0113 animantia; ergo et anima ad omnes animas.
- 2 q. 4-0344 7
q. 4-0344 haec vero descendit usque ad particulares animas, et dat medium *

- 3 d.2-0023 5
d.2-0023 Septima conclusio: Praeter has animas nulla est alia.
- 4 q.1-0131 8
q.1-0131 Est contra aliquos qui asseruerunt plantas habere animas *
- 5 q.2-0135 12
q.2-0135 4 Et propter hoc Aegidius, tx 32, inquit illas esse duas animas. Sed
- 6 q.3-0024 9
q.3-0024 Aristoteles, 2 De generatione animalium, cap 3, omnes animas, *
- 7 q.3-0031 1
q.3-0031 animas brutorum esse immortales. Quod insinuat ipse Dialogo De
- 8 q.3-0538 5
q.3-0538 quod licet ratio concludat animas puniri ac praemiari aliquo tempore
- 9 q.3-0656 1
q.3-0656 animas spatiari fabulantur; in quo fatentur illas esse immortales. Alii
- 10 q.3-0663 4
q.3-0663 Gallorum gentem immortales animas credidisse. Item tenuerunt *
- 11 q.3-0674 7
q.3-0674 34 De multorum antiquorum caede credentium animas esse immortales,
- 12 q.3-0798 2
q.3-0798 ostendit animas aliorum viventium educi de potentia materiae, dicens:
- 13 q.3-1110 5
q.3-1110 III, sessione 11, dicitur animas et invisibilia omnia esse *
- 14 q.4-0514 6
q.4-0514 Unde sequitur 3 tot esse animas rationales quot homines *
- 15 q.4-0836 2
q.4-0836 tot animas quot stellas, nam singulis stellis singulae animae *
- 16 q.4-0856 5
q.4-0856 et 8. Hic asseruit animas hominum esse Angelos qui peccaverunt,
- 17 q.4-0892 2
q.4-0892 recipiendas animas decedentes a corporibus secundum diversos status
- 18 q.4-0924 8
q.4-0924 prout gessit" in corpore. Habent ergo homines animas distinctas.

19 d.2, q.5-0014 3

d.2, q.5-0014 comparemus has animas in diversis viventibus existentes, nam tunc

20 d.2, q.5-0038 10

d.2, q.5-0038 3 In hac quaestione fuit sententia quorundam has tres animas

21 d.2, q.5-0048 6

d.2, q.5-0048 asserebant esse in homine duas animas: alteram quae concupiscit adversus

22 d.2, q.5-0092 2

d.2, q.5-0092 duas animas habere, "cum Vetus et Novum Testamentum omnesque

23 d.2, q.5-0100 6

d.2, q.5-0100 Concilium loquitur contra ponentes duas animas: aliam sensitivam, et

24 d.2, q.6-0011 6

d.2, q.6-0011 composito necessario concedunt has tres animas non esse adeo distinctas, quin

25 d.2, q.6-0162 9

d.2, q.6-0162 Explicatur hoc per ipsa viventia quae per has animas

26 d.2, q.6-0176 4

d.2, q.6-0176 per has tres animas; haec autem praedicata ita se habent quod sumendo

27 d.2, q.6-0183 1

d.2, q.6-0183 animas, qualis fuerit differentia et convenientia in ipsis compositis, talis

28 d.2, q.6-0351 10

d.2, q.6-0351 13 Sed est notandum, 2, quod aliud est distinguere animas *

ANIMATA

1 Prooemium-0653 1

Prooemium-0653 animata et inanimata. Item confirmatur veritas de compositione

2 q. 1-0128 5

q. 1-0128 ex eo quod res animata est substantialis, immo inter composita *

3 q.1-0166 11

q.1-0166 est cap 1 De generatione, inanimata nutriunt se mortuo modo, animata

4 q.2-0110 9

q.2-0110 quod probabilius censeo, propter caelos, quos saepe vocat animata,

ANIMATAE

1 Prooemium-0019 3

Prooemium-0019 inanimes, aliae animatae, quaedam generabiles, quaedam non. Et de

ANIMATI

1 Prooemium-0036 2

Prooemium-0036 corporis animati; et sicut ibi agitur de partibus et principiis, etc, in ordine

2 Prooemium-0072 7

Prooemium-0072 illa est agere de principio formali animati, scilicet de anima.

3 Prooemium-0583 7

Prooemium-0583 potest, nam possunt considerari propria corporis animati non *

4 q. 1-0129 11

q. 1-0129 substantialia perfectissima; anima autem est id quo vivens in esse animati

5 q. 1-0180 6

q. 1-0180 ipsa anima intrinsece componat substantiam animati.

ANIMATIS

1 q. 2-0197 9

q. 2-0197 notionibus quae ab omnibus confitentur, scilicet esse in animatis aliquas

ANIMATO

1 Prooemium-0090 9

Prooemium-0090 ratione agit hic de quibusdam passionibus quae, licet animato *

2 Prooemium-0120 10

Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc

3 Prooemium-0545 7

Prooemium-0545 2 arguit, quod scientia de corpore animato est nobilior scientia

4 Prooemium-0586 5

Prooemium-0586 anima, alia de corpore animato, ut inter eas fieri possit comparatio,

ANIMATUM

1 Prooemium-0029 10

Prooemium-0029 scientiae. Unde obiectum illius erit vivens seu ens naturale animatum.

2 Prooemium-0032 8

Prooemium-0032 3 Adde quod eamden proportionem servat ens animatum respectu huius

3 Prooemium-0071 3

Prooemium-0071 est corpus animatum; si tamen consideretur intentio Aristotelis, hic,

4 Prooemium-0097 7

Prooemium-0097 Aiunt enim quidam obiectum esse corpus animatum. Quod refert

5 Prooemium-0100 2

Prooemium-0100 corpus animatum, tamen obiectum quo et formale esse animam.

6 Prooemium-0581 1

Prooemium-0581 animatum, ut praescindit ab anima, non est perfectius. Sed contra:

7 q. 1-0052 1

q. 1-0052 animatum.

8 q. 4-0112 4

q. 4-0112 analogiae, tum quia "animatum" univocum est ad omnia *

9 d.2, q.6-0177 8

d.2, q.6-0177 proprium constitutivum uniuscuiusque est distinctum ab alio; animatum

ANIMI

1 q. 1-0037 4

q. 1-0037 2 Est communis animi conceptio quod hae res materiales,

2 q.3-0115 7

q.3-0115 definitione rationis, quam, inquit, esse aspectum animi, "quo per se

3 q.3-0632 11

q.3-0632 lib De senectute, et lib 2 De legibus inquit: "Omnium animi *

ANIMIS

1 q.4-0983 12

q.4-0983 inquit, in terris nulla origo inveniri potest; nihil enim est in animis

ANIMO

1 q.3-0533 8

q.3-0533 lib 9, cap 15: "Si pietatem, inquit, animo coluisti defunctus

2 q.3-0583 4

q.3-0583 est mortalis, in animo meo Epicurus habet palmam. "Et haec de prima

ANIMORUM

1 q.3-0526 9
q.3-0526 Tusculana 1 "Duae, inquit, sunt viae, duplices cursus animorum

2 q.4-0973 2
q.4-0973 nostrorum animorum ab omni lingua et voce gratiarum actionem referri

ANIMUM

1 q.3-0670 10
q.3-0670 nusquam aut nullum fore. Neque enim, dum eram vobiscum, animum

2 q.4-0974 8
q.4-0974 convenit." Plato in Timaeo inquit Supremum Deum animum creasse.

ANIMUS

1 q.3-0484 5
q.3-0484 meridie est lux, "nam animus, inquit, hominis horret audire quod

2 q.3-0492 8
q.3-0492 Domine, [...] et sic est, ut omnis animus inordinatus ipse sibi sit poena."

3 q.3-0582 11
q.3-0582 D. Augustinus 6 lib Confessionum, cap ultimo, Sic ait: "Si animus

4 q.3-0602 7
q.3-0602 terris iustos triumphantes excipiunt"; et infra: "animus purgatus *

5 q.3-0645 9
q.3-0645 "Vita brevis nobis, ad tempus vivimus omnes, ast animus mortem

6 q.4-0978 4
q.4-0978 unde tibi est animus missus, multa indutus mente." Quod explicans

ANNOS

1 Prooemium-0002 8
Prooemium-0002 Romae octo, Compluti tot, et Conimbricae viginti annos, Eborae iam

ANNOTANT

1 q.4-0962 5
q.4-0962 Hieronymus et sancti alii annotant. Facit etiam illud Genesis: "Et inspiravit

ANNOTAT

1 q. 1-0097 4
q. 1-0097 hic, tx 23 annotat. Thales etiam dixit animam esse aliquid

2 q.4-0633 3
q.4-0633 D Thomas annotat, 1 p, q 75, a 2, ad 2: Proprius dicitur hominem

ANNOTAVIMUS

1 q. 1-0195 5
q. 1-0195 formam, quod in Physicis annotavimus. Unde interpretatio Ciceronis

ANNOTAVIT

1 q. 3-0093 9
q. 3-0093 loquendo, partes organicae et dissimilares idem sunt, ut annotavit D *

2 q. 4-0045 2
q. 4-0045 Simplicius annotavit, quia aliud est componere compositum et dare

ANNUM

1 q.1-0099 6
q.1-0099 periodum. Quaedam enim vegetabilia per annum tantum, alia per

ANNUMERATUR

1 q. 4-0392 7
q. 4-0392 confirmatione. Anima etiam inter res imperfectas annumeratur, et eius

ANTE

1 q.2-0100 5
q.2-0100 Item, quis dicat puerum ante usum rationis non sentire *

2 q.3-0074 9
q.3-0074 55: "omnibus, inquit, a supremo die eadem quae ante *

3 q.3-0076 1
q.3-0076 ante natalem." Idem tenuerunt Epicurei et Alexander Aphrodisius

4 q.3-0514 3
q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam

5 q.3-0648 8

q.3-0648 "Cedit item retro, de terra quod fuit ante,

6 q.4-0422 3

q.4-0422 manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque [...] prout

7 q.4-0846 3

q.4-0846 animam fuisse ante corpora, sequuntur Platonici, ut Iamblicus, *

8 q.4-0853 6

q.4-0853 de anima Adae, quod fuerit ante suum corpus, quem tamen D Thomas

9 q.4-0861 1

q.4-0861 ante corporis formationem.

10 q.4-0890 6

q.4-0890 limbo; animae autem quae essent ante corpora non sunt in aliquo *

ANTEA

1 q. 1-0039 7

q. 1-0039 vivunt. Docet enim experientia quod animal antea vivens, sentiens, et

2 q.3-0977 1

q.3-0977 antea eodem lib 3, cap 3, dixerat phantasiam esse quasi quemdam

3 q.4-0831 4

q.4-0831 incipiat, an vero antea fuerit. De qua re fuit sententia Pythagorae

4 q.4-0832 10

q.4-0832 asserentis animam non incipere simul cum corpore, sed fuisse antea in

ANTECEDENS

1 Prooemium-0166 4

Prooemium-0166 ad Physicam. Patet antecedens, nam entia naturalia constituuntur

2 Prooemium-0364 8

Prooemium-0364 natura; ergo non pertinet ad physicum. Patet antecedens, quia omnis

3 Prooemium-0547 5

Prooemium-0547 Ad primum respondetur negando antecedens, quia in Physicis

4 q.3-0041 4

q.3-0041 est materialis. Probo antecedens: Potest fieri actione agentis naturalis;

5 q.3-0042 5

q.3-0042 ergo per educationem. Probo antecedens, nam homo potest generari ab

6 q.3-0128 9
q.3-0128 modo illa quae intelligit, et illa recipit. Primum antecedens patet, quia

7 q.3-1133 6
q.3-1133 52 Unde ad primum negatur antecedens. Cui adde quod non

8 q.3-1153 4
q.3-1153 Ad quintum negatur antecedens.

9 q.3-1167 4
q.3-1167 Ad sextum nego antecedens, de quo latius quaestione *

10 q.4-0071 6
q.4-0071 forma superioris ordinis. Sed probatur antecedens, quia homo habet

11 q.4-0127 7
q.4-0127 Consequentia est evidens ex dictis. Et antecedens probatur.

12 q.4-0741 9
q.4-0741 ergo manente anima, non potest destrui unio. Probo antecedens, quia

ANTECEDENTIS

1 q.3-0741 4
q.3-0741 arguat a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Non

ANTECELLIT

1 Prooemium-0531 1
Prooemium-0531 antecellit; deinde Mathematicae, et aliae scientiae.

ANTEQUAM

1 d.2-0005 5
d.2-0005 membrorum definitiones assignat. Idcirco antequam ad potentias *

ANTIQUI

1 Prooemium-0388 4
Prooemium-0388 prima omnium, quam antiqui et ipse, 2 Caeli, animam caeli *

2 q. 1-0031 1
q. 1-0031 antiqui, ut Aristoteles refert, viventia per sensum et motum a non

3 q.3-0496 1
q.3-0496 antiqui philosophi non utuntur ea.

4 q.3-0675 8
q.3-0675 ut futura vita fruerentur. Multi etiam ex antiqui sese neci dederunt, ut

5 q.3-1048 7
q.3-1048 25. Item, quomodo dicitur quod Patres antiqui Christum in *

6 q.4-0076 5
q.4-0076 2 In hac quaestione antiqui philosophi magis errarunt quam in *

ANTIQUORUM

1 q. 2-0204 11
q. 2-0204 Alberti, et Themistii, lib 2, cap 2 et 4, et antiquorum.

2 q.1-0045 6
q.1-0045 2 In hac quaestione fuit antiquorum sententia opinantium plantas non

3 q.3-0674 4
q.3-0674 34 De multorum antiquorum caede credentium animas esse immortales,

ANTIQUOS

1 Prooemium-0398 2
Prooemium-0398 reprehendens antiquos quod, cum caelos animalia vocarent, illa dicerent

2 q. 2-0211 6
q. 2-0211 esse notissimae, maxime quia apud antiquos non erat nota.

3 q.3-0644 3
q.3-0644 Pindarum et antiquos poetas. Phocylides, vetustissimus poeta graecus, sic ait:

4 q.4-1003 4
q.4-1003 per generationem, contra antiquos qui id asserebant.

ANTIQUUS

1 q.3-0070 6
q.3-0070 4 In hac materia fuit antiquus error Sadducaeorum qui negantes *

APERTAM

1 q.3-1018 5
q.3-1018 nunc dicimus Aristotelis sententiam apertam esse non educi de *

APERTE

1 Prooemium-0441 4

Prooemium-0441 24 Ex quibus aperte constat quod perfecta animae cognitio non potest

2 q. 4-0170 3

q. 4-0170 numerare, ut aperte dicit tx, 18.

3 q. 4-0340 8

q. 4-0340 Sed responsio non videtur satisfacere, nam Aristoteles aperte

4 q. 4-0398 2

q. 4-0398 sententia aperte constat; et exemplum eius hoc etiam innuit, quia reddit

5 d.2-0004 5

d.2-0004 vegetativam, sensitivam, et rationalem aperte insinuat, ut diximus, 2 et omnium

6 q.2-0136 3

q.2-0136 id est aperte contra Aristotelem, qui tantum tres numerat, cap 4,

7 q.3-0788 8

q.3-0788 concludit esse perpetuum. Et ex praemissis sequitur aperte isto modo:

8 q.3-0824 3

q.3-0824 Aristoteles ibi aperte testatur, et omnes. Inquit ergo Aristoteles quod

9 q.3-0848 6

q.3-0848 imaginatione, anima non est separabilis. aperte dicit quod si intellectio

10 q.3-0887 3

q.3-0887 actus." Unde aperte docet aliquam potentiam animae esse separabilem,

11 q.3-0899 4

q.3-0899 ridicula, nam constat aperte animam non habere tali modo operationem

12 q.3-1000 9

q.3-1000 amicorum eventus conducunt ad felicitatem mortuorum; in quo aperte *

13 q.4-0187 1

q.4-0187 aperte falsum; ergo. Probatur prima consequentia, nam unaquaeque

14 q.4-0218 9

q.4-0218 prius per sensum ministratum aliquo modo. Et haec aperte docent

15 q.4-0291 8

q.4-0291 rationalis vera informatione cognovit Aristoteles, et illam aperte testatus est.

16 q.4-0400 3

q.4-0400 rationali. Et aperte dicit Scriptura quod per illud spiraculum vivit homo,

17 q.4-0416 10

q.4-0416 ratione intellectus et voluntatis, ut sancti omnes exponunt. Et aperte

18 q.4-0567 4

q.4-0567 idem. Et probatur aperte, supposito materiam habere esse partiale

19 q.4-0957 5

q.4-0957 dependentia a materia, cum aperte demonstraverit illam esse *

20 q.4-0961 3

q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *

21 d.2, q.5-0072 1

d.2, q.5-0072 aperte docetur non esse in eo aliam animam.

22 d.2, q.5-0099 10

d.2, q.5-0099 archiepiscopus Toletanus in Summa Conciliorum, ubi illa refert. Et aperte

23 d.2, q.5-0112 13

d.2, q.5-0112 eam Aristoteli, qui hoc affirmat, lib 1 De Anima, in fine; et aperte

APERUIT

1 q.3-0728 10

q.3-0728 quaestionem istam numquam ex professo tractavit, nec satis clare aperuit

APPAREANT

1 q.3-1183 7

q.3-1183 in se fortissimae sunt, fortiores etiam appareant.

APPAREAT

1 Prooemium-0622 6

Prooemium-0622 certe corrigitur si ratio non appareat adeo firma. Unde haec scientia

APPARENT

1 q.3-0173 4

q.3-0173 medium viride, omnia apparent illius coloris. Quod docet in potentiis

2 q.3-0293 3

q.3-0293 exterioribus quae apparent, sed potius dividendo et separando unum

3 d.2, q.6-0355 9

d.2, q.6-0355 Gradus enim operationum, quae a materia elevantur, tantum apparent

APPARET

1 Prooemium-0655 1

Prooemium-0655 apparet ista compositio sicut in viventibus.

2 q. 1-0042 7

q. 1-0042 quantum ad totam substantiam quae exterius apparet. Ex quo evidenter

3 q.3-0035 4

q.3-0035 negativa pars vera apparet:

4 q.3-1179 1

q.3-1179 apparet asserere illas non demonstrare hanc veritatem; maxime quia haec

APPELLABANT

1 Prooemium-0389 1

Prooemium-0389 appellabant, quam ipse ponit aeternam, non habentem efficientem causam,

APPELLAMUS

1 q. 1-0035 6

q. 1-0035 communiter aquas perpetuo stantes mortuas appellamus, quas vero continue

APPELLARI

1 q. 2-0020 1

q. 2-0020 appellari possunt.

APPELLET

1 q.4-0320 4

q.4-0320 ergo principium intelligendi appellet animam, et inde concludat animam

APPETAT

1 q.3-0360 5

q.3-0360 similiter, si bonum finitum appetat, et si illud consequatur, statim aliud

2 q.4-0789 10

q.4-0789 separata a corpore, an sit violenta, et an naturaliter appetat corpus. Sed

APPETENDI

1 q.1-0197 7
q.1-0197 in gradu essendi, nam ille modus appetendi consequitur formam *

2 q.1-0201 4
q.1-0201 rationis, quamvis modus appetendi non sit nobilior.

APPETENS

1 q.1-0200 8
q.1-0200 alterius ordinis et rationis, etiam ipsum ens appetens erit nobilioris

APPETERE

1 q. 1-0068 1
q. 1-0068 appetere vitam, id est, operationem. Idem, 1 Politicorum, cap 3, et

APPETERET

1 q.4-0048 4
q.4-0048 naturalem, et semper appeteret corpus tamquam id propter quod creatum

APPETIBILES

1 Prooemium-0463 8
Prooemium-0463 honesta; et merito, quia sunt propter se appetibiles, et magna ex parte

APPETIBILIS

1 Prooemium-0505 1
Prooemium-0505 appetibilis quae de altioribus rebus disserit. Unde, omnibus pensatis, in

2 Prooemium-0526 3
Prooemium-0526 est maxime appetibilis, et propter delectationem summam quam affert.

3 q.3-0505 9
q.3-0505 Adde quod licet virtus de se sit magis appetibilis quam vitium,

APPETIT

1 q.1-0040 5
q.1-0040 4 Omnis res naturalis appetit suum bonum; ergo res quae

2 q.1-0199 1
q.1-0199 appetit suam perfectionem naturaliter, tamen si perfectio appetita sit

3 q.3-0358 8
q.3-0358 ratiocinatur, quod est auctor eorum, et statim appetit illum *

4 q.3-0361 1
q.3-0361 appetit, et, illo habito, quaerit aliud, quia nullum est replens *

APPETITA

1 q.1-0199 8
q.1-0199 appetit suam perfectionem naturaliter, tamen si perfectio appetita sit

APPETITIO

1 d.2, q.5-0156 6
d.2, q.5-0156 vitalis cordis commovet humorem, et appetitio irascitur; et si *

APPETITU

1 Prooemium-0495 6
Prooemium-0495 conformitatem quam habent cum naturali appetitu intellectus nostri; sed aliae

2 q.2-0028 10
q.2-0028 operatio sensuum, ut in nobis experimur; et operatio ab appetitu elicita,

APPETITUI

1 Prooemium-0500 9
Prooemium-0500 de rebus altissimis tractat, quia est magis conformis appetitui hominis,

APPETITUM

1 d. 1-0044 4
d. 1-0044 et phantasiam, et appetitum, ut patet, quia si dividantur haec omnia

2 q. 2-0180 9
q. 2-0180 cessandi ab operatione: aut per somnum aut per appetitum; anima vero

3 q.2-0143 3
q.2-0143 cognitionem et appetitum, sed per quoddam pondus naturale.

4 d.2, q.6-0386 3
d.2, q.6-0386 sentiens habet appetitum, ut Aristoteles hic saepe dicit.

5 d.2, q.6-0395 10
d.2, q.6-0395 animalia quae per motum sibi provident, et haec sequuntur appetitum

APPETITUS

1 q.1-0041 5

q.1-0041 conveniunt in eodem modo appetitus, conveniunt etiam in eodem

2 q.1-0194 3

q.1-0194 in modo appetitus. Omnia enim haec appetunt sine actu elicito; et ideo

3 q.1-0195 4

q.1-0195 Aristoteles dixit quod appetitus supponit sensum, negatur tamen

4 q.1-0196 7

q.1-0196 quod omnia quae conveniunt in modo appetitus, conveniant etiam

5 q.2-0150 9

q.2-0150 ad cessandum ab operibus suis pro ratione sui appetitus, non quidem

6 q.3-0346 9

q.3-0346 quae non possit a materiali agente impediri, ut appetitus sensitivus

7 q.3-0948 8

q.3-0948 eiusdem ordinis et rationis, ut pendet operatio appetitus sensitivi a phantasia,

8 q.2-0030 3

q.2-0030 cognitio et appetitus ut fit in animalibus; ergo forma, quae est

APPETUNT

1 qq.1-0194 in modo appetitus. Omnia enim haec appetunt sine actu elicito; et ideo

APPLICANDA

1 q. 4-0173 5

q. 4-0173 convenire, sed quod disiunctim applicanda sint eo modo quo in definitione

APPLICANDO

1 q.2-0156 2

q.2-0156 non applicando potentiam, quamvis apprehensio sit naturalis. Si vero

APPLICARE

1 q.2-0154 4

q.2-0154 operatione, quia possunt applicare potentiam ad opus, et non; ut si

APPLICAT

1 q.4-0475 4
q.4-0475 principium intellectivum meum applicat virtutem suam ad intelligendum,

APPLICET

1 q. 4-0117 9
q. 4-0117 8 Verum est quod si quis nomen animae applicet alicui quae *

APPREHENDAT

1 q.2-0155 2
q.2-0155 brutum apprehendat ut malum ambulare, potest cessare ab operatione

2 q.3-0291 6
q.3-0291 15 Sexta ratio: Quomodo intellectus apprehendat res. Sexta *

3 d.2, q.5-0155 5
d.2, q.5-0155 aliae: ut si imaginatio apprehendat vehementer contemptum, facultas

4 d.2, q.5-0157 1
d.2, q.5-0157 apprehendat periculum ut imminens, incitatur pulsus, et naturalis facultas

APPREHENDIT

1 q.2-0157 1
q.2-0157 apprehendit ut nocibum quiescere, potest ambulare. Quae vis ad *

2 q.3-0292 7
q.3-0292 ratio sumitur ex modo quo intellectus apprehendit res, non sistendo in

3 q.4-0430 1
q.4-0430 apprehendit, sed semen Abrahae apprehendit." Assumpsit autem *

4 .4-0430 5
q.4-0430 apprehendit, sed semen Abrahae apprehendit." Assumpsit autem *

APPREHENSA

1 q.3-0331 2
q.3-0331 nam apprehensa re aliqua movet se intellectus ad cognitionem alterius,

APPREHENSIO

1 q.2-0156 5
q.2-0156 non applicando potentiam, quamvis apprehensio sit naturalis. Si vero

APPROBANTE

1 q.4-0442 2
q.4-0442 Sacro approbante Concilio reprobamus." Et addit huiusmodi assertores

APPROBAT

1 d. 1-0005 2
d. 1-0005 utramque approbat, et alteram ex altera confirmat.

APTA

1 q. 3-0049 1
q. 3-0049 apta ad recipiendam formam, et ideo potentia ad recipiendam formam

2 q. 3-0051 1
q. 3-0051 apta ad informandam materiam; et illa aptitudo non est aliquid *

3 q. 3-0243 9
q. 3-0243 illius recipit res talem essentiam, ut per illam apta sit ad talem finem.

4 q. 3-0246 10
q. 3-0246 informandum corpus, et ideo recipit essentiam secundum quam sit apta

5 q. 3-0253 1
q. 3-0253 apta, quamvis non possit explicari nisi per id ad quod est apta, ad

6 q. 3-0253 12
q. 3-0253 apta, quamvis non possit explicari nisi per id ad quod est apta, ad
7 q. 4-0380 7

q. 4-0380 natura sua gravis est, ideo fuit apta ut ordinaretur ad illum finem.

8 q.1-0238 1
q.1-0238 apta ad eam variationem efficiendam, quae necessaria erat ad *

9 q.4-0110 1
q.4-0110 apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et

10 q.4-0519 7
q.4-0519 receptivae consistit in hoc quod sint apta ad constituendum unum, et quod

11 q.4-0598 3

q.4-0598 licet sit apta ad subsistendum, tamen dum est in corpore non subsistit,

12 q.4-0600 4

q.4-0600 inconueniens quod res apta ad subsistendum non subsistat actu, propter

APTAM

1 q. 3-0058 10

q. 3-0058 formam complete in ratione formae, et non concipere illam aptam ad

2 q. 3-0250 9

q. 3-0250 Et explicatur praeterea, nam aliud est rem esse aptam ad

3 q. 3-0251 6

q. 3-0251 aliquid, aliud referri, nam esse aptam ponit entitatem absolutam in ipsa

4 q.4-0774 12

q.4-0774 corpori non conuenit per se animae, id est, essentialiter, sed esse aptam

APTI

1 q. 1-0082 6

q. 1-0082 igneae; circularibus quidem ut essent apti ad movendum; ignei vero,

APTISSIMUM

1 q.4-0728 4

q.4-0728 quod corpus sit aptissimum ad operationes animae exercendas. Si ergo

APTITUDINALIS

1 q. 3-0043 2

q. 3-0043 Item, aptitudinalis ordo accidentis ad substantiam est de

2 q. 3-0044 4

q. 3-0044 essentia accidentis; ergo aptitudinalis ordo ad materiam est de essentia

APTITUDINE

1 q. 2-0079 1

q. 2-0079 aptitudine ad actuandum; ergo forma quae in sua essentia et entitate

2 q. 3-0060 4

q. 3-0060 in simili de aptitudine materiae primae. Quia tamen haec aptitudo ad

APTITUDINEM

- 1 q. 3-0039 1
q. 3-0039 aptitudinem ad informandum; aptitudo autem nec intelligi potest sine ordine;
- 2 q. 3-0054 5
q. 3-0054 Quocirca falluntur qui putant aptitudinem ad informandum esse
- 3 q. 3-0059 4
q. 3-0059 informandum; ergo hanc aptitudinem essentialiter includit. Vide dicta
- 4 q.4-0730 2
q.4-0730 hanc aptitudinem non habet, non enim per illud exerceri possunt

APTITUDO

- 1 q. 3-0029 4
q. 3-0029 essentia animae est aptitudo quam habet ad informandum corpus.
- 2 q. 3-0039 4
q. 3-0039 aptitudinem ad informandum; aptitudo autem nec intelligi potest sine ordine;
- 3 q. 3-0051 7
q. 3-0051 apta ad informandam materiam; et illa aptitudo non est aliquid *
- 4 q. 3-0056 2
q. 3-0056 haec aptitudo ex essentia sequeretur, supponeret essentiam animae *
- 5 q. 3-0060 10
q. 3-0060 in simili de aptitudine materiae primae. Quia tamen haec aptitudo ad
- 6 q. 3-0216 8
q. 3-0216 et constituit compositum; et ita eadem est aptitudo ad utrumque, licet
- 7 q. 3-0244 2
q. 3-0244 Quae aptitudo est absoluta et intrinseca ipsi rei.
- 8 q. 3-0262 5
q. 3-0262 comprehendi non posse nisi aptitudo ad extrinseca concipiatur in ea,
- 9 q. 4-0059 6
q. 4-0059 diximus, idem est ordo et aptitudo ad compositum et ad materiam, et
- 10 q.3-0061 11
q.3-0061 non habent usum rationis, et in insensatis. Et e contrario, aptitudo

APTIUS

1 q. 2-0207 4
q. 2-0207 operatione, et ideo aptius erat ad explicandam rem, nempe animam

APTUM

1 q. 3-0247 11
q. 3-0247 ad hunc finem. Et totum quod recipit absolutum est, quamvis aptum

2 q.4-0729 5
q.4-0729 corpus caeleste esset ita aptum, argumentum procederet; tamen quia

APTUS

1 q. 4-0376 3
q. 4-0376 erat, ideo aptus fuit ut propter illum finem crearetur.

2 q.1-0163 6
q.1-0163 vero lapidem, quia non est aptus ad sui nutritionem.

APUD

1 Prooemium-0005 2
Prooemium-0005 arripuerit apud omnes, neque non vitae sanctitate et modestia notus.

2 Prooemium-0136 11
Prooemium-0136 Et ideo haec pars est prima huius scientiae, et licet apud *

3 q. 2-0190 9
q. 2-0190 1 Quia illa distinctio actus primi numquam reperitur apud

4 q. 2-0211 5
q. 2-0211 esse notissimae, maxime quia apud antiquos non erat nota.

5 q. 3-0206 3
q. 3-0206 est usitatus apud Aristotelem. Sic enim definit qualitatem esse qua

6 q.3-0661 6
q.3-0661 Vide de hac re plura apud D Antoninum, 1 theologali, titulo 1,

7 q.4-0672 3
q.4-0672 materiae, Aureolus, apud Capreolum, in 2, d 3, q 1, ad argumenta

8 d.2, q.6-0266 2
d.2, q.6-0266 communiter apud philosophos "vivere" sumitur pro "vegetare."

AQUA

1 q.4-0815 3
q.4-0815 ut quando aqua fit calida, nam ponitur in ea calor et aufertur frigiditas,

AQUAM

1 q. 1-0084 2
q. 1-0084 esse aquam, quia est de natura seminis; semen autem est quid humidum

2 q. 1-0087 10
q. 1-0087 Heraclitus vero asseruit esse vaporem medium inter aerem et aquam.

AQUAS

1 q. 1-0035 2
q. 1-0035 communiter aquas perpetuo stantes mortuas appellamus, quas vero continue

ARBITRANTUR

1 q. 4-0143 4
q. 4-0143 Unde errant qui arbitrantur definitionem hanc convenire *

ARBITRARI

1 q.3-0669 2
q.3-0669 dicebat, arbitrari, o mihi carissimi filii, me, cum a vobis discessero,

ARBITROR

1 Prooemium-0385 3
Prooemium-0385 22 Quapropter arbitror Aristotelem illo loco non agere in speciali de

2 Prooemium-0577 3
Prooemium-0577 Physicae pertinere arbitror, sed Aristotelem digressionem quadam ad illum

3 q.4-0566 5
q.4-0566 possumus. Et imprimis falsum arbitror quod esse hominis et animae sint

4 q.4-0578 2
q.4-0578 esse arbitror differentiam illam inter animam rationalem et alias formas.

ARBORE

1 q.1-0092 4
q.1-0092 experientia, nam in arbore sunt radices, folia, etc, quae habent diversa *

ARCHAELAUS

1 d.1, q.1 11
tribuitur Xenocrati, ut refert Aegidius, hic, lib 1, tx 28. Archaelaus

ARCHIEPISCOPUS

1 d.2, q.5-0099 1
d.2, q.5-0099 archiepiscopus Toletanus in Summa Conciliorum, ubi illa refert. Et aperte

ARGUAT

1 q.3-0741 1
q.3-0741 arguat a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Non

ARGUES

1 d.2, q.6-0364 2
d.2, q.6-0364 Sed argues, nam gradus viventium sumuntur ab ipsis *

ARGUIT

1 Prooemium-0545 2
Prooemium-0545 2 arguit, quod scientia de corpore animato est nobilior scientia

2 q. 1-0160 2
q. 1-0160 3 arguit Aristoteles, cap 2, nam id quod est primum

3 q. 1-0166 3
q. 1-0166 perfectior operatio arguit perfectiorem substantiam et essentiam, ergo

4 q. 2-0254 3
q. 2-0254 perfectiones. Quod arguit animam esse in altiori gradu entis constitutam.

5 q.2-0161 6
q.2-0161 ex imperfectione provenit, tamen perfectionem arguit et artificium

6 q.3-0322 12
q.3-0322 quod res agat circa se ipsam; ergo illa reflexio circa se arguit *

7 q.3-0324 7
q.3-0324 quae excedit omnem vim cognitionis sensitivae, arguit omnimodam

8 q.3-0739 5
q.3-0739 Aristoteles in eis non arguit, in quo multi falsi sunt, ut Themistius,

9 q.3-0742 2
q.3-0742 enim arguit, sed tantum ponit duas propositiones tamquam duo *

ARGUITIVE

1 q. 4-0070 3
q. 4-0070 nisi forte arguitive.

ARGUITUR

1 Prooemium-0169 2
Prooemium-0169 3 arguitur de anima rationali, nam illa est immaterialis,

2 q. 4-0292 2
q. 4-0292 2 arguitur: Quidditas essentialium non potest demonstrari

3 q.1-0029 2
q.1-0029 2 arguitur. Nam modus ipse operandi, in plantis inventus,

4 q.1-0067 2
q.1-0067 Ratione arguitur:

5 q.1-0123 5
q.1-0123 3 Ex parte finis arguitur: Sensus, et maxime gustus et tactus,

6 q.1-0145 2
q.1-0145 2 arguitur ex Aristotele, 5 De generatione animalium, cap

7 q.1-0149 2
q.1-0149 3 arguitur ex dictis, nam licet gradus specificus inseparabilis

8 q.2-0032 4
q.2-0032 3 alia via arguitur, quia non fit transitus ab extremo ad

9 q.3-0040 2
q.3-0040 2 arguitur: Anima nostra educitur de potentia materiae; ergo

10 q.3-0147 2
q.3-0147 2 arguitur, nam recipiens debet esse denudatum ab eo quod

11 q.3-0891 2
q.3-0891 4 arguitur, nam fatentur contrarium opinantes quod *

- 12 q.4-0055 2
q.4-0055 10 arguitur: Si principium intellectivum est vera anima,
- 13 q.4-0123 4
q.4-0123 4 Hoc supposito, arguitur:
- 14 q.4-0212 3
q.4-0212 5 4 arguitur, nam ipse modus intelligendi in homine inventus est
- 15 q.4-0229 3
q.4-0229 6 5 arguitur ex operibus voluntatis. Experitur enim quisquam se
- 16 d.2, q.5-0032 2
d.2, q.5-0032 2 arguitur, nam forma materialis et immaterialis *
- 17 d.2, q.5-0035 2
d.2, q.5-0035 3 arguitur: In homine vel in bruto sunt quaedam partes
- 18 d.2, q.6-0088 2
d.2, q.6-0088 2 arguitur: Homo tam formaliter est animal, sicut equus;
- 19 d.2, q.6-0134 2
d.2, q.6-0134 2 arguitur: Anima rationalis et sensitiva secundum se *
- 20 d.2, q.6-0144 2
d.2, q.6-0144 3 arguitur, nam anima hominis et equi conveniunt univoce in

ARGUMENTA

- 1 Prooemium-0373 4
Prooemium-0373 21 Haec sunt argumenta Aristotelis quae difficiliorem faciunt sensum
- 2 q. 1-0201 2
q. 1-0201 Ad argumenta in principio posita ex dicendis constabit
- 3 q. 2-0027 8
q. 2-0027 sufficere de hac quaestione. Sunt tamen duo argumenta contra *
- 4 q. 2-0113 7
q. 2-0113 primus melius actuat quam secundus, ut argumenta probant. Invenies
- 5 q. 3-0223 3
q. 3-0223 11 Ad argumenta, ad primum communiter solet *
- 6 q.1-0164 3
q.1-0164 7 Ad argumenta. Ad primum bene responsum est quod

7 q.3-1109 1
q.3-1109 argumenta in contrarium solvant. In VI etiam Synodo, Constantinopolitana

8 q.4-0207 4
q.4-0207 Sed contrarium huius argumenta convincunt, nam si illa

9 q.4-0516 3
q.4-0516 15 Ad argumenta: Ad primum, respondetur quod proportio

10 q.4-0549 5
q.4-0549 et Quodl 9, cuius argumenta refert Caietanus dicto loco primae

11 q.4-0550 7
q.4-0550 partis, et late prosequitur. Et inter argumenta Scoti solum illud habet

12 q.4-0672 12
q.4-0672 materiae, Aureolus, apud Capreolum, in 2, d 3, q 1, ad argumenta

13 q.4-0749 3
q.4-0749 Respondet ad argumenta Scotus, in 3, d 1, q 1, et

14 d.2, q.6-0252 8
d.2, q.6-0252 uniuntur in rationali. Et ex his solvuntur argumenta dictarum *

15 d.2, q.6-0401 3
d.2, q.6-0401 15 Ad argumenta dictarum opinionum. Ad primum *

ARGUMENTI

1 q.1-0173 5
q.1-0173 Unde ad replicam primi argumenti, respondetur

ARGUMENTO

1 q. 2-0054 3
q. 2-0054 potentialitatem. Quo argumento concludit omnem actum secundum esse

2 q. 2-0255 4
q. 2-0255 Et ita satisfit argumento supra facto per Caietanum: Nam licet

3 q. 4-0269 2
q. 4-0269 toto argumento.

4 q.4-0587 6
q.4-0587 19 Aliter ergo respondendum est argumento secundo. Pro quo nota

5 d.2, q.6-0005 4
d.2, q.6-0005 in primo illius argumento tetigimus. Anima enim vegetativa non est

6 d.2, q.6-0013 5

d.2, q.6-0013 alio, ut patet ex argumento statim facto, et ex effectu, nam ab eadem

ARGUMENTOR

1 d.2, q.5-0121 1

d.2, q.5-0121 argumentor sic: Illa anima continetur sub genere animae sensitivae;

ARGUMENTORUM

1 q. 2-0136 7

q. 2-0136 2 est notandum circa ultima verba argumentorum quod

ARGUMENTUM

1 Prooemium-0217 6

Prooemium-0217 cognitio pertinet ad Metaphysicam, ut argumentum factum probat; si *

2 q. 2-0046 2

q. 2-0046 Secundum argumentum est: Nam omnis actus primus

3 q. 2-0050 4

q. 2-0050 4 Circa primum argumentum Caietanus inquit quod

4 q. 2-0127 4

q. 2-0127 8 Unde ad argumentum primum negatur minor. *

5 q. 2-0151 4

q. 2-0151 9 Circa secundum argumentum Caietanus hic *

6 q. 2-0271 1

q. 2-0271 argumentum concludit. Et ideo circa ultimum finem optime propositum nulla

7 q. 4-0239 7

q. 4-0239 sua essentia constituat. Et hinc sumitur argumentum optimum pro

8 q. 4-0270 4

q. 4-0270 Unde sic formo argumentum: Aristoteles non demonstrat

9 q. 4-0391 10

q. 4-0391 demonstratio a priori ex fine. Et hoc probat secundum argumentum cum

10 q.1-0020 3

q.1-0020 melius viget argumentum, nam res inanimes etiam habent virtutem *

11 q.1-0202 3

q.1-0202 8 Quintum argumentum petit, an anima vegetativa sit actus

12 q.2-0103 8

q.2-0103 plura cognitionis signa quam bruta. Et idem argumentum est de homine

13 q.2-0140 3

q.2-0140 11 Ad argumentum in principio factum respondetur quod sentire

14 q.3-0167 2

q.3-0167 primum argumentum probat; habet tamen in natura materiali, ut *

15 q.3-0469 4

q.3-0469 24 Tunc est argumentum: In quavis Republica bene instituta

16 q.4-0569 4

q.4-0569 18 Tunc est argumentum: Homo includit materiam et illius esse;

17 q.4-0707 1

q.4-0707 argumentum quod sicut potentia non est actus corporis, ita etiam anima non

18 q.4-0715 5

q.4-0715 Et hinc solvitur aliud argumentum, scilicet quod anima

19 q.4-0729 6

q.4-0729 corpus caeleste esset ita aptum, argumentum procederet; tamen quia

20 q.4-0788 4

q.4-0788 26 Circa nonum argumentum est difficultas communis de anima

21 q.4-0791 10

q.4-0791 ultima in hac materia, ideo pro nunc dicitur ad argumentum quod

22 q.4-0828 7

q.4-0828 27 De origine animae rationalis. Decimum argumentum petit ut

23 q.4-1010 4

q.4-1010 atque adeo convincere argumentum consequentiam illam nullam esse.

24 d.2, q.5-0070 4

d.2, q.5-0070 quibus desumitur tale argumentum, quod in compositione hominis *

25 d.2, q.5-0073 3

d.2, q.5-0073 Et simile argumentum potest desumi ex illo Gen 2: "Et *

26 d.2, q.6-0072 8

d.2, q.6-0072 Sed haec solutio imprimis petit principium, nam argumentum

27 d.2, q.6-0086 7

d.2, q.6-0086 illo genere causae. Et tunc procedit argumentum, nam ex continentia

28 d.2, q.6-0095 4

d.2, q.6-0095 Et confirmatur retorquendo argumentum: Anima *

29 d.2, q.6-0370 11

d.2, q.6-0370 eorum, et isto modo tantum sunt tres gradus viventium, ut argumentum

30 d.2, q.6-0414 3

d.2, q.6-0414 similiter primum argumentum praecedentis quaestionis cum suis

ARGUUNT

1 q.3-0298 8

q.3-0298 quem in subiecto observent. Quae omnia vere arguunt quamdam *

2 q.3-0352 2

q.3-0352 immaterialitatem arguunt in tali potentia.

ARRIPUERIT

1 Prooemium-0005 1

Prooemium-0005 arripuerit apud omnes, neque non vitae sanctitate et modestia notus.

ARS

1 Prooemium-0392 10

Prooemium-0392 esse id cuius gratia, addit: "Nam sicut artificialium omnium ars ipsa

ART.

1 q.3-1079 7

q.3-1079 Thomas dicit, q 16 De malo, art 1, ex Augustino, lib 21 De *

ARTE

1 q.1-0233 5

q.1-0233 iuvatur; saepe provenit ex arte. Unde universaliter variatio operationum

ARTES

1 Prooemium-0482 1

Prooemium-0482 artes comprehenduntur. Deinde Physica speculativa utilissima est, ut in

ARTIFICEM

1 Prooemium-0246 5

Prooemium-0246 7, qui ait nullum artificem considerare materiam per se, sed

ARTIFICES

1 Prooemium-0275 3
Prooemium-0275 Et alii artifices imitantes physicum possunt definire per materiam et

ARTIFICIALIA

1 q. 3-0249 5
q. 3-0249 Explicant hanc rem optime artificialia, ut dicto loco diximus.

2 q. 4-0035 7
q. 4-0035 corporis artificialis, sed naturalis. Sunt enim artificialia corpora quae

ARTIFICIALIS

1 q. 4-0035 2
q. 4-0035 corporis artificialis, sed naturalis. Sunt enim artificialia corpora quae

ARTIFICIALIUM

1 Prooemium-0392 8
Prooemium-0392 esse id cuius gratia, addit: "Nam sicut artificialium omnium ars ipsa

ARTIFICIO

1 q. 3-0101 1
q. 3-0101 artificio et diversitate; anima vero habet diversitatem magnam in operibus

ARTIFICIOSO

1 q. 3-0102 3
q. 3-0102 suis, et artificioso quodam et admirabili modo suas actiones exequitur,

ARTIFICIUM

1 q.2-0161 8
q.2-0161 ex imperfectione provenit, tamen perfectionem arguit et artificium

ASCEDENDISSE

1 Prooemium-0578 3
Prooemium-0578 in Physicis ascedendisse, tamen praepropere et sine sufficienti *

ASCENDAT

1 q.3-0271 6
q.3-0271 ipsi impedire illum possint, quominus ascendat ad superiora illa obiecta

ASCENDENDO

1 q.3-0338 1
q.3-0338 ascendendo, de materialibus et moralibus iudicando, et circa earum

2 q.3-0375 4
q.3-0375 inferioribus ad superiora ascendendo, quod est "supremum infimi attingit

3 d.2, q.6-0192 1
d.2, q.6-0192 ascendendo ad superiorem gradum. Et idem censeo dicendum de ipsis *

4 d.2, q.6-0195 1
d.2, q.6-0195 ascendendo ad superiorem gradum, et sic specificatur in animalibus.

ASCENDERIS

1 q.3-0606 8
q.3-0606 pythagorico: "Si deposito, inquit, corpore in liberum ascenderis aetherem

ASCENDIMUS

1 Prooemium-0642 8
Prooemium-0642 ex cognitione animae nostrae et intellectus facilius ascendimus ad *

ASCENDIT

1 q.3-0268 1
q.3-0268 ascendit, et ipsarum spiritualium rerum conceptus formare conatur; ergo

ASCENSUM

1 Prooemium-0572 9
Prooemium-0572 esse hac scientia non negarem. Tamen quia iudico ascensum *

2 q.4-0982 2
q.4-0982 faciat ascensum." Cicero etiam in Tusculana: "Animorum, *

ASPECTUM

1 q.3-0115 6
q.3-0115 definitione rationis, quam, inquit, esse aspectum animi, "quo per se

ASSENTIENDUM

1 q.3-1182 1
q.3-1182 assentiendum huic veritati; quod non parum conducit, ut rationes, quae

ASSENTIRET

1 q.4-0490 2
q.4-0490 simul assentiret contrariis propositionibus, et eadem voluntas peccaret

ASSEQUENDAM

1 Prooemium-0490 2
Prooemium-0490 virtutem assequendam, et in hoc praeeminet Theologia. Philosophia

ASSEQUITUR

1 q.3-0550 6
q.3-0550 suum finem; hunc autem non assequitur in hac vita plena miseris.

ASSEREBANT

1 q.4-1003 7
q.4-1003 per generationem, contra antiquos qui id asserabant.

2 d.2, q.5-0048 1
d.2, q.5-0048 asserabant esse in homine duas animas: alteram quae concupiscit adversus

ASSERENS

1 q.4-0862 9
q.4-0862 28 Sed contra haec omnia pugnat catholica fides, asserens animam

2 d.2, q.6-0125 9
d.2, q.6-0125 5 Et ex his videtur improbari secunda opinio asserens quod in

ASSERENTEM

1 q.4-0439 2
q.4-0439 temere asserentem, aut vertentem in dubium, quod substantia animae

ASSERENTIS

1 q.4-0832 1
q.4-0832 asserentis animam non incipere simul cum corpore, sed fuisse antea in

ASSERERE

1 q.3-1014 1

q.3-1014 asserere animam rationalem contineri et educi de potentia materiae, eo

2 q.3-1170 8

q.3-1170 conclusio, esse maxime pium et consonum fidei asserere immortalitatem

3 q.3-1179 2

q.3-1179 apparet asserere illas non demonstrare hanc veritatem; maxime quia haec

ASSERERET

1 q.3-0141 4

q.3-0141 probandum, nam qui assereret intellectum esse corporeum, et nihilominus posse

2 q.3-0142 5

q.3-0142 intelligere omnia corpora, etiam assereret esse determinabilem per

ASSERIT

1 Prooemium-0457 2

Prooemium-0457 non asserit Aristoteles scientiam esse honorabilem eo rigore quo ibi *

2 q. 2-0114 12

q. 2-0114 huius rei exemplum in Aristotele, 1 Posteriorum, cap 2, 6 ubi asserit

ASSERTORES

1 q.4-0442 8

q.4-0442 Sacro approbante Concilio reprobamus." Et addit huiusmodi assertores

ASSERUERUNT

1 q. 1-0088 2

q. 1-0088 Alii asseruerunt ut Critias, animam esse sanguinem. Alii

2 q.1-0131 5

q.1-0131 Est contra aliquos qui asseruerunt plantas habere animas *

3 q.4-0079 3

q.4-0079 et ideo asseruerunt esse in homine tamquam motorem solum et

ASSERUIT

1 q. 1-0087 3
q. 1-0087 Heraclitus vero asseruit esse vaporem medium inter aerem et aquam.

2 q.4-0856 4
q.4-0856 et 8. Hic asseruit animas hominum esse Angelos qui peccaverunt,

ASSERUNT

1 q. 4-0099 8
q. 4-0099 cap 5 Iandunum, q 3. Qui omnes asserunt definitionem esse

2 q.3-1174 10
q.3-1174 et Caietanum, Ad Rom 9, et Eccle 3, qui asserunt hanc veritatem

3 q.4-0250 7
q.4-0250 intellectivum est, nam sunt nonnulli qui asserunt animam rationalem,

ASSEVERENT

1 d.2, q.5-0093 8
d.2, q.5-0093 Ecclesiae Patres unam animam rationalem habere hominem asseverent";

ASSIGNANDUM

1 Prooemium-0011 3
Prooemium-0011 1 Ad assignandum obiectum huius scientiae, oportet supponere quae

ASSIGNAT

1 q. 4-0161 3
q. 4-0161 membrorum definitiones assignat. Quocirca illa particula "quo vivimus"

2 d.2-0005 3
d.2-0005 membrorum definitiones assignat. Idcirco antequam ad potentias *

ASSIGNATAS

1 Prooemium-0108 3
Prooemium-0108 rationes ibi assignatas; tamen comparando partes scientiae de *

ASSIMILARE

1 q.1-0035 2

q.1-0035 sibi assimilare, manifeste etiam est commune opus. Ergo nullum restat

ASSIMILATUR

1 q. 1-0090 5

q. 1-0090 dicebat esse immortalem, quia assimilatur immortalibus caelis. Alii,

2 q.3-0612 1

q.3-0612 assimilatur; intellectivum autem principium hominis, quod constituitur inter

3 q.3-0620 4

q.3-0620 participare, cui maxime assimilatur, quam terrestrium mortalitatem. Quam

ASSISTENS

1 q. 1-0007 11

q. 1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens

2 q.4-0095 2

q.4-0095 illi assistens; et hunc intellectum aiunt esse eundem numero in *

ASSISTENTEM

1 q.4-0860 1

q.4-0860 assistentem nobis. Omnes hi ponunt principium intellectivum hominis esse

ASSUMIT

1 q.3-0140 8

q.3-0140 contra. Nam haec responsio petit principium, et assumit *

2 q.3-0417 2

q.3-0417 impossibile, assumit D Thomas illam propositionem, quod "esse per se

ASSUMO

1 q.3-0861 2

q.3-0861 omnium assumo quod alii fatentur, scilicet secundum Aristotelem *

ASSUMPSISSET

1 d.2, q.5-0086 2

d.2, q.5-0086 rationalem, assumpsisset illam et dimisisset in triduo, quia illa non erat

2 d.2, q.5-0131 5

d.2, q.5-0131 dixit quod si Christus assumpsisset animam sensitivam, assumpsisset

3 d.2, q.5-0131 8

d.2, q.5-0131 dixit quod si Christus assumpsisset animam sensitivam, assumpsisset

ASSUMPSIT

1 d.2, q.5-0067 5

d.2, q.5-0067 homo per hoc quod assumpsit partes nostrae naturae simul unitas,

2 d.2, q.5-0085 1

d.2, q.5-0085 assumpsit numquam dimisit; si autem in homine esset alia anima praeter

AST

1 q.3-0645 8

q.3-0645 "Vita brevis nobis, ad tempus vivimus omnes, ast animus mortem

ASTRIS

1 q. 3-0111 11

q. 3-0111 sed sunt quaedam corpora ibi inclusa, ut videre est in astris quae habent

ASTRORUM

1 q.3-0617 9

q.3-0617 eodem modo se habens, universi ordinem, caelorum et astrorum cursus

AT

1 q. 1-0010 3

q. 1-0010 quam actuet; at vero anima supponit substantiam completam. *

2 q. 1-0013 4

q. 1-0013 informaret omnes partes; at videmus non omnes partes habere idem

3 q. 1-0019 9

q. 1-0019 quid sit de ratione animae, nam hoc cognito at semel statuto de ratione

4 q. 2-0071 1

q. 2-0071 at vero actus simpliciter primus dat esse perfectius, nam dat esse *

5 q. 2-0178 8

q. 2-0178 pro liberate sua potest ab illa cessare; at vero anima sensitiva, licet

- 6 q. 2-0228 2
q. 2-0228 animae; at vero animae vegetativae hoc non convenit. Haec enim semper
- 7 q. 3-0142 6
q. 3-0142 gradum essendi superantem latitudinem corporis; at vero anima superat,
- 8 q. 3-0178 12
q. 3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in
- 9 q. 4-0304 6
q. 4-0304 secundarius, sed primarius et intrinsecus; at vero finis intrinsecus animae
- 10 q. 1-0077 3
q. 1-0077 mutatione intrinseca; at vero vegetabilia transcendunt hunc modum *
- 11 q. 1-0142 6
q. 1-0142 voluptatem capit dilatatur aut garrit; at vero plantae nullum signum
- 12 q. 2-0060 10
q. 2-0060 unde per qualitates materiales et communes sua opera exercet; at vero
- 13 q. 2-0062 8
q. 2-0062 intentionales et superiores potentias exercet actus suos; at vero principium
- 14 q. 2-0065 2
q. 2-0065 immaterialis; at vero actio sensuum est intrinsece organica et corporea;
- 15 q. 3-0190 11
q. 3-0190 solum est quod videtur, sed est ratio videndi omnia alia, at vero
- 16 q. 3-0201 8
q. 3-0201 obiectorum, ut possint perfecte recipere impressionem illorum; at vero *
- 17 q. 3-0534 9
q. 3-0534 mali nihil patieris, sursum in caelo permanet spiritus, at impiorum
- 18 q. 4-0050 9
q. 4-0050 naturaliter loquendo debet perpetuo in eo statu permanere; at vero
- 19 q. 4-0368 8
q. 4-0368 cuncta, id est, omnes aliae viventium potentiae; at vero cui inest alia
- 20 q. 4-0537 9
q. 4-0537 materiale, accidens illi inhaerens necessario debet esse materiale; at
- 21 d. 2, q. 6-0247 8
d. 2, q. 6-0247 non reperiuntur univoce in Deo et creaturis; at quando rationes ipsae

ATOMIS

1 q. 1-0074 10
q. 1-0074 inter philosophos de compositione rerum naturalium, an sit ex atomis,

2 q. 1-0081 7
q. 1-0081 animam esse quid compositum ex

ATQUE

1 Prooemium-0121 8
Prooemium-0121 est contemplandum, cum de anima corporisve officiis atque operibus

2 Prooemium-0390 1
Prooemium-0390 atque adeo nec finalem. Et quod hoc modo de mente loquatur patet

3 Prooemium-0396 4
Prooemium-0396 quam animalia caduca atque mortalia." Et deinde dicit: "Illi genus

4 Prooemium-0410 5
Prooemium-0410 perfecte comprehendere rationem intelligibilitatis, atque adeo ipsam

5 Prooemium-0536 12
Prooemium-0536 scientia ergo quae de illis agit, ex parte obiecti est nobilior, atque adeo

6 q.1-0002 10
q.1-0002 Utrum forma, quae est principium nutritionis, sit vera anima, atque adeo

7 q.1-0007 7
q.1-0007 insertam continuo crescere, semperque alimento indigere, atque adeo

8 q.1-0081 7
q.1-0081 inanimatis; ergo sunt in superiori gradu, atque adeo in gradu *

9 q.1-0084 4
q.1-0084 vegetandi vera forma, atque adeo verus actus primus, ut de se constat;

10 q.1-0093 2
q.1-0093 officia, atque adeo sunt organa distincta. Tandem testimonium vitae

11 q.3-0013 10
q.3-0013 materialis formae est quod a materia pendeat in esse, atque adeo quod

12 q.3-0314 12
q.3-0314 qua certitudine et modo illud cognovit; et si opus fuerit iterum atque

13 q.3-0474 1
q.3-0474 atque iustitiam illius poena malum afficere, et praemio afficere bonos,

14 q.3-0634 8

q.3-0634 Rabirio: "Bonorum virorum mentes, inquit, mihi divinae atque

15 q.3-0854 6

q.3-0854 intelligere non est sine phantasmate, atque adeo non est sine corpore;

16 q.3-0895 2

q.3-0895 spiritualem, atque adeo immortalem. Ait enim Aristoteles, 12 *

17 q.3-1013 5

q.3-1013 pari modo sentiendum est, atque etiam de intellectuali." Ubi videtur

18 q.3-1026 8

q.3-1026 secundum fidem catholicam animam nostram numquam perituram, atque

19 q.4-0041 1

q.4-0041 atque adeo incorruptibiliter.

20 q.4-0309 6

q.4-0309 inest ob hoc in corpore atque in corpore tali", nam actus sunt in

21 q.4-0363 5

q.4-0363 intelligendi erit vera anima, atque adeo vera forma.

22 q.4-0401 1

q.4-0401 atque adeo quod est principium formaliter vivificans hominem; homo

23 q.4-0498 3

q.4-0498 multiplicarentur intellecta, atque adeo duo intellectus simul numero deberent

24 q.4-0984 2

q.4-0984 mixtum atque concretum, etc." Et 3 De officiis: "Mente, inquit,

25 q.4-1010 1

q.4-1010 atque adeo convincere argumentum consequentiam illam nullam esse.

26 d.2, q.5-0128 8

d.2, q.5-0128 inveniatur suppositum completum in specie ultima substantiae, atque non

27 d.2, q.6-0188 1

d.2, q.6-0188 atque adeo quod sit essentialiter anima vegetativa et sensitiva.

ATTENDATUR

1 d.2, q.6-0381 6

d.2, q.6-0381 sunt, et quodammodo essentialia, si attendatur radix ipsarum *

ATTENDITUR

1 q.1-0025 7
q.1-0025 quemdam superiorem constituunt. Differentia autem graduum attenditur

ATTENTA

1 d.2, q.5-0152 5
d.2, q.5-0152 in eadem anima sensitiva attenta operatio unius sensus impedit *

ATTENTIONE

1 d.2, q.5-0148 6
d.2, q.5-0148 animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo

ATTENTIONEM

1 q.4-0495 9
q.4-0495 et repugnantes, et omnibus et singulis perfectam praeberet attentionem.

ATTENTIUS

1 Prooemium-0621 2
Prooemium-0621 intellectus attentius vim rationis, et ita vel magis firmatur in actu, aut

ATTIGERUNT

1 q.3-0694 4
q.3-0694 neque tanta firmitate attigerunt illam, quanta nos lumine fidei adiuti

ATTINET

1 q. 2-0185 13
q. 2-0185 superflue, quia res in se et scitu digna, tamen quod ad Aristotelem attinet

ATTINGENDI

1 Prooemium-0515 2
Prooemium-0515 medium attingendi illum, nempe supernaturale lumen infusum; et hinc

ATTINGENS

1 q.3-0261 6
q.3-0261 et superioris ordinis; ergo actus attingens illud debet esse eiusdem

ATTINGENTES

1 q. 1-0077 2

q. 1-0077 non attingentes hanc ultimam compositionem non potuerunt *

ATTINGIT

1 q.3-0375 9

q.3-0375 inferioribus ad superiora ascendendo, quod est "supremum infimi attingit

2 q.3-0616 5

q.3-0616 se ipsam aliquid considerat, attingit ad esse sincerum et divinum, et,

3 q.4-0247 11

q.4-0247 in hoc quod materiam informat. Et hoc modo "supremum infimi attingit

ATTINGUNT

1 q.4-0377 7

q.4-0377 imaginationem etiam habent, tamen rationem non attingunt, quia de

2 q.4-1029 8

q.4-1029 concurrunt ad dispositionem materiae, animam vero non attingunt nisi

ATTRACTIO

1 q.1-0187 10

q.1-0187 4 et 5. Licet ergo in inanimatis reperiatur aliqualis attractio unius

ATTRAHENDO

1 q.4-0270 3

q.4-0270 Ferrariensis. Tamen attrahendo principium intelligendi ad humanum,

AUCTIO

1 q.1-0217 11

q.1-0217 cessare ab operatione, nam, ut 1 De generatione dictum est, auctio

AUCTIVA

1 q.1-0220 8

q.1-0220 decretio, si aequale status; quamdiu autem virtus auctiva manet

AUCTOR

1 q.3-0358 4
q.3-0358 ratiocinatur, quod est auctor eorum, et statim appetit illum *

AUCTORE

1 q.1-0237 2
q.1-0237 ab auctore naturae ordinata et in tali gradu et ordine constituta, ut sint

AUCTORES

1 Prooemium-0451 6
Prooemium-0451 denique difficillimam. In quibus verbis auctores mysteria magna

2 q. 4-0120 3
q. 4-0120 Illi autem auctores falsi sunt putantes quod secundum *

3 q.3-0706 3
q.3-0706 gravissimi multi auctores putant illum sensisse animam nostram

AUCTORIBUS

1 q. 2-0184 7
q. 2-0184 10 Haec et alia multiplicantur ab auctoribus; non 1 quidem omnino

AUCTUM

1 d.2, q.6-0398 5
d.2, q.6-0398 Ad aliud dicitur quod auctum mutat locum, non per

AUDIENDAE

1 Prooemium-0355 8
Prooemium-0355 2 Quia rationes eius huc tendunt; quae audiendae sunt ut

AUDIRE

1 q.3-0484 9
q.3-0484 meridie est lux, "nam animus, inquit, hominis horret audire quod

AUDITUM

1 q.2-0083 8
q.2-0083 modo organisatum, quo ad videndum requiritur; et auditum similiter;

AUDITUS

1 q.3-0783 3
q.3-0783 obiecti, ut auditus a vehementissimo sono; intellectus vero non sic, sed

AUFERAMUS

1 q. 4-0274 6
q. 4-0274 minor, nam si omnem experientiam auferamus, tam obscurum est nobis,

AUFERRI

1 q.3-0433 12
q.3-0433 enim rationis consistit in hoc quod esse non potest per se auferri per

AUFERTUR

1 q.4-0811 4
q.4-0811 primus est quando aufertur aliquid debitum ex natura sua, ut status

2 q.4-0812 9
q.4-0812 caecitatis, in quo nihil ponitur contra naturam, sed aufertur; *

3 q.4-0815 12
q.4-0815 ut quando aqua fit calida, nam ponitur in ea calor et aufertur frigiditas,

AUGENDI

1 Prooemium-0365 5
Prooemium-0365 anima est principium vel augendi vel movendi localiter, intelligendi

2 d. 1-0042 3
d. 1-0042 et vim augendi se quod ex eo patet, quia divisae augentur, ita in

AUGENDUM

1 q.1-0005 4
q.1-0005 se nutriendum et augendum, quia evidentissimum est, ideo in *

AUGENTUR

1 d. 1-0042 11
d. 1-0042 et vim augendi se quod ex eo patet, quia divisae augentur, ita in

AUGERE

1 q.1-0222 5
q.1-0222 naturalis; si ergo cessat augere est quia debilitatur; non ergo provenit

2 q.1-0229 3
q.1-0229 quantitate, cessat augere illos ex limitatione virtutis; aliquando etiam *

AUGERI

1 q.1-0013 8
q.1-0013 Et ratione etiam patet, quia nutriri et augeri non est

AUGETUR

1 q. 1-0182 6
q. 1-0182 et planta ipsa est quae augetur; ergo istae operationes procedunt ab

2 q.1-0214 4
q.1-0214 Explicatur, nam vivens augetur et tamdiu cessat ab *

3 d.2, q.6-0389 8
d.2, q.6-0389 immo nec a vegetativo, nam omne quod augetur mutat locum, ut

AUGMENTATIO

1 q.1-0219 10
q.1-0219 id quod perditur, nam si hoc sit minus dicitur augmentatio, si maius

AUGMENTATIONE

1 q.1-0071 1
q.1-0071 augmentatione; ergo vivunt.

AUGMENTATIONIS

1 d.2, q.6-0400 6
d.2, q.6-0400 motiva, sed consequenter ex vi augmentationis, et ideo, etc.

AUGMENTI

1 q.1-0098 2
q.1-0098 terminum augmenti; habent etiam certam figuram, et determinatam vitae

AUGMENTO

1 q. 2-0183 6
q. 2-0183 ad perfectam quantitatem, cessat ab augmento.

AUGMENTUM

1 Prooemium-0668 5
Prooemium-0668 sane esse in nobis augmentum, etc, tamen quomodo fiat, quae *

AUT

1 Prooemium-0621 12
Prooemium-0621 intellectus attentius vim rationis, et ita vel magis firmatur in actu, aut

2 d. 1-0031 1
d. 1-0031 aut intellectus, aut sensus, aut localis motus et status, aut accretio et

3 d. 1-0031 3
d. 1-0031 aut intellectus, aut sensus, aut localis motus et status, aut accretio et

4 d. 1-0031 5
d. 1-0031 aut intellectus, aut sensus, aut localis motus et status, aut accretio et

5 d. 1-0031 10
d. 1-0031 aut intellectus, aut sensus, aut localis motus et status, aut accretio et

6 q. 1-0029 7
q. 1-0029 dicimus quando potest ex se motum, aut aliquem sensum habere;

7 q. 1-0118 2
q. 1-0118 adinvenit aut certe primus explicuit, vult animam non esse accidens, nec

8 q. 2-0023 4
q. 2-0023 in ratione viventium, aut quo primo vitaliter operamur. Et ideo *

9 q. 2-0180 4
q. 2-0180 cessandi ab operatione: aut per somnum aut per appetitum; anima vero

10 q. 2-0180 7
q. 2-0180 cessandi ab operatione: aut per somnum aut per appetitum; anima vero

11 q. 2-0245
q. 2-0245 superiori; et ita est quasi praedicatum accidentale, aut ad modum *

12 q. 3-0188
q. 3-0188 intrinsece includat dispositiones; aut quomodo accidentia possint *

13 q.1-0065

q.1-0065 terra mortuum fuerit [...]" Non enim occiditur aut moritur nisi quod

14 q.1-0142

q.1-0142 voluptatem capit dilatatur aut garrit; at vero plantae nullum signum

15 q.1-0235

q.1-0235 debilitatione suae virtutis, vel ex variatione materiae aut causarum

16 q.2-0080 1

q.2-0080 sumuntur et demonstrationes sunt. Bruta enim rationem non habent, aut

17 q.2-0090

q.2-0090 Item, timent quando vident inimicum aut percussorem, *

18 q.2-0092

q.2-0092 ut canis timet hominem aut locum a quo vel in quo fuit iterum et semel

19 q.2-0094

q.2-0094 Item, omnes motus aut signa exteriora, quae in brutis videmus,

20 q.2-0101

q.2-0101 dolorem, aut non videre? Nullus sane mentis compos; et tunc habet se

21 q.2-0109

q.2-0109 vero in immortalibus, quod forte dixit propter intelligentiam, aut,

22 q.3-0075

q.3-0075 primum, nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut animae quam

23 q.3-0075 1

q.3-0075 primum, nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut animae quam

24 q.3-0116

q.3-0116 ipsum non per corpus verum intuitur; aut ipsam veri *

25 q.3-0288

q.3-0288 rei spiritualis, aut spiritualiter intellectae, debet esse spiritualis. Non

26 q.3-0289

q.3-0289 enim potest intelligi quod res spiritualis, aut spiritualiter sumpta, per

27 q.3-0670

q.3-0670 nusquam aut nullum fore. Neque enim, dum eram vobiscum, animum

28 q.3-0682

q.3-0682 propter praeclara facinora sese occiderunt, aut evidenti periculo

29 q.3-0696

q.3-0696 aliis errarunt circa ipsam animam, nempe aut circa originem illius, aut

30 q.3-0696 1

q.3-0696 aliis errarunt circa ipsam animam, nempe aut circa originem illius, aut

31 q.3-0697

q.3-0697 circa modum existendi illius in corpore, aut circa multitudinem *

32 q.3-0698

q.3-0698 animarum, aut circa statum futurae vitae, ut quaestione sequenti videbimus.

33 q.3-0733

q.3-0733 intelligere est phantasia, id est, imaginatio quaedam, aut sine *

34 q.3-0735

q.3-0735 aliquem habet affectum aut operationem propriam, fieri potest ut ipsa

35 q.0736 1

q.3-0736 a corpore separetur. 3 Si nullus sit ei affectus aut operatio propria,

36 q.3-0825

q.3-0825 si intelligere est imaginatio quaedam, aut non est sine imaginatione,

37 q.3-0847 1

q.3-0847 Aristotelis, nam cum ait quod si intellectio est imaginatio, aut non est sine

38 q.3-1107

q.3-1107 mortalem secundum naturam, aut secundum philosophiam. Et postea

39 q.4-0177

q.4-0177 aut erit vivens nec se movens. quia illa substantia angelica est extrinseca

40 q.4-0238

q.4-0238 neque ille est dignus praemio aut poena, sed illa intelligentia quae *

41 q.4-0315 11

q.4-0315 intellectivam ut in prooemio, et cap 1, lib 2, bis aut ter, et in

42 q.4-0439

q.4-0439 temere asserentem, aut vertentem in dubium, quod substantia animae

43 q.4-0440

q.4-0440 rationalis, aut intellectivae, vere ac per se humani corporis non

44 q.4-0685 12

q.4-0685 illius, ut impossibile est quod forma leonis det formaliter esse equi, aut

45 q.4-0697 9

q.4-0697 rationalis non est forma materiae tamquam illi immersa, aut ab illa

46 q.4-0808 8

q.4-0808 Ideo dici posset quod violentum stat dupliciter: aut

47 q.4-0809 3

q.4-0809 propter contrarietatem, aut propter solam *

48 q.4-0818 3

q.4-0818 propter contrarietatem, aut propter positionem alicuius rei repugnantis,

49 q.4-0826 6

q.4-0826 illa nihil haberet sibi contrarium aut repugnans, sed tantum careret

50 q.4-0858 9

q.4-0858 et qui ponunt unum intellectum in omnibus hominibus, aut principium

51 q.4-0889 13

q.4-0889 habet alium statum nisi in caelo, vel in purgatorio, vel in inferno, aut

52 q.4-0909 10

q.4-0909 omnes postea in unum confluant, ut aliqui haeretici putant, aut vero

53 q.4-0910 5

q.4-0910 quod convertantur in daemones aut angelos. ut putavit Tertullianus,

54 d.2, q.5-0120 5

d.2, q.5-0120 rationali separetur divina virtute, aut consideretur intellectus virtute; et

55 d.2, q.6-0024 6

d.2, q.6-0024 2 Quia anima formaliter sensitiva aut vegetativa dicit animam

56 d.2, q.6-0157 7

d.2, q.6-0157 quod istae tres animae considerari possunt aut secundum suas integras

57 d.2, q.6-0158 3

d.2, q.6-0158 rationes formales, aut secundum proprium constitutum uniuscuiusque.

AUTEM

1 Prooemium-0013 3

Prooemium-0013 procedere. Diximus autem divisionem scientiarum in Physica esse

2 Prooemium-0018 5

Prooemium-0018 quantitati et mutationi. Sunt autem inter sensibiles substantias quaedam

3 Prooemium-0021 2

Prooemium-0021 partibus autem, principiis, accidentibus et motibus agit non *

- 4 Prooemium-0023 4
Prooemium-0023 2 In processu autem scientiarum Physicae tradita est iam scientia
- 5 Prooemium-0039 3
Prooemium-0039 4 Ut autem intelligamus processum Aristotelis, nota quod
- 6 Prooemium-0060 5
Prooemium-0060 tamquam primarium obiectum; talis autem scientia necessario debet
- 7 Prooemium-0076 2
Prooemium-0076 "Quantum autem de anima secundum se ipsam prius determinatum
- 8 Prooemium-0117 6
Prooemium-0117 cognitionem totius est procedendum; huiusmodi autem est cognitio quae
- 9 Prooemium-0163 5
Prooemium-0163 pertinet ad Metaphysicam, huiusmodi autem est gradus vitae. Hic enim
- 10 Prooemium-0177 3
Prooemium-0177 Mathematica; illa autem est Metaphysica; ergo.
- 11 Prooemium-0180 3
Prooemium-0180 perfectionem; operatio autem quaedam est materialis, quae fit medio
- 12 Prooemium-0200 1
Prooemium-0200 autem disputat qui vult animam non esse naturam, sed supra naturam,
- 13 Prooemium-0209 4
Prooemium-0209 12 De hominibus autem obscurum est ad quam scientiam pertineant
- 14 Prooemium-0242 8
Prooemium-0242 Philosophus primo considerat de forma, de materia autem propter formam;
- 15 Prooemium-0262 4
Prooemium-0262 dari dicuntur. Physicae autem definitiones dicuntur quae explicant rei
- 16 Prooemium-0366 1
Prooemium-0366 autem nulla. Et subdit: "Lationem enim in caeteris esse animalibus
- 17 Prooemium-0371 7
Prooemium-0371 reperitur id cuius gratia, in rebus autem abstractis a materia non reperitur
- 18 Prooemium-0399 7
Prooemium-0399 habere animam quae esset natura. Ipse autem Aristoteles inquit contra
- 19 Prooemium-0456 2
Prooemium-0456 rebus autem aliis honestis laudem tantum, inquit, deberi. Hic ergo

20 Prooemium-0475 3

Prooemium-0475 27 Ut autem intelligamus in quo gradu sit habenda ista scientia, est

21 Prooemium-0527 2

Prooemium-0527 Utilitas autem eius ad temporalia modica est, sed ad scientiam *

22 Prooemium-0532 2

Prooemium-0532 Comparando autem scientias naturales inter se, scientia de anima

23 Prooemium-0539 3

Prooemium-0539 De utilitate autem illius nonnulla diximus, et plura statim

24 Prooemium-0629 4

Prooemium-0629 coordinando illa; haec autem docet naturam et proprietates illorum operum,

25 Prooemium-0658 6

Prooemium-0658 sui cognitione perseverat; per hanc autem scientiam homo maxime

26 q. 1-0015 6

q. 1-0015 est quae dat esse; anima autem est quae dat esse viventis; ergo.

27 q. 1-0054 14

q. 1-0054 D Thomas, supra advertit et 1.2, q 3, a 2, ad 1. Vita autem non

28 q. 1-0056 3

q. 1-0056 vitae; vita autem est abstractum viventis, et significat naturam *

29 q. 1-0070 2

q. 1-0070 Quomodocumque autem sumatur, constat ex dictis quod in his

30 q. 1-0084 9

q. -0084 esse aquam, quia est de natura seminis; semen autem est quid humidum

31 q. 1-0129 4

q. 1-0129 substantialia perfectissima; anima autem est id quo vivens in esse animati

32 q. 1-0139 6

q. 1-0139 est primum principium operationum; illud autem non potest esse *

33 q. 1-0140 10

q. 1-0140 materia, quia materia communis est omnibus rebus naturalibus, non autem

34 q. 1-0153 6

q. 1-0153 constituitur in esse viventis; illud autem non potest esse corpus, nec

35 q. 1-0157 1

q. 1-0157 autem non potest esse actus materia, tum quia materiam non potest

- 36 q. 2-0030 2
q. 2-0030 perfectior autem est actus secundus quam primus; est ergo anima actus
- 37 q. 2-0032 5
q. 2-0032 finis actus primi; finis autem est perfectior.
- 38 q. 2-0039 7
q. 2-0039 Item, priora generatione sunt imperfectiora; actus autem *
- 39 q. 2-0042 3
q. 2-0042 subiecti; huiusmodi autem est actus secundus, nam ita actuat ut nullam
- 40 q. 2-0075 1
q. 2-0075 autem est actus simpliciter primus comparatus ad subsequentes, nam
- 41 q. 2-0087 8
q. 2-0087 sunt quasi participationes ipsius primi actus; ille autem est quasi fons
- 42 q. 2-0133 9
q. 2-0133 huiusmodi bonitas et malitia fundatur in libertate; actus autem sunt *
- 43 q. 2-0195 1
q. 2-0195 autem probavit quod sit separabilis vel non.
- 44 q. 2-0205 2
q. 2-0205 Exemplum autem illud de dormiente propositum est ab *
- 45 q. 3-0003 8
q. 3-0003 1 Diximus animam esse actum primum; quod autem est actus *
- 46 q. 3-0011 2
q. 3-0011 anima autem intrinsece et essentialiter relationem non includit, alias
- 47 q. 3-0025 7
q. 3-0025 subiectum, potentia ad obiectum, etc. Propria autem quaestio est, an anima
- 48 q. 3-0039 5
q. 3-0039 aptitudinem ad informandum; aptitudo autem nec intelligi potest sine ordine;
- 49 q. 3-0042 1
q. 3-0042 autem pars essentialiter ordinatur ad totum et ad alias partes; ergo.
- 50 q. 3-0057 3
q. 3-0057 constitutam; hoc autem esse non potest, nam impossibile est concipere *
- 51 q. 3-0067 2
q. 3-0067 formae autem sunt diversae. Cuius rationem alio loco reddidimus.

- 52 q. 3-0126 6
q. 3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in
- 53 q. 3-0177 4
q. 3-0177 includit accidentia, substantia autem, cum sit prior et perfectior *
- 54 q. 3-0217 6
q. 3-0217 a nobis ratione distinguatur; anima autem non sic ordinatur ad *
- 55 q. 3-0219 5
q. 3-0219 materiam quam informat; praerequirit autem accidentia tamquam *
- 56 q. 3-0254 7
q. 3-0254 quod ordinatur ut ad finem. Secus autem est de relatione, nam neque
- 57 q. 4-0006 3
q. 4-0006 ostendatur. Utraque autem difficilis est, nam utraque datur per quaedam
- 58 q. 4-0034 10
q. 4-0034 aliis convenit, et ideo locum generis merito habet; est autem actus non
- 59 q. 4-0037 1
q. 4-0037 autem "organici" ad differentiam corporum inanimatorum. Illa autem
- 60 q. 4-0037 8
q. 4-0037 autem "organici" ad differentiam corporum inanimatorum. Illa autem
- 61 q. 4-0043 4
q. 4-0043 vita substantiali. Si autem sumatur "corpus organicum" pro composito,
- 62 q. 4-0120 2
q. 4-0120 Illi autem auctores falsi sunt putantes quod secundum *
- 63 q. 4-0132 2
q. 4-0132 Dico autem "operari", quia activitatem dicit, nam ut operationis *
- 64 q. 4-0219 2
q. 4-0219 Probavimus autem primam esse quidditativam; restat ergo secundam
- 65 q. 4-0272 3
q. 4-0272 notior; haec autem secunda non est notior in se, sed quoad nos; ergo
- 66 q. 4-0317 3
q. 4-0317 operatione; potentia autem nullo modo est causa essentiae, nec *
- 67 q. 4-0327 8
q. 4-0327 Antecedens patet, nam datur per operationem; operatio autem est

68 q. 4-0387 2

q. 4-0387 Dixi autem "saepe", et "non semper", quia res imperfectae, quae ex

69 q.1-0014 7

q.1-0014 nisi ad maiorem quantitatem produci; quaelibet autem res naturalis

70 q.1-0025 5

q.1-0025 quemdam superiorem constituunt. Differentia autem graduum attenditur

71 q.1-0042 4

q.1-0042 gradu naturae; huiusmodi autem sunt vegetabilia et res inanimae; ergo.

72 q.1-0085 2

q.1-0085 corpus autem quod actuatur est organicum; ergo. Minorem probat *

73 q.1-0111 1

q.1-0111 autem tres gradus: vegetantium, sentientium, et ratiocinantium sunt

74 q.1-0118 9

q.1-0118 qualitatibus, nam omnis sensus requirit hanc complexionem; corpus autem

75 q.1-0138 4

q.1-0138 habet tactum; quod autem habet tactum, habet dolorem et voluptatem;

76 q.1-0155 4

q.1-0155 proportionatum; ad percipiendum autem tale alimentum indigent tactu;

77 q.1-0220 6

q.1-0220 decretio, si aequale status; quamdiu autem virtus auctiva manet

78 q.2-0010 4

q.2-0010 motus localis; sentire autem non est agere, sed recipere; ergo non est

79 q.2-0021 8

q.2-0021 Patet, 1 ex prima definitione animae; haec autem forma

80 q.2-0027 9

q.2-0027 resultantiam aliquam, sed proprie et per se; huiusmodi autem est *

81 q.2-0034 5

q.2-0034 vegetari tantum potest; perfectissimum autem quod ratione utitur; et

82 q.2-0068 1

q.2-0068 autem gradus minus perfectus est separabilis a perfectiori, ut patet

83 q.2-0072 8

q.2-0072 ad ulteriorem tamquam genus ad speciem, genus autem separabile est

- 84 q.2-0085 6
q.2-0085 specierum proportionaliter sicut homo; natura autem non praebet frustra
- 85 q.2-0105 2
q.2-0105 Difficultates autem quae ex cognitione brutorum exerceri possunt,
- 86 q.2-0117 8
q.2-0117 debet mediante illo recipere species rerum; hoc autem fieri non posset
- 87 q.2-0123 7
q.2-0123 subordinatae, in eodem principio radicanur; sic autem se habent sensus
- 88 q.2-0172 8
q.2-0172 tamen de nomine non disputo. In hac autem operatione reperitur
- 89 q.3-0019 4
q.3-0019 sese consequuntur. Haec autem praedicata evidenter constat non *
- 90 q.3-0047 8
q.3-0047 terminaretur per se ad productionem partis; hoc autem est contra
- 91 q.3-0050 6
q.3-0050 non alias, est materialis; huiusmodi autem est anima nostra; ergo.
- 92 q.3-0056 4
q.3-0056 nisi materialis; omne autem quod habet causam materialem est *
- 93 q.3-0101 3
q.3-0101 recipitur; impossibile autem est quod potentia materialis eliciat actum
- 94 q.3-0103 5
q.3-0103 in potentia corporea; si autem potentia est spiritualis, etiam forma,
- 95 q.3-0106 4
q.3-0106 eiusdem ordinis; virtus autem spiritualis et principium materiale non
- 96 q.3-0109 6
q.3-0109 proportionatum in quo recipiatur; hoc autem non potest esse aliquid materiale;
- 97 q.3-0138 8
q.3-0138 est determinabilis per species omnium rerum; potentia autem corporea
- 98 q.3-0176 3
q.3-0176 10 Ratio autem esse potest:
- 99 q.3-0198 2
q.3-0198 immaterialitas autem causat indeterminationem, universalitatem et *

- 100 q.3-0217 1
q.3-0217 autem excessus perfectionis semper requirit abstractionem maiorem a
- 101 q.3-0231 11
q.3-0231 se habet simpliciter ad simpliciter, ita magis ad magis; intellectus autem
- 102 q.3-0250 4
q.3-0250 ipsum; non potest autem intelligi altior gradus cognoscitivae potentiae,
- 103 q.3-0260 5
q.3-0260 quibus sumunt species; obiectum autem spirituale est excelentissimum
- 104 q.3-0265 7
q.3-0265 spirituales, cui debet esse proportionatus; intellectus autem noster, quamvis
- 105 q.3-0279 10
q.3-0279 sensibilibus, et nudam rei naturam in universali contemplatur; haec autem
- 106 q.3-0287 8
q.3-0287 rem aliquam conatur formare conceptum illius; talis autem conceptus
- 107 q.3-0315 8
q.3-0315 iterum reflectit supra suos actus reflexos; hoc autem supra vires est
- 108 q.3-0320 5
q.3-0320 habere circa se; viventia autem possunt aliquo modo circa res ipsas
- 109 q.3-0335 2
q.3-0335 hoc autem opus manifeste est opus potentiae independentis a materia,
- 110 q.3-0344 10
q.3-0344 neque a quocumque alio agente creato necessitari potest; talis autem
- 111 q.3-0365 9
q.3-0365 est forma perfectior, quo a materia abstractior; sunt autem inter
- 112 q.3-0392 7
q.3-0392 corrumpi, vel nullo modo conveniet. Quod autem non per se conveniat
- 113 q.3-0395 5
q.3-0395 separari ab illo; esse autem per se convenit formae; ergo impossibile
- 114 q.3-0416 3
q.3-0416 Ad probandum autem hunc secundum modum esse *
- 115 q.3-0424 7
q.3-0424 ut quod, tamquam proprio susceptivo; si autem forma non sit *

- 116 q.3-0429 4
q.3-0429 illo formam; forma autem a se ipsa separari non potest; ergo esse
- 117 q.3-0442 5
q.3-0442 naturali potest corrumpi; forma autem per se subsistens et a corpore
- 118 q.3-0449 5
q.3-0449 principium corruptionis; in anima autem nostra non est materia, neque
- 119 q.3-0476 8
q.3-0476 malos deliciose vivere usque ad mortem, bonos autem laboriose; ergo
- 120 q.3-0501 10
q.3-0501 et poena debet esse aliquid datum a gubernatore; quod autem *
- 121 q.3-0529 4
q.3-0529 concilio deorum; qui autem se integros castosque servarunt, quibusque
- 122 q.3-0550 4
q.3-0550 suum finem; hunc autem non assequitur in hac vita plena miseriis.
- 123 q.3-0594 5
q.3-0594 bona immortalitate fruitur; mala autem dicitur non frui immortalitate,
- 124 q.3-0612 3
q.3-0612 assimilatur; intellectivum autem principium hominis, quod constituitur inter
- 125 q.3-0724 3
q.3-0724 38 Quod autem ex his libris et aliis Aristotelis libris colligere possum
- 126 q.3-0767 1
q.3-0767 autem omnis operatio habet dependentiam, habebit et forma. Ubi nota
- 127 q.3-0775 2
q.3-0775 Si autem operationes omnes sunt dependentes a materia, ostendunt
- 128 q.3-0778 7
q.3-0778 proponit in illo prooemio. In lib autem 3, quasi sub illo subsumens.
- 129 q.3-0816 10
q.3-0816 in illo opere tribuit amico vitam brevi duraturam, sibi autem magnum
- 130 q.3-0817 4
q.3-0817 virtutis opus." Si autem anima esset mortalis, non esset virtus oppetere
- 131 q.3-0819 10
q.3-0819 42 Haec sunt quae Aristotelis mentem sanam ostendunt; quae autem

- 132 q.3-0841 8
q.3-0841 nullo istorum modorum pendet a corpore; operatio autem communis
- 133 q.3-0856 5
q.3-0856 prooemio statim ait: "Videntur autem et omnes affectus animae cum
- 134 q.3-0878 7
q.3-0878 in ipso animali ratione animae; huiusmodi autem est omnis operatio
- 135 q.3-0882 6
q.3-0882 qua corpus patitur; ab illa autem corpus patitur, quae in illo *
- 136 q.3-0885 10
q.3-0885 3 Lib 2, cap 1, in fine ait: "Nihil autem vetat ut
- 137 q.3-0905 2
q.3-0905 Medium autem verum est: Quod si anima habet propriam operationem
- 138 q.3-0940 2
q.3-0940 primum autem. intelligit quod sit phantasia ipsa organica; ergo per
- 139 q.3-0965 12
q.3-0965 et 161, quod imaginatio non est sine sensu externo. In 3 autem lib
- 140 q.3-0983 2
q.3-0983 separatus autem a corpore semper erit in actu, et ideo non manebit
- 141 q.3-1030 11
q.3-1030 Isaac, et Deus Iacob." Et additur Mt 22: "Non est autem Deus *
- 142 q.3-1101 7
q.3-1101 illum." Et illud Mt 10: "Animam autem non possunt occidere";
- 143 q.3-1123 1
q.3-1123 autem non possunt occidere", Chrysostomus, homil 1, De *
- 144 q.3-1205 9
q.3-1205 in homine senio confecto sensus omnes debilitantur; tunc autem *
- 145 q.3-1208 6
q.3-1208 dissipatur et diminiatur, non sic autem intellectus; sed per accidens *
- 146 q.4-0011 4
q.4-0011 et potentia; res autem spiritualis et materia prima non habent inter se
- 147 q.4-0015 11
q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita

- 148 q.4-0034 6
q.4-0034 deberet dari perfectissimum corpus; corpus autem hominis non est *
- 149 q.4-0049 3
q.4-0049 fuerat. Hoc autem videtur inconueniens, quia anima semel separata
- 150 q.4-0058 9
q.4-0058 exiliente mundo aeterno, essent nunc infinitae animae. Consequens autem
- 151 q.4-0073 4
q.4-0073 sensitivis brutorum; illae autem non oriuntur a principio intellectivo ut
- 152 q.4-0116 2
q.4-0116 Signa autem huius sunt proprietates et operationes convenientes
- 153 q.4-0130 10
q.4-0130 in sua essentia per formam dantem esse rationalis; illa autem non est
- 154 q.4-0135 9
q.4-0135 est ergo homo essentialiter aliquid altius bruto. Hoc autem habet per
- 155 q.4-0138 8
q.4-0138 rationis et gradus quam animae brutorum; haec autem non poterit esse
- 156 q.4-0150 3
q.4-0150 materialis. Illa autem substantia essentialiter est irrationalis, quia forma
- 157 q.4-0165 6
q.4-0165 est illa substantia spiritualis, ego autem minime, quia intelligere est *
- 158 q.4-0166 8
q.4-0166 intellectionem efficere, et illam vitaliter recipere; ego autem neque illam
- 159 q.4-0199 6
q.4-0199 intelligit, qui elicit intellectionem; ille autem elicit, qui habet *
- 160 q.4-0231 8
q.4-0231 potentia illa est proprie potentia mea. Illa autem est potentia spiritualis;
- 161 q.4-0233 5
q.4-0233 forma substantialis mea. Hoc autem principium libere volendi est *
- 162 q.4-0245 3
q.4-0245 extremis; huiusmodi autem est anima nostra, quae cum formis angelicis
- 163 q.4-0246 9
q.4-0246 convenit in hoc quod subsistens est; cum inferioribus autem formis

164 q.4-0347 10
q.4-0347 esse rationem, quia ille non est potentia animae. Themistius autem hic,

165 q.4-0402 1
q.4-0402 autem non vivit, ut homo, per animam sensitivam, hoc enim est *

166 q.4-0405 8
q.4-0405 a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:

167 q.4-0418 4
q.4-0418 reliqua corporalia; superat autem tantum in intellectu et voluntate; anima

168 q.4-0425 6
q.4-0425 quae in corpore gessit; illa autem opera sunt opera libera procedentia

169 q.4-0430 7
q.4-0430 apprehendit, sed semen Abrahae apprehendit." Assumpsit autem *

170 q.4-0455 5
q.4-0455 integra est homo; anima autem non subsistit nisi in parte, et ideo homo

171 q.4-0496 2
q.4-0496 Fundamentum autem Averrois ad ponendam unitatem *

172 q.4-0518 4
q.4-0518 et potentiae; proportio autem actus informantis et potentiae *

173 q.4-0520 8
q.4-0520 possint recte convenire ad unum finem; sic autem se habent anima

174 q.4-0571 2
q.4-0571 sic autem esse animae; ergo distinguuntur sicut pars et totum.

175 q.4-0599 11
q.4-0599 quia subsistere excludit omnem modum essendi in alio, non est autem

176 q.4-0632 6
q.4-0632 operationes fiunt cum corpore, illae autem in sola anima. Verum est tamen, ut

177 q.4-0679 5
q.4-0679 integra et completa; substantia autem completa non potest fieri pars

178 q.4-0692 6
q.4-0692 quia non habet aliud; illud autem non potest, quia esse Angeli est

179 q.4-0705 5
q.4-0705 omni receptivo; non sic autem potentia, quia habet esse diminutum

180 q.4-0747 3
q.4-0747 animae; quod autem per se alicui convenit non potest separari ab eo, illo

181 q.4-0759 7
q.4-0759 substantia" est modus sub modo; modus autem habet rationem *

182 q.4-0804 8
q.4-0804 status, naturaliter loquendo, in perpetuum duraret. Maxima autem illa:

183 q.4-0880 5
q.4-0880 secundum naturam suam; huiusmodi autem status animae est status

184 q.4-0887 2
q.4-0887 hoc autem est contra experientiam.

185 q.4-0890 3
q.4-0890 limbo; animae autem quae essent ante corpora non sunt in aliquo *

186 q.4-0896 4
q.4-0896 statum merendi; si autem iam sunt in termino, ergo iam habent merita

187 d.2, q.5-0077 8
d.2, q.5-0077 "Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt

188 d.2, q.5-0085 5
d.2, q.5-0085 assumpsit numquam dimisit; si autem in homine esset alia anima praeter

189 d.2, q.5-0168 2
d.2, q.5-0168 Sic autem contingit in proposito, nam in homine vegetativum et *

190 d.2, q.6-0008 6
d.2, q.6-0008 sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum

191 d.2, q.6-0029 10
d.2, q.6-0029 se requirunt praecisionem, et ita eas concipit intellectus. Anima autem

192 d.2, q.6-0050 2
d.2, q.6-0050 effectus autem formalis in anima rationali est unus illi adaequatus; ergo

193 d.2, q.6-0065 4
d.2, q.6-0065 eminenter calor; hoc autem non sufficit ut forma eminenter det esse

194 d.2, q.6-0110 2
d.2, q.6-0110 huiusmodi autem est anima vegetativa, quia illa dat primum gradum

195 d.2, q.6-0138 1
d.2, q.6-0138 autem duo formaliter diversa sunt, immo separabilia. Anima enim equi

196 d.2, q.6-0170 8
d.2, q.6-0170 in quo viventia superant non viventia; hic autem gradus est *

197 d.2, q.6-0174 8
d.2, q.6-0174 quod per illam constituitur est commune; illud autem est vivens ut sic,

198 d.2, q.6-0176 6
d.2, q.6-0176 per has tres animas; haec autem praedicata ita se habent quod sumendo

199 d.2, q.6-0189 3
d.2, q.6-0189 7 Quod autem ut magis explicetur, notandum, 2, quod in

200 d.2, q.6-0223 8
d.2, q.6-0223 sensitiva. Sed haec acceptio vulgaris est; philosophus autem debet

201 d.2, q.6-0310 6
d.2, q.6-0310 aliqua formalis distinctio membrorum; haec autem reperitur hic, ut

202 d.2, q.6-0320 2
d.2, q.6-0320 Tria autem inveniemus in rebus inanimatis:

203 d.2, q.6-0329 7
d.2, q.6-0329 exercetur, et in corpore recipitur. Omnis autem forma, quae in operatione

204 d.2, q.6-0378 4
d.2, q.6-0378 possunt locomoveri; locomotivum autem supponit duos modos, *

205 d.2, q.6-0384 6
d.2, q.6-0384 magis et minus perfectum. Appetitivum autem non constituit specialem

206 d.2, q.6-0410 8
d.2, q.6-0410 potest dici ternarius, licet illum contineat. Homo autem potest dici

MAYÚSCULAS

ABRAHAE

1 q.4-0430 4
q.4-0430 apprehendit, sed semen Abrahae apprehendit." Assumpsit autem *

ABRAHAM

1 q.3-1029 11
q.3-1029 Dei sunt, et non, etc." Et Ex 3 dicitur: "Deus Abraham, et Deus

2 q.4-0922 6
q.4-0922 filium meum"; et illud: "Deus Abraham, Isaac et Iacob." Item:

ABULENSIS

1 q.4-0412 7
q.4-0412 Beda, Ugo Cardinalis, super illum locum, Abulensis, q 7.

ACCELERARE

1 q.4-0977 3
q.4-0977 sic habeat: "Accelerare opus est te ad lucem et patris splendorem

ACCIPIT

1 q.3-0950 5
q.3-0950 tx 160, et 116: "Accipit enim phantasia species suas materiales a

ACT.

1 q.3-0071 4
q.3-0071 resurrectionem, ut dicitur Act 23, simul negabant animae immortalitatem.

ACTUARE

1 q. 2-0073 2
q. 2-0073 2 Actuare est potentialitatem subiecti tollere; ergo actus qui

AD

1 Prooemium-0011 2
Prooemium-0011 1 Ad assignandum obiectum huius scientiae, oportet supponere quae

2 Prooemium-0547 1
Prooemium-0547 Ad primum respondetur negando antecedens, quia in Physicis

3 Prooemium-0580 1
Prooemium-0580 Ad secundum respondet Caietanus quod corpus *

4 q. 1-0201 1
q. 1-0201 Ad argumenta in principio posita ex dicendis constabit

5 q. 2-0222 3
q. 2-0222 perfectione proveniat. Ad quod respondetur hoc non esse de ratione animae

6 q. 3-0087 2
q. 3-0087 7 Ad cuius evidentiam est notandum, 2 corpus organicum

- 7 q. 3-0183 1
q. 3-0183 Ad primam partem respondetur quod corpus *
- 8 q. 3-0199 1
q. 3-0199 Ad secundam partem respondetur compositum quidem
- 9 q. 3-0223 2
q. 3-0223 11 Ad argumenta, ad primum communiter solet *
- 10 q. 4-0254 1
q. 4-0254 Ad confirmationem dicitur quod inquantum operari est
- 11 q. 4-0335 2
q. 4-0335 19 Ad primum respondet D Thomas, hic, exemplum Aristotelis
- 12 q.1-0156 3
q.1-0156 ergo. Respondetur: Ad percipiendum perfecto quodam modo
- 13 q.1-0164 2
q.1-0164 7 Ad argumenta. Ad primum bene responsum est quod
- 14 q.1-0164 4
q.1-0164 7 Ad argumenta. Ad primum bene responsum est quod
- 15 q.1-0181 1
q.1-0181 Ad secundum patet ex dictis, nam trahere alimentum ad
- 16 q.1-0192 1
q.1-0192 Ad tertium, in libris De Caelo. Vide.
- 17 q.1-0193 1
q.1-0193 Ad quartum, concedo vegetabilia et inanimata convenire
- 18 q.1-0205 1
q.1-0205 Ad quod dicitur, 1, aliquas esse operationes a quibus
- 19 q.2-0140 2
q.2-0140 11 Ad argumentum in principio factum respondetur quod sentire
- 20 q.2-0146 8
q.2-0146 reducendo se ab imperfecto ad perfectum statum. Ad quas differentias
- 21 q.2-0148 1
q.2-0148 Ad confirmationem respondetur quod maior est falsa;
- 22 q.3-0009 8
q.3-0009 2 Ratio qua una anima dicatur materialis. Ad cuius evidentiam

- 23 q.3-0416 1
q.3-0416 Ad probandum autem hunc secundum modum esse *
- 24 q.3-0581 10
q.3-0581 dicitur: Sap 2 et 15, et Is 22, 56. Ad quod insinuandum
- 25 q.3-0942 8
q.3-0942 Resolutio. Sensus igitur verus videtur esse alius. Ad cuius
- 26 q.3-1041 4
q.3-1041 animam suam, etc." Ad Phil 1: "Mihi [...] vivere Christus est, et mori
- 27 q.3-1117 9
q.3-1117 Et Sacra Scriptura saepe animam hominis vocat spiritum. Ad
- 28 q.3-1136 1
q.3-1136 Ad secundum respondetur quod ibi Concilium non negat
- 29 q.3-1143 1
q.3-1143 Ad tertium dicitur quod Deus solus dicitur habere
- 30 q.3-1151 1
q.3-1151 Ad quartum respondetur minorem esse falsam, et sententiam
- 31 q.3-1153 1
q.3-1153 Ad quintum negatur antecedens.
- 32 q.3-1154 1
q.3-1154 Ad illud de Angelis dico esse certissimum esse spirituales et
- 33 q.3-1167 1
q.3-1167 Ad sextum nego antecedens, de quo latius quaestione *
- 34 q.3-1174 3
q.3-1174 et Caietanum, Ad Rom 9, et Eccle 3, qui asserunt hanc veritatem
- 35 q.3-1191 1
q.3-1191 Ad primum negatur sequela, quia non repugnat formam
- 36 q.3-1193 1
q.3-1193 Ad secundum respondetur quod licet homo generetur, anima
- 37 q.3-1195 1
q.3-1195 Ad confirmationem respondetur quod quando pars
- 38 q.3-1198 1
q.3-1198 Ad tertium respondetur quod forma quae multiplicatur cum

- 39 q.3-1201 1
q.3-1201 Ad quartum respondetur quod ostendit animam rationalem
- 40 q.3-1213 2
q.3-1213 55 Ad loca Sacrae Scripturae respondetur quod in primo fit sermo
- 41 q.4-0106 1
q.4-0106 Ad demonstrandam hanc conclusionem oportet semel
- 42 q.4-0421 6
q.4-0421 Arguitur item ex illo 2 Ad Cor 5: "Omnes [...] nos *
- 43 q.4-0429 2
q.4-0429 Praeterea, Ad Hebr 2 dicitur: "Nusquam [...] Angelos
- 44 q.4-0516 2
q.4-0516 15 Ad argumenta: Ad primum, respondetur quod proportio
- 45 q.4-0516 4
q.4-0516 15 Ad argumenta: Ad primum, respondetur quod proportio
- 46 q.4-0540 2
q.4-0540 16 Ad secundum respondet D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ad 5,
- 47 q.4-0638 2
q.4-0638 20 Ad tertium patet solutio ex secundo, nam accidens non informat
- 48 q.4-0662 2
q.4-0662 21 Ad quartum respondetur esse differentiam inter Angelum et
- 49 q.4-0696 2
q.4-0696 22 Ad quintum respondet D Thomas, supra, a 4, quod anima
- 50 q.4-0725 2
q.4-0725 24 Ad septimum respondetur quod inter corpus et animam debet
- 51 q.4-0773 1
q.4-0773 Ad confirmationem respondetur quod actu esse unitam
- 52 q.4-1017 2
q.4-1017 36 Ad undecimum. Qui putant dispositiones materiae habere
- 53 q.4-1031 2
q.4-1031 37 Ad duodecimum. Solutio patebit clarior quaestione sequenti.
- 54 d.2, q.6-0398 1
d.2, q.6-0398 Ad aliud dicitur quod auctum mutat locum, non per

55 d.2, q.6-0401 2
d.2, q.6-0401 15 Ad argumenta dictarum opinionum. Ad primum *

56 d.2, q.6-0401 6
d.2, q.6-0401 15 Ad argumenta dictarum opinionum. Ad primum *

57 d.2, q.6-0404 1
d.2, q.6-0404 Ad secundum nego quod de ratione animae sensitivae et

58 d.2, q.6-0406 1
d.2, q.6-0406 Ad tertium patet solutio ex dictis.

59 d.2, q.6-0407 1
d.2, q.6-0407 Ad quartum respondetur exemplum Aristotelis non tenere

ADAE

1 q.4-0853 3
q.4-0853 de anima Adae, quod fuerit ante suum corpus, quem tamen D Thomas

2 q.4-0948 2
q.4-0948 costa Adae, et Gen 46 dicitur: "Istae sunt omnes animae quae [...]"

3 q.4-1013 8
q.4-1013 indigent. Dicitur enim Eva facta de costa Adae quantum ad corpus.

ADDE

1 Prooemium-0032 2
Prooemium-0032 3 Adde quod eamden proportionem servat ens animatum respectu huius

2 Prooemium-0567 1
Prooemium-0567 Adde quod licet esse motorem non magnam perfectionem dicat,

3 q. 4-0215 1
q. 4-0215 Adde quod si utraque quidditatem rei explicaret, vel neutra

4 q.3-0326 1
q.3-0326 Adde quod intellectus cognoscit se ipsum, suos actus, suas

5 q.3-0353 1
q.3-0353 Adde quod haec potentia est adeo superior quod non quiescit

6 q.3-0505 1
q.3-0505 Adde quod licet virtus de se sit magis appetibilis quam vitium,

7 q.3-0545 1
q.3-0545 Adde quod peccata hominum digna sunt aeterno supplicio.

8 q.3-0555 1
q.3-0555 Adde quod saepe homo odio habet corpus corruptibile in

9 q.4-0323 1
q.4-0323 Adde quod eodem modo id concludit de principio intelligendi

10 q.4-0576 1
q.4-0576 Adde quod difficile intelligitur, quomodo per entitatem *

ADDI

1 q.3-0205 1
q.3-0205 Addi etiam potest quod potentia corporea non est reflexiva,

ADDITQUE

1 Prooemium-0552 7
Prooemium-0552 ad physicum vero sub ratione motus. Additque quod proprietates *

ADDITUR

1 q. 4-0036 10
q. 4-0036 sua organa videntur habere, et ideo oportet illa excludere. Additur

2 q. 4-0149 7
q. 4-0149 inquam, illative, nam mutuo se inferunt. Additur in definitione "ly

ADHIBENTUR

1 q.3-0095 2
q.3-0095 7 Adhibentur rationes naturales. Evidens est enim quod si est in

ADVERTO

1 Prooemium-0705 6
Prooemium-0705 35 Quare ad rem deveniamus. Adverto solum quod in hac scientia

AEGIDIUS

1 q. 1-0092 5
q. 1-0092 tribuitur Xenocrati, ut refert Aegidius, hic, lib 1, tx 28. Archaelaus

2 q. 1-0116 7
q. 1-0116 Cuius oppositum late D Thomas et Aegidius, hic.

3 q. 3-0148 14
q. 3-0148 creaturis, a 3, ad 2, et q De Anima, a 9. Et notant Aegidius, hic, et

4 q. 4-0076 6
q. 4-0076 Simplicius et Albertus, cap 3, Aegidius et Apollinaris, et moderni

5 q. 4-0342 3
q. 4-0342 Commentator et Aegidius respondent quod prima definitio

6 q.2-0135 5
q.2-0135 4 Et propter hoc Aegidius, tx 32, inquit illas esse duas animas. Sed

7 q.3-0194 8
q.3-0194 Ita explicant hanc rem Themistius, Simplicius, et Aegidius,

8 q.3-0717 7
q.3-0717 lib 2, tx. 11 et 20, Aegidius, lib 3, cap 4, Durandus, in 2, d 18,

9 q.4-0380 1
q.4-0380 Aegidius.

AENEIDORUM

1 q.3-0654 5
q.3-0654 ex Vergilio, lib 6 Aeneidorum, ex Ovidio, lib 12 *

AETHERIS

1 q.3-0649 8
q.3-0649 In terras; Et quod missum est ex aetheris coris,

AGIT

1 Prooemium-0628 3
Prooemium-0628 necessaria videtur. Agit enim illa scientia de operibus intellectus *

AIT

1 Prooemium-0073 8
Prooemium-0073 Cuius probatio ex Aristotelis verbis debet sumi. Ait enim

2 Prooemium-0197 10
Prooemium-0197 affirmat Philosophus, lib 1 De partibus animalium, cap 1. Ait enim

3 q. 2-0165 1
q. 2-0165 Ait 2 quod esse actum primum isto secundo modo est de

4 q.3-0495 2
q.3-0495 3 Ait Scotus signum esse rationem non convincere, quia

5 q.3-0895 5
q.3-0895 spiritualem, atque adeo immortalem. Ait enim Aristoteles, 12 *

6 q.3-0938 1
q.3-0938 Ait enim Aristoteles: "Si non est phantasia, vel si non est sine

7 q.3-0970 6
q.3-0970 infra, lib 3, cap 5. Ait Aristoteles intellectum passivum esse *

8 q.4-0602 13
q.4-0602 Colligitur etiam haec solutio ex Caietano, 3 p, q 6, a 3. Ait

AIUNT

1 Prooemium-0097 1
Prooemium-0097 Aiunt enim quidam obiectum esse corpus animatum. Quod refert

ALBERTI

1 q. 2-0204 1
q. 2-0204 Alberti, et Themistii, lib 2, cap 2 et 4, et antiquorum.

ALBERTUM

1 q. 4-0098 9
q. 4-0098 7, Alexandrum, in principio De sensu et sensibili, Albertum, hic,

2 q.3-033 9
q.3-0833 operationem propriam. et communem quam nos exposuimus. secutus Albertum,

ALBERTUS

1 Prooemium-0102 12
Prooemium-0102 lib 3, lect 25, et De sensu et sensibili, in principio, Albertus,

2 Prooemium-0112 8
Prooemium-0112 cap 1, Avicenna, 6 Naturalium, in prooemio, Albertus, hic,

3 Prooemium-0157 8
Prooemium-0157 id scripsit, vel omisit propter alias causas; Albertus vero Magnus

4 Prooemium-0201 2
Prooemium-0201 ut Albertus, lib De origine animae, cap 4. Constat enim omnem

- 5 Prooemium-0220 10
Prooemium-0220 ex 6 Metaphysicae, tx, 1, ubi D Thomas et Albertus; et ex
- 6 Prooemium-0245 5
Prooemium-0245 Themistius, Philoponus, et alii, Albertus, lib 1, tract, 1, cap
- 7 Prooemium-0264 4
Prooemium-0264 materiam. Ita exponit Albertus, lib 1, tract, 1, circa finem, D *
- 8 q. 1-0050 10
q. 1-0050 esse substantiale viventis: Aristoteles, 2 De Anima, tx 37 Albertus,
- 9 q. 1-0063 9
q. 1-0063 sibi communicatum. Ita D Thomas, dicta q 18, Albertus, supra, *
- 10 q. 3-0105 4
q. 3-0105 animalium, cap 10, Albertus Magnus, lib 2 De Anima, tract, 1,
- 11 q. 4-0076 3
q. 4-0076 Simplicius et Albertus, cap 3, Aegidius et Apollinaris, et moderni
- 12 q. 4-0320 9
q. 4-0320 esse a priori, quod Graeci communiter sequuntur et Albertus *
- 13 q.1-0046 4
q.1-0046 vivere, quam refert Albertus, lib De plantis, in principio; et Plutarchus,
- 14 q.1-0209 7
q.1-0209 quamdiu vivit, tamdiu nutritur. Idem Themistius, Albertus, Averroes,
- 15 q.3-0713 7
q.3-0713 10, et 12 Metaphysicae, lect 3, Albertus Magnus, tract 2 De
- 16 q.3-0913 11
q.3-0913 illam esse separatam; et hoc est quod quaeritur. Et ideo Albertus,
- 17 q.4-0098 8
q.4-0098 quod diversas intellectiones habeat. Refert hanc opinionem Albertus,
- 18 q.4-0356 1
q.4-0356 Albertus, et alii. Et patet ex cap 2, lib 2, ubi ait animam esse quo
- 19 q.4-0999 3
q.4-0999 6, et Albertus, lib 3 De Anima, tract 3, cap 13, ait quod ille
- 20 d.2, q.5-0108 2
d.2, q.5-0108 62, Albertus Magnus, Summa de homine, a 1 q 7,

ALCHMAEON

1 q. 1-0089 9
q. 1-0089 esse de natura caeli, quia semper movetur, ut Alchmaeon, qui ideo

ALCIBIADE

1 q.4-0080 7
q.4-0080 gubernatorem. Fuit huius sententiae Plato in Alcibiade, quem *

ALENSIS

1 q. 1-0064 2
q. 1-0064 Alexander Alensis, 2 p, q 87, memb, 2, a 1.
2 d.2, q.5-0107 12
d.2, q.5-0107 q 76, a 3, et 2 Contra Gentes, cap 58, Alexander Alensis, 2 p, q

ALEXANDER

1 Prooemium-0115 6
Prooemium-0115 compositis ad eorum partes. Ita Alexander, Averroes, Niphus.
2 Prooemium-0153 9
Prooemium-0153 De vegetalibus, quod inter eius opera continetur, licet Alexander, De
3 q. 1-0064 1
q. 1-0064 Alexander Alensis, 2 p, q 87, memb, 2, a 1.
4 q.3-0076 7
q.3-0076 ante natalem." Idem tenuerunt Epicurei et Alexander Aphrodisius
5 q.3-0709 2
q.3-0709 affectionum, Alexander Aphrodisius, lib 3 De Anima, *
6 q.4-0387 8
q.4-0387 intelligimus, et alium. Et hanc expositionem insinuant Alexander et
7 d.2, q.5-0107 11
d.2, q.5-0107 q 76, a 3, et 2 Contra Gentes, cap 58, Alexander Alensis, 2 p, q

ALEXANDRINUS

1 q.1-0047 9
q.1-0047 lib 5 De placitis philosophorum, cap 26, Clemens Alexandrinus,

2 q.3-0707 5

q.3-0707 esse mortalem, ut Clemens Alexandrinus, Iustinus Martyr, Sermone

ALEXANDRUM

1 q. 4-0098 2

q. 4-0098 7, Alexandrum, in principio De sensu et sensibili, Albertum, hic,

2 q.3-0664 10

q.3-0664 Brachmanes, ut patet ex epistola Didymi, regis eorum, ad Alexandrum *

ALGASIAM

1 q.3-1072 4

q.3-1072 et epist ad Algasiam, q 10, Chrysostomus, homil in Lucam,

ALIA

1 Prooemium-0266 1

Prooemium-0266 Alia expositio esse potest, quod definitio per genus et *

2 d. 1-0052 1

d. 1-0052 Alia etiam quae ibi dicit consulto omisi in conclusionibus, quia

3 q. 1-0134 6

q. 1-0134 intrinsecae fundantur in substantia rei. Alia in huius confirmationem

4 q. 3-0132 6

q. 3-0132 Unde duplex organisatio distingui potest: Alia *

5 q.3-0196 1

q.3-0196 Alia tamen ratio reddi potest ex parte ipsius potentiae

6 q.3-0547 2

q.3-0547 29 Alia via moralis demonstrandi hanc veritatem desumitur ex

7 q.3-0558 2

q.3-0558 30 Alia via sumitur es desiderio naturali hominis. *

8 q.3-0566 2

q.3-0566 31 Alia via desumitur ex dignitate hominis in universo.

9 d.2, q.6-0339 1

d.2, q.6-0339 Alia est operatio vitae quae licet fiat medio corporeo organo,

10 d.2, q.6-0344 1

d.2, q.6-0344 Alia tandem est operatio quae licet fiat in corpore, tamen neque

11 d.2, q.6-0394 8

d.2, q.6-0394 per motum localem possunt sibi necessaria providere. Alia vero sunt

ALIAE

1 Prooemium-0699 1

Prooemium-0699 Aliae item quaestiones, quae in prooemiis disputari solent, *

2 q. 2-0272 3

q. 2-0272 est libertas. Aliae vero sunt operationes quae, licet aliquam perfectionem

3 q. 3-0095 6

q. 3-0095 huiusmodi partibus proprium est animae. Aliae enim formae informant

4 q.3-0755 3

q.3-0755 dicuntur communes. Aliae vero operationes et oriuntur ab anima et in

ALIAS

1 q. 4-0229 1

q. 4-0229 Alias probationes huius conclusionis vide in 2 Physicorum, q 1

ALII

1 Prooemium-0101 1

Prooemium-0101 Alii voluerunt obiectum esse animam, ut D Thomas, hic, et

2 Prooemium-0123 1

Prooemium-0123 Alii volunt quod libri De partibus animalium deberent *

3 q. 1-0083 6

q. 1-0083 quia vita consistit in calido. Alii vero, ut Hippon, dixerunt animam

4 q. 1-0088 1

q. 1-0088 Alii asseruerunt ut Critias, animam esse sanguinem. Alii

5 q. 1-0088 8

q. 1-0088 Alii asseruerunt ut Critias, animam esse sanguinem. Alii

6 q. 1-0090 8

q. 1-0090 dicebat esse immortalem, quia assimilatur immortalibus caelis. Alii,

7 q. 1-0099 1

q. 1-0099 Alii, ut Empedocles, dicunt esse quid compositum ex quattuor

8 q. 1-0101 4
q. 1-0101 a suo simili. Alii dixerunt animam esse harmoniam, ut Empedocles

9 q. 1-0103 4
q. 1-0103 potentiarum et membrorum. Alii, quos Aristoteles refert, tx 86,

10 q. 2-0056 1
q. 2-0056 Alii distinguunt duplicem actum primum, scilicet actum *

11 q. 4-0347 1
q. 4-0347 Alii respondent quod Aristoteles loquitur de causa quae simul

12 q.3-0656 10
q.3-0656 animas spatiari fabulantur; in quo fatentur illas esse immortales. Alii

13 q.3-0660 1
q.3-0660 Alii animam a corpore separatam "manem deum" nuncupabant.

14 q.3-0711 1
q.3-0711 Alii vero sentiunt Aristotelem recte sensisse de animae nostrae

15 q.4-0942 1
q.4-0942 Alii dixerunt animam fieri per educationem de potentia *

16 d.2, q.5-0053 1
d.2, q.5-0053 Alii, quos refert Hieronymus, ep ad Hedybiam, q 12, in

ALIO

1 Prooemium-0484 1
Prooemium-0484 Alio modo potest esse utilis scientia ad bona animae, et

2 q. 3-0159 1
q. 3-0159 Alio modo sumitur "corpus organicum" organisatione *

3 q.3-0837 7
q.3-0837 instrumento; quomodo visio pendet a corpore. Alio modo *

4 q.4-0262 8
q.4-0262 corpore. Et hoc sensu loquitur Caietanus supra. Alio modo sumitur

5 d.2, q.6-0374 1
d.2, q.6-0374 Alio modo sumuntur illi termini prout significant potentias

ALITER

1 q. 1-0152 1
q. 1-0152 Aliter demonstratur conclusio, nam anima est quo vivens

2 q.4-0587 2
q.4-0587 19 Aliter ergo respondendum est argumento secundo. Pro quo nota

ALIUD

1 Prooemium-0152 6
Prooemium-0152 istarum scientiarum diversas partes edidit. Aliud enim volumen fecit

2 q.4-0510 1
q.4-0510 Aliud fundamentum posset esse pro Averroee, scilicet quod

ALIUS

1 q. 2-0018 4
q. 2-0018 huiusmodi est operatio. Alius est actus respectivus primus et

2 q. 2-0059 6
q. 2-0059 primum aiunt esse perfectiorem secundo. Alius vero est actus primus

3 q. 2-0153 9
q. 2-0153 distinguitur a secundo, tamen inseparabiliter est illi coniunctus. Alius

4 q.2-0160 1
q.2-0160 Alius modus cessandi ab operatione est per somnum, qui quidem

AMBROSIUS

1 q.3-0458 2
q.3-0458 D Ambrosius, lib De bono mortis, Chrysostomus, homil 4 De *

2 q.3-1081 1
q.3-1081 Ambrosius, Cyprianus, et alii; ergo, etc.

3 q.3-1149 10
q.3-1149 immortalitatem, id est, est immunis a morte culpae. Exponit Ambrosius,

AMMONIUS

1 Prooemium-0110 7
Prooemium-0110 principii viventium, quod est anima. Ita Ammonius, Theophrastus.

2 q.3-0677 7
q.3-0677 D Augustinus, 1 De civitate, et Ammonius, in Prooemio *

3 q.3-0714 9
q.3-0714 Anima, cap 2, et tract 3, cap 13, Ammonius, et *

AN

- 1 q. 2-0219 2
q. 2-0219 13 An sit de ratione animae habere aliquem modum cessandi ab *
- 2 q. 3-0220 3
q. 3-0220 dispositiones necessarias. An vero in definitione Aristoteles sumat "corpus
- 3 q.1-0008 6
q.1-0008 ab intrinseca quadam virtute nutriri. An vero hoc sit sufficiens ad
- 4 q.3-0023 1
q.3-0023 An animae brutorum sint immortales. Qua ratione concludit
- 5 q.3-1024 2
q.3-1024 49 An anima sit immortalis secundum fidem. Circa tertiam
- 6 q.3-1056 2
q.3-1056 50 An anima sit ex natura sua immortalis, an vero ex gratia Dei. An
- 7 q.3-1056 14
q.3-1056 50 An anima sit ex natura sua immortalis, an vero ex gratia Dei. An
- 8 q.4-0926 2
q.4-0926 31 An anima rationalis educatur de potentia materiae. Utrum anima

ANAXAGORAE

- 1 q.1-0133 9
q.1-0133 Refert Aristoteles, lib 1 De plantis. Tribuit eam Anaxagorae,

ANAXAGORAS

- 1 q. 1-0094 3
q. 1-0094 moventem. Et Anaxagoras dixit esse intellectum separatum et immixtum,

ANDREAS

- 1 d.2, q.5-0043 6
d.2, q.5-0043 2, q 9 et 10, Andreas, 7 Metaphysicae, q 17, Venetus, 2 De

ANGELI

- 1 Prooemium-0183 1
Prooemium-0183 Angeli; alia est operatio quodammodo media, quae in se immaterialis

2 q.3-0263 7
q.3-0263 Et confirmatur, nam recte colligimus intellectum Angeli

3 q.3-1070 3
q.3-1070 4 Quia Angeli perfectiores sunt anima, ut colligit *

4 q.3-1164 6
q.3-1164 Verum est tamen quod si Angeli fingerentur compositi ex forma et

5 q.4-0678 7
q.4-0678 Et est communis sententia, quia substantia Angeli est

6 q.4-0691 7
q.4-0691 Confirmatur, nam si informaret, daret esse Angeli,

7 q.4-0692 11
q.4-0692 quia non habet aliud; illud autem non potest, quia esse Angeli est

ANGELIS

1 Prooemium-0164 3
Prooemium-0164 communis est Angelis et Deo.

2 Prooemium-0332 9
Prooemium-0332 homo vero habuit etiam differentiam aliam communem cum Angelis,

3 Prooemium-0351 6
Prooemium-0351 ea parte in qua cum Angelis convenit.

4 q.3-0252 4
q.3-0252 Quae etiam in Angelis reperitur.

5 q.3-0984 14
q.3-0984 passibilis. Quomodo D Thomas, 1 p, q 54, a 4, ait quod in Angelis

6 q.3-1154 4
q.3-1154 Ad illud de Angelis dico esse certissimum esse spirituales et

7 q.4-0542 3
q.4-0542 quo cum Angelis convenit; et differt ab inferioribus formis in hoc quod

8 q.4-0912 8
q.4-0912 animae inter se distinguantur numero, et ab Angelis specie, non possunt

ANGELOS

1 q.3-1073 10
q.3-1073 De divite, cap 16. Sed non est de fide Angelos esse ex natura sua

2 q.3-1074 11
q.3-1074 immortales, nam Gabriel, in 2, d 2, q 1, ait Angelos non esse magis

3 q.4-0429 8
q.4-0429 Praeterea, Ad Hebr 2 dicitur: "Nusquam [...] Angelos

4 q.4-0856 8
q.4-0856 et 8. Hic asseruit animas hominum esse Angelos qui peccaverunt,

ANGELUM

1 q.3-1078 8
q.3-1078 Antecedens patet, quia non est de fide Angelum esse spiritum, ut D.

2 q.4-0021 5
q.4-0021 4 Quia alias sequitur Angelum posse esse formam corporis,

3 q.4-0662 8
q.4-0662 21 Ad quartum respondetur esse differentiam inter Angelum et

4 q.4-0667 8
q.4-0667 integram. Et haec est essentialis differentia inter Angelum et animam.

5 q.4-0671 7
q.4-0671 Sed an de potentia absoluta repugnet Angelum esse formam

ANGELUS

1 Prooemium-0657 9
Prooemium-0657 naturalissima et utilissima est cognitio sui; et ita Angelus perpetuo in

2 q. 1-0110 8
q. 1-0110 endelécheia", id est, "motio." Quam interpretationem defendit Angelus *

3 q.3-1159 6
q.3-1159 Et forte fuit ratio, quia Angelus est substantia integra et

4 q.4-0663 3
q.4-0663 animam, nam Angelus est substantia completa carens omni ordine ad

5 q.4-0670 6
q.4-0670 operibus suis indiget ministerio sensuum, Angelus vero minime.

6 q.4-0689 5
q.4-0689 propriam formam; cum ergo Angelus ex natura sua non sit forma, ad

ANIMA

- 1 Prooemium-0009 5
Prooemium-0009 in libros Aristotelis De Anima
- 2 Prooemium-0046 7
Prooemium-0046 una pars sunt isti libri De Anima, alia pars sunt Parva Naturalia, etc.
- 3 Prooemium-0056 9
Prooemium-0056 5 Ex quibus 2 constat hos libros De Anima non constituere per
- 4 Prooemium-0111 12
Prooemium-0111 D Thomas, De sensu et sensibili, lect 1, Themistius, 1 De Anima,
- 5 Prooemium-0222 4
Prooemium-0222 ex Avicenna, De Anima, p, 5, cap 5, quam hic Caietanus late
- 6 Prooemium-0303 2
Prooemium-0303 ait: "Anima sine dubio est natura."
- 7 Prooemium-0363 2
Prooemium-0363 2 Anima intellectiva non est principium motus; ergo non est
- 8 Prooemium-0423 10
Prooemium-0423 est motus nec actio physica, ut dicitur 3 De Anima, cap 7. Et de
- 9 Prooemium-0492 1
Prooemium-0492 Anima, quae immortalitatem et nobilitatem animae ostendens, ad
- 10 Prooemium-0551 9
Prooemium-0551 motore vivente. Respondet: Ut sic ad libros De Anima pertinere,
- 11 Prooemium-0557 4
Prooemium-0557 ad libros De Anima pertinere. Quod certe falsum est, quia ille motus
- 12 Prooemium-0660 6
Prooemium-0660 Unde Themistius hic optime inquit: "Anima, si se prius bene *
- 13 Prooemium-0688 15
Prooemium-0688 34 Et haec videntur satis de isto prooemio, et de toto lib 1 De Anima,
- 14 d. 1-0006 5
d. 1-0006 Prima conclusio illius est: Anima est substantialis *
- 15 d. 1-0016 2
d. 1-0016 definitionem: "Anima est actus primus corporis physici organici potentia
- 16 d. 1-0020 3
d. 1-0020 Septima conclusio: Anima vel aliqua illius pars, si

17 d. 1-0037 2

d. 1-0037 definitionem: Anima est principium eorum quae dicta sunt, scilicet *

18 q. 1-0050 7

q. 1-0050 esse substantiale viventis: Aristoteles, 2 De Anima, tx 37 Albertus,

19 q. 2-0021 1

q. 2-0021 Anima ergo dicitur actus primus primo modo, et ideo *

20 q. 2-0176 5

q. 2-0176 iuxta mensuram perfectionis eorum. Anima enim rationalis, quia *

21 q. 3-0018

q. 3-0018 3 Anima dicitur esse ordinem ad operationem. Est enim

22 q. 3-0063

q. 3-0063 5 Secunda conclusio sit ad hoc: Anima habet esse

23 q. 3-0080

q. 3-0080 Anima igitur primo differt a formis inanimatarum, quia ipsa

24 q. 3-0094

q. 3-0094 Thomas, q De Anima, a 15, ad 3; esseque actum corporis constantis ex

25 q. 3-0105

q. 3-0105 animalium, cap 10, Albertus Magnus, lib 2 De Anima, tract, 1,

26 q. 3-0148

q. 3-0148 creaturis, a 3, ad 2, et q De Anima, a 9. Et notant Aegidius, hic, et

27 q. 4-0237

q. 4-0237 operandi. Anima etiam rationalis, quamvis extra corpus proprias *

28 q. 4-0392

q. 4-0392 confirmatione. Anima etiam inter res imperfectas annumeratur, et eius

29 d.2-0015

d.2-0015 Tertia conclusio: Anima sensitiva est quae est *

30 d.2-0017 3

d.2-0017 Quarta conclusio: Anima intellectiva est id quo *

31 q.1-0043

q.1-0043 5 Anima vegetativa non est separabilis ab operatione; sed

32 q.1-0103

q.1-0103 4 Secunda conclusio: Anima vegetativa est prima omnium

- 33 q.1-0128
q.1-0128 5 Tertia conclusio: Anima vegetativa separabilis est a *
- 34 q.2-0054
q.2-0054 6 Tertia conclusio: Anima sensitiva, quantum est de se, est
- 35 q.2-0120
q.2-0120 10 Quarta conclusio: Anima sensitiva est etiam motiva *
- 36 q.3-0028
q.3-0028 prooemio librorum De Anima, et Bessarion cardinalis, lib 2 Contra
- 37 q.3-0040
q.3-0040 2 arguitur: Anima nostra educitur de potentia materiae; ergo
- 38 q.3-0122
q.3-0122 Anima, cap 4: "Si intellectus, inquit, esset corporeus non posset
- 39 q.3-0591
q.3-0591 hoc Mercurius Trismegistus, qui Dialogo 10, sic ait: "Anima in corpus
- 40 q.3-0709
q.3-0709 affectionum, Alexander Aphrodisius, lib 3 De Anima, *
- 41 q.3-0710 1
q.3-0710 Pomponatius, lib De immortalitate animae, et Caietanus, in 1 De Anima.
- 42 q.3-0714
q.3-0714 Anima, cap 2, et tract 3, cap 13, Ammonius, et *
- 43 q.3-0715
q.3-0715 Philoponus, in prooemio De Anima, tx. 13 et 65 et 82, et lib 2, tx. 25 et 26;
- 44 3-0716 1
q.3-0716 et lib 3, tx. 7 et 20, Simplicius, 1 De Anima, tx. 65 et 66, et
- 45 q.3-0730
q.3-0730 patent ex discursu illius in his libris De Anima.
- 46 q.3-0826 10
q.3-0826 anima non est separabilis. Sed adde ex 3 De Anima, tx. 30, quod
- 47 q.3-0834
q.3-0834 tract 1 De Anima, cap 6, et Commentatorem.
- 48 q.3-0925
q.3-0925 expositio. At vero Aristoteles, in 3 De Anima, non dicit quod

- 49 q.3-0973 1
q.3-0973 non est immortalis. Iste locus est difficillimus in 3 De Anima, et pendet '
- 50 q.3-1104
q.3-1104 sessione 8, definit hanc rem: Anima, inquit, rationalis "per se et
- 51 q.4-0082
q.4-0082 cap 1, et Philoponus, in 2 De Anima, in prooemio, id videtur
- 52 q.4-0086
q.4-0086 At vero Aristotelici quidam, ut Averroes, 3 De Anima, tx 5,
- 53 q.4-0099
q.4-0099 3 De Anima, tract 2, cap 7, D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ubi
- 54 q.4-0295
q.4-0295 Idcirco ex his libris De Anima hoc probatur evidentius. Docet
- 55 q.4-0351
q.4-0351 imaginationi. Idem inquit infra, lib 3 De Anima, cap 27 et 34, et lib 2
- 56 q.4-0361
q.4-0361 Anima, cap 4, ait intelligere esse operationem animae. Est ergo *
- 57 q.4-0445
q.4-0445 Inquit: Anima rationalis "vere per se et essentialiter humani corporis
- 58 q.4-0585
q.4-0585 separata ab illo, statim perit. Anima vero rationalis habet esse sibi sufficiens
- 59 q.4-0629 1
q.4-0629 ex communi modo loquendi, et ex Aristotele, 3 De Anima, cap 4,
- 60 q.4-0710
q.4-0710 23 Hinc patet solutio ad sextum. Anima enim nostra indiget *
- 61 q.4-0999 7
q.4-0999 6, et Albertus, lib 3 De Anima, tract 3, cap 13, ait quod ille
- 62 d.2, q.5-0042
d.2, q.5-0042 Anima, circa finem, Iandunus, 1 De Anima, q 8, Ockham, Quodl
- 63 d.2, q.5-0042
d.2, q.5-0042 Anima, circa finem, Iandunus, 1 De Anima, q 8, Ockham, Quodl
- 64 d.2, q.5-0044
d.2, q.5-0044 Anima, commento 23. Et ad hoc allusit quidam error Manichaeorum,

65 d.2, q.5-0109

d.2, q.5-0109 et lib 2 De Anima, tract. 2, cap 1 et 2, et lib 3, tract. 5, cap 4,

66 d.2, q.5-0110

d.2, q.5-0110 Avicenna, De Anima, p 1, cap 3, et p 5, cap 2. Et alii philosophi

67 d.2, q.5-0112

d.2, q.5-0112 eam Aristoteli, qui hoc affirmat, lib 1 De Anima, in fine; et aperte

68 d.2, q.6-0005

d.2, q.6-0005 in primo illius argumento tetigimus. Anima enim vegetativa non est

69 d.2, q.6-0029

d.2, q.6-0029 se requirunt praecisionem, et ita eas concipit intellectus. Anima autem

70 d.2, q.6-0034

d.2, q.6-0034 Et hinc probatur pars affirmativa. Anima enim inferior continet

71 d.2, q.6-0095

d.2, q.6-0095 Et confirmatur retorquendo argumentum: Anima *

72 d.2, q.6-0099

d.2, q.6-0099 3 Anima rationalis est primum principium operationum *

73 d.2, q.6-0104

d.2, q.6-0104 4 Anima rationalis est formaliter forma substantialis; ergo

74 d.2, q.6-0134

d.2, q.6-0134 2 arguitur: Anima rationalis et sensitiva secundum se *

75 d.2, q.6-0138

d.2, q.6-0138 autem duo formaliter diversa sunt, immo separabilia. Anima enim equi

76 d.2, q.6-0193 2

d.2, q.6-0193 animabus. Anima enim vegetativa ut sic est quaedam ratio generica quae *

77 d.2, q.6-0213

d.2, q.6-0213 quae est occasio multarum aequivocationum in hac materia. Anima

ANIMAE

1 d.2-0021 3

d.2-0021 Sexta conclusio: Animae plantarum et quaedam animae

2 q.3-0924 6

q.3-0924 Exponitur quidam locus Aristotelis, 3 Animae, tx. 39. Prima

ANIMAM

1 q.3-1054 6
q.3-1054 quid infernum? Ut quid beatitudo? Animam igitur post mortem *

2 q.3-1101 6
q.3-1101 illum." Et illud Mt 10: "Animam autem non possunt occidere";

3 q.3-1122 9
q.3-1122 Eadem veritatem confirmat Hieronymus in id Mt 10: "Animam

4 q.4-0452 2
q.4-0452 1 Animam non esse hominem, sicut forma non est *

ANIMATUM

1 d. 1-0028 6
d. 1-0028 Decima conclusio ex capite 2: Animatum ab *

ANIMI

1 q.4-0976 2
q.4-0976 Pythagora: "Animi origo a Deo est", et chaldaicum oraculum, quod

ANIMORUM

1 q.4-0982 7
q.4-0982 faciat ascensum." Cicero etiam in Tusculana: "Animorum, *

ANIMUS

1 q.4-0985 11
q.4-0985 nihil dedit Deus homini ipsi divinius." Et 1 De legibus: "Animus

2 q.4-0986 9
q.4-0986 est ingeneratus a deo." Et lib De universitate: "Animus est rationis

ANTECEDENS

1 Prooemium-0294 3
Prooemium-0294 naturale; ergo. Antecedens patet, quia est principium intrinsecum *

2 q. 4-0111 4
q. 4-0111 de se patet. Antecedens probatur, tum quia hic nulla potest fingi ratio

3 q. 4-0327 1
q. 4-0327 Antecedens patet, nam datur per operationem; operatio autem est

4 q.3-1078 1

q.3-1078 Antecedens patet, quia non est de fide Angelum esse spiritum, ut D.

5 q.3-1113 2

q.3-1113 immaterialis. Antecedens habetur cap "Firmiter", De Summa Trinitate et

6 q.4-0157 6

q.4-0157 vera forma et mea anima. Antecedens patet experientia.

7 d.2, q.6-0054 9

d.2, q.6-0054 et vegetativum; ergo haec non distinguuntur in illa. Antecedens patet,

8 d.2, q.6-0135 7

d.2, q.6-0135 distinguuntur formaliter; ergo et in homine. Antecedens est concessum ab

9 q. 1-0132 11

q. 1-0132 perfectionum et operationum viventis, ut sic; ergo non est accidens. Antecedens

ANTEQUAM

1 q.3-0859 2

q.3-0859 44 Antequam proponamus alia loca respondeamus his. Et incipiamus

ANTIQUI

1 q. 1-0076 9

q. 1-0076 accidentibus, an vero ex materia et forma substantiali. Antiqui ergo

ANTIQUIORES

1 q.3-0586 4

q.3-0586 Tertia conclusio sit: Antiquiores et graviore philosophi

ANTONINUM

1 q.3-0661 8

q.3-0661 Vide de hac re plura apud D Antoninum, 1 theologali, titulo 1,

ANTONINUS

1 q.3-0665 5

q.3-0665 Magnum, quam refert D Antoninus, 1 p historiali, titulo 4, cap 2, 13.

APERTE

1 Prooemium-0347 10
Prooemium-0347 locum Aristotelis, 1 De partibus animalium, qui difficilis est. Aperte

APHRODISIUS

1 q.3-0076 8
q.3-0076 ante natalem." Idem tenuerunt Epicurei et Alexander Aphrodisius

2 q.3-0709 3
q.3-0709 affectionum, Alexander Aphrodisius, lib 3 De Anima, *

APOLLINARIS

1 q. 3-0258 4
q. 3-0258 Scotus, supra; et Apollinaris, hic, tx 6, et q 3, dicens posse animam

2 q. 4-0076 8
q. 4-0076 Simplicius et Albertus, cap 3, Aegidius et Apollinaris, et moderni

APOLLINEM

1 q.3-0652 5
q.3-0652 refert Pollytem quemdam consuluisse Apollinem de re hac, et *

2 q.3-0653 1
q.3-0653 Apollinem respondisse in oraculo animam esse immortalem. Idem colligitur

APOLOGIA

1 q. 1-0112 4
q. 1-0112 12, Franciscus Floridus, Apologia contra linguae latinae *

2 q.4-0849 3
q.4-0849 Hieronymus refert, Apologia contra Rufinum. Idem Gregorius Nyssenus, lib

3 q.4-0953 7
q.4-0953 D Hieronymus, ep ad Pammachium, et Apologia contra Rufinum,

APPETITIVUM

1 d.2, q.6-0384 5
d.2, q.6-0384 magis et minus perfectum. Appetitivum autem non constituit specialem

APULEIUS

1 q.3-0628 6
q.3-0628 resurrectione carnis, in principio. Tenuit Apuleius, lib De deo Socratis, et

ARABICI

1 q.3-0077 6
q.3-0077 in 3 De anima, et Arabici, qui aiebant animam simul cum corpore

ARCHAELAUS

1 q. 1-0092 11
q. 1-0092 tribuitur Xenocrati, ut refert Aegidius, hic, lib 1, tx 28. Archaelaus

ARCHON

1 q.4-0855 7
q.4-0855 celebris error Origenis, lib 1 Peri Archon, cap 7, et lib 2, cap 3, 6

ARGUIT

1 Prooemium-0543 1
Prooemium-0543 Arguit ergo 1 contra dicta, quod scientia Physicorum inter

ARGUITUR

1 q.4-0421 1
q.4-0421 Arguitur item ex illo 2 Ad Cor 5: "Omnes [...] nos *

2 q.2-0007 2
q.2-0007 2 Argitur tamen in partem negativam, primo, quia omnis anima

ARGUMENTA

1 q. 2-0128 1
q. 2-0128 Argumenta vero quae illam probant soluta manent. Sed circa illa nota:

2 q.3-1188 2
q.3-1188 54 Argumenta in principio facta postulant singula difficultates *

3 q.4-1012 2
q.4-1012 35 Argumenta, in principio huius dubii posita, solutione non

4 d.2, q.5-0173 2
d.2, q.5-0173 6 Argumenta in principio posita postulant singulas quaestiones

5 d.2, q.6-0413 1
d.2, q.6-0413 Argumenta vero secundae opinionis soluta manent, et

ARISTOTELIS

1 q.3-0907 1
q.3-0907 Aristotelis. Caieianus negat minorem, sed ait medium esse: Quod

ARISTOTELE

1 Prooemium-0151 7
Prooemium-0151 non fuerint distinctae hae res ab Aristotele, tamen in complementum

2 Prooemium-0509 7
Prooemium-0509 28 Ex his ad comparationem ab Aristotele factam descendendo,

3 q. 1-0024 7
q. 1-0024 propositas accedendum est, et incipiendum cum Aristotele, hic, et lib 1,

4 q. 1-0127 7
q. 1-0127 7 Primaque conclusionis pars probatur ab Aristotele

5 q. 2-0034 3
q. 2-0034 consistit, teste Aristotele, 1 Ethicorum, cap 11, et 10 Ethicorum, cap 6

6 q. 2-0114 5
q. 2-0114 huius rei exemplum in Aristotele, 1 Posteriorum, cap 2, 6 ubi asserit

7 q. 2-0206 1
q. 2-0206 Aristotele, quia in dormiente optime distinguitur principium operandi ab

8 q. 3-0091 3
q. 3-0091 instrumentariae ab Aristotele, 2 De partibus animalium, et Galeno,

9 q. 4-0004 6
q. 4-0004 1 Duas definitiones animae ex Aristotele, supra, habuimus, de quibus

10 q. 4-0040 5
q. 4-0040 est. Quod colligitur ex Aristotele, tx, 7, et D Thoma, hic, *

11 q. 4-0266 1
q. 4-0266 Aristotele, hic, in principio cap 2, ubi ait se velle ex notioribus nobis

12 q. 4-0330 5
q. 4-0330 naturalibus et moralibus, teste Aristotele, 2 Posteriorum, et D Thoma,

13 d.2-0007 4
d.2-0007 qua re ex Aristotele habemus ea quae praecedenti disputatione *

- 14 q.1-0105 3
q.1-0105 Est ex Aristotele hic, et infra, lib 3, cap ultimo. Et *
- 15 q.1-0145 4
q.1-0145 2 arguitur ex Aristotele, 5 De generatione animalium, cap
- 16 q.2-0108 3
q.2-0108 hic ab Aristotele, quod in viventibus mortalibus habeat verum, non
- 17 q.3-0121 10
q.3-0121 8 Et ideo sit prima ratio, quae colligitur ex Aristotele, 3 De
- 18 q.3-0439 6
q.3-0439 Et simili ratione demonstravimus cum Aristotele, 1 *
- 19 q.3-0903 1
q.3-0903 Aristotele in prooemio esse unicum medium ad demonstrandam *
- 20 q.4-0349 8
q.4-0349 in hoc, quod per intellectivum, quod ab Aristotele ponitur potentia *
- 21 q.4-0629 7
q.4-0629 ex communi modo loquendi, et ex Aristotele, 3 De Anima, cap 4,
- 22 q.4-0998 4
q.4-0998 esse contradictionem in Aristotele; tamen D Thomas, Quodl 10, a
- 23 d.2, q.6-0365 8
d.2, q.6-0365 formis; sed gradus viventium numerantur quattuor ab Aristotele, cap 2,
- 24 d.2, q.6-0393 2
d.2, q.6-0393 ab Aristotele "immobilia," quia ille motus est imperfectissimus, nec

ARISTOTELEM

- 1 Prooemium-0137 1
Prooemium-0137 Aristotelem non sit ultima, nobis tamen erit, quia in ea tradimus *
- 2 Prooemium-0385 4
Prooemium-0385 22 Quapropter arbitror Aristotelem illo loco non agere in speciali de
- 3 Prooemium-0577 5
Prooemium-0577 Physicae pertinere arbitror, sed Aristotelem digressionem quadam ad illum
- 4 q. 2-0185 12
q. 2-0185 superflue, quia res in se et scitu digna, tamen quod ad Aristotelem attinet
- 5 q. 2-0191 1
q. 2-0191 Aristotelem, quia actus non dicitur primus eo quod sit separabilis vel

- 6 q. 3-0206 4
q. 3-0206 est usitatus apud Aristotelem. Sic enim definit qualitatem esse qua
- 7 q. 4-0121 1
q. 4-0121 Aristotelem stat aliquid esse proprie animam, et non esse proprie actum
- 8 q.2-0134 8
q.2-0134 erunt unus gradus viventium. Quod est contra Aristotelem, cap 2 et
- 9 q.2-0136 5
q.2-0136 id est aperte contra Aristotelem, qui tantum tres numerat, cap 4,
- 10 q.3-0705 4
q.3-0705 37 Multi putantes Aristotelem sensisse animam esse mortalem. Nam
- 11 q.3-0711 4
q.3-0711 Alii vero sentiunt Aristotelem recte sensisse de animae nostrae
- 12 q.3-0721 12
q.3-0721 Scotus vero, in 4, d 43, q 2, a 2, censet Aristotelem de hac re
- 13 q.3-0832 1
q.3-0832 Aristotelem animam esse mortalem; et ideo alio modo explicat; *
- 14 q.3-0842 11
q.3-0842 dicitur, quae uno vel altero modo pendet. Et ita secundum Aristotelem
- 15 q.3-0861 8
q.3-0861 omnium assumo quod alii fatentur, scilicet secundum Aristotelem *
- 16 q.3-0863 6
q.3-0863 instrumento et organo; ergo secundum Aristotelem intellectio est operatio
- 17 q.3-0892 2
q.3-0892 secundum Aristotelem anima nostra habet operationem independentem a
- 18 q.3-0904 5
q.3-0904 animae immortalitatem, tam secundum Aristotelem, quam in re ipsa. *
- 19 q.4-0293 5
q.4-0293 ex eo quod secundum Aristotelem intelligentia movens caelum est anima
- 20 q.4-0312 5
q.4-0312 Tunc ultra: Sed secundum Aristotelem principium *
- 21 q.4-0362 2
q.4-0362 secundum Aristotelem intellectus potentia animae; ergo principium *

22 q.4-0990 13

q.4-0990 Scotus, in 4, d 43, q 2, a 2, ait quod secundum Aristotelem anima

ARISTOTELES

1 Prooemium-0040 2

Prooemium-0040 postquam Aristoteles in libris Meteorum perfecit tractatum De *

2 Prooemium-0064 9

Prooemium-0064 parte scientiae, seu de quibusdam libris in quibus Aristoteles inchoat

3 Prooemium-0077 6

Prooemium-0077 est." Et rationabiliter quidem procedit Aristoteles iuxta methodum

4 Prooemium-0085 5

Prooemium-0085 Dices: Cur ergo hic Aristoteles agit de operibus et potentiis

5 Prooemium-0118 9

Prooemium-0118 in scientia ostenditur. Et haec est methodus quam Aristoteles *

6 Prooemium-0155 3

Prooemium-0155 Conscripsit etiam Aristoteles multa volumina de animalibus, ut dictum est;

7 Prooemium-0172 6

Prooemium-0172 definire per formam, ut hic Aristoteles ait in prooemio. Unde 1

8 Prooemium-0193 9

Prooemium-0193 motus eorum nec ad aliam scientiam pertinent, ut Aristoteles docet,

9 Prooemium-0219 8

Prooemium-0219 Physicam. Et hoc modo agit de anima Aristoteles, lib 3; et colligitur.

10 Prooemium-0247 10

Prooemium-0247 in ordine ad formam. Et hinc intelligit differentiam quam Aristoteles

11 Prooemium-0250 2

Prooemium-0250 intelligit Aristoteles quod physicus non considerat formam nec illam

12 Prooemium-0254 5

Prooemium-0254 definire per materiam, nam Aristoteles, 1 Posteriorum, *

13 Prooemium-0353 3

Prooemium-0353 1 Quia Aristoteles excludit animam sensitivam a *

14 Prooemium-0399 8

Prooemium-0399 habere animam quae esset natura. Ipse autem Aristoteles inquit contra

15 Prooemium-0432 5

Prooemium-0432 separatarum. Et utrumque docuit Aristoteles. Nam 6 Metaphysicae,

16 Prooemium-0448 5

Prooemium-0448 facile proprietates omnes, quas Aristoteles in hoc prooemio huic *

17 Prooemium-0457 3

Prooemium-0457 non asserit Aristoteles scientiam esse honorabilem eo rigore quo ibi *

18 Prooemium-0460 10

Prooemium-0460 vertit: "pulchrum et pretiosum." Et in hoc sensu ait Aristoteles virtutem

19 Prooemium-0469 4

Prooemium-0469 Non tamen vult Aristoteles, hic, hanc perfectionem esse aequalem in

20 Prooemium-0638 4

Prooemium-0638 desumi debent. Unde Aristoteles, 1 Ethicorum, cap 13, et 1 *

21 Prooemium-0645 3

Prooemium-0645 Tamen ait Aristoteles, hic, quod ad cognitionem *

22 Prooemium-0689 5

Prooemium-0689 nam quae in prooemio Aristoteles docet hic sunt exposita, his exceptis

23 Prooemium-0696 2

Prooemium-0696 quod Aristoteles incidenter dixit.

24 d. 1-0003 7

d. 1-0003 1 De materia huius disputationis agit Aristoteles, lib, 2, cap, 1 et 2, 1

25 q. 1-0006 2

q. 1-0006 quoniam Aristoteles actum dixit esse animam, tamen quasi indecisum

26 q. 1-0011 9

q. 1-0011 Supponit enim corpus organicum cuius est actus, ut Aristoteles inquit.

27 q. 1-0031 3

q. 1-0031 antiqui, ut Aristoteles refert, viventia per sensum et motum a non

28 q. 1-0032 6

q. 1-0032 viventibus distinguebant: Plato in Phaedone, Aristoteles, 8 *

29 q. 1-0050 4

q. 1-0050 esse substantiale viventis: Aristoteles, 2 De Anima, tx 37 Albertus,

30 q. 1-0061 3

q. 1-0061 vita, ut Aristoteles etiam intellexit, 12 Metaphysicae, tx 39. At *

31 q. 1-0066 8

q. 1-0066 vita distinguitur in activam et contemplativam. Et Aristoteles, lib 10

- 32 q. 1-0103 6
q. 1-0103 potentiarum et membrorum. Alii, quos Aristoteles refert, tx 86,
- 33 q. 1-0117 2
q. 1-0117 5 Aristoteles vero, qui veritatem formarum substantialium primum *
- 34 q. 1-0122 1
q. 1-0122 Aristoteles incipit ab illa divisione substantiae in materiam, formam et
- 35 q. 1-0124 7
q. 1-0124 exposita. Cui divisioni supponitur alia, quam Aristoteles etiam innuit,
- 36 q. 1-0160 3
q. 1-0160 3 arguit Aristoteles, cap 2, nam id quod est primum
- 37 q. 1-0185 10
q. 1-0185 10 Estque evidens dicta conclusio, de qua absque dubio Aristoteles
- 38 q. 1-0188 8
q. 1-0188 exponantur, ego tamen sic illa intelligo. Dixerat Aristoteles in 1 cap animam
- 39 q. 2-0003 8
q. 2-0003 1 Conclusio huius quaestionis est affirmativa, quam Aristoteles, hic,
- 40 q. 2-0022 1
q. 2-0022 Aristoteles dixit animam esse quo primo vivimus, id est, quo primo sumus
- 41 q. 2-0117 8
q. 2-0117 unusquisque habitus praebet, ut ibi omnes exponunt. Aristoteles, et D *
- 42 q. 2-0161 1
q. 2-0161 Aristoteles ait quod est actus primus sicut dormiens, quod importat
- 43 q. 2-0193 2
q. 2-0193 Item, Aristoteles probat hic animam esse actum primum ex
- 44 q. 2-0196 2
q. 2-0196 Item, Aristoteles colligit definitionem animae, sumptis *
- 45 q. 3-0004 11
q. 3-0004 necessario debet habere ordinem ad id quod actuat. Et ideo Aristoteles
- 46 q. 3-0220 7
q. 3-0220 dispositiones necessarias. An vero in definitione Aristoteles sumat "corpus
- 47 q. 4-0016 5
q. 4-0016 in omnibus rebus. Unde Aristoteles, lib 1 De plantis, ait principium

- 48 q. 4-0077 5
q. 4-0077 alii. His favet quod Aristoteles, distinguens naturalia corpora in *
- 49 q. 4-0087 11
q. 4-0087 D Thomas, De spiritualibus creaturis, a 3, ad 2, et Aristoteles etiam
- 50 q. 4-0158 6
q. 4-0158 11 Sed nota 2 quod Aristoteles in definitione illa non solum *
- 51 q. 4-0163 4
q. 4-0163 vegetamur. Sic enim Aristoteles, lib De morte et vita, cap 1, ait
- 52 q. 4-0270 5
q. 4-0270 Unde sic formo argumentum: Aristoteles non demonstrat
- 53 q. 4-0322 3
q. 4-0322 favet illis Aristoteles, in principio 2 cap, ubi, inquit, aggreditur
- 54 q. 4-0333 1
q. 4-0333 Aristoteles definitionem unam demonstrationis per aliam a fine *
- 55 q. 4-0340 7
q. 4-0340 Sed responsio non videtur satisfacere, nam Aristoteles aperte
- 56 q. 4-0347 4
q. 4-0347 Alii respondent quod Aristoteles loquitur de causa quae simul
- 57 q. 4-0349 3
q. 4-0349 nam utrumque Aristoteles in principio illius capituli comprehendit.
- 58 q. 4-0354 2
q. 4-0354 videtur Aristoteles demonstrationem ab effectu et a causa *
- 59 q. 4-0361 3
q. 4-0361 composito. Unde Aristoteles, infra, cap 4, expresse docet animam in
- 60 q. 4-0397 6
q. 4-0397 23 Et ita est interpretandus Aristoteles quandoquidem de illius *
- 61 d.2-0003 1
d.2-0003 Aristoteles in hoc secundo capite divisionem animae in *
- 62 d.2-0027 4
d.2-0027 intellectiva utramque. Haec Aristoteles.
- 63 q.1-0058 9
q.1-0058 Haec conclusio est iam certa, quam late probat Aristoteles, lib

- 64 q.1-0086 1
q.1-0086 Aristoteles, hic, cap 1, et 2 De partibus animalium, cap 10, ait omnia
- 65 q.1-0133 2
q.1-0133 Refert Aristoteles, lib 1 De plantis. Tribuit eam Anaxagorae,
- 66 q.1-0183 10
q.1-0183 tribuendo quod illi sat est, opus est vitae. Unde Aristoteles, 2 De generatione
- 67 q.1-0195 1
q.1-0195 Aristoteles dixit quod appetitus supponit sensum, negatur tamen
- 68 q.1-0208 1
q.1-0208 Aristoteles ait, 1 De Generatione, et hic, cap 4, quod vivens *
- 69 q.2-0044 5
q.2-0044 Sed conclusio est certa. Aristoteles enim hic saepe ait quod
- 70 q.2-0166 3
q.2-0166 amissas. Ita Aristoteles, lib De somno et vigilia.
- 71 q.3-0024 1
q.3-0024 Aristoteles, 2 De generatione animalium, cap 3, omnes animas, *
- 72 q.3-0086 3
q.3-0086 2 Quid Aristoteles et alii philosophi invenerint.
- 73 q.3-0700 7
q.3-0700 36 Quid de immortalitae animae senserit Aristoteles. Sed forte *
- 74 q.3-0739 1
q.3-0739 Aristoteles in eis non arguit, in quo multi falsi sunt, ut Themistius,
- 75 q.3-0745 2
q.3-0745 Quid Aristoteles intelligat per operationes propriis et *
- 76 q.3-0777 7
q.3-0777 Hoc ergo est fundamentum verissimum quod Aristoteles *
- 77 q.3-0824 1
q.3-0824 Aristoteles ibi aperte testatur, et omnes. Inquit ergo Aristoteles quod
- 78 q.3-0824 9
q.3-0824 Aristoteles ibi aperte testatur, et omnes. Inquit ergo Aristoteles quod
- 79 q.3-0865 8
q.3-0865 organica non potest esse materialis; cognovit ergo Aristoteles potentiam

- 80 q.3-0880 2
q.3-0880 2 Aristoteles in illo prooemio ait quod illa operatio
- 81 q.3-0895 7
q.3-0895 spiritualem, atque adeo immortalem. Ait enim Aristoteles, 12 *
82 q.3-0897 4
q.3-0897 5 Nam si Aristoteles intelligeret illo modo: Quod si
- 83 q.3-0900 8
q.3-0900 propriam; ergo aliud difficilius et rationabilius vult Aristoteles in illa
- 84 q.3-0918 7
q.3-0918 intulimus. Cum ergo medium illud posuerit Aristoteles, non est cur
- 85 q.3-0925 4
q.3-0925 expositio. At vero Aristoteles, in 3 De Anima, non dicit quod
- 86 q.3-0938 3
q.3-0938 Ait enim Aristoteles: "Si non est phantasia, vel si non est sine
- 87 q.3-0949 8
q.3-0949 et operatio phantasiae a sensibus externis, ut Aristoteles infra ait,
- 88 q.3-0956 5
q.3-0956 Hic ergo non loquitur Aristoteles de isto tertio modo, quia est
- 89 q.3-0966 3
q.3-0966 non probat Aristoteles intelligere non esse sine phantasmate isto *
- 90 q.3-0970 7
q.3-0970 infra, lib 3, cap 5. Ait Aristoteles intellectum passivum esse *
- 91 q.3-0987 8
q.3-0987 simpliciter. De anima vero separata non negavit Aristoteles quod intelligat,
- 92 q.3-0995 2
q.3-0995 dixit Aristoteles.
- 93 q.3-0999 1
q.3-0999 Aristoteles dixit de felicitate mortuorum, et inter alia quod prosperi *
- 94 q.3-1003 9
q.3-1003 beatitudinem hominum in hac vita; et hoc reprehendit Aristoteles *
- 95 q.3-1010 1
q.3-1010 Aristoteles educi de potentia materiae, ut patet ex 2 De generatione
- 96 q.3-1016 6
q.3-1016 Sed hic locus petit quid Aristoteles senserit de origine animae

97 q.3-1203 4

q.3-1203 organicam, ut optime Aristoteles observavit, lib 3, tx. 7, nam per se

98 q.4-0291 5

q.4-0291 rationalis vera informatione cognovit Aristoteles, et illam aperte testatus est.

99 q.4-0296 2

q.4-0296 enim Aristoteles in hoc 2 lib, cap 1 et 2, esse de ratione animae

100 q.4-0325 5

q.4-0325 Praeterea, cap 3, ait Aristoteles unam esse animae *

101 q.4-0332 1

q.4-0332 Aristoteles animam rationalem inter causas formales, et ideo ait incipere cum

102 q.4-0334 3

q.4-0334 Praeterea, ubicumque Aristoteles numerat animae potentias,

103 q.4-0343 1

q.4-0343 Aristoteles, dicto cap 3, nam postquam dixerat intellectivum esse *

104 q.4-0353 5

q.4-0353 Veritas tamen est quod Aristoteles semper numerat inter potentias

105 q.4-0407 6

q.4-0407 etc." Et hoc est quod Aristoteles dixit quod "venit de foris", scilicet

106 q.4-0874 7

q.4-0874 Quam rationem et conclusionem simul docuit Aristoteles, 12

107 q.4-0988 2

q.4-0988 procreatum." Aristoteles etiam 2 De partibus animalium, hanc veritatem

108 q.4-1002 2

q.4-1002 concludit Aristoteles absolute mundum non incepisse, sed non incepisse

109 q.4-1004 7

q.4-1004 Secundus locus est 8 Physicorum, ubi Aristoteles ait quod

110 q.4-1011 5

q.4-1011 Et in ea re Aristoteles falsus fuit.

111 d.2, q.6-0172 5

d.2, q.6-0172 constitui plantas. Nam ut Aristoteles ait, hic, cap 3, anima vegetativa

112 d.2, q.6-0264 8

d.2, q.6-0264 rei vegetabilis. Et in hoc sensu dixit Aristoteles, hic, cap 3 et 4 quod

113 d.2, q.6-0298 4
d.2, q.6-0298 istarum animarum, quas Aristoteles, 2 cap, tradit, communes sunt.

114 d.2, q.6-0386 5
d.2, q.6-0386 sentiens habet appetitum, ut Aristoteles hic saepe dicit.

ARISTOTELI

1 q. 1-0109 5
q. 1-0109 perpetuam motionem, idque tribuit Aristoteli, explicans nomen "**

2 d.2, q.5-0112 2
d.2, q.5-0112 eam Aristoteli, qui hoc affirmat, lib 1 De Anima, in fine; et aperte

ARISTOTELICI

1 q.4-0086 3
q.4-0086 At vero Aristotelici quidam, ut Averroes, 3 De Anima, tx 5,

ARISTOTELIS

1 Prooemium-0009 3
Prooemium-0009 in libros Aristotelis De Anima

2 Prooemium-0039 6
Prooemium-0039 4 Ut autem intelligamus processum Aristotelis, nota quod

3 Prooemium-0071 8
Prooemium-0071 est corpus animatum; si tamen consideretur intentio Aristotelis, hic,

4 Prooemium-0073 4
Prooemium-0073 Cuius probatio ex Aristotelis verbis debet sumi. Ait enim

5 Prooemium-0229 3
Prooemium-0229 13 Explicatur Aristotelis doctrina, quod dialecticus definit per *

6 Prooemium-0231 3
Prooemium-0231 debet doctrina Aristotelis in hoc prooemio et 2 Physicorum latius,

7 Prooemium-0256 2
Prooemium-0256 quodam Aristotelis, qui rationes probabiles et communes dialecticas

8 Prooemium-0345 3
Prooemium-0345 19 Explicatur Aristotelis, De partibus, locus difficilis ubi ait animam

9 Prooemium-0347 2
Prooemium-0347 locum Aristotelis, 1 De partibus animalium, qui difficilis est. Aperte

10 Prooemium-0373 5

Prooemium-0373 21 Haec sunt argumenta Aristotelis quae difficiliorem faciunt sensum

11 Prooemium-0409 1

Prooemium-0409 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet

12 Prooemium-0420 7

Prooemium-0420 Et sic etiam procedit secunda ratio Aristotelis, nam talis

13 Prooemium-0649 5

Prooemium-0649 secundus modus est sensus Aristotelis. Subdit enim: "Est enim anima

14 Prooemium-0709 3

Prooemium-0709 necessarium sit Aristotelis ordinem subvertere. Curabimus tamen ut *

15 Prooemium-0710 1

Prooemium-0710 Aristotelis littera maneat exposita quantum fuerit necessarium.

16 q. 1-0197 6

q. 1-0197 Et vere est contra mentem Aristotelis; nam ideo praemisit divisionem

17 q. 2-0159 3

q. 2-0159 1 sensum Aristotelis esse animam esse actum primum *

18 q. 2-0164 6

q. 2-0164 manifestum quod non indigebat expositione Aristotelis.

19 q. 2-0189 6

q. 2-0189 11 Et hanc esse mentem Aristotelis probatur.

20 q. 2-0212 5

q. 2-0212 12 Sed omissa mente Aristotelis, videamus quid in re verum sit.

21 q. 3-0086 1

q. 3-0086 Aristotelis: "Est actus corporis physici organici."

22 q. 3-0169 2

q. 3-0169 definitione Aristotelis; et sic explicat optime quidditatem animae, nam

23 q. 4-0071 8

q. 4-0071 6 Ex quibus colligo quod iuxta mentem Aristotelis "corpus organicum"

24 q. 4-0101 3

q. 4-0101 Sed mens Aristotelis clara est in contrarium. Proponit enim in

25 q. 4-0127 6

q. 4-0127 9 Tertia conclusio: Secunda definitio Aristotelis optima est,

- 26 q. 4-0166 9
q. 4-0166 nutriendi naturaliter inservientem" Et quod hic sit sensus Aristotelis
- 27 q. 4-0335 9
q. 4-0335 19 Ad primum respondet D Thomas, hic, exemplum Aristotelis
- 28 q.1-0136 5
q.1-0136 dormientem. Sed conclusio est Aristotelis et omnium.
- 29 q.3-0160 5
q.3-0160 9 Explicatur locus quidam Aristotelis. Sed dicendum quod haec ratio
- 30 q.3-0161 1
q.3-0161 Aristotelis fundatur in illa propositione: "Recipiens debet esse *
- 31 q.3-0184 6
q.3-0184 illa. Et ita procedit ratio Aristotelis, nam intellectus noster discernit et
- 32 q.3-0208 1
q.3-0208 Aristotelis efficax est. Quod si per se sola non est demonstratio, cum
- 33 q.3-0704 1
q.3-0704 Aristotelis mens.
- 34 q.3-0724 9
q.3-0724 38 Quod autem ex his libris et aliis Aristotelis libris colligere possum
- 35 q.3-0790 4
q.3-0790 Iuvant etiam alia Aristotelis testimonia, nam lib 1, tx. 45,
- 36 q.3-0805 8
q.3-0805 41 Citavimus etiam in prooemio devia loca Aristotelis in quibus *
- 37 q.3-0819 5
q.3-0819 42 Haec sunt quae Aristotelis mentem sanam ostendunt; quae autem
- 38 q.3-0847 1
q.3-0847 Aristotelis, nam cum ait quod si intellectio est imaginatio, aut non est sine
- 39 q.3-0924 4
q.3-0924 Exponitur quidam locus Aristotelis, 3 Animae, tx. 39. Prima
- 40 q.3-0937 12
q.3-0937 corpore. Quod quidem in se verum est, non tamen est sensus Aristotelis.
- 41 q.3-0964 4
q.3-0964 et modo loquendi Aristotelis, nam ad istum modum ait lib 3, tx 160,

42 q.3-0969 6

q.3-0969 46 Sed manent alia loca Aristotelis difficillima: Et secundus est

43 q.3-1002 6

q.3-1002 17, ubi explicat sic locum Aristotelis: Quod Solon negat omnem

44 q.3-1018 3

q.3-1018 nunc dicimus Aristotelis sententiam apertam esse non educi de *

45 q.4-0310 8

q.4-0310 subiecto disposito. Est ergo evidens in doctrina Aristotelis animam ut

46 q.4-0389 1

q.4-0389 Aristotelis.

47 q.4-0391 1

q.4-0391 Aristotelis, lib 2, cap 1, in fine, ubi ait quod "nondum patet, an anima

48 q.4-0993 10

q.4-0993 34 Habent tamen circa hanc difficultatem illa duo loca Aristotelis

49 q.4-1007 4

q.4-1007 illo loco consequentiae Aristotelis, ubi etiam posuimus aliquam *

50 d.2, q.6-0276 3

d.2, q.6-0276 a mente Aristotelis, licet communiter non sic exponatur.

51 d.2, q.6-0407 5

d.2, q.6-0407 Ad quartum respondetur exemplum Aristotelis non tenere

ASCLEPIUM

1 q.4-0940 9

q.4-0940 cap 8, refert haec verba ex Trismegisto ad Asclepium: "Mens non

ASCLEPIUS

1 q.4-0971 10

q.4-0971 quo multa refert Augustinus Eugubinus, lib 9, cap 5: Asclepius,

ASSE

1 q. 1-0196 13

q. 1-0196 non est ad rem, contra quem optime disserit Budaeus, lib 1 De Asse.

ASSUMPSIT

1 q.4-0430 6
q.4-0430 apprehendit, sed semen Abrahae apprehendit." Assumpsit autem *

AT

1 Prooemium-0271 2
Prooemium-0271 differentiis. At definitio data per proprietates físicas dicitur quod

2 q. 1-0061 10
q. 1-0061 vita, ut Aristoteles etiam intellexit, 12 Metaphysicae, tx 39. At *

3 q. 2-0252 7
q. 2-0252 latitudo formarum est subdita operationi suae. At vero anima est *

4 q.3-0925 2
q.3-0925 expositio. At vero Aristoteles, in 3 De Anima, non dicit quod

5 q.4-0086 1
q.4-0086 At vero Aristotelici quidam, ut Averroes, 3 De Anima, tx 5,

ATHANASII

1 q.4-0450 1
q.4-0450 Athanasii habetur: "[...] sicut anima rationalis et caro unus et homo."

2 d.2, q.5-0065 1
d.2, q.5-0065 Athanasii dicitur quod anima rationalis et caro unus est homo. Et in

ATQUE

1 q. 2-0263 6
q. 2-0263 perfectissimo; ergo est magna perfectio. Atque adeo posse hoc statu carere

ATTINGIT

1 Prooemium-0524 5
Prooemium-0524 illius obiectum divinius est. Attingit enim ipsum Deum et substantias

AUDI

1 q.3-0524 2
q.3-0524 27 Audi philosophos de poena malorum et de iustorum praemio in

AUGUSTINI

1 q.4-0966 1
q.4-0966 Augustini, et D Thomas, 1 p, q 90.

AUGUSTINO

1 q.3-1079 10
q.3-1079 Thomas dicit, q 16 De malo, art 1, ex Augustino, lib 21 De *

AUGUSTINUM

1 q.3-0454 3
q.3-0454 vide D Augustinum, lib 2 Soliloquiorum, et libel De immortalitate

2 q.4-0956 6
q.4-0956 81. Nec credendum est D Augustinum sensisse animam fieri cum

AUGUSTINUS

1 Prooemium-0302 5
Prooemium-0302 corpore. Propter quod D Augustinus, lib Contra Iulianum, lib 5,

2 q.1-0050 7
q.1-0050 hoc Stoicis, quod videtur sequi D Augustinus, lib De spiritu et anima,

3 q.1-0061 4
q.1-0061 vivere." Idem D Augustinus, 1 De civitate, cap 20, lib 11, cap 16.

4 q.3-0079 9
q.3-0079 Eusebius, lib 6 Historiae ecclesiasticae, cap 37, D Augustinus,

5 q.3-0113 6
q.3-0113 cap 11. Et ideo D Augustinus, lib De immortalitate animae, volens

6 q.3-0455 6
q.3-0455 animae. Quamvis de hoc ipse Augustinus dicat, lib 1 Retractationum,

7 q.3-0491 5
q.3-0491 culpa. Propter quod D Augustinus, 1 Confessionum, ait: "Iussisti,

8 q.3-0582 2
q.3-0582 D. Augustinus 6 lib Confessionum, cap ultimo, Sic ait: "Si animus

9 q.3-0629 4
q.3-0629 Plotinus, ut D Augustinus refert, 9 De civitate, cap 16, Gregorius

- 10 q.3-0719 6
q.3-0719 communiter et moderni, et specialiter Augustinus Eugubinus, lib 9,
- 11 q.3-0759 5
q.3-0759 et illius meminit D Augustinus, 10 Super Genesim ad litteram, cap
- 12 q.3-1126 3
q.3-1126 deitate, D Augustinus, De haeresibus, haer 86 contra
- 13 q.4-0411 8
q.4-0411 ordinaria interlinearis, et Nicholaus de Lyra, D Augustinus,
- 14 q.4-0851 9
q.4-0851 lib De creatione hominis, cap 29 et 30. Augustinus etiam, lib 7
- 15 q.4-0911 3
q.4-0911 quem refert Augustinus, 1 lib De haeresibus, cap 86. Nam cum illae
- 16 q.4-0933 3
q.4-0933 ut refert Augustinus, lib De origine animae, et lib De haeresibus,
- 17 q.4-0938 6
q.4-0938 Papa, ep 71, cap 5, Augustinus, supra, et ep 28 et 157, *
- 18 q.4-0939 7
q.4-0939 Chrysostomus, homil 13 Super Genesim, et Augustinus Eugubinus, lib 9,
- 19 q.4-0943 6
q.4-0943 materiae. Quod insinuat saepe D Augustinus, quod ipse dicit animam fieri
- 20 q.4-0954 5
q.4-0954 lib 2. Idem D Augustinus, De spiritu et anima, si eius est opus,
- 21 q.4-0971 4
q.4-0971 quo multa refert Augustinus Eugubinus, lib 9, cap 5: Asclepius,
- 22 d.2, q.5-0045 2
d.2, q.5-0045 quem Augustinus refert lib De vera religione, cap 9, habetur
- 23 d.2, q.5-0103 6
d.2, q.5-0103 philosophi: D Hieronymus, supra, D Augustinus, etiam supra, et De
- 24 d.2, q.5-0130 4
d.2, q.5-0130 demonstrativa. Propter quam Augustinus, lib 83 Quaestionum, q 80, t 4,
- 25 q.3-0677 2
q.3-0677 D Augustinus, 1 De civitate, et Ammonius, in Prooemio *

AUREOLI

1 q.4-0694 4
q.4-0694 Unde ad motivum Aureoli dicitur illa non esse adeo *

AUREOLUS

1 q.4-0672 2
q.4-0672 materiae, Aureolus, apud Capreolum, in 2, d 3, q 1, ad argumenta

AVERROE

1 q.4-0348 5
q.4-0348 cap 12, licet cum Averroee conveniat cum hoc secundo, differt tamen

2 q.4-0510 6
q.4-0510 Aliud fundamentum posset esse pro Averroee, scilicet quod

AVERROEM

1 q. 4-0097 8
q. 4-0097 Est contra Philoponum, in prooemio lib 2, Averroem, com.

AVERROES

1 Prooemium-0115 7
Prooemium-0115 compositis ad eorum partes. Ita Alexander, Averroes, Niphus.

2 Prooemium-0241 3
Prooemium-0241 Propter quod Averroes, 2 Physicorum, tx, 26, ait quod *

3 q.1-0209 8
q.1-0209 quamdiu vivit, tamdiu nutritur. Idem Themistius, Albertus, Averroes,

4 q.3-0639 5
q.3-0639 Theophrastus, Themistius, Philoponus, Simplicius, Averroes et

5 q.4-0086 6
q.4-0086 At vero Aristotelici quidam, ut Averroes, 3 De Anima, tx 5,

6 q.4-0345 8
q.4-0345 est verbum graecum significans "mentem." Et ait Averroes quod per

7 q.4-0458 5
q.4-0458 omnibus hominibus, ut falso Averroes putavit. Nam cum hoc *

8 q.4-0480 1
q.4-0480 Averroes fingit, vel ab illo simul cum cogitativa quem vocat "*" *

9 q.4-0857 10
q.4-0857 qui in poenam peccati detrusi sunt in corpora. Tandem Averroes,

AVERROIS

1 q.4-0496 3
q.4-0496 Fundamentum autem Averrois ad ponendam unitatem *

AVERROISTAE

1 q.4-0340 2
q.4-0340 animae, Averroistae explicant cogitativam seu ratiocinativam, per hoc

AVERROISTAS

1 q.4-0394 1
q.4-0394 Averroistas, cap 1. Sed verum illius loci sensum tradidi disp. 1, q 1. 385

AVICENNA

1 Prooemium-0112 3
Prooemium-0112 cap 1, Avicenna, 6 Naturalium, in prooemio, Albertus, hic,

2 Prooemium-0222 2
Prooemium-0222 ex Avicenna, De Anima, p, 5, cap 5, quam hic Caietanus late

3 q. 4-0085 2
q. 4-0085 tenet Avicenna, 3 Metaphysicae, cap 3, Philoponus, hic, com 1,

4 q.4-0087 4
q.4-0087 Theophrastus, Themistius et Avicenna in alium errorem *

5 d.2, q.5-0110 1
d.2, q.5-0110 Avicenna, De Anima, p 1, cap 3, et p 5, cap 2. Et alii philosophi